

ARIA
MONTANI
CARMINA

Mss
155

~~B 129.~~

~~B 129.~~

~~P 206. 199.~~

Ms.
155

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

De hominis casu.

Carmin dicolon distrophon

Eheu quid trepidas pater?

Umbras cur memorum, cur latebras petis?

Quid vultus varius, neq;

Certa sede manens, nec placidus color.

Cure totis tremor artibus

Quid tam saepe solum vectere, quid inuat

Nulli credere te loco?

Unde algens faciem sudor, et indicens
In fonti pudor inficit?

Quem vitas pauidus, quem metuens fugis?

Atqui nulla videntibus

Hortis conspicitur bellua; nec tuum est,

Quas contemere debeas,

Formidare gradu precipiti feras,

Cui sub sunt animantium

Repunt quaeq; solo, quaeq; natant salo.

Ac te qui Dominum tuae

Mentis; quiq; dedit te fore Principem

Terris et liquido mari,

Te praeter, posuit, quod caueas, nihil

Nimiram proprius furor

Et mentis solidaem libera vis tuae

Perverso studio intimum
 Immiseri tuis visceribus malum.
 Hinc error quate improbus
 Teper den sa agitat vexat et impotem.

Sic te dissimilem tui
 Horrendumq3 tibi te, ac peritus gravem

Nec perferre volens notes,
 Nec vitare miser diffugere aut vales.

Ergo te vestitum nephas
 Admisisse tuis te furor arguit,

Ausum et tangere quae Deus
 Interdicta tibi poma notauerat

Quae succis quae male dantibus
 Mortis perpetuae semina continent

Immensis q3 laboribus
 Quondam sepositas expediunt vias.

Quid tot profuit in setis
 Praestare egregium viribus vni?

Quid per se superis parem
 Emisse Deo multi filia dante?

Nec quicq3 sapientia
 Concessis fuerat diuitijs frui,
 Si praefere avaritijs

Laudandi erandi monitis legibus ac patris

Intrech

Intorti colubri dolos
 Voma ac verba libet, credere si magis

Et sentire magis placet
 Quodlinguae gemina callidus afferrat

Secum ante amicitia Draco,
 Quam quod certa Dei e vox ^{prohibens} ^{inhibet} ^{cauet} ^{inhibet}

Nec tantis maculis motae
 Nec tortis simibus flexus, crassera
 Squamis terga rigentibus

Fallacis colubri te ingenij admoneant
 Nempe tot saturo ^{um ducant?} tibi

Perfusosq3 sacrae letitia borris
 Hoc unum sheerat tamen,

Novisse anticipes experientia
 Quid sortis valeant dare,

Metatis cumuli aut addere fimbrias.
 Hac rone parte boatioe

Andusq3 esse magis, scihac, eminos.
 Ut quis Numen abest procul

Immunem quibus et seposuit malis
 Te, qui vivere iusserat,

His tu plenas eas, vota q3 conscius
 Hostis promoueat tui

^{semper}
 Venturo ac ^{semper} perpetuam gratias
 Luctus materiam pares,
 Adiditq; malis v'sq; laboribus
~~hoc matris~~
 Linquas hoc ^{semper} pater
 Ut semper memorem paritate sui

Terre matris quærimonia ad Deum

Virtutis alta & fons sapientia
 Quicquidta magnis munimibus foves,
 Clementia te sed teramplis
 Muneribus superare gaudes.
 Vindex iniqua fraudis & efficax
 Lucem remotis et tenebris dare;
 Inimicorumq; & malignæ
 Arbitræ invidia seueræ,
 Vides beatum quod steterat, finis
 Sublime domus quod desideras opus,
 Fallacis impulsu Draconis
 Ut misera periret ruina?
 Quem de recenti puluere firmaveras,
 Vniuersam quem superis dabas,
 Quem læta promotum carrebam
 Mater Humus, cecidisti se ploro.

1rb. 12 p. 13 e. 16
 ps. 144 p. 9.
 prou. 21. p. 13.
 gen. 1. p. 3.
 ps. 145 p. 7.
 sap. 2. p. 24.
 ps. 43. p. 8.
 echi. 32. p. 1. 4. 5.
 gen. 3.
 gen. 2.
 ps. 8. p. 6.

Me

Me, quam remoto subdideras loco
 Recum creator sedibus infirmis
 Postare infam contentam parabant
 Finis opum recreare humores.

Nescis petitem visceribus lutum
 Cui munim tu condideras fin
 Sensumq; & cognatam superis
 Prouidus effugit cateruis.

Quicumq; è nostro prodierant simi,
 Et qui propinquas de pelago greges
 Autore te ^{scipio} ac secundis
 Legibus hic dominus regebat.

Interminatas aspidinis opes
 Ausus inbebar fundere commodis
 Et Veris florentina nitorem
 Perpetuo retinere vultu.

Dumq; ille regni compos & integer
 Staret receptis muneribus potens;
 Et te reuifentem beatus
 Sepius exercebat Magistrum,
 Et te loquentem committis omnibus
 Audiret horis, cū foret utilis.

Atq; ipsa te presentiore
 Fertis auxilio experire
 Inuicta in maris funditus omnia
 Semper gemendis sentio casibus

ps. 103. No. 6. 7. 89.
 gen. 2. p. 7. et lb 33. 61.
 Ad. 17. 16. 1.
 gen. 1. 24.
 gen. 1. 28.
 gen. 1. 26.
 gen. 2. 6.
 gen. 1. 15.
 gen. 2. p. 15.
 Plenior.
 protimus
 gen. 3. 71.

Mnemurq; caelorum granisq;
Aethrae accipio querellas.

Coniurat omnis turba natantiū
Inpernicacis perfidiam ducis;

Nobisq; prognate prophanum
Diffugiunt hominū catervae.

~~Ipseq; probis me~~

Amis Culpa sceleris me quoq; filij
Contaminatam fœdia commouent
Ingratiorum tron ualidis
Protinus uberibus fetus am.

Nam damna horrois depositi mihi
Vlci scire amplis vsq; laboribus
Vdoq; sudantisq; anhelo
Sepe hominis repetenda vultu.

Quin ipse prauum cuihbit nephas
Mutare recti legibus ordinis
Seferdit ac vexat pudendis
Solicitus trepidusq; curis

Ergo repulso, quem bonus infirmi
Sceptri iubebas sistere principem,
Succedet introducta sauo
Mors scelere solium tenebit?

Fallax

Fallax & Anguis, qui sapientia
Laudem petebat precipuam sibi,
Impuri iactabit, tui se
Consilij temerasse pondus!

Impuri saenam q; ille tyrannidem
Terras per omnes perq; hominū genus
Fremabit, incedetq; raptis
Fraude mala tumidus coronis!

Audabit vsq; ac dicere: Vicimus,
Illumq; nostro subdidimus iugo,
Cui me, Creator, cui ministros
Esse meos comites, volebat.

Ille omet alti sideribus poli
Regni Supremus, quod sibi vendicet:
Mundi sed huius compos ipse
Dum fuerint homines, manibo.

Aut ille leges non foueat suas
Exuro damnet quae po sunt Deus;
Pudentia aut quod comparabam
Ipse mihi, deus, arrogabo.

Illius alte vim sapientiae
Corcimus orbis comprobet: arduas
Humana fors euersa, nostri at
Ingenij memorabit artes.

gen. 3.1.3.
Apo. 12. 9/10. 2.
A7

Rom. 5. 7. 12.

isa. 9. 4.

Colos. 2. 14.

Heb. 2. 14.

ps. 113. 7. 16.

Ioan. 14. 30.

gen. 15. 25.

gen. 3. 1.

ps. 18. 1. 2.

2 Cor. 11. 14.
Iacob. 3. 15.

Incontinēti

Incontinenti frena superbia
Offensus istis iniucies Patet
En vnq̄, & indignū refasti
Criminis expedites furorem.
Quamuis Adami progenies, ubi
Non de ferendum prodiderit locū,
Nil seruet exempli, tuos quo
Continet remouetue amores;
Istius almae praemia gloriae
Cedenda nulli prospicies tamē,
Istud regim uentos abire
Propositum patire ferimus.

1 Cor. 1. 19.
ps. 30. 24.

1 phos. 2. 21.

ut. 3. 5.

ps. 113. 1.

1 ai. 42. 8.

Rom. 4. 5.

DEMUNDI FABRICATIONE

Carmen dicolon distrophon

Alme opifex mundi, primaeue Lucis origo,
Et vitæ fons sine carentis.
Nos mortali genus ceca caligine mecti
Quid magnū, quid dicere dete
Possumus ignoti nobis, propriiq̄ decoris
Obliiti vitijq̄ sepulti,
Non apti exiguam partem uiuiffe tuorum
Factorum, nisi cōmodus ipse
Cuncta admiratos doceas, quacūq̄ tua sunt
Facta manu virtuteq̄ verbi.
Nec mare, nec caelum fuerat, nec prodiga Tellus,
Nec spaciū, nec temporis ordo.
Omnia nil fuerant, nihil & per inane vagatum
Voluebat tenebrasq̄ totū Tholūq̄.
Ipse tuis opibus diues, Rex, omnia plus
Qui poteras bonus atq̄ beatus,
Vmbra aliquam speciemq̄ tuae virtutis ampli
Nummis extare officis auro;
Cui prius esca iubes aptam sedemq̄ domūq̄
Hancq̄ parcas & prouidus ornas

^{superior} Tecta poli primum, ^{superior} terra sola densa profunde
Sunt opus, & vis mobilis undae.

Dicis; & infernes pellens Lux pura tenebras
Di singit noctemq; diemq;.

Dimidium per fusa orbem completq; fonteq;.

Et versata locum tenebris dat.

^{Undarum coeclum} Caeo Terra firm undarum ^{Tum subdula finu undarum fac cūdaq; bellus} subdula recedens,

Semine multiplici grauis exstat.

Hinc ^{Tum} geminaeque facies caelo emittunt sereno,

Una, diem quae lumine claro

Sufficit, una umbras tristes noctemq; pauentem

Solatur vario vaga nocte ^{in pacis horas}

Præscriptasq; vices, atq; anni ac temporis horas

Utraq; sortiturq; regitq;.

Innumeri stellarum oculi terrasq; iacentes

Despiciunt pelagusq; refluxum.

Et micat, eridit caelum, nutuq; efficaci

Cuncta fouet flammisq; coruscis.

Frondemmus varia ornatur, surgitq; virenti

Herba solo, fert gramina pratum.

Decurrunt

6
Decurrunt fluijs lymphæ, vitæumq; liquorum
Suppeditant terræq; mariq;.

Ubera multiplici succo distenta refundit

Terra parens, fructusq; ministrat;

His viuunt armenta, fere pecorumq; volucrumq;

Omne genus, quod protulit ipsa

Dicto facta tuo parens vastumq; per orbem

Ingenijs variata locauit.

Quale decus tenet ipse auctor, tam pulchra potest qui

Ex nihilo efficere atq; tucri.

De opificio hominis

Carmen Saphicum.

Magne terrarum liquidiq; coeli

Conditor, cuius sapiente dicto

Constitit, quidquid variatis orbem

Partibus ornat.

Vnde ego primam capiam benigni

Nominis laudem, solidiq; honoris,

Cui neq; aut primus datur aut supremus

Terminus est unquam.

Quippe te procerus nihil indigentem,
Te tuis semperq; opibus beatum
Cui dares tandem tua dona princeps
Luit habere.

Mente dum rex sas opus affuturam
Diligis primus, varijs q; rerum
Dotibus pulchram statuis miteri
Munereibusq;

Vivide terra tenuè rubentem
Pulverem cernis, macta di q; tioribus
Temperas hini, atq; habiles moueri
Ducis in aetna.

Fidilem pulchra speciem figura
Sustinet Tellus, sed adhuc incerti
Frigore & creta solidum, nec aspi-
rabile signum.

Autor, hinc ^{confer} bene et efficacis
Spiritus in fers agitem teporem
Qui subit cundis penetra q; vna
Vndiq; membris.

Surgit autorem referens decoris
Actibus mysticum genus, et verendum
Ceteris, quorum est proprie parèton
Dicere terram.

Mentis

Mentis haec composita sapientis, atq;
Lux ~~fax~~ tua luce similis refulget,
Cedere at prima in serie creatis
Ius sa animis ~~fax~~ fax.

Fax prius nullis temerata ventis,
Quae sacrum lumen tenues q; flammis
Tendere in cali radiantis alta
Sidera posset.

Hinc tua diuina bene et efficacis
Gratiae munus facilis bonis q;
Sufficis, perquam excolat beata
Numerata Comoda vitae.

Brachia & vultus oculi manus q;
Visq; membrorum species q; proestans seriesq; pulchra.
Edocent, quantum brachibus sub omnis
Spiritus in sit

Noverat sortem propriam; secundo
Cui ^{loca} ~~gratia~~ nullam reperit priorum
Effugientem; quibus ipse certa
Nomina dixit.

Ille caelestes gradibus locatus
Spiritus morat, tenuitq; honorem nomen.

Proximū laetis oculis benignis
Nurmis auctus.

Ille ubi grati regimini soporeis
Sensit, humana sobolis q; matrem

E sui cernit lateris recentem
Surgere costis:

Gaudet aspectu generis rupta
Spe patre primus proprijs q; curis
Hanc bonisq; vnam studijs vocari
Participem vult.

Hos Deus terris, pelagi q; vasto
Praeficit regno, iubet ac fecūdos
Esse sub caelo sibi; quos honorem
Caetera praesent.

Quid, carens laudem celeberrimq; pingues
Atq; eidentis Orientis hortus
Efficax mira Domini quos arte
Dextera sevit.

Floribus, fronde ac folijs perennis
Lusus hic veteris fuerant amoenis

fuderat

8
Fuderat ^{semper} plerū variata ~~semper~~ plerū
Copta coram.

Surgit hic puro vitreus liquor
Fons, loci magnum decus; ille pulchris

Uberem plantis viridib; riuum
Sufficit aruo.

Inde q; ignotis latebris receptus
Quattuor felix varie iacentes

Irrigat terras, fluviosq; noto
Nominē donat.

Vnus ardenti, preciosoq; auro
Atq; beryllo ~~utilis~~ candens
Emitet gemmis bedolae q; claro
Munere praestat.

Hic ager curis perennis laudis,
Hic & arcendae fuerat senectae
Utilis, membris, animoq; in omnes
Utilis horas.

Namq; & exhaustas renouare vires,
Addere & vitam poterat fidelis
Arboris fructus medijs perenni
Commodus hortis.

Quin

Quin & hic dulci memorata gustu
Grata fucati & specie coloris
Roma visuntur, mali sed latente dolo/so

Noxia succo:
Que valent sanas vitiaze mentes,
Et mali expectem tenuisq; fraudis
Simplicem possunt animu improbando
Vertere sensu.

Omnibus primo licuit Parenti
Fructibus vesci: sacra mala tantu
Huius exapit Deus ^{ultre} mure omrem
Germimis visum.

De homine peccati reuivis vexato
ac verbi ~~est~~ reprehensione in spem reuocato

Letale cum iam Primus homo inuidi
Mali venenum suxerat ~~aspice~~ aspera
Mercede multratus recepta
Mortis onus stimuluq; sensit.
Orbatus almi luminis ignibus
Mortale cepit cernere, & horrida
Miratur infelix pauetq; timorq;
Monstra nouis metuenda formis.
Sed nil pudendum, nil tunc pius breu nihil
Qua se carentem veste simul videt,
Horretq; mudatu paratq;
Ipse sibi tegetem repperit.
Tunc se ^{terris} inuidentis voce pauens Dei,
(Virtute cuius vixerat antea)
Exoptat occultis latere
Consciis ac satagit tenebris.
Namque reductu compulit in graues
Vmbra pauendi causa, qui accidit
Nostram quod haud primus fueri
Diffugas caueasq; lucem?

Istis

Istis nouū quis te artibus imbuat

Fallax magister discipulum, tibi

Aptare mudo ut ipse zonas

Materie ex peregrina adoznes?

Causari amatam de hinc coniugem:

Preferre nostris hanc moritis, viro

Quam finxeramus nos minorem,

11 Deducis scelusq; culpa est.

Hac dicitur & vltis, quidquid agas miser

Culpa insequetur te es premet impotem,

At terra vexabit; parens que nam

Parca fuerat, grauis est nouerca.

12 Illa in nouandis vsq; laboribus

Exercitatu te dabit artibus

Sentire quam stulto quietem

Spreueris arbitrio docebit.

Traducere agram si stultas, potes

Ut cumq; vitam, vitam hominis tamen

Vsu ac diebus terminatam

Assiduisq; opibus egentem.

Querendus ergo panis erit

Non otioso panis erit tibi

Querendus ergo: nam q; frequens feret

Sinas q; regressus ^{est} dolorem

Ipsa suo insidiosa Fellos

Hanc ipse nostris pollicitijs bene

Confusus vege, atq; his moritis stoma:

Sudoris ~~est~~ ac ne te improbaq; vsq;

Pœnitat vigiliisq; curæ.

Autore donec qui loquitur, tuus

Mutatus olim sis iterum cimis:

Culpam q; mors extinguat, et mors

Mortem edat, in finetq; vitam.

In Caini scelus & contumaciam

Ode tricolos tetraastrophos

Progerminantis damna iniquitiae
 Primum recenti crimine secuta
 Sensit; nefanda cum ~~Cainus~~ superbus
 Cede mahum cumulat Cairus.
 Nam sat laborum protulerat pater
 Natis sibiq; improvidus, & frequens
 Et multiplex leti patris et
 Porta hominum fugienda nulli.
 Metata murex claustra breuissima
 Vitae secundus stringere vix fuit,
 Sacrata et almae templamenti
 Diruere expoliator audebat.
 Exempla moesti ac prodigii videns
 Horret feracem mitte magis genus,
 Dolum abstinere atq; infrequenti
 Parcere adhuc teneraeq; praeda.
 Dissidentes Luxibus impari &
 Sensus educatos iam pater adnotat. praeuidet hos pater
 Telluris alter terga fude
 findit auens: fouet alter agnam.
 Post hoc disfertis vsq; negotijs
 Nec mentis vnam nec studij probant

Formam

81
Interminatis omnium sideribus
Momenta rerum addicere.
Tandem relicto quem videre nemini
Fas est caducis sensibus,
Tot mox sacrabat, quot valebat cernere
Et astra et alma ramina.
Nec illa demum cunctis imaginibus
Conficta Luserane satis,
Nisi improbandis moribus mortalium,
Nisi invidiae potentia,
Incestibus atque Libidinibus
Infamis exemplaribus,
Arces hominumque splendidae cuncta
Alto parentur aethere.
Infernis an adest quid non vix gloria?
Quid non adulator tulit?
Mirum rotari posse aut orbem currere
Suis libratum circulis,
Quem tanta semper semper vexant semper semper
Dissonde muti porridera

Mox et

Mox et maximis regna monstris, omnibus
Et flammam celsae aenis.
Caenuta frequens fuit caterua vitreis
Pervexit ex antris Deum.
Silvas per altas, per vicentum nemorum
Tractus, et inter illices
Nymphae decentes, Fauci membris horridi,
Libidinosi et sagittae, salax et atrox simul
Quicumque mundum toti ena erant Dei
Nec tuncq; modum exhiberent,
Lati minoris numinis tamen nota
Gaudere chorosque ductitane.
Sic summa et imis sic permixta et ultima
Primum referre quod pudet
Primum oblitus orbis aetherem suum
Deos vocavit non deos.
Admixxit imitatum clam saxo vate
Caesator aere spiritum,
Arcu, sagittis, hasta, falce fulmine
Stultis pavorem addidit.
Hanc si parare impavidis amentiam
Pictura debebat poli

De Hanocho diuinae ueritatis
 praecone. ode teucolor tetraglyphis

Præstaret æthra^{frons} uia^{frons} simplici
 Colores ~~frons~~ in^{frons} fici uno colore æpici
 Priore qualis, qualis Luce & altera
 Noui mtebant tunc dies:
 Præstaret usq; tardas inuuis set manus
 Saxis ineptus ætifer.
 Sed quid strepētis pacumlae modis & yre
 Mens pergis ista cur sequi?
 Cæcis referre que nō ^{ulla} usq; legibus
 Nostri uahet vis ingeni,
 Cæcū suorum que iecere turbidis
 vatum furorem mētibus.
 Non culpa compositi aut hæc dicitur ætheris
 Aut artis inuente dohis:
 Insaumentis fructus hic stentia est, ^{scilicet}
 Mentis q; compositi mali
 Quondam in silentiū quam præcepit furor patrū
 Optauit imprudentius,
 Impulsa prauis dignoscendi motibus
 Quid phas quiet & ^{force} furor nēphas.

Tetivis

Schola foedis religionibus
 Errabat omnis turba hominū diu
 Latamq; per terram vaganteis
 Lam populus furor occupabat.
 Quid quiq; dicit, quid colat & pius
 Placare dea secede bidentium
 Procuret, expectata monstrat
 Utilitas stolidus q; vates.
 Namq; alma postq; simplicitas Dei
 Inquietis mētibus exulat,
 Insana mendacis Draconis
 Turba licum petit inquinare.
 Tetis veneni viribus intima
 Perfundit regens pectora, qua ferant
 Oblivionem, quæq; rerum
 Contemnant viuunt q; ferias
 Miscere primum phasq; nēphas iubet;
 Cogit sic oro ungeret uidecus,
 Et praua rectis & sententis
 Ludicra conuoluit se gaudet.

Hoc sentientis provida mens vici
Cavebat olim; cui dederas nova
Cum prole matrem probantibus
Consilijs Deus ~~ipse~~ sensum.
Murratis aras, phanaq; & altius
Eggestruata magnis templa laboribus
Lucosq; totaq; clata Divum
Innumereis simulacra formis
Ardere pinguis, vim fegetis, boves,
Agnas inuanda spem fœdolis videtur
Cum farce molas & saba
Phœxima theira dolet perire.
At illa sanctorum cura magis ferit
Pectus videntis tanta hominum graui
Ezrore pallantiu nocentes
Secula per tenebras abire
Dixitq; primus; quis furor impu
Vel vos libentes iam rapit in seelus,
Que vel reluctantis vos veget
Ad facinus fera vis tyranni?

alme

perceda

Nec melior terris senior matrona puellis
Honestiore nulla matre filiasse.
Palmam queq; sua studiorum cedere natæ
Cupit magistra, monstrat & frequens monet.
Sic turbata omnis confusaq; inuagentis
Vir muliebris extitit chori artifex.
Fœmina seua habitus præfert animisq; viriles
Novas utiq; admittit cupidines.
Nec impune ~~q;~~ pius tulit hæc spectator & ante
Laboriosus & mali rudis doli;
Aspidæ hic prauo exempli corruptus amore
Venusiores expetit furcens theros.
Impetæ atq; genus mores, linguaq; animuq;
Ita inquinare insolens q; prodidit.

De Noabhi preconiis diuini temporibus

O gens ferrea quamlibet
Coniunctis studiis atq; opibus potens
Humana & sapientia
Factu prima hominum secula viceis
Vt nil ulterius tuis
Inuenire queant postera moribus.
Nil quod vel superum chorus
Offendat granis, vel magis irzitet
Regem, qui residens polo
Cunctis agminibus prouidus imperat
Quocumq; aethera peruolante
Nutum propta sui noscere principis:
Et quae vel mare continet
Et quae terra patit, sustinet, aut fouet.
O quid continuistia
Confirmare parat regna laboribus.
Nam constructa per impios
Fundamenta dolos, quo magis editu
Culmen sustulerint, magis
Improvi sarunt precipiti malo.

Currō

Cur non te potius fere
Vita & consilij paemitet improbi?
Aut cur nō iuuat & genus
Agrouisq; tuū discere & ordinem?
Nam te non simulum feris
Aut sensu aut facie cōdiderat pater
Qui te cūctaq; p̄ commodus
Et membris varia & finibus edidit.
Caeli templa tibi dabat
Conspexisse oculis: mēteq; protinus
Illis credere ab arceibus
Humanos animos ducere originem:
His posse inferius nihil
Vel pluri imbuere ~~his~~ hinc vel saturas hanc.
Quantū distet ab illius
Vexi fine tuū non vides iter?
Quod si trita mimis diu
Et monstrata patrum curibus orbita
Errorem veterem fouet,
Quem iam sponte tua vertere nescias.
Cernas quid faciat pius
Quid prudens & agat, quid doceat senex

An

An hic perpetuus dies
Tot transacta riuus tempora solibus
Confurrit temere, ac suam
Exercens operi sollicitat gregem?
Hoc natus iubet vniuersi
Curare, & iubet haut indociles natus,
/ **At Didage** sibi comparans
Seruanda soboli commoda prouidet.
Te nec continuus labor
Nec tam vasta operis materies mouet,
Non artis strepitus tibi
Prospexisse moriet, sed moriet boni
Sancta carities vici
Et vox aetherei mencia consilio
Certum quae negat amplius
Permanente sacci munita spiritus
Nostri inspectoris adibus
Donec carnis onus durat inutile.

DILVLLI IUDICIUM
ode diculus dystrophus

Damnata

Damnata pravis prima secula moribus
Sensere demum iudicem.
Cum Tereca fœdis inquinata sedibus postulat
Sese expiari sordibus.
Mortalium qz pondus execrabile
Depellere excussim cupit.
/ Nec sulphureas cuncta de vorantium
Facies poposcit ignium;
Timeat ne rerum conseruanda vindice
Flamma adurantur femina.
Namqz ipsa nullas intemis viscibus martibus
Sentire noxas ingemit.
Vultu sed omni pollusi se condolee.
Quantum ^{teper} ~~vultu~~ sola spicit.
Mandit (vt ante cum latebat) munitis
Ruesim velaxi fluctibus.
Namqz alma charos fetus vnda commode
Fovebit, & mali abluet.

Ergo

Ergo superno in multa mimini
Constante voce supplicat.

Ille ~~et~~ ~~scilicet~~ piorum parvulo prius, gregi
Certa saluti consulit.

Clauditq; textam trabi mystica domus,
Qua chara pignora abdidit.

Mix & poterum de superno foemice
(Rupta fenestris ianua)

Chri stalla densis imbribus descendere
Terras in imas imperat

Iubetq; ventos retro pulsa firmata
Fontes ad ipsos vertere.

Tunc invidentis arido solo maris
Soluta frena detrahit.

Irrequietas illud undas intus
Contendit in terra sinus;

Contendit vogens impetuq; erigere
Tropellie altis motibus.

Lam den la mibes atrae et noctis aemula
Mortale perturbat genus

Horrendus usq; fluminis rigor prope
Sentitur inuadentium

Nec firma

Nec firma tecta quamlibet res sece
Nimbus ruentibus valent.

Lam nemo damna luges, aut charas opes,
Lam nemo cuiquam prospicit.

Lamenta dira, turpis eim latio

lam Tunc sera pœnitentia,
Soluenda nūq; vota plura per crebra per sonat cœtera
Proces q; ad aures sum Deū.

Quaqui q; cūq; letū stultus an fugit

Immitibus cauetq; aquis,
Aut flumen in pat, aut superna die supernus irritens
Perturbat imbris impetus;

Aper tus aut repente fons gras sum vetat
Solu in tenace ~~quæ~~ fixa.

Huius vehes detinet densa subito
Cœrsa vorago pedes;

Hunc mente cecū spes adempta protinus
Tectis ab altis deijcit.

Cunctis timetiq; ^{usq;} solutis artibus
Prænaq; cōscientia

In sanus intus contorque et premens furor
Instante morte senior

Minatus

Minatus a letalibus hinc transit
Nimbus ad æternos rogos.
Sic una quadragesima nox solibus
Circum ~~volans~~ rotata perstitit;
Dum crimine ~~si~~ mundi ob genus iam sacrum
Impositas poenas hinc.
Iniuriosa quidquid illa secula
Nullis tenebant legibus
Defecit omne cum simul iussum malis
Perire possidentibus.

HOMINVM INSTAVRATIO EX NOAHILINCO
luminate. ode dicolos distophas

1
Iam fluxus micuit dies
Instaurata boni commoda moedinem
Horas tempora diuidunt.
Tellurem reficit sol melius nitens.
Cæli lucida et integra
Præclusis facies alma canalibus
Summas continuit aquas,
^{sub} ~~hinc~~ et moestitiam depulit æthere

Nil turgere

Nil turgent vaga flumina,
Suntque in uicta maris fœna luennæ,
Pressis fluctibus hinc silet.
Contentemque suis litibus tacet.
Nobis iamque volens Deus
Oclusi referat limina carceris,
Dux et mortis imaginem
Quæ nos inuolvens terretat diu
Vite in unxibus bonus
Mutat compositis et vicibus Patre.
Cernis quantum lacris redit
Et quale suspicium deferat innocens
Quam insi voluerem prius
Explorare soli quod patiat latus,
Hæc sed tum redijt frequens
Inueniste negans quo referat pedem.
Nupce læta vixentibus
Ramis paciferi tremulis adfuit.
Et gestu et gemitu, paces
Nidus esse sibi ponere pias, docet.

Ergo vos manibus graues
 Expurgati oculus, quos tenebrae integro
 Anni tempore laepeant.
 Atq; admitta dum occidite lumina
 Summūq; p̄q; p̄r imbricem
 Intrañt, p̄q; Dens quos referat, fores.
 Iam prodire foras iuuat,
 Iam matri veteri figere & oscula:
 Iam iam supplicibus poluim
 Palmis, iam patulis querere brachijs
 Mecū vos p̄cei sumus
 Exite, & superum mamma Principis,
 (Quidat vivere seppites)
 Placemus vituli sanguine mystici,
 Flauū & visceribus capri.
 Huic imbuta sacris aracrūo zibus
 Fumetq;, huicq; aries cadat.
 Integris, p̄mitusq; artubus huc volete
 Mas cū comparet ture:
 Nolite quaq; vices ingenij temere

vel mite

vel mite ac placidum p̄ceus
 vel mansuetam animum p̄mia vel anti am.
 Arcanis quoniam modis
 Humani haec referūt nomina debiti.
 Vos p̄ceas pateris nutus
 Vos ~~Ex~~ haurite aquas, gramina cū rovis
 Vos ~~Ex~~ componite floribus
 vite vos etiam particeps dedit
 Qui dum p̄cedere ~~imp̄~~ impijs
 Conuersis iaculis, prouidus in nuie
 Sanctorum exiguo gregi insp̄
 Declinare hēn quo furor imp̄tit.
 Idem consuluit fugam
 Mensuramēq; ~~be~~ ^{lucens} tuta latibula.
 Ante o quān hēcat feris
 Ante & volucibus quam hēcat suas
 Pecoris visere patrias,
 Festinare p̄os vos in uenies decet.
 Vium quis mihi cessit em
 Et quis ligna scitus sufficit integra
 Quam me ~~vel~~ caries vel vitio liquor. ans
 Vel duro caries denti p̄cederit.

Vxor tu benevolentia
Profer tuam ligeris mascula pinguibus
Primum quae lacrymis nitente
Et baccas referunt per spicuas magis.

DE NOAHII OCCYDATIONE & VINI INVENTIONE

Ode Sapientia

Similibi centum refrantur artes
Vita quaeis nostri generis fuerit,
Quae opes crescunt, vocitura mentis
Otia cedunt.

Nil proberis sanus magis atq; munus
Terra quod paritura fructus
Saepe operis colendo

Postulat agro

Hoc opus letas segetes reponit,
Hoc valet densis onerare culmis
Arcam, certa atq; auidi coloni
vincere vota

unde

Unde fumentis repaanda in annis
(Quo nihil vices hominum caducas,
Commodum fulcit melius) beata

Copia surgit.

Pane eget princeps eget & caetera
Militum, pauperes, iuues, atq; multos paucosq; pauperes;
Artifex, & qui perretrat marinos

Nauta fluitus.

Messe producta patiens laboris
Rusticus primum populusq; gaudent
Omnis, & caelo residens benignum

Numen adorant.

Autos humanae sobolis parensq;
Primum haec fertur coluisse Adamus
Primum & glebam domuisse acuti
Cuspide saxi.

Ille seu factis memoz heu prioris
improbè annis jam gemeret quiete.

Mentis Cor. his hoc

Cordis hoc ^{durum} ~~maestam~~ studio dolorem est
Fallere scetus

Perditi post haec reparatoe orbis
Testis ac praesca sobolis gigantū
Nunus hoc quamq̄ senior Noabbus
Deligit unam.

Temporum certam seriemq̄ horus
Et vagos Lunae docet is recessus
Igno quid posset mirare haec, quid udo
Lumine plena.

Frigoris crudi nocumenta, caestus
Doctus obseruat, nimirū & liquoris
Fertili terra vitiosa semper
Damna notabat.

Nec placet solis posuisse arctis
Simplicem curam, varia sed unus
Arborum princeps generi imperabat
Arte a mimisq̄.

Inuenit

Inuenit certam specie modosq̄
Rite porrandis oleis, moratq̄
Quid petat ficus, solido nuce quid
Cortice possant.

~~Multiplex pyri~~
Quid pyri immensus numerus, fragax quid
Bacca; malorū variata forma,
Tristibus nō haec remēda succis
Dulcibus illa.

Hec nouos cultor varijs per agros
Altius ductis serobibus decora
More distinguens proprio seribat
Singula mense.

Et simul pulchris videt emitere
Fronibus campos variq̄ flore
Damna solatur nimirū carēntis
Gentibus orbis

Vitis ac maestam iunat vna mentem
Palmitē extenso, grauis & raccemis
Grata cultori melius, breui quae
Tempore venit.

Cuius & campu capiti videntes
Pampinus multae facilis coronas
Snoavis & gustu innocuus qz fructus
Fercula adornat.

Rite maturo fruitur, probat
Posse non vlllo satueum periclo
Hoc serem domo hoc iuuenem diesper
Vivere phres.

Tentat & longos peritus calenti
Sole siccata seruiare mufus
Euenit, seruat meliora mellis
Munera fauis.

Hac latis planta retulisse ab vna
Iam foret certe, nisi maluisse
Nosse quid durissim subitura praelit
Bacurermittat.

Harre prius lotis pedibus canata in
Trabe per rumpit lapidis grauiqz
Pondere domat, & fluentes
Excipit vndas.

Mense

Vnde fermenti reparanda in arnos
(Qui nihil vires hominum caducas
Commachum fulcite melius,) beata
Copia surgit.

Pane eget Princeps, eget & caetera
Militum, pauper, diues, atqz multus
Artifex, & qui penetat maximus
Nauita fluitus.

Mese producta patiens laboris
Rusticus primum

Mese producta libet expeciri
Quid ferat proles generosa Geynes
Et placet fragrans odor & probando
Forma colore.

Audet & primis tetigisse labris,
Audet & linguae arbitrio rogare
Despuēs post hec fiet atqz sensum
Confulit imū

Ac imat

Al inuat dulci pariterq; aerebo
Conditus tactu sapor; inderue sum
Paruulo sese sciati imitantis

Credidit haustu.

Qui simul fundum tetigit seruis
Intimū ventris iuuenem calicem
Excitat cordi placidus q; frontem

Spiritus aequat.

Iamq; maiores auichus moramq;
Doluit, accusans, calices, nouis tunc
Gaudijs sentit nimmū molestias

Cedere curas.

Nectare ardenti fructu suoz
Gaudet inuentu inuicemq; grates
Reddit, ac serui officij hanc imiti
Pemitet ante.

Non enim quorundam malus inuideret
Largius cunctis opulis cibisq;
Ferre natura haec bona se spiralem

Pocula in arcam.

Hac

Hac senex ridens ait & castrinis
Latus indulget. subito incerebrū
Scrupit ignotū virus alligatq;
Cura pedesq;

Viribus laxis resoluta membra
Caetera ignauo pepulere ferram
Corporis casu leuius rotato
Vertice primū.

Ac repentimū subiij se letum
Diceret, vanis nisi lingua verbis
Garriens iuret sibi viscentum
Lumina portis.

Regiam gaudet bene surgere aulam,
Qua prius fixo casa parua malo
Tecta coctimis breuibus cadentibus
Pelleret ~~as~~ imbres.

Fortē neglecta temere iacentem
Veste, leta ac domiti sopore
Druitus infausto pede tertius con
Spexerat haeres

Impius

Impius frater ciekt, in vocasq;
 Stultus inuitat: melius sed esse hos
 Arbitros morbi puduit patrem
 Dodecorisq;

Hec quid aut multo studio repectum,
 Aut probes natu, mala culpa quod non
 Odij ad causas queat insolentem
 Vertere abusu?

De Superbia atq; gloria humana
 BABYLON. coemeterii exaratione.

Humani ambitio generis
 Atq; illustre sibi multa superbia nomen
 Quid possint, quid non possint; signata docebit
 Non deducta tamen precepta matris
 Quae iusto maiora olim cupientis Adami
 Operat amens soboles curisq; ardentibus veget
 Extento posuisse agro, quem seribus ingens
 Irrigat Euphrates undis saturatq; benignus
 Huc iam deduci mortales crescere iussit
 Imperio q; Dei vacuū cultoribus orbem

Partiri

Partiri inq; datas regiones cedere quemque
 Horrida fellizis dormit uerum te signa, suos q;
 Dodruum natos, Magni quae certa Tonantis
 Numina, quis prisca homines induxerit error
 In scelus exitij causas vastaeq; ruinae.
 Utq; minor proprij ac veteris patris almus amoris
 Quo mortale genus curatis dominū esse volebat
 Quae pontus, quae terra parit, quaeq; aethera tranant,
 Pravidus exiguis delecte gentis abunda
 Reliquijs remanenda omni sufficere orbi
 Semina, quae regnent iterum, meliusq; patrem
 Secula producant pacemq; & mutua grati
 Communi stud. Munitio munisq; obediore feratq; petatq;
 Neq; unū celebrent memores dominūq; Deūq;
 Virisq; patris nomenq; demūq; Noabhi
 Oblitūq; larā diuersis partibus unū
 Cognoscant q; solū terrae teneant fideles
 Acceptūq; ferant superumq; hominūq; parentis
 Haec simple retinenda fuit sententia cūctis
 Quos tamen unius communis cordinis usq;
 Praemitet ac maioris agit spes improba fatus

Et unat

Et iuuat esse caput mundi gentiq; futurae
 Praecipue immortale decus venerandaq; semper
 Nomina diuinos q; sibi conuicere honores
 Ut primis orbis genitoribus ut dorminisq;
 Totius terrae, quae ducta deinde propago -
 Agnoscat memoretq; patres iuuetq; nepotū
 Posteritas, hinc quisq; genus titulosq; relatis
 Querat imaginibus nota et monumenta salubri
 q; Hic locus hic auit ponenda auro deus vetū
 Aeternar. temporibus multis caesara domus q;
 Nam tibus certis habitura, quae doceant, nos
 In signis in xpo se uicis alijsq; dedisse
 Principiū et summā rerū famamq; decusq;
 Imprimis cōstruamagnū opere atq; labore
 At siduo surgat attingens vertice caelum et
 Instare habens mūdi, caeloq; aetheris aemulaturū
 Quaeq; pax superis nos mediet et miranda
 Male hominū superq; alia, stellisq; miraturū
 Hoc ipsa haec campi facies planissima, longae
 Conspicua inuitat terrae ac sibi disjuncta glōba

Aeternos

Aeternos quae ferre queat sabiūta peramos
 Pondera naturae nūq; cessura periculis.
 Inuitat natura etiam facilisq; parando
 Materies lateri sabulū argillaq; tenaces.
 Suppeditatq; lacus vicina bitumina, calcis
 Communi strage tuta usu, melioraq; tempus
 Terrare, praeden so ac lateres coniungere pingui. lapides
 Non ars, nō animus, gentis non copia deficit.
 Ergo agite ac pariter cōiunctis vicibus atq;
 Consilijs ineamus opus tellureq; primūq; subada
 Tellure excolū lapidem properemus, et vebis
 Ducantur sulci, actueri quadrata notentur
 Excolle latera et scale mensura gradusq;
 Partitis operis et cura ^{atq;} parte magistra
 Maturum procedat opus cūctisq; moretur
 Quod nos praecipue inspires praeparare cūctis
 Antiquis hominū exemplis poteritq; futuris. g
 Talia firmato saltantes proposito iam
 Auduit risitq; Deus stabūitq; videre
 Numchito admoneant curamq; manusq; mīstras,

Substrata

Substrada ac pedibus nebula descendit ab altis
 Atque rotaturus in dextera atq; arbitrio idem
 Integre hinc manente quid vis male consciametis
 Immemor ipsa sui conetur et improbatentet
 Lamq; incepta videns damnat; studiūq; refardit
 Execratus ait, concepta proferua vano
 Mortali coctis carcat successibus esse
 Perturbet proprijs inuictis ipsa suorum
 Disperdit in hinc q; petens confusa, nec ullam
 Quam cupit ingenio inueniat, studioq; quietam
 Nemo reeta alii dicit, nemoq; loquentis
 Alterius fidei verbis; sibi quisq; suisq;
 (Nec tamen sine re) consultaq; dictaq; p̄p̄s
 Ad dicit, non ^{vna} ~~lingua~~ actiam lingua omnibus esto.
 Simplicibus ihi mea quae sapientia, dictis
^{Deceptor}
 Pertrahat parere negant, aliudq; frequentant
 Consilium, simul et vires operamq; morasq;
 Coniungunt, sine meq; parant sibi portere Famam.
 Haec eadem cumitis posthac erit atra libido
 Privatū sibi dantere opus propriamq; minime

Quamuis

Quamuis mole, tamen propriam Babylona dicere.
 Non cunctis eadem iam vox ~~no~~ ^{no} ~~lingua~~ ^{lingua} manebit,
 Nam meliora vult hinc q; inuicta probare
 Frustra, nam carnis atra premet miruetq; premento
 Inuidia et luxu incepto.
 Turpibus inuicta et ceptis inimica decoris.

De Humanae virtutis inconstantia.
Apud Noxhi Sobolem.

Mendacis audax latifrum caput
^{Terrestris}
 Terrae combri non valet improbo
 Usq; inuidendo temperare
 Ingenio artificiq; fraude.

Constructa primi in perniciem viri,
 (Qui damna cūctis gentibus intulit.)

Noltes dies p̄ccensa flammis
 Perpetuus calet officina.

In somne pectus requitiae parens
 Terrestris semper pulvere protrahit
 cacasque rimatis latebras
 Cuncta malus reperit venena.

Et comparatis in libris vndique
Mendaciorum fraudibus hic vafex
Conflator effundit dolosam
Inspeciem simulacra honesti.
illis inanes ceteri boni
Terraq; curvas cernere puluerem
Eludit, ignaras mentes
Tartarcas agit in tenebras
Caelum videre Lumina qua valent
Fulgente semper veri lampade, et intemis
Curare caelorum reductis
Vlterius meliusq; promem
Non hoc^o dolosis artibus insolens
Prastringit error, sed licet imbuant
Antiqua vulgi exempla, purgat vanis
Vis monitis inimica vanis purgat.
Diuina postq; munere dissem
Sermonis olim gens hominum nouos
Cultorem postulantis orbis
Occupat ennumeratq; tractus

Concepit

Concepit feris fratribus inuida
Discordiarum semina confuens
Semper nouandas meditat ansas
Disfidijis grauib; q; bellis.
Dum quisq; primas ambit et occipit
Partes, cupit aucte et syster Pringem
Hinc iura naturamq; terminat
Impatiens violatq; leges.
Semo minores cedere noscitur
Nolunt inuicem quem didicit pater
Cessisse; lapeto locumq;
Domgat obsequiumq; Charus
Vtq; inter ipsos conueniat inuis
Prinata primum nomina dispares
Laudare ceperunt et aras
Auspicijs varij locare.
Dumq; ille solus esse putat Deos
Quos ipse adorat nomina despiciat
Quacumq; vicinam colenda
Suspiciat metuatq; vulgus
Iam sacra.

Iam sacra Diuum proinde neq;
 vno probantur munere singulis
 Ritu neq; vno componenda
 Materies ratioq; cultus.

Nec sanctiores esse Deis volūt
 Hinc ^{Leges} leges, vita queis indiget
 Ut docta quid phas quid myphas ue
 Querat amans terreatq; finē

Contaminatis vndiq; moribus
 Incerta veri secula prorunt;
 Et iura deservunt decusq;
 Tempore deterius priore.

Quid quisq; curat, quid sibi cōsulit
 Defendit argens, et sapientia
 Splendete medijs probatur
 Commemorans titulo tuetur.

Deserta nulla est, nulla q; nō frequens
 Mendacivum disparibus via,
 Omnemq; circumstant decentem
 Aspiciunt comitū caterve.

Almae rehitam et sentibus oblitam
 Virtutis vnus complexit oebitam,

(Monstrante

(Monstrante caelorum magistro)
 Hanc q; temit docilis reper tam.

Quem nec suorum pignora, nec domus,
 Desiderato aut nomine patria,
 Nec micat ei sic vultu egestas
 Detinet exilium, ve certum.

Sed insus vltro cūcta relinquere
 Quae cara vulgus predicat ac fovet
 Incensus et fervens amore
 Profert ac sequitur vocantem

Commemoratio sanctorū ab Abrahamo
 usque ad Iosephum.

Ode Saphica.

Nam sacris clausi domibus furentis
 Impetum quando Borca vitamus
 Qui nives densis peritus volantes
 Aethere spargit.

Non docet segres otio q; inertes
 Ad fucos festum
 Sed choris vos o socij molesti
 Pellite frigus.

Vos pedem certū ad numerū molantes
Ludite ochari fecij iuuenes, ego sed
Barbyton vobis, feriens mudos &

Tempora ducam.

Nec hyra tantum libet experi ri,
Voce sed vestras choreas unabo,

1 Contigit quamq; grauis, carenti,
Parcite, vati.

Ceteri quamuis meliore phœdro
Perserent, nostrū superent q; carmen,
Qui vel heruas celebrant prophana

Laude, viros vel.

Nostra sed certe potior putanda est
Curra, quæ sanctus immozare patres

Tenta; exemplo recolenda quarū
Nomina tantum

Deprimunt quotquot cecinere graj,
Quotquot & vates etiam latini
Acti & ornato retulere versu
Fingere prompti

Illagens vatū studio ac fauore
Plurima debent mormeta laudis.

Hi sua incultū patiētur acta
Ferre pietam;

Magna quipocuis numeris
Ingemi mouit tenuate culpa
Addere indoctus leuibus carrendo

Pondera rebus.

Te fide primū Sapiētiaq; an-
testitem dicam Patre, inter omnes

Locto mortales tua quos superbos
Protulit ætas.

Quidæ dulcem patriam iubente
Et domū & fundos nihil immozaris.

Linquere & iudis patribus amicos,
Commuda cūcta.

Vnde maioris melioris atq;
Te patrem certo numero carētis

Prohis audisti ac documenta pacti
Signaq; magri

Fæderis primus capis, vt nepotim
Seculis tradas, recolenda. Post hæc

longæq; suis longo exferio recenti
Ignore gaudes

lamgravis

Brachijis chari pedibus qz nati
Alligatis vittas adolemni ad aras
Lusibus et castans memore et ferin

Fredexis idem.

Quem tibi adiugam prius, an propinquam
Et via gratia comitem Lotum; quem
Regibus multis populisqz caesis

Asferis autve.

Sulphure et flammis mala regna iustus
Arbitex quando statuit perire,

Hunc tuae exceptum incohorem proceres et
Gratia prostant.

An pinam, semper tibi et obsecratum
Latus facu referam, de corae

Rite gaudentem salarris Rebecha
Coniugioqz.

Qua nihil pulchrum magis aut modestu
Nil magis prudens tunc interamnis

Terra: et haec dulcem geminis mariti
Prohibas auxie.

Qui

Qui diu solus fuerat, gemella
la videt statum sobolis parentem
Arrogat ~~auditu~~ sibi quae duabus
Gentibus orbem.

candru

audis hinc quondam fore qui beatos

Reddat immesos populos, reducitur

Quis mare hoc findit, colit hinc quis ingens
Oceani vis.

Immemor nitentem taceam neputem?

Ira quem seui furivsa fratris

Cogit a matris gremio inremotis
Cedere tralrus?

Huius haud mentem minuit fidelem

Seve paupertas, neqz fraudolento

Seve probris se fore insipientem

Frangit amorem.

Cui bona immensos bene per labores

Porta praedives hinc, ac malignus

Artibus raptor miriūqz iniquus

Invidet hospes.

Nec tamen quavis cupidus nocte
Curat armatis comitis caecenis

Hinc valet

Nostis famam, sic in mediis agris
 Crevis se plantas cecimus illius,
 Qui men aeterni super omni
 Intrepidus celebrabat. 1E.

Et quis putaret decrepiti senē
 Natis carentem cum sterili simul
 Vxorē tot audis futurum
 Prohibus & populis feracem?

Mains paratur iam mihi, suspicor,
 (Obstam gravis in principijs) malis
 Pellemur his regnis; ubi omnis
 Creverit haec sobolis Abrami.

Andivit olim (nā meminijis, fore
 Vm̄ suade sanguine; qui bect
 Quas terra gentes inter aequor
 Continet oceanum sinusq;.

Nondura possunt vincula, non iuga
 Hos seruitutis frangere, aut improba ex
 Hancire tributa; in quietis
 Non operis terminare tempus.

Partire

Partire gentem, disijce, & hos Phiton,
 Hae & Ramisfes illic occupet
 Semper laborantes, nec vlla
 Dona inerte recriet ve meros.

Surgant propinqua ve sideribus nova
 Miracula nullis commoda ab usibus:
~~Adis~~ ~~regum~~, ~~At~~ montiumq;
 Aemula Pyramidū sepulcra.

Crescit propago multiplici tamen
 Vsu malorum, pulchrior & micat:
 Vm̄ perempto sicrepente
 Mille putres superes se natos proles

Non plura ab vno ~~um~~ vel minimo aspera
 Gram sinapis semina colligens
 Miratur hortorum colonus
 Et folium, calamiq; & hastam.

Prave mureati nec populi munda
 Hos probra, fedis edicta, recibus gestibus
 Nā paterni vel decori
 Pondere diminuit fide uel

Ergo.

88
Iam iam volenti hinc perdere famulatus
Pendentioris cōsili est opus;
Crevisse iam nullus sinitur aus,
Munera nec tetigi se vita.

Ergo vocatas Rex, morco, vetes
Pactus miri stras parcere matibus,
Quosē qz Luci hebraea mater
Prosimus ediderit recentes.

Sed quid fezi vis, quid ue tuces minas
Possunt Tyranni contra animū pio
Certo qz firmatū timore,
Officij memo remqz & actis?

Sernat fovendo curat ~~et~~ editi
Infantis artus foermina cōptius;
Nec quāqz Deus vixisse iustis,
Hec patitur pueras perire

Fatum ^{ante qz} abscondere e improbu
Perdida regem fallere, cui nephas
~~in~~ parere impceanti.
Et proprium violare munus.

34
De Mente electione

ad Petru Valentiam.
Et ode tricolos

Pura mente viam quamlibet arduam,
Quam monstrat Pietas, ire Valentiam
Certum, carmine quali

Dilectum in stimulem, mihi

Vati Christo tuo praece; quem bonus
Cumis esse Pater ferrigenis dedit
Lumen, quos mudo caeca

Noctis spernitae bene.

Vege Petro quam propositū, brevis
vita, crede, brevis curriculum tibi

Dia Sacra munera palmae
Aeternūqz feret decus.

Iam me delitijs abstineas licet,
Que tardare gravi pondere vivida
Possunt membra pede qz;

Cursum & vincere quae vetant.

At campos capies quae prius avara
Sacrus mala tibi seposuit Deus
Hortis, unde salubris
Succos perpetua haurias.

Idem quibus dolet, cernit ubi ingraves
Morbos ire viros, quas tunc integros
Idem, nolle hominum se
Quemquam perdere dixerat.

Vita se artificem comprobat indies
Inni sit quibus domos rogat, et iubet precipere docet
Que visisse volentem
Obferuare magis decet.

Testis densa meis veribus omnium
vatum turba, quibus fuit perpetuus fuit
Clamanti labor usque

QUI LANCIVES, MEDICVM PETAS.

Sed Natura docet, qua sapientium
Olim corda virum condere mobiles
Leges, nequaquam insit
Lucis principia edere.

His phas atque nephas cura prior fuit
De firmis suis ordinibus: sacca
Non miscenda prophanis
Noto cernere limite.

Quos priuata domus, publica quibus magis
Res tractanda modos postulat, ac fides

Qualis

Qualis coniugij. quae
In sanctos pietas patres!

Qui mores inuenit, qua reuerentia
Sit cano capiti? quis pudor ac decor
- ~~Hominesque quibus~~ Formandaque puella
Laude fidei ac quere condolis

Rursumque impliciti litibus improbi
Civis, quam socium liberet arbitere;
Et quam iusta secleris
Ausus poena verceat.

Ut sit tutaboris commoda et innocens
Vivendi via, quam, qui infidijs ferox
Turbarit, cadat usque
Concepto ac pereat dolo.

Num tu prius hominum aedi secula dedita
His frustra studij credere iam potes?
Tot praecipua beate
Vita, tot munus dare?

Diue Lucis ope imo et rationibus
Monstratum interius, quid valeat integer
Sensus quibus animi vis
Posset diffugere aut sequi.

Sed quos, magna licet dicere validos
Quae tu pulchra probes, quaeq; ficta dixeris
Admirare locutos
Fimis parituit famē

Indignos superū spiritū choro
Densas rejiciens obscuras relegans in tenebras Deus

Inter seua gigantū
Iudex perdidit agmina

+ Vseppata Dei lucida munera
Ausus nempe sibi tribuere, et nimis addicere
Humani ambitiosus
Niti vicibus ingeni.

Hinc et quisq; suū consiliū vafer
Inuentūq; studet sistere peritina
Seductam q; catenam
Felicem vocat unice
Quamuis te haud alius Petre potentius
Horum scriptatene, dexterius neq;

versat. ~~versat~~ sine Latina.
Sine et graia volumina
Om̄o cura tua sit tibi gloria
Neu fastus placeat per se mihi caue

Cuius

cuius prima venena
Et cor et caput occupant.
Aste autore tibi munime creditū
Alba quid quid erit forte fatibere,
Grato sic tibi idem tibi ponet
Autore plura benignius.

DE LEGIS BENEFICIO
& officio. Carme Saphicu

Nonne sol ridens hodie sereno
Mare prodibat, placidumq; apertis
Aurea lucis foribus parabat

Tendere cursum?

Nulla vis ignis validi nec aestus
Tempora hesternae taciturna noctis
Nempe turbabat, calidis neq; Euris

Flammat abis?

Unde nūc peris furit ardor heris,
Tumet et celsum rigidi cacumē
Montis, accense mimium fauillae

Aethere surgit?

Quis fragor, ^{quod cœli} rapida ac procella
 Impetu sensum superante maxime
 Nube flamata sonat & stupentes
 Concutit aures?

Falloz, an cœli tuba rauca ab axo
 Intonat, quantum cana nulla monstras
 Aera vex pugnas resonante miscent

Prohæ voce?

Ergo vel totus celerem rumam
 Orbis expectat; Superi mouent vel
 Bella terrena gemerit, atq; Adami
 Perdere prolem

Arbitratur Deus & malignum
 Ignibus tradit scelus expiandum,
 Tantaq; erroru variata cunctis
 Semina ferris.

Et quidem seculi meritum ferendas
 Expetit penas, bona nulla quando
 Simplicis veri, ^{al} fenebris remotis q; pura remota
 Sidera ~~lucida~~ lucent.

trepidatis

^{rector superi}
 Sed bonus cœli ^{Patet} approbatus
 Agniti signis munitu ministri
 Esse securos animarum fidentes
 Et iubet & dat.

Protinus verae pietatis atq;
 Rite ducende placidaq; vite
 Summa veracem capita ad future u
 Dicere regem.

Anne erit vana Deus audire dms
 Aure mortali, poterit ve nostra
 Ferre mens vos quibus increpatus
 Cessit abyssus.

Pectore inclisum medio paucet cor
 Artibus pressis tremabunda labant
 Nec terrent corpus gemma q; & comarū
 Siluarigescit.

Præstat extinctis manibus q; toto
 Cor porre ac prono sola facta vultu
 Tangere attentis magis operiri
 Numinis alta

Quid velit mens, quis parit ⁱⁿ
 vsibus orbem variare, ledne
 virgines, casti queri q; Flexo
 Poplite adorent.

Ecce perceptis popula tenantis
Vocibus divi veneranda verbi
Sensa iam constant; tamen exfruemus
Sospite vita.

Gentibus nullis prius o nec ulla
Lata per turbam, bene certa nunc vox
Vox Dei interpres mihi nuncq; salve
Rite colenti.

Turpis sensum sapientiamq;
Mentibus praestas hominum necatis
Mixa opinanti tenebris ut dulusue
Lumina praefers.

Indecem solus innotuit reducti
Expedis, quantum didicisti phasese,
Omnis et veri solida ex decori
Summa tibi stat.

Quis Deus, quales placeatq; cultus
Qualis in patres pietas, nocendi ut
Nulla libertas, procul ut sit omnis
Tetra libido.

Fueta, mendax, et mala fama, sermo
Exulcent, nil et cupiat calentis

Impetus

impetus fallax iecoris, thori sit
Saudior usus

Nec domus fundus, ualida et vix
Plus mihi iusto placeat meo optem
Ipsi contentus proprijs, probatam tuendam
Alterius rem

Ultimis quae sunt
Antea nosse haud bene nota genti
illa corruptus nimis ad aetna sensus
clamat ~~Et~~ Dicit et hurret

Quippe subiectos cimeri doloso
(Quatibet quoddam mimum caleret)
Non erat parum, minus ac timebat
Ipse famula stultior ignes.

Lam modo cautus moritu velantis
Legis et sentit rabidae venenu
Carnis, et iam nunc magis insolenti ex
vitur aestu.

Osfium occultas cecatas penetrans medullas
Abilitas cordis subis in recessus
Et probas ^{nostras} mentes, reprobas uo certo e

Xammine curas
Criminum quamvis me tuax is in dex
Sacra virtutu coleris magistra
Instruis puras animas in dila
Sperq; fideq;.

04
Ad Moſem diuinæ legiſ miniſtrū,

Carmen Nicolen tetraſtycho

Cæli care ſenex impiger ac vigil
Spernetis numerū dūctor ſacile &
Custos gentis ades, te neq; carminis
Noſtri pariteat bonū precor.

Quamquam nulla meis verſibus intuas
Aures verba volent: quæ ſolitus ſacris
Appellante Deo ex montibus integra
ſenſu amulere ſobrius.

Nam ducum ſibi cem frangere quæ valent,
Ardentemq; facem inducere nubibus
Vnus ſolus dicta capis ſatus & intimo
Sospes pectore antires.

Ni nos ^{qui} extemai pulvere cōditi,
His Moſes ſimile expronire perſimus;
Mutet corda niſi, qui potuit viros te
Inter ponere maximum.

Inſani at populi turbida murmura
Et vulgi furias tu patientias
Auditore ſoleras, & ſapiēs gravi
Cōmpreſſens moritu, reges. iſtis

21
Iſtis mi melius dicere & aptius
Et gratis cupido ponere laudibus
Quem te inſit amans eſſe Deus tuo
Vati attende benignior.

Te pulchra egregium forma recalteri
Equamulū quero legibus excipit
Cruachis, gervus atq; hū male providi
veſtrū perdere, Principis.
Quin ipſis medijs in penetralibus
Gaudet ſcanta ſuis ſumptibus (agmū
Hebreo gemitū ſanguine quamlibet)
Longos creſcere per dies.

Donec certa aderūt tempora, cū Deus
Cueis & varijs uſq; laboribus
Aptū præficiens ornet & omnibus
Miramulū expediat modis.

Quem reges metuent, cui ſapiētū
Herbis diſſida malo & carmine fingere,
Vel rerū ſpecies vertere, protinus
Vitas ſua ba manus dabit.

Te tandem populū ſ Libex amabilem
Præſtantemq; ducem ^{videt} ~~ſcipit~~ & hoſtū
Ereptus furijs, & maris vndique
Inſis cedere fluitibus

Te monstrante modus reddidit inclita
Carmen letitia, quod docilis sero
Pulsatis cecinit commoda tympanis
Auctori et posuit Deo.

Iam nobis quae sine fistula mactu
Vocis sperare te voluit poli
Recte, quaeque solum quam maxime contremis
Quam mortale pauet genus.

Vivis sancta Dei excepimus auribus
Clara ac dicta, quibus candida veritas
Et simplex pietas nititur, ac boni
Potius cecinitur et mali.

Sed sunt plura, quibusque vltimus patet
Instruxisse mouum tunc populi parat
Aest hae nostra brevis aescia canis
Virtus ferre minus valet.

Ergo cura tibi cui bono contigit
Posse audire Deum, posse quique alloqui
Est, Libertus quaerere quid vetet
Princeps, quid iubeat volens.

Nam

Nam responsa tuo interprete possumus
De sermone auidi percipere, actus
Profecisse iuuat nos moritis, fides

Omni quae dubio eximit. quos

Præden sagæ nebulis funderet apotes
Nubesque gemitas lumina queis Dei
Texuntur tunica. Hinc scribis integris
Et nobis melior redit.

5

Deus incedens in mundum ad omnes

Longe sunt hinc hinc hinc hinc

Spiritus sanctus hinc hinc hinc

Deus incedens in mundum ad omnes

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Quos dabit celi hinc hinc hinc

Duo DYODECIMVATVM ARGVMENTA

Longa non tantū spatij dies, nec
 Spiritus tantum habet vsqz vocis;
 Si choros vatū cupiam sequi ac

Dicere versu.

Quos dabit cæli superæumqz summus
 Rector humanæ cupiens salutis
 Esse præcones, iter ac beatæ as-
 tendere vitæ.

Singuli certas propriasqz partes
 Liberè ac promptè peragunt, canunt hi:
 Posteris hi, quæ cecidere, insi-
 Scripta reponant.

His bonam sese Deus ac fideliem
 Testibus mundo probat: his sui ipsos
 Monstrat auctores homines periculi
 Supplicijqz.

Integra en constant diuidentia nullis
 Diruta vatū monumenta scetis
 Quæ et, edax quavis, ne queat fatuam
 Laedere tempus

Præmuis Horrens animam animam atq;
 Dedecus præm & studium notando
 Seculis, pœnas merita atq; rerum
 Damna minatur.

Providus mentis meliora monstrans
 Credere & sperare Deum rogando
 Allicet, perstat, rogit, ne phasq;
 Corrigit atrum.

IOEL

Plorat aerumnas Iôel imminentes
 Gentibus terræ, quater in superbo
 Orbis edendum imperium thæatro
 Cum videt vtrius.

AMOS

Ductus e silvis Thicôae bubulcus
 Unquit armentu cœle & propinquis
 Urbibus dat se & populis tremendum
 Vacidisq;

Multiplex crimen notat insecutus,
 Publicè admis sum: scelus q; quarti
 Vim docet quæ tam valet insolentiam
 Perdere ~~in~~ regna.

lura proclanti populo suo atq;
 Principis dicit sobole ferenda
 Bellæ prædicat miseramq; pestemq;
 Esuriamq;

Abdias

Numinis vocem famulû suis de
 Gentibus post hos memorem carentem
 Omnia e doctum capita vsq; rerum

Texere volumes.

~~Tunc~~ ~~ne~~ te immensa veritæ ministrum.

Jonas

Testem & exemplo Nimias tuosq;
 Liquerim, quamq; tenebrosa cœli
 Viscera cœlent;

Vnde dum vivis magis erit scis
 Quæ mala in istos manant, salusq; quæ
 Supplicum tactis animis paratur.

Fersq; referturque.

NICHEAS

Temp deflentem patriæ Maresæ
 Urbium & Iudæ miseræ ruinas
 Debitas culpis iubet hauri filere patitur fileri
 Vocis imago,

NAHVUM

Turribus Nini mutuentia ab hoste
Dammaq; & regni excidium, saccatos
Nec fore immunes Solimus Nahumus
Prospicit index.

HABBAKUK.

Primus at noster labor Habbaeque dum ex
Tremas horrores cupit ac malorum
Discere attentus, memoranda in aevum
Racula transfert.

SERPHANIAS

Ducatur velox peragente cursu
Mente lustrata, brevisq; chartis
Gentium multas variasq; adorat
Pondere casus.

Quimantur Iudam ac sobolem Palestine
Et genus Cus, Assyriosq; reges
Ammonia atq; huius focum Noabum
Pignora Loti.

Multiplex quorum scelus iniquiq;
Crimen est accusans celebrat suorum
Iudicis primam patientiam, post
Iudicium acre.

Iurgia

Iurgia Haggai populum increpantis
Audire & pigras operas monet du
Duciet sacra ac veneranda templi
Tecta remisit.

Dum modo praestit studio probando
Quod potest plebes sinit atq; tempus
Sanctius famam docet hoc magistro
Numina duci.

Flamma cui nec vis inimica ferri
Non edax rerum noceat vetustas.
Cui Deus semper placidus fauensq;
Praestit & in hit.

Liberas et qui potiora patrum
Edere exemplis moritur docendo
Sedulus curas Barachiae proles
Te quoq; canto.

Integram pacem populi equietem
Nullaquam tentent imitant ve damna
Abnuis dum consistunt secundi
Moemiatempli.

Temporū

Temporum sed quod scelere atq; culpe
Certus adscribis, pietatis unam
Aspexis curam, mala quae exprobrando a
vertute posuit.

Inde in arcinam Solyman receptus
Praevides vbi populus minaces,
Hos et infestus memoras quis irae
Vindictae ardor.

MALACHIAS Claudite extremam ligat et coronam
Nuncius magni Malachia coeli,
Negligens qualem proprii sacerdos
Muneris horret.

Horret ac sentit populi exprobrantem
Impios ritus stercora ac prophana et
Quidquid erratur, male comparati
Fraude ministri.

VNUM OPUS cunctis eademq; semper
vatiibus curae a Samuelis aevo
Publica aeternae p hummaro geniti apparatus
Primus hanc Dona carenti

Dona

Dona non ullis referenda di verbis
Ore mortali sobolisq; Adami
Sensibus quamquam ingenijsq; acutis
Cognita nunq;
Sola quae nostros animos beant, quae
Praeter optandum nihil aut petendum
Possidet Tellus, nihil alma summi
Regia caeli.

DANIEL
Et forma iuvenes praestante atq; indole vidus
Abductos Solymanis Babylona
Cernimus invocatum numerum
Principibus gregibusq; nocentium.
Quid Pietas, quid sancta tibi tum custodia legum
Observata Suez tibi predest?
Sicte cum socijs captum curiq; Tyranni
Addictum impijs numeret fors.
Atqui arcana Dei sapientia sistere magnum
Mirandum quoq; et hostibus ipse
Hunc parat hunc ipsum varijs per sepe periculis
Obiectum vsq;

34
Vsq̄ ad nigri limina lethi
Obiectum virtus clamnis duroq̄ labore
Emicat et crescit melius quam
Si nullis tentata malis neq̄ percita curis
Marceat obscuro vitio oti.
Sic dum temeris vultus putat, ipse beatum
Et similem superis Deus ungit
Temp̄ sui populis doctorem munit ornat
Mente auget vatemq̄ reperit,
Cui cedat sapiens Babylon, quæ sidera tadat
Consultumq̄ populum b̄ rite diuise
Nouisse etq̄ alijs terris monstras se priorum
Naturamq̄ et tempora rerum
Quæ fuerint quæ sint et quæ expectanda trahatur
Quid volueris destrumve sinistrumue
Occinat ut populis ut summis fata minetur
Principibus queis credulaturba
Solicitam q̄ fidem damno saq̄ præmia præstet
Optate cum laudis honore.
Horum vana docens Daniel fragmenta refellit
Sermone ac vivis quæq̄ rebus.

Aspicietas

49
Aspicietas regem vana blarabolis vacibus aureis
Obscuris fastidiis et aulæ
Artibus haud quisq̄ invidaci p̄ngere vult
Liberior magis et integer extat.
Acquere et culpas et crimina dicā seuera
Nil dubitas incesse dicti.
Instantis et principibus populisq̄ signaculis
Pœnas aut auertere certis
Consilijs monstras aut expectare ferendas
Rege irato ac vindice rege.
Hinc et lacobi gentem cœtumq̄ piorum
Et tenebris medijsq̄ periculis
Vsq̄ laborantem purgari passus ad adsumum
Ipsæ diem producere timulat
Et foueat certo fidentem præsidio dum
Terra ac mundi cœtera regna
Ut palagus varijs rerū turbata procellis
Permutant faciesq̄ lucosq̄
Namq̄ patet inde xq̄ hominū regit vsq̄ piorum
Mitegenus traditq̄ superbos
Cum populis reges, vocat ^{id est obscurata} et caelata mitentem

In hunc

In laudem, densasq; tenebris
Occultat fastus apicemq; regaleuro comidit.

Præmeritis calices q; propinat

Interea expellanda p; obis bona secula Christi

Communem q; mōri q; salutem

Aeterni p; omnia Dei e firmis firma dona

Quae renouant mentis q; animos q;

Quae q; fixant morti letam, quæ m; aia vitæ

Imparant frument q; fidele

Imperium coelae terrae, vincta libus haud iam

Exemplis obnoxia legum

Sed quibus ipse pater p; cepit, queis filius, atq;

Sanctus quæcis Spiritus in se

[Faint, illegible text visible through the paper]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

[Faint, illegible handwritten text]

Hymni et secula

IESU HYBRITIA

[Faint, mostly illegible handwritten text in a Gothic script, likely a liturgical or musical manuscript. The text is arranged in several lines across the page, with some words appearing to be 'IESU HYBRITIA' and 'ORIENTS'. The handwriting is very light and difficult to decipher.]

IESU IVERITIA.

Iniuriosae plena nequitiae .v.-. libidinis
 Interminati & conficiatrimis
 Mortalis Adami propago
 Ad subitam properat ruinam.

Nam ceterarum secla animantium
 Quam multa quinidus protulerat dies
 In pace degit, nil vetustis
 Ordibus variata vitae.

Communis illas nullus agit metus
 Praeter que solum nil hominem pavent,
 Hic unus insontes ^{vices} ~~horris~~
 Actibus exagitat nocendi.

Mirum quid, ipsum quando suum genus
 De dextra ab ejusdem turba parentibus
 Crudelibus pressura semper
 In fidijs violenta furbat.

Tam multa mater non fouet in sinu
 Telluris alendis commoda foetibus
 Lac furus ut parare multas
 Novit homo docuitque formas.

Divisa primùm religioibus
 Divexsa linguas progeries malas
 Discordiarum suscitandi has
 Perpetuas facit esse causas
 Didata prisca discipulus tenax
 Angeli Caini exerceat et invidus
 Prius gemens quo parricida
 Terra Abeli maduit cruore.
 Ille innocentem moribus integris
 Spectare fratrem non potuit dui,
 Sed murrini gratum furente
 Est odio iuvenem inspectus.
 Nam nec doctrinae est alterius satis
 Nec linguae gentem perdere; durius
 Addicta Christo gens sodales
 In proprios furibunda saevit
 En Belgae miscet praemia Belgicis
 Gallus malis en seditioibus
 Nam tunc per autumnos laborat
 Ipse suam accendatque cladem.

Civile

Cuncta bellum signa, neque hostium
 Sentit furor terra, beator
 Non dixit, indicienda longae
 Sed mala perpetitur quietis
 Infida praevas ambitio dolos
 Compellit vlli p cedere metia
 Careis amicis non homine
 parcere nec docilis propinquis.
 Perdit minores dira potentia
 Lucis tremendo nomine peccaturos
 Gratulata, fas temens fas nefasque,
 Innumeris penetrat ministris.
 Nullum caput non caeca pecuniae
 Vexat cupido, cui satis est nihil
 Quae formaeque probro sum verendo
 Perdidiit colorare fuce.
 Eiecta nostris fimbriis ac locis
 Moerens remotis exultat aequitas
 Verique prolem ius fidemque
 In terroris gemimus tacere.
 In famientis prompta licentia
 Luxus furenti proruit impetu,
 Bacchata per summas, per immas
 Improba nequitias vagatur.

Nec corrigendi temporis ira dies
Contaminatis moribus undique
Spes vlla fulget aut inhorum
Vita modum nona pollicetur.

Quin vindicantis crimina publicum
Iusti veremur iudicium Dei

ghamo. ⁴⁰⁰
vel sulphure inanis sum Sodomis
vel patris alluvium Noabae.

Monstrata nata a natum quae locuit parens

Exempla latam congeminant viam

Et gaudet audentis iuventutae

atq3 Consilio & animis magister.

Non turpe nostris impueris senex

Ducit, quod olim vel foret impium.

Huic actibus tempus inuasis

Ponere dedecori arrogatur.

Non sic Mariae Filius ex Deo

Intaminata progeie satus

Monstratus in terris per omne

Dux luminum & bonus auctor nouum

Non alter vquam illo nosse praecipitior per

Quaecumque quinto scripta volumine

Moses reliquit, quaeque sancti

Carminebus docere vates

Tex quartus, Tex quater armus vix praerogera fuit

Cum consulentum q3 et referentium

Collegia admicata patrum

Detinuit sapientiorum.

Atqui

Atqui ille quamquam ferrigenis prior
Cunctis Deo se nouerat editum
Quamquam valeret disciplinis
Angelicas superare classes.

Super parentis virginis attamen
Sanctique ab omni vocibus audijt

Latentes animas hos
Hos vtili intentus labore &
Perpetuo obsequio iuuare.

Sic lustra mitis sena peregerat
Gratus Deo sic, sic & amabilis
Mortalibus cunctis ad vsque
Munus officium recepti.

55
In me ad supernam fictus imaginem

(Mortalis et sic corpore) vix colat

Vel bruta, vel saxa! an rotundo

Sparso polo veneretur astra!

Maiora nostro sunt genere ac prius

Formata, certo et qz ordine munerum

Distincta sanctorum beatam

Agmina spirituum per aulam.

Illis tamen nos, qui omnibus imperat

Deferre humeros, qui dicunt Deum,

Vindex vetabat; hinc qz nobis

Esse suos voluit ministros.

Divina nobis particula obligat

Lucis, et iis cedere nescia,

Quae vos dicavistis in alto

Aethere, quae in pelago atqz terris.

Nos ille solus, nos sibi vendicat

Semper colendo, qui similes dedit

Formator olim, quiqz maius

Pollicitus habet auctor idem.

Nos

Nos templa summi nempe sumus Dei
Nostros dicet nil corde minus. capi.
Tantine regis non pudet hinc
Hospitio sociare queros?

Quos ille tandem dicere filias
Decrevit almus, quos fouet ac sibi
Lam tenebit heredes vocare,
Et faciet (tamen obsequenter)

Rebus minoris non pigeat note
Seruare sensu nilque valentibus,
Curuare et extendisse apertas

Profimus autem deditas phœnis se palmas?

Nec terra quicquam concipit aut parit
Nolente summo Principe, nec valet
Prebere productrix alienis

Gramina quadrupedum catervis.

Extinguit ignes vnus et excitat

Et librat horis tempora commodis

Mentira miquis; frigus ille idem

Temperat et ligat soluit ligatque.

Telluris alium commodus hic sicut
Rite paratis afficit moribus.
vitamque mortali, atque honestos
Delectas creat ille in usus.

Vere magister sic sapientia
Sparsis se fertur semina phœibus
Lustris, et exemplum probare
Intrepidus tenuisse vitæ

Quæ peractis rite laboribus

Aeternitatis pignora non prius

Audita cepit, nisi factus

Augete ennumeratus Adam. 1. m

De inuiciosa hominum mundi atare.

Ode diculus dystrophus

Errorem tenebris atraque caligine postquam

Recentis orbis obuoluta gens fuit, ^{Tunc veneranda Dei natura}

Ferrea moecales subierunt secula, fuit ^{scilicet voluntas huiusmodi}

Sublata praeue frena tunc ignorantia

Discessere metus pietas, ius, phasque Fidesque

Borrisque pudor moribus vetus comes.

Imperat una animis & sensibus moribus atra hinc
Doliq; cara summa constat omnibus
Solusq; distinguit violenta potentia fines,
Parus cupisse, sed nocere non parces.
Nam ~~quod~~ ^{quod} parere animo proprioq; furori
Nihil negare cura singulos tenet.
Hinc cedes, bella, hinc rabies, hinc furta, rapinae
Novis q; semper ars operata fraudibus.
Nulla est promissis constantia nullaq; diem.
Valeat q; acuta lingua docta fallere.
Communis luxare diuabit in iuria nonquit,
Suis & ipsa fracta viribus cadit.
Tandem inuenta malo concordia falsatimore
Dormis viros q; iungere & opes iubet.
Alter ut alterius vitare pericula distat,
Nocere sepius, vitare atq; sededere
Impia commubijs coeunt ita federa; magnis
Data est & vix & petra dotibus.
Famina diuitijs otioq; soluta, pudoris
Remittente sancta iura nil paucet.
Cantibus & huiusmodi omni atq; libidinis arte
Prior vocari & ardet & putat decus
Nec melior

GAVDIVM ORIENS

ORBIS GAVDIVM.

Optatam veterum temporibus diu
Promissamque pijs ante parentibus
Aduenisse homi progem in Dei
Tellus praedicat & pokus.
Audit non solitis paciferis modis
Vocem spirituum Terra contentium
Auditae ac referunt laudis imaginem
Montes & caua flumina
Praesentis refer celebrant carmina gloriam
Auctoris que Dei. Surgere iam in aureum . . .
Saeculum per petuo terrigenis homi
Patris foedere menciant.
Respon sis liquidum pacificis fauet
Caesum; nam media nocte nitentibus
Commutat tenebras luminis igitibus
Longe & sole prioribus.
Aduenisse salus publica dicitur
Seruator que hominum, quin locus ac dies
Decantata etiam signa prioribus
Quondam vatibus indicant

Angusta

Angusta spacijs, numine at optimo
 Angusta Fausta ac nobilium patria Bethlehem
 Et nostri quæram sanguinis & Deum
 Nascentem sibi vendicat.

Infantem tenui quæ hospitio prior
 Integre ex utero Virginis editum
 Lucentis medine morbis & algidae
 Horis excipit & stupet.

Nam nullis gemitrix pressa doloribus
 Hoc sancti genitum numine Spiritus
 Signus deo fuit, quod celebrent poli
 Quod Tellus colat & mare.

Custodes ovium mitte hominum genus
 Spectatum properant, indice & Angelo
 Nati mira vident matris & integre
 Exempla ac referunt noua.

Ei'is veniunt de regionibus
 Gens assueta vicium dolæque cæneæ
 Cælorum varijs astris micantia
 Signis multiplici & gradu.

Splendore & radijs stilla recentibus
 Indeis docet hinc dicere iam datum
 Quem sunt pollicita oracula Principem, ad
 orandum petere & iubet.

Nempe

Nempe & simplicitas & sapientia
 Quam veri studium cura que concitat
 Exerces que frequens, hæc salutiferum sibi principem
 Tandem comperient Deum.

Quem non ambitio, nec popularibus
 In felix in hiis gloria laudibus
 Inuentrix que doli sacra potentia &
 Semper caecus amor sui

Quæstum licet, haud ^{inuenient} ~~comperient~~ tamen;
 Regem, quippe sibi hunc præficere abnuunt
 In seruire suis sed magis ^{antibus} ~~antibus~~ amandis ^{fratribus}
 Astatam in speciem volunt.

De operarum ^{penuria} ~~inopia~~ ad Apollinarium
 Huergum collegam.

Hoc loco in se
 rema. om. leue
 in Embratae
 phant.

Huergue o cara meae pars animae ac prior
 Hac, qua viuo ^{tui} ~~carens~~ colloquij carens
 Quæris sollicitus pro myofus ac dolens,
 Quid tam nostra malis tempora moribus
 In famet que hominum plura negotia,
 Seu priuata notes, seu mage publica?
 Quæ si legitimis ponderibus pares
 & Christi trutina cæmere, discrepant

Auæis

Aueris aded legibus et modis
 Quorundam Christicolam, ut dixeris, esse opus
 Non censore graui tam sed aruspice.
 Cum tam multa nimis pulpita concreperit
 Doctorem aspidius vocibus undique
 Quae vel dura valent rumpere marmora
 Sed nostris faciunt pectoribus nihil.
 Ut multum deleas haec mala, defines
 Mixari, veterum si bene cum nouis
 Componas hominum exemplaue conferas.
 Nam glebam similem, lectaque semina
 Et (qui non minimus te feriat dolor)
 Prudente is operans artis et optimae
 Graecas ac domini quas studium sui
 Attentas agat, et non sua comoda,
 Cogexis miserans Huc etque requirere.
 Est qui aetate noua protinus inscius
 Quid monstrare uelint sacra volumina
 Nondum discipulus, famen et audeat
 Doctorem temere se populis dare.
 Inductus iuuenis consili et indigenis,
 Annis, ingenio praecipiti leuis
 Dicta digna, neque digna, silentio

aut

Aptus disparibus

Aptus disparibus sistere terminis.
 At pars magna suis et sibi consulens
 Merces vendibilis undique congehit,
 Quas magno precio, quibus vel minimo appetens
 Veri non docilis femina comparet,
 Viuendi quae rudis delicias meras
 Accedens facile, tam facile abuens
 Mutandus decies arripiat puer. — as dem
 Dicacem iuuat at quem fama uolusior,
 Qualeis persequitur scurra facetas,
 Et cura et studio congehit, et graue
 Munus dedecorans prodere negliget,
 Dum stultis populi indulgeat auribus.
 Quidam composita fronte seuerior
 Nil quemquam dubitat laedere contumax;
 Importunus enim non vitium notat,
 Sed vel minimibus vel capiti improbis
 Instans opprobrijs inuidiam facit.
 Libertatis etiam gaudet inanius
 Imprudens titulis nil magis integer
 Nil rebus melior moribus. Hinc sibi
 Et sanctis odium muneribus parit,
 Dum

Dum miscet temere magnanimoribus
 Auctor disfidij plebis & ordinum
 Laudari Sapiens quisquis & actum
 Multarum cupit audire peritior
 Hunc & avara stultus nō proba gloriae
 Pulsat mille modis milleque fluctibus
 Urget, nil memorem quo terreat viam,
 Nec quis portus erit, quem petat, aut quibus
 Fieret nauigij furiis impetum;
 Ventis tota sint vela loquacibus,
 Mirato eloquij verba volatilis
 Vulgo, qui nihil haec attortus caput.
 Iam si dispositis partibus aemuli
 Quisquam certet auens vincere gratiam,
 Et palmam studeat praeripere, illic
 Nullum periculi hic nō lapidem mouet,
 Nullas insidias praetereit, aut malis
 Nusquam dum superet fraudibus absint.
 Cunctis vnus inest his gregibus furor
 Cantantū & populi dira cupiditas
 Incantata simul corripit artibus
 Istis nam populi maxima pars, neque

Divinare

Divinare vacat, stultitiae malo
 An doctus prior, an vulgus iners cadat:
 Certe vtrumque malis vsque laboribus
 In sanire vides atque dolere pius.

IESVS PRAECEPTOR VNICVS.

Non vnus Solyinis & populo Israel
 Doctore contigerat, tempore quo suaserat
 Herodes vacijs templa refecerat
 Saxis aspero & auro.
 Arcano solitus multa volumine
 Signare et minimis doctus acutius
 Denibus peritus dissecere arduas
 Normas scriba frequens erat.
 Illino Philelitum cuncta mutantium
 Legis verba suis vndique texerim
 Hinc laxare sciens arda licentius
 Certat Samariae domus.
 Nullis non plateis, omnibus in foris
 Doctores videas tristi habitu graueis
 Longa & pollicitos veste severius
 Quicquam ac legitimis prius

Verbesse

אבן עזר

Verbes rura et agri cunctaque cōpita
Fevient discipulis ^{alta} ~~multa~~ sciētium
Qui voce ac precibus multa loquacibus
Celi sollicitant fores.

Discretis varia et per sacra coetibus
Moses et veterum oracula personant
Vatum et carmina quae patriae patet
Quondam concinuit David.

At vox missa Deo, quam ^{usque} ~~scilicet~~ ^{solus} ~~scilicet~~
^{et} ~~quam~~ testantur agri, fluminis ^{ac} ~~et~~ ^{sacrae}
Ripae, audita notat cum populo patres
Legis proditae et arguit.

Cum datus officij dum proprii incios
Accusatq; rudens, dum revocat vagos
Dum natos patribus iungit, idonea
Limpbis tingere supplices.

Clamans illa monet sternere commodam
Demisso aetheris de solijs viam
Legato, solidare quem sapientiae
Dodorem impituit Deus.

Namque hinc

*Moses et veterum
oracula personant
que per omnia
sabbata legi*

*usque solus
et quam testantur
agri, fluminis ac
sacrae*

*lo amissum
non proficere*

Hunc vult esse patre ^{que} salubria
Doctrinae populis lumina porrigat
Hunc et qui valeat ~~de~~ vindictae solvere
Quae mortale ligant genus.

vincla re-

Quidquid protulerant haecenus omnium
Voces atque scholae ferrigenum requirit
Humani aut tenebras, somnia que ingeni,
Ambraam aut Iurim isrlus.

Nec se se ipse negat, nempe minoribus
Accessisse operis, ^{nam} ~~nam~~ ^{digitum} ~~indical~~
Agnum, qui veniens hostia publica
Lito cunctis hinc vincus.

Nam

Non hinc ambitio, non proprius facit
(Aiebat) populo sistere se se horror:
Sed magni vltimans obsequium patris
Humani et generisq; amor.

Quin vltro ipse hominum se similem mihi
Nuper protulerat, tum quoq; tingit
Puro cumq; alijs flumine postulat
Queis se se admittat volens.

Cum

Cuius iam ex vtero constiterat mihi
 Virtus nota vixi, non tamen omnia
 Quae praestare valet munita moueam
 Donec me docuit Deus
 Nam dum victus ego cedo modestiae
 Exemplo eximio, membra que candida
 Clavo forte sauo, flammis insolens
 Gaudentis, stupeo impetu
 Vix ille inde ille madens prodierat, foris
 Cum sanctus referat spiritus aethereis
 Atque alis veniens in semitantibus
 Huius vertice confidet
 Qualem diuini conscia vindicis
 Arca cepit a uerni carpere fermites
 Frondis pacificae, ferre que comptem,
 Talis spiritus munitis illius
 Visa est forma mihi. Tunc didici muros
 Et mite ingenium pectus integrum
 Virtutemque animamque et studium Ducis
 Terris

Terris quem Deus armuit
 Pacis perpetuae Pontificem optimum
 Doctoremque hominum. Nam subito auribus
 Nostris (quam tenuit qui quis astitit)
 Vox alto aethere resonat.
 Constas esque mihi filius unicus
 Dilectus que patri; quidquid agis places.
 Solus carus item nostrum animu tenes
 Solus consilium efficis.
 Qua tunc voce poli motus amabili
 Axis contremuit laetitiae sono,
 Et Sol multiplicis lumine et patior pulchrior
 Quam quicquam emittit die. quarto
 Diuini eloquij triumphus.
 Carmen dicolon distrophon.
 Tremenda quisquis hactenus terribilis
 Horrebat hostis praelia,
 Fortis deinceps atque firmo pectore
 Tomnat fuxentis impetus
 Spectata postquam permanet victoria
 Ducis

Duris probati & unci
 Exempla cūta cuius esse ~~comoda~~ prospera
 Et certa dat pijs Deus,
 Testatus huius ada nulla non sibi
 Placere magnis arbitris.
 Hic & maligni non timenda robora
 Luctantis hostis praemonet,
 Sed improbos fallacis artis ac mala
 Latentis & fraudis dolos.
 Queis ille tortuosus ac vetus draco,
 Attentus in stat callide,
 Conatus usque principem virtutibus
 Fidem dolose pelleret.
 Vana vel illam saepe confidentia
 Miscere turbulentiis;
 Atque praehians contigisse lumina
 Falsa hororum imagine,
 Prudentiora queis vel corda iudicum
 Mutare posse dicitur.
 His ille praeus artibus mortalium
 Quam multa presset milia!

Reges

Regis que summos se se sepe subdidit
 Suis ligatos vinculis.
 Utis quoque hunc se perdere aut mauerat
 Posse et Mariae filium.
 Dictum Deo sit quamlibet charum caput,
 Plane que natus audivat.
 Sed ceteris tamen quos Eva protulit
 Est compar hic, & esurit.
 Aerumna nulla vexat Adamo satos
 Hic innocens quam non ferat.
 Tentator ergo pulsus, ijs locis, quibus
 Fidebat amens, exulat.
 Bis torque victus atque damnatus procul,
 Campum reliquit liberum.
 In lamentis inde vel fluctus maris
 Velte qua quærit inuisa.
 Suae remotus ut malam prudentiae
 Deplorat ignorantiam.
 Vel regna tetri factæ gemens ~~patris~~ suos
 Casum relaturus ~~prole~~ perit
 Secum tremens quem turba deplorat feror
 Grauis ruidæ certior.

Ruinae

Tentator peccamine
 profum. abs. pcc.

Ruinae luernas quae cito manet sed omnes
 Virtutis huius munere.
 Sic esse in alti lege praescriptum poli
 Immobilisius su Dei.
 Et prisca vatum sueta nunquam fallere
 Sic praedicat se carmina.
 Communis inter argumenta plura zima
 Doloris, hoc nimis premit.
 Monstrata cunctis arma eam fucilibus
 Vinci quibus draco solet.
 Humana profinus ~~stomachum~~ viribus
 Quaecumque inuenta saxibus.
 Namque ista paruo calidus refundere
 Daemon solet negotio.
 Illud veretur, se ut tuet quis parat dei
 Sermone veracis parat
 Sermone, quo praesente constant omnia
 Absente cuncta cozzuert.
 Quo quisquis usus integer integris
 Miles fidelis eritet
 Illi triumphicae men et pialmae decus
 Grex Angelorum proferet.

Ut Salis astrum ~~sermone~~ profusus
 Fons ~~et~~ caloris perpetui vivifici potens
 Telluris inferne vacantes
 Cuncta lusa et pelagi gubernat.
 Non ille postquam praestitit omnibus,
 Lucere iustus, sideribus, diem
 Distinguere ex omni orbem benignis
 Destitit ordinibus innae.
 Non cessat almae muneribus bonis
 Lucis reddenda quae, mare et infimas
~~fontes terras~~ ^{fontes} ~~dehant terrarum~~ ^{fontes} ~~fontes~~ terras, no super mi
 Terra
 Regna etiam deozare coeli.
 Obscura quamquam tempora Vesperis
 Absente putet ~~visus~~ visus lumine linquere
 Tunc sidera humentem que Lunam
 Nobilitans facit emicare.
 Nunc summa coeli templa per ambulat
 Vicina terris nunc propius videt
 vel Dexter

vel dexter amnem vel sinister
 Continuat peragitur orbem
 Atque ipse nunquam de solo pōh
 Deductus alta & fertur & infera
 Lustrator ingens ambulans, hic nos
 Et pelagi penetrare fundam.
 Nam quidquid alma perubar igneus
 Sede beata sol agit ac mouet,
 Communis est id laudis, alter
 venticat alterius decorem.
 Natura utrique & vis eadem, patris
 Sol motum implens postulat, vnicui
 Sed iuxta, cari & nati honores
 Ipse suo iusbari arrogavit.
 Maioris haec sed sine bono quamhibet
 Mundum creator cum Deus edidit,
 Virtutis aeternae suaeque
 Esse iudicat monumenta laudis.

namque

Namque ille summa seculi manens bodus
 Regnator, alta at infima componens,
 Per quem crearat cunctos, natū
 Praeficiens regit & recenset.
 Quod nunc videtur nūquid aut erit,
 Auctori constat quod sine filio:
 Quaecūque deus sitis & remota
 Sensibus, hic iudicium paravit.
 Vnam Patris hunc dat sapientiam,
 Vnam sibi que hunc vult fore dexteram,
 Hunc iuxta semper consultantis
 Propositi instituit ministrum.
 Hic iuxta paterno consilio & sacris
 Nati fidelis munitibus adnuit
 Vtrumque qui deuincit almo
 Spiritus exhilaratq; amore.
 Orbis malum quod, principia recens
 Sensit & olim posterata tempora
 Non huius ex virtute factū
 Id nihil est, fuit, & futuram.
 Auctori amanti quae facit omnia,
 Cui praetex vna displicuit nihil

Maiora

Maiora pristis excolito
Mens fuerat mihio innovare.

Ergo ^{reducto} ~~pater~~ quem tenuit sinu
Carum, creator quem dedit arbitrium
Nascens orbus, dat benignus
Consihijs pater integrandis.

Mors, ira, penas que et mala phisim
Quaque in orbem protulerat nihil

Pex longuitem pulsanba Natum
Intembras fuerant remotas.

Antiqua quod no secula viderant

Quamquam ~~Quamquam~~ efficaci nummire nobis,

Videre postrema paternna
Secti iubar decus atq; lucis.

Id se videndum spote gerens patris
Suum ni probandam grabet imaginem,
Est ipso ^{idem} ~~idem~~ patri ~~et~~ idemq; vno.
Est et idem pater ipse nato.

Aeternus alta et te vetempla tenet pater patris
Exce visit per agrans filius unicus
Terras idem vtriq; at constat aut vci ab
Constat opus pariter potenti.

PLUVIA VOLUNTARIA.

Feruentis olim cum vitio aeris
Aestas molestus ingeminat dies

Diffi la venarum delinquit

Terba soli intererunt que plantae.

Nullus ex relicto floribus est honor,

Harbae et virentis nulla vel omnibus

vel rara sunt exempla campis.

Et stipulis ager usque caret.

Tum sicca Tellus spectat et inuocat

Votis, polorum qui solus terret,

Reddorem, et iumentis in ariti

Poscit opem et sitibunda rores.

Multum gementis vocibus excitus

Ardentis ^{auram} ~~intra~~ ^{remissio} ~~tempore~~ aethereis

~~Aut~~ ^{Aut} ~~Autumnus~~ Autumnus, breuemque

Fert pluviae vehemētis imbrum.

Solamen illa et nomen amabilis

Vt sensu imbris, brachia tollere

Et visa com plecti cupiturn

Et madidum infirmare munus.

Quid quid probata combibeat prius
 Haec disciplinae aequidicerat Deo
 Doctore ~~et~~ autore impotentis
 vis ~~tolerat~~ rapuit scelerata culpa
 Natura siquid continuit boni
 Sensus, ^{rubar} ~~prembat~~ rusticitas ferox
 Et mille permiscens cupido
 Senti bus reliquias prembat.
 Agri ex colendi quibus foret optimus
 Et ~~nulla~~ parte nulla difficilis modus,
 Rari seiebant, quos benignus
 Admuerat Deus esse vates.
 Ignota ut horum carmina plurae mis
 Terris fuere atque verbibus et viris,
 in vel minores tracta sensus
 Sordibus aut famulata auaris.
 Terrena primas comoda et vitis
 Prinata cura et studiū hueri
 Partis terebant, ~~mens~~ vix at alti
 Mens animi tenuit secundas.

Sic

Sic vera victus per rara per ordines
 Visenda cunctis nec tamen obuia
 Desideranti exempla summo
 Usque Deo dabat arbitroque
 Siquid vixentis forsitan exhibet
 Tellus coloris, quod placet auribus,
 Sermonis est compositi magis quam
 Semivis eximiaeque fengis.
 Radicis altae ^{que} ~~per~~itus a se
 Heteris ~~immi~~ pectus cordis, inopiam
 Tentationis vel miroris
 Impetus en subito arquebat.
 Frustra Abrahamū secula requirerent,
 Huius negotium vincere nobilium
 Audiuntus mirati, lobum
 Fama carit mala perferentem.
 Tum floribus lux illa nitentibus
~~Extincta~~ ^{Fucosa} primo exstincta periculo,
 Atque arte verborum placentū
 Compositum studiū raebat.

Frustra

20
Frustra Abrahamum seclare quierent:
Huius nepotem vincere nobitem
Audiuimus mirati; Iobum
Fama canit mala perferentem.
Dixere nostri tempora seculi
Brumae depulso frigore rambonum
Attemperatae foedus horae
Sole dies referenti pulchros
E foeta nullis que hospita pascuis
Ante arua, mirum ut ammas optime
Spem parturire amara fugis
Et grauidum geminari culmū,
Vt lucet almae iustitiae aureus
Sol ille, veris commoda temperat
Momenta fecundo que nostros
Iambre rigat penetratque agros.
Mumium recenti principio editū
Dicat creari, primaque protinus
Rexum vetustas obsoleta
Intembras elementa abire.

Quoniam vates

69
Vates per omnes pollicitus deus
Haurere nostris sufficit auribus
Virtute diuina affluenteis
Et meritas miserator undas.
Mortalis his nil vis feret ingem
Par, seriba cedat, quam hōc ardua
Præcepta digne xiste acutus
Audiat et quo ac discetus.
Misti recentis laetitia tristibus
Immense quantum pocula discrepant
Vim vetusti austerioris
Hauribus desiquitque quantum!

Ad Iesum Præceptorem

Ille mortalis vice mihi superare
Vixit est celsis animis propinquus
Istius quem vis operata tangit pulsat
Vocis Iesu.
Regiae sticpis patris ac Davidis
Iure materno soboles probata,
Vnica aeterni soboles tonantis potentis
Iure paterno.

Sorte

Sorte felices inuak vsque nostri
 Temporis menses ~~annos~~ cecimisse & horas
 Quippe quae omnis memoria aurum
 Inuidet aetas.

Mira nam quamuis reculantur olim
 Visa in Aegypti regione monstrata
 Et iugum patrum & feretres cathrenas
 Rumpere iusta.

Quamlibet post haec in miu tremendas
 Monte fumoso insomnis te voces
 Novimus, certos patribus locuto
 Numine testis;

Addam & inuitas Arabum perboras
 Quanta Plura quater mis decies in armis
 Et bona & mixta his populo merenti
 Edota damna.

Cum da praesentis docuere sanus
 Quis neget, coeli ac superum ministros
 Angelos rerum vaciu ferentes
 Pro vice domi.

Sed

Sed quid, ad nostros referens dies, haec
 Comparem? quia cum tu Deus & parentis
 Filius magni, veris & patri par eadem

Et minime idem & par
 Pax Dea vivens Deus atq; imago
 Efficax patris, sapiens eodem
 Numine, eius factem que ad agenda summi
 Roboris haeris.

Quod facit fortis pater, huc potens tu
 Efficis, soluit, soluis hinc una,
 Alligas, tutum pariter ligat, cui
 Vnicus es nunc,

Vnicus quondam es fueras priusquam
 Dulchre hic mundi globus extitisset
 Ferris ante exeres simul, & simul post
 Ferris carebis.

Es Deo rursus minime ipse, postquam
 Sanguinis nostri mitiasti & extas
 Compos, humane caput atq; gentis
 Dicereis unus.

Vnus

Vnus, n[on] est omni vitio remotus,
Prima quod cunctam in sobolem creavit
Culpa maiorem, scelus atq[ue] auitum

Fluxit in omneis

Posterus, unum nisi te, novus quem
Ordo nascendi iubet, inter, unta
Excipi natus hominū, quibus sis
Cetera frater.

Nil semis mores imitatus Adae
Quin noua et verae et superis placens
Certa ut exemplat ^{monumenta} documenta, vitae
Apuero fers.

Ad IESV DOCTRINAM AUDIENDAM
CONCIO

Vltima promissi veniunt tempora secl[i]
Inuat sacra si admittari carmina
Signaque veridicos quacūque exponere
Qua quae bibat admittenda posteris.
Nuxer et ad viciis intonfus tardemis vntas
Ioham carbat innouare iam Deū
Secula

Secula, mortali egerenti praedare benignū,

Bonus volensque fausta quaeque dixerat
Pluribus ille index monstravit testibus agnō

Natus in alia nouum recens qui quivnus

Recens malum vetusque qui vnus expiat.

Hunc ait esse bonas fruges qui purgat aristas

Tibi reposta conferatq[ue] in horrea

Hunc esqui stipulas, paleasq[ue] et inutile quidquid

Dioclet peremibus vrenda ab ignibus.

Ergo iam veterū satiati, non saturi sed

Nouum petamus usque usque grex amice potulit

Sensistis mecum certe, fateamur et omnes,

Sapore ut aspero officit vetus merum.

Quod postquam gustu faucis tentavit, et ora

Amarata torfit atque laesit horride impotens

Niltamen ad certam magnā experiaze salutem, aut

Orem latentis intus aegrimoniae

Quis nam in di accipiat vitam mortemque repellat,

Gravis resurgit vnde morbus audet

NAZARENI PRÆCEPTORIS DOCTRINÆ
EXAMEN.

Mira & auditu & mimium remota

Verba ~~et factis~~ vulgatis monachis & pueris

Personas doctor penetrant quæ in altu

Pectoris antrum

Semper ~~hæreticam~~ fatear, miraculis

Legis audire imperium ~~non~~ solebam,

Multa præceptis elementa parvis

Multaque magis.

Hæc mihi magnis numeris moribusque

Sæpe partitus mituerenda monstrat,

Quem colo, certis veneror que domis,

Scriba magister.

Is grauit pondus doctæ & labores

Atque mandati innumeras cateruas

Nec manū laso tamen aut cadenti

Porrigit ædem.

Nec ^{valde} ~~quæ~~ quamquam potior vestis

Cultu & obducta supererat me fronti, ~~dubito~~

Cuius haud nostris leuiore flamma

Viscera ferunt.

Dicitur

Dicitur obsecris mihi lingua rebus

Criminibus poseam veriam precator,

Nulle peccandi firmitas precorans

Indicat ille.

Nil opis præstans gemitat tremorem,

Neque vel veridubium relinquat,

vel magis obsecuro magis & soluto

Corde pauentem.

Regna tu nunquam & iustura dicis

Cædita in cælis patris & benignas

Quas opes ultro stabis impetrator

Diuitias que

Liberam præfers requiem, laboris

Et mali expectem, & potiora miror

Pam quem præsci stupere quondam

Fercula patres.

Quæque vel totum semel haustæ in aciem

Et sitim pellant, saturerent que viuae

Fons e fundo salientis imo

Fumidis undas

Demique æternis bona ~~Dea~~ dona regis

Quæ Deo caros homines Deique

Filios, fratres tibi, sic volenti

Sistere possunt.

Autoz ut cuncta haec statuas ~~in~~ ⁱⁿ illas
 Im probae gentis ~~in~~ ⁱⁿ futuro fundus
 Nemoras, ~~aut~~ ^{aut} ~~quod~~ ^{quod} ~~est~~ ^{est} ~~in~~ ⁱⁿ ~~illis~~ ^{illis}
 Nemo locustas.

Atque est oestrus cubices ~~quod~~ ^{quod} ~~quod~~ ^{quod}
 Grandinis nulla aut pluviae nocentis
 Saena tempestas pecorisque clades
 Nulla timetur.

Prima matorum perij, ~~crayta~~ ^{crayta}
 Pignora infantum ~~recudiam~~ ^{recudiam} ~~ve~~ ^{ve} ~~mater~~ ^{mater}
 Obruta fratrem aut ~~pe~~ ^{pe} ~~ago~~ ^{ago} ~~vinum~~ ^{vinum} ~~quae~~ ^{quae}
 Femina moeret?

Quin ex oppresos gramibus ruinis
 Nunc tuae vocis subito levati
 Cer^o virtute ~~et~~ ^{et} ~~valide~~ ^{valide} ~~efficacis~~ ^{efficacis} ~~iuuantis~~ ^{iuuantis}
 Numere verbi.

Luminis fere hic oculos refectos
 Paxna cum magnis ^{inde} ~~procul~~ ^{procul} ~~ecce~~ ^{ecce} ~~monstrat~~ ^{monstrat}
 Pub^libus visu carnis ~~te~~ ^{te} ~~notus~~ ^{notus}
 Publice quos ~~vel~~ ^{vel} ~~caruis~~ ^{caruis} ~~te~~ ^{te} ~~constat~~ ^{constat}
 Matris ab alio.

Alter

Alter audita pariter que lingua
 Captus ~~apertum~~ ^{apertum} ~~berre~~ ^{berre} ~~et~~ ^{et} ~~eloquenti~~ ^{eloquenti}
 Laude ~~demonstrat~~ ^{demonstrat} ~~de~~ ^{de} ~~clarat~~ ^{clarat} ~~sibi~~ ^{sibi} ~~restitutam~~ ^{restitutam}
 Os sibi ~~Protinus~~ ^{Protinus} ~~auriss~~ ^{auriss}

Ille contagem obcutis e frequenti
 Vebit. Civium coetu relegatus, isto
 Exiit verbo scabiem ~~reddi~~ ^{reddi} ~~redieqz~~ ^{redieqz} ~~in~~ ⁱⁿ
 Tempa professus.

Corporis murex me dijs solutus
 Artibus, parte vegetus resurgit,
 Quoque nunc lecto racuit, leuatum
 Tollit abique.

Centies ruptos prius aut remisfos
^{Barbyti ten dam} ~~Temperem~~ ^{Temperem} ~~agere~~ ^{agere} ~~remouemque~~ ^{remouemque} ~~neruos,~~ ^{neruos,}
 Quam queam morbos numerare, sospes
 Quos rehuas tu.

Vidimus raptos iuvenes, ~~et~~ ^{et} ~~quellam~~ ^{quellam}
 Te fores clausi referante letiti,
 Redditus patri, et lachrymosa ver^{sa} ~~in~~ ⁱⁿ
 Gaudia matri.

Quin

Quin malo gaudens vitiosa satana
 Plura quae in festis miseris ferebat
 Damna vi istius gemit efficacis

Irrita verbi

Saepe victori tibi et imperanti
 Cedere is visus grauis et querellae
 Voce clamabat; propeas Dei nos

Perdere nate, fili

Omnia humana vice te priorum
 Facta testantur tua, quae probasti
 Dicta caelestis patriae et beati

Nuncia regni.

O Deus certe patris omnimifae,
 Doctor et vicax operis potens et
 Aus aus ^{purus} ~~adventu~~ tua verba sano ut
 Corde bibamus.

MYSTERIORVM CHRISTE INITIA.

Quo me sancte vocas Dei
 Secretum que imbes a sapientibus
 Mundi discere nescijs
 Quae discenda doces, ire per asperos
 Montis et marnus inuium

Devotae

Devote et petere errura Samariae
 Discendi cupidum morua
 Ore dicta tuo ignotaque seculis

Quam ^{quam} optata prioribus,
 Sed tantum sed tenui visa in imagine.

Non alta sione est satis

Nome amplis solimris sat superat loci?
 Haec mysteria mouimus

Quondam veridicis credita vatibus,
 Quae terrae atque potens poli

Rex te pollicitus pontificem sui ac
 Doctorem fore consili.

Promissaque boni te duce praestiti.

En Enquis me subitus ~~ex~~ leuem

Sublatam que solo spiritus extulit,
 Subducta ac nimum procul

Terra, non solitum in bibus hospitem
 Pennis praecipitibus rapit

Atq' Euro atque Notis vsque velocius.

Nullum me superat volans,

Non solis aquita cecidere per spicax

Chari Turi et consilia luminis

Non si quicq' aqua his evolat altius.

Vates mente noua serem

Ehiam reficam, credite posteri

illum curvibus igneis
 Ultra altas nebulas sustulit Angelus,
 Fidi ac discipulo dedit
 Attenta in superos fallere lumina.
 Sic me nunc merito imparem
 Olim quae soleo clucere grandia
 Rerum, Spiritus excitat
 Longe sub pedibus praesartem inquit.
 Idem mube qz candida
 Occultu, socijs me videat meis,
 Donat sistere ca sacri
 Non longe yutei margine, quem valens
 Luctatur Sicharum pater
 Suffectura satis pocula foderat.
 Hec ^{iam} ~~comminus~~ audio
 Tecum ~~quid~~ quid mulier conscia disputat,
 Magna o nazaridum decus
 Praeceptor qz hominum, vivida vox Dei,
 Qui lumen qui rudibus potes
 Afferre ingenijs, ut videant prope
 Quae conspicere mitibus
 Fas; altis animis ac tumidis nefas.
 O me si placeat modo
 Quae miranda iubes discere, in intimo
 mentis

Mentis ponere pedore
 Et locum officij membris tuis
 Quis me forte beator
 Me sit, quis sapiens lactior omnium
 Quos vulgus memorans colit
 Humanu ac decorat iudicia veros.
 Trepidare audio, dicere
 Quod veru nequeam, nec consilium ingemini invidu
 Mortalis ~~ingemini~~ ingemini bonis
 Vexis in suspicium semper et acerbis
 Vani consilij tamen
 Nugarum et studij perpetuum sequor.
 Sed nec digna silentio,
 Quae tu Christe roces foemina excipit.
 Namque haec de patris abdito
 Promis propositu, quae referas pijs,
 Ultro et coeclies bonis
 Et ~~quod~~ omnia pares manna ~~quasi~~ comodis
 Ergo iusta memorarum.
 SEMOTVM ESSE DEVM CORPORE SBIRITVM
 Veri ac solidi praescium; conscium
 Qui veris animi se petat excoli
 Donis; inque animis extruat
 Sedes in se sibi templum et amabile
 Unde et sacra peremibus
 Semper

Semper vicia fluant flumina fontibus
 illa ut mens semel hauserit,
 Nec letum, mutuat, memisceram potum.

DE IESU PRAECEPTORIS OPORTUNA

IN ERGA DISCIPULOS PROVIDEN
 TIA. AD Laevinum Torrentium
 Episcopum Antuerpiensem.

Laevine nostri pectoris optima
 Pax, o colendum nomen in omnibus
 Quas cumque vel civis vel hospes
 Ipse arcam, terram veteras
 Tu doctrinarum matris & artium
 Nusquam otiosae gloria Belgiae
 Quem Scaldis aut portuosos
 Pontificem veneratur amne.
 Desiderati post mihi temporis
 Mensis & horas cum recolo ac dies
 Quae te tuo quies & fruebar
 Colloquio nimis heu laboro.

Tuis

Tuis receptum vidit in aedibus
 Me flammalis concio Legiae,
 Atque Arthue nae densa silva
 Me comitem tibi laeta vidit.

Tum Rhetiarum per iuga & Alpiam
 Perque hospitaleis Alpidum focus
 Helvetios asper lacus mi
 Nullus erat labor una eunti.

Namque affluentis fluminis istius
 Facundiae vis & sapientiae
 Quaecumque praestabant viarum
 Fallere vel nimium molesta.

Diversa quamquam pes premeret sola
 Nunc valle, nunc per ardua motum
 Offensa nusquam mens per aethram
 Fecit iter mea te loquente.

Divina semper digna que praedicas
 Et mente & ore & munere praefulis

Vt te

25
Vt te Deo iam tum docente
Nunc quod agis, tenuis se credam
— Divitiarum commoda mentio
Quas omnis veget vulgus appetit
Si facta quandoque illa iustos
Continuit memorata fines.
Nil me potentū, dicit, opes iuvant
Et longa semper divitibus via
v — Invidiae ac fomenta curis
Ista parant animo ac laborem.
His comparandis debita mens nihil
Possit bonarum percipere artium,
Aest artibus bonis carens quis
Sese hominum in gregibus recenset?
Humana quando condita per Deum
Natura rubro epulvere conspuit,
Mortale qua sortita corpus
Parte sui, mixta terra vixit.

At qua

26
At qua perennis vivida specie et
Contendit altis iugiter angelis
Regnantis in caelis imago est
Sola Dei effigies que constat.
Sed quanta menti stultitia patem
Haerere damna heu, cui placeat nimis
Curare terrena ac perenni
Nullam animo posse securam!

Quantum probantur coetera vincere
Quaecumque vincunt nos animamanda?
Incerta quae nunquam futuri
Temporis excruciant hora.

Haec nec secundam prospiciunt diem. secundam
Hoc quem Dei se vivere munerem
Sentire possunt, perfruuntur
Exposito bene laeta pasto.

Ventura nunquam secula cogitant,
Integra praestat hinc vivere seculi
Et regi

Et regi & auroci sciet
Cuncta bono variare mita.

Quod si vocanti me facilem vehim
Praestare Christo discipulum, quibus
Quantis que curarū malacum
Solicitudinibus carebo?

An legis illum non memorem reat
Iustus pater quam sanxerat ve sui
Nemo laboranti per agros
Emeritam neget usque victum.

Quin ipse bix sex testibus optimū
Se providentem praesepit: tres mibi
Desideranti mente fastos
Multa scio hinc per agrasse.

Deses modo non fuaxim improba
Praeceptor odit de sodiam, sua

Sequisque

Sequisque in arte haurit negligentem
Praebeat, et referat magistrum

Si nō superstit, mēdeerie tamen
Haec certa praestat pollicitus mi,
Sic expeditasque impexatam
Ibo vicam mihī nō omustes.

Quandoque Luxe si comoda postulet
Conuiuiorum festa sodalibus
Non sordidas hic providebit
Praesto equalas mibi tunc patronus

Praesens remotis vel subito inlocis
Ex parte, qui vix sufficeret tribus
Et ipse bino comparare
Multa cibo superante, mensas

Coetus virilis ius, a recubere
Bis mille, quinctū et corpora, que is, famus
Exempta tres quater canistros

Reliquias

Reliquias superos se cecit.
 Nulla hęc cibarum taedia fenſerat
 Quisquam gulae quantum libet im
 Aeque frequenti iurat hoc confite
 Multiplici ac mulier palato:

Nam de qualis ex pueris, iurat
 Quos quidquid a infit, dormit
 Nil disputaturus laborem
 Cum saturus redijt se conſtat.

Nudum hęc me, me et vacuum mihi
 Christo vocanti pœmitet obſequi
 Securitas cui Dina ſeruit
 Aeque Fidem comitata merces.

DE OBEDIENTIA FILII DEI

Alme Sol, quartus nitidum dies quem
 Plurima immundi celebrat, creatum
 Commoda: o Lucis pater, efficacis

O pater ignis.

Noctis obſcuro procul uſque ab antro
 Auxcum differis agitas que currum
 Semper in ſonnem, ſi gil ipſe, nunquam

Las ſus cundo.

Sæpius terras veniens reuiſis,
 Et creans cœtas renouas per horas
 Cuncta, queis vaſti decoratur orbis

Infima ſedes.

Humido vices pelago reponis
 Magna queis poſſet generari monſtra
 Piſcium ^{uictu} ſumma numero carentu et
 Nomine formas.

Tuque Fellicem vario colore
 Frondis, herbarum, ^{varias} decoras q̄ floru Indiuſ flor u vicidij q̄ ſodij
 Inque iucundi ſpeciem theatri

Lampada præſert

Et ſemel natus micuiſti poſtequam,
 Naſceris nunquam, moreris que nullus.
 Oſtes at nobis ſarment occidens que
 Dixeris item

manus

In teis ~~miris~~ ~~posuit~~ ~~medembi~~
 Comditoe pennis: nihil ipse quemquam
 Laedis, innato vitio laborant

Et pereunt res.

Siqua non istis bene temperatam
 ramibus sese faciem que praebet,
 Irruit praecops, suase arguente et
 iudice, damna.

Quisquis at sumo tua dona cepit
 Cordi, laudandum carit ille solem,
 Utilem totis sine fraude pulchri

Pactibus orbis.

Sunt tamen, quas vel mimius vocatus
 Vel gravis, non tam placeas. et est, qui
 Nomen in sumo malevepat ore et

improbis ~~improbis~~ istud.

Tu qui dem nullis hominum ve captus superbus
 Laudibus, nullo opprobrio re tentus,
 Credita accrescis tibi, minus ue
 Munia nunquam:

Lege constantis tenet iste semper
 Orbitas curvus in baris benigni
 Clara qui ste lhis, et amica terris
 Dona ministrat

Sed quid

Sed quid haec miror, fueras imago
 Ante praesentis simul et futuri
 Cuncta que mundum pertrantis amplum
 Noemia Verbi.

Ille te quando posuit ministrum
 Lucis, et quartas remouare partes
 Temporum iussit proprio quot annis
 Ferre prementas;

Dixerat, post hoc meus esto praeco,
 Qui que mortalis chocas, quid ipse
 Rebus in parois variare possim et
 Condere magnis.

In polo, ac terrae, liquidis et vntis
 Porrigis quod sit, satis usque clarae

quantum
~~Ita~~ facis quantum que oculi valebunt
 Ferre mirores.

Ipse sed longe meliore Princeps
 Igne luendo superos inuabo
 Spiritus, densam Patris et beatis
 Ciuiibus aulam.

Idem et arcano officio atque nullis
 Mentibus noto aut animis creatis
 Promouens
 In mei delias homines ciebo
 Luminis arceis.

Quaeque mortalis fuit, illa Tellus,
Vizibus iam tum bene fola nostris
Fundet aeternos potiora que istis
Membra, fructus.

Qui iuuent laetas rephantque mensas
Regis in caeli solio sedentis,
Quas ego, et sanctus pariter recubens
Spizitus, ornem.

Interim tu Sol age, vade, ius iam
Sedulus normam ^{tenas} memulo ~~et~~ memi
Te neque in caelo sine me nitere aut
Viueri posse.

Audijit IERU momitis libenti
Sol et attento studio obsecutus,
Ille se clara simul atque fusca
Nube recondit.

Inde mundani imperij regebat
Ductor atq; auctor docilis habenas
Vixit ~~haud~~ ~~nocte~~
Abditus nostris oculis, at egre
Pectora tentans.

Cumque pelleretis tenebris dicata
Hora sectorum volente cur su
Fuisse, aurorae egremio recens sol
Editus almae est.

Usdabat

Us habat sese bintemperatum
Sensibus noste igem nymimus nec
Illius diui iubaris tenebat
Inea vicemque.

Quanta mortali soboli paratus
Largus et semper bona fecit ultro
Quanta Satanac pepulit rogatus
Damna ~~Dea~~ nocentes!

O et aegrotos quoties ad ipsos
Sponte descendit ^{validi} medici que dicit
Inca in instanti subito levatos
Iussit abire?

Plura at interis potiora que istis
Mentis ornato in thalamo creabat,
Sperem, Fidem, purus sociorum amores
Vimque sciendi.

Omnibus semper numeris nudisque
Se nihil fontem probat, et patrum
Vitae et auctorem, mala quique posset
Pestere damna.

Nec suam quamvis mixtus, reposcit,
Sed, fudet promptus inbet atque gratam
Optimo, cuius iubare est, parenti
Cedere, laudem.

Ac frequens quamquam latret trine et illino
 Invidus, qualem gemrosa Virtus
 Fect, tamen nil hunc male sana foretem

Lingua moratur.

Reddit ^{bona verba} ~~maledicta~~ probris

Perdere es qui se cupiere, seruat.

Integer, praestans, peragit secundo

Omnia cursum.

PASTOR VIGILANTISSIMVS IESVS. 0

Ode

Carmen tricolon tetralophaon.

Complere mollis laedere et inscius

Crex albus olim damna subit, nisi

Custodis innixus fidei

Praesidio steterit quae cura.

Lupis et vesps ille rapacibus,

Et certa constat praeda Leonibus,

Tum fraudolentas vulpis arctis

Ac varios metuit colubros.

Prodit suo se mittis ovis pecus

Camdore longè aspiciuum ferae

Quae campos haud vltia rapinae

Irruit exatiatque ventrem.

Hinc

Hinc est, pauens quod veltimat sonum

Surgentis aurae primaque mumentum

Ramisso ne cadentes ne fronteis

Vel voluerem subito deuoletem.

vitae piorum quanta pericula

Hoc imminere intempore credimus,

Non sol recensebit, videt qui

Quae veniunt violenta festis.

Non, quam frequentes insidiae ac dolis

Furtim latenti consilio petunt,

Narrare possit Nox malum quod

Sentit in innocuos paraxi.

In surgit alti sacra Cupiditas

Inuixibus circuit Ambitus

Atque illa nil iustis relinqui,

Poscit, at hic nihil esse honorum.

Amens Libido, multa quod appetens

Lacera se se

Amens Libido Stultitiae graui

Corrupta morbo, multa quod appetens

Lacera se se detinetur,

Exagitat bene consulentem.

Hæc monstra quomelam, cum dederat nouum
 Nascentis orbis principium Deus,
 Nec terra sensit, nec oriri
 Aethereis potuere moris.

Non ante Mundum: Nam, sterilis fuit
 Obscura primam ~~Sex~~ nihil efficax.
 Fœcunda Tellurem potumque
 Lux peperit gravidata Verbo

Quodcumque post hoc Terra vel infima
 Suprema vel pars Aethereis edidit
 Constandis aspectum decoris
 Iudicio Superiâ probavit.

Quid mi probarent, omnia siquidem
 vel Lucis almae partus amabilis
 vel Fluvius vel insignes nepotes
 Lumina que, & soboles secunda.

Post absoluti moenia et ordines
 Orbis, malignus Spiritus angelum
 iam dedignatus se vocari ministrum
 Atque Dei

Atque Dei atq; hominum vocari
 Hic separatis cum tenebris malos
 Iunxisse amores fectur et artibus
 Se se æmulaturum supernis
 Pollicitus mala que noua que edithorum.

Complexu ab illo tunc male fertiles
 Partum Tenebrae præpoperum dabant
 Gaudentibus mali catervis
 Luciferi ac trepidante turba.

Mens suadet istis hunc fore, qui patris
 vel vi, dolo vel & moenia compleat
 Inferna pallenteis que sedes
 Mâcipijs hominû que turmis

Commune utrisque vicibus indidit
 Nomen patreque et genitrix recens -
 Nato neq; infanti at ab ipsis
 Principijs mimis adolenti

Obscuritatis mater amans ante
 Tali vocari nomine filium,
 Consentit hinc, agrosi at ardet
 his   Esse

Esse sui hunc coluber cruoris.

Dicatur ergo CAECVS AMOR SVI
 Vtroque ^{motus} praestans nomine et omine
 Nostrisque surgat regno marcem
 Aeqz hominum generi inuicinat

Hic insolenti stultitiae additus
 Coniunx sorori protulit impiam
 Incepit si sorte lecti
 Inuidiam Fuciasque tristess
 Mors densa tetri progemies auis
 Aetate prima consistit ac nouum
 Orbem repleuit, qua recentum
 Cūnque hominum genus adtimebat.

Hanc ille mortis sacrilegus parens
 Turris duabus multa frequentibus
 Partitus instruxit malis que
 Dat totidem decibus mouendam.

Alter FVRENS VLS vel FERYS IMBETYS
 TERRENA at alter dicta SCIENTIA
 Vterque ~~Dux~~ trux contemptor amens
 Coelicolū

Coelicolūque hominumque uterque
 Multum prior, sed simplicius nocens
 Humana tantū diripiens ruit
 Inna sor audax qui que appetis
 Cumta agitat mouet ferrebatque bellis.

Mortalibus dum nil patitur fore
 Tutum, beatis ciuibus haud valet
 Turbare conatus licēbit,
 Perpetuo placidam quietem.

Longe sed alter valdius insolens
 Excogitatis grauiter actibus
 Humana diuina atque cuncta
 Perdere vel mirris se tentat.

Nam que illa fraudes construit, improbo
 Quare ac doloso consilio studet
 Miscere caelum Terrae et arceis
 Aethere Sideras queque malus occupare

Quin sepe se se venditat impudens
 Regnantis altē vel sapientiae
 Prolem, vel in caelis sedentis
 Posse Dei variare leges.

Ogualis

O mentibus quam saepe miroribus
 Et veritatis luce carentibus
 Persuasit iste & sepatromam
 Proque Deo impo sinit colendum
 Omnes cohortes huius et illius
 Ductoris armis atque sagacibus
 Curis adornatas imbecat
 Bella Deo propeare iustis.
 Frustra, maximè nam scopulos prius
 Fluvius movebunt, flumina et alveis
 Adnexae miremur rotari
 Inque ~~Tab~~ Tholus rediisse terras:
 Quam pertinacis prope siti vicum,
 Sacrique verbi ponderibus gravem,
 Vel vis vel infernum ferentis
 Deiciat mala fraus Tyranni.
 Mirum, farentis dextera quem Dei
 Fulcitque Iesus Fortis, et omnium
 Quiram fuerunt, sunt, eruntque
 Optimus haud dubie magister.

Qui pastor

Qui pastor idem per vigil, vnicus
 Atque Agnus idem rite placens patri
 Cognovit expectus, quid olim
 Pastore agat, patientiae agni.

DOCTRINAE IESU INNOCENTIA ET SECV
 RITAS

Carmin Saphicum

Conscius rectè sibi, quem qua Iesu
 Vox moueris ducit facilem inuocatque
 Illius vitae ad speculum decentes
 Fingere mores;
 Hic magis instantis metuit Tyranni
 Dicta nec vultus minimum minatus
 Nec paruit quamuis inimica surgat
 Undique turba
 Integer mentis quae animique ceptam
 Et viam qualis genero seu Lebis
 Quam latrant ciccum catuli Lupaque
 Et calhida vulpes.

Laedit is nullam prope se insecutum
Nec lacescente is etiam remordet
Quos aberranteis miserratus ultro
Credite et Ducit et aegros.

Relius quanto valit is benigni
Munere eruditus Medici, labores
Convolvit fratrum magis alienatus
At frudet om
Et curat omnes

Hos, gravi quamquam invidia malam
Mente sechuros fatiantur hostis
Illi ger manus potat atque eodem

De patientes.

Ergo miscurans proprii periculi
Damna sanandis operam dicabit
Fratribus, hinguens sua facta miti
Votaque Cesu Christo.

Fama nil mendax, nihil hic superbat
Lex valet carnis, vitio serque olim
Vltio falso sibi quae arrogandos
Poscit honores.

Non

Non suas ducit innoxille partem
Viribus se se proprijs trueri
Sed Duci quaque vocet obsecutu

Rite probari

Qui nimis quamvis temere furentibus
Imperans ventos pelagique fludus
Sistat sistat hos, illos sicut se visfos

Pacem utrosque

Vnico ingeritis recreare verbo
Efficax morbus ope destitutos
Quamlibet docti medici levamen
Sperem qui ingentis

Daemona spiritem male peccinaces
Laedere asperum genus, occupata
Cordis humani corporis que vidovindeo
Pellit ab arce.

Verbere hic in stans populum frequentem
Atrij sancti domibus que templi
Effugiat quando in causa caeli,
Non sua poscit

Ducit

Nullus huic aequi sapiens, neque ipse
Dicit huic sese Salomon secundum
Quippe et humani penetrat recessus

Pectore immos

Testis est grex a populo repositus

Scribae que inflatus quibus hic latenter
Indicat sensus animi ac dolose
Avertit corde latenter.

Nonne de caelis ait huic adesse
Praeco Baptistes, Deus atqz ab alto
Actrice iudi edixit valide placentem

Humilissimum.

Sic potens, magnus, sapiens, tamnisi
Omnium servum gerit ac modisti
Integri ac praestat numerosi ministri
Semper ubique.

Dum Deo parens placeat rex omnium
Sedulius pietem obsequij, suae nil
Consultis famae patienter usque
Servit agiturque.

Servit aegrotis, variis que morbos
Commodus curat, capite hic dolente
Ille ferventi iecore, hic caduca
Mente laborat

Dumque

Dumque opem praestat bonus invidenti
Et manu et miti placidaque manu
Sustinet probrum tacitus furanti
Quod libet aegro

Ille curari remuens nefando
Pronocat serum medicumque
Ac fidei sanctae pudet ele
Nomen e artu.

Publicanorum socius fabrique
Natus ex fabro nihil usqz maior
Et cibi ex vini male imperato
Perditus usqz

Audit, et quid non ferox
Grex mali mendosus iaculo
Ipsi et insani perhibent

Turba propinqui.

Quid quod invidio imperio fugatos
Daemones quisquam videt, atqz auro
Principi diu ob benefacta laudem
Arrogat amens

dicere
uane
in
Cogn.
Pectore de
invidentium
tur? ipse
molesta

Vocibus seruet quibus ipse surdorum
Prebet ac mutam; tamen inter haec
Quis mali sensu genuit paratis
Auribus audit

Et celer fecit auxilium et iuvante
Voce salacem peritusque mori laborem
Curat occurrentis revirescere actus
Membra que prostrat.

Libere hoc fidum medicum dedit
Cuique vel sano sibi se putavit
Indicat morbi in propriis lateentis
Artibus anfas.

Durius quando solito elocutus
Exultat vocem, nihil is minatur,
Sed cauet vitae et curvens remisso

Prospicit aegris
Parcere ut curans sibi pertimentes
Quaerere atq; te moneat valendi
Munus oblatum placidi ac salubres
Temporis horas

Interim

Interim prudens, furiosus quando
Tentat aegrotum rabies, recedit;
Stultus et frendens petit ille inani
Verbere ventra.

AD IESVM NAZARENVM •

SALVTATIO. & acclamatio

Summis Nazarides orti parentibus,
 Nam vivente Deo matreque Virgine
 Dicitur certa fides credere te editum ex-
 Tremi tempore seculi.

Aeternus fueras cum patre filius,
 Cum nōdum innumera de fluxerent dies
 Sed nō corpus erat, non animus tibi,
 Quae nunc dicitur homo ferres.

Filius Dei

Nobis maior exas, maior es angelis
 Quantum fune carens praestat & eminet
 Quae natura ~~per~~ modum provida, quae is dedit
 Certis ordinibus gradus

Angelis maior

Post, cum consilijs & Patris & tuus
 Et menti placuit Spiritus illius,
 Qui numen, licet est tertius, est idem
 Tu nobis similis venis.

homo
caro

Idem ^{tuque} ~~ipse~~ Deus magnus ut antea
 In caeloque manens, natus in infimis
 Terris ipse Deus dicitur integer
 Gaudes, integer atque homo.

Deus

homo

Namquis

Nam quis terrigenum te celebret Deum,
 Quem dignè haut volent dicere spiritus,
 Supremi fucunt, quamlibet ordinis,
 Aetis primitiae usque.

Mortalis sed enim memro satis queat
 Te nostrum genus ac scribere sanguinem;
 Cum sis unus homo, quem Deus vice
 Corum ducit et agnitum.

Quid nos ingenio tam fecisti et mimis
 Deducto ac tenui carmine postumus
 Istis exiguae ponere laudibus
 Vocis ~~et~~ strepitu lyrae?

At si te sileam sic mihi conscius,
 Quem iam, quid ut serex, quod deceat, canas
 Cuius in varijs una laboribus
 Solamen Cythara extitit.

Certe ut nulla recens materies mundis
 Sic credenda meis, haec referam tamen,
 Quae iam dicta alijs ^{cogito dum} ~~anim~~ recolo memor
 Cure et maestitiae cadunt.

Hinc

Hinc primum celebrans incipiam: Grauis
 Error principio me rapit, ut putem,
 Primum posse aliquid dicere et ultimū,
 Dote scribere, qui parat.

Ergo, ut meminero, quae mi^{hi} qualibet
 Succurrent serie, dum gradior viam,
 Cantando reclam. Regia principum
 Sandorum soboles aue.

Nam te perpetuis Iuda recensitum
 Inscribe tabulis: haec genus indicant
 Aprimis proavis, quis hominū sator
 Lingui expulvere sinxerat.

Et magnū populis inde fidelibus
 Exemplum Saraes vix reuerentibus
 Gratus Principibus, motus et hostium
 Terrore, te sibi praescius.

Arcanis tenuit pollicitis fore
 Divinae et genitum munus et filium,
 Fochicem varijs gentibus undique
 Coeli templa quot ambiunt.

Quin et

Regū progenies

Iudae ex tribu

Te Adamifilius

Abrahami

Semen promissū

gentiū benedictū

Quin & veridicus carmine ^{bus} ~~honestus~~ potens
 Quae sunt, quae fuerant tradere, nec minus
 Quae ventura forent lesiades, suum
 Natum praecinuit David.

Davidis filius

Regnantum ille quidem constitit optimus
 Ornatu ~~Diadema~~ que Deo. et multiplicem ipsius
 Quem tu verus agis, gestit imaginem
 Pastore. ~~per~~ tamen ^{nam} parem.

Ornatu

amagis rex
predicatus

Rogem te genitum praedocuit vobis
 Visa stella vicis, quos sapientia
 Exornat titulus; te ergo quis ambigat
 Summum dicere Principem?

Alohamme san
ctus cognitus

At quam sanctum hominem te venerariter
 Sit fas, ille etiam sensit, in alveo
 Iordanis qui homines quotquot cunct ~~liber~~
 Unum te excipiens lauat.

Iohannemaior

Hic quamquam celebris nimis Gratiae
 Longe, fasus ait, se tibi ut imparem
 Debere adgemitae, cedere, ut abbas
 Quidquid sordis in se serat.

Templi

Templi magnificis motibus altior
 Extas, atque Dei multa capacioz;
 Unum te ipse suam Lactitiam patens
 Natum cum vocat, asferit.

Templo augusthor

patriciatissimus

Ulle ipse manibus trahita praedicat
 Dispensanda tuis nitibus omnia,
 Quae donare ^{potis} ~~scies~~, quae labor atqz onus
 Peccati requiem negant.

preceptor dicta
ratus

quictis pro m
bor

Hic praebes requiem veraque gaudia
 Nam puri miseris auctor es otij
 Quae non ipse dicas sabbatha, sunt onus
 Aegypti ~~improbis~~ a labor improbus.

Tu cunctis etiam vatibus anteis
 Quotquot prisca pios secula viduant:
 Vatum de numero nemo fuit, tibi
 Se qui non sua et arrogat.

vatu princeps

Mogis ^{ris} qui succat visus laborans
 Sigris Israeli te qua per inuina arida
 Ducentu ipse pedum et cum grege phylalam

mofo grale mbi
oz

Concedit
Defect

Deffert huic Domino, ut minor.

Fidum se famulum qui dederat prius
Expectare iubens temerariis
Pastor Custodem ac dominum legitimum actibus
Maiori pecoriat ducem.

gentium omnium
pastor

Ulli caula breuis contigit Israel,
Bisena Isaacidae progemes vici,
Cunctis lacta fore ut pasua gentibus cotula
Et communia gentibus.

Pastor bonus

Foelix tu pecori ^{pabula} ~~gramina~~ qucerere
Inspecula, mali et libera grammims

Seminatore

Foelix praecipui seminis agnitor
Quod fundo in proprio feras.

vitae vera

Tecultor ~~proprium~~ patre ut propriam fouet
Vitem, qui qua huius pampinus insitus
Succis legitime crescit, agricolam
Et fructu et folijs iuuat.

Qui terram varijs induit arboru acervis
Ramis et folijs frondibus acervis arboru

Vna

Vnam fructifera caetera viuere
Ceteram ligna sacrauerat.

Cuius et medico praesidio breuis
Quae nuc vita hominis, non numerabiles
Produxisse dies incolumis potest
Lati intadiaz moribus.

Magna et multa, sibi, chummate consuetudine
Mortales adimunt commoda et illius
Ligni subfuit se yvocul ablegant
Exclusos aditu et via.

Nunc quam prisa diu se la negauerant
Vltro vita hominum luxque volens adest
Quis se ipse probans viuere, fas ait
Fas est viuere, viuere.

Ac noscitur viam nemi negotio
Apponat, dociles dum modo te ducem,

Te que vltro expositam dum temat viam
Voto non erit creto.

veritas

Demum, quidquid erat pollicitus poli
Rector, divitias regnare lucida
Tupras, ideo solus et effuax.
Summa et dicere veritas

Evangeliſta
Pontifex

Et regni ipſe te ſus muncius advenit
Magni et polliciti ~~De~~ stemque Pontifex
Ut quas divitias cum patre poſtulat
Fratres dividat in ſuis

delens chirogra
phus

Servis, non placidus qui fuerant pecus
Neque ſervire valens ipſe vicariam
Se dat, quique opacas aſſednas veteris
Scripta exaſpula dehat

Sezum electus

Magno ſponte Patri ſe famulum dedit
Eodem ſponte que dicitur hominis filius audivit
Nempe hat ante Deo reddere ſtucam
Ad amorem et famulum parat.

Saturator

Quis turbae peragros eſperientiam
Tantum larga ſubito ſecula ſufficit
Ut iſtis merito de maribus queam
Nata m dicere copiam

ex ſelectis
libris expiavit

Hic commiſſa ſcelus que hic homines leat
In ſuis ipſe tamen purus et innocens
Has ultro ipſe volens et bonus excipit
Parteis fortis ut expiet.

Sic ut

Sic ut ante ſuo nummi comparem
Æternum pater hunc ſummus amauerat

Placator

Nunc et iure ſua pro reverentia
Creatum diligit hunc vixum.

Ô lumen, decus ô te excipientium
Opportuna quibus commoda propicis
Hos inſtante tibi quamlibet a ſpero
Vitae diligis exitu.

ſuorum in finem
diligens

Tantis totque diu cognite munerum
Signis atque opibus qui Domini reſeſ
Autor nomen, opes, pacificam et vicem
Felix fauſte et ades precor.

Qui venit in
nomine Domini

PRIORVM LESVZARTIVM PERSOLVTIO

caermen dicolon caſtrophon

Laure doctorem veri, ſummique decoris
Preſentem ſpectare magiſtrum
Fas fuit vacidum genti, fas dicta probantem
Dimisſis coeleſtia ſignis
Qua hinc non priſci videntur tempore ſecl
Qui primi vixere parentes

sed neque posteritas horum quoque talia vates
Fulta sibi dilata uel monstrant.
Omnia te officio uerbi ac uirtutis lesu,
Qui sapiunt, superas se fatentur.
Quid superes, quod agas, edis fecerunt bonus, atque
Te nullis cognouimus horis
Marcentem, nullis otium quae se diebus
Aut finem requiem uel laborum.
Anne in sueta prius teriam moua uera fatigat
An uetus attentum uigilat, edo,
Certe sollicitum et satagentem credere grossus
Commonstrat properantior iste.
Num Solymos, uia quo ducit, contendis, illas
Nunc populus proceresque reuifus,
Quis bonus et foelix ueniens, et commodus ultro
Indigne os per saepe repulsus?
Nupex et, ut repeto, saxis te laedere cectus
Et promptos tamen improba In sit
Inuidia et mala mens, caecos que aui tus que nocenti
Dum patiens quae cequus que relinquit

Nempe

Nempe patris mandata Dei grauiora que cum his
Mortentis terraeque hominumque
Sollicitum exercere semper, nullam quae pueratum
Obsequij dimittore partem.

Psalm.
SALVTIS DVBL. INITIANDAE SACROSANCTVM
Mysterium.
Carmen Saphicum.

Nupex hic magni Patris et superem
Con sili interpres datus ac fidelis
Nuntius iusto propicias peregit reuifus
Munere partus.
Iam mouu pre sens opus inchoare
Gestiens duro parat ex Tyranno
Liberam primi sobolem parentis
Sistere fratres.

Namque mortaleis grauibus cathemis
Heu nimis uinctus miseratus ultro
Semper ingrataeas sedm laboris
Reddere pensam

Exhibens magno facilem volenti
 Se Patri, dixit. veniam redemptor,
 Nostra & obiectam haud dubitare subire

Membra periculum.

Dum modo tetrus homines tenebris
 Erutos nostrae in dia regna Lucis
 Transferam, pro duci nihil en recuso

Ferre patique.

Mente qua certus manet: inde coeli
 Axe praescriptum voluente seclum
 Vnus in terris Deus ipse visus

Vnus homoque est.

Præbet Adamo similem per omne
 Munus humani generis, malis sed
 Czimiris culpa peritus remotam
 Cernere carnem.

Idem & in uictis etiam probabat
 Se Deum signis, pariterque carne &
 Spiritu quidquid velit efficacem

Ponere utrimque

Ergo

Ergo quas olim bonus expetiuit
 Gentis humanae sibi copulanda
 Nuptias, ritu peragit latente

Legitimoque.

Seprius sponsae dedit, hanc sui que
 Spiritus purae facit atque caemis
 Esse consortem proprio que eandem

Sanguine potat.

Sanguini ac uinos laticis liquores
 Quos tenet, iungit. satiare sanguis
 Hanc potest, sordidis aqua per ualebat

Vina lauare.

Rursum & sponsae carpit in se quædam qualem
 Comperit carnem, bibit & cruorem;

Mystico quæ sunt calicis peracta &
 Munere paris.

Vnius legeis inuunt uterque
 Corporis, iam res eademque idem ius
 Surgit amborum simul ut iugantur

Dona dotesque.

22
Altera aeterni tulit ex parentis
Regia vitam solidique amoris
Numen, et pacem, et placidam quietem

Laetitiaque
Altera crimina, scelus, et utrosque
Traxit Adami domibus, nefasque,
Traxit aeternas, miseram ad dolorem
Damnaque Mortis.

Haec amans nuptae sapiente coniunx
Conde suscepit, medica que solus
Arte qua pollet, reparare solus
Fortis adornat.

AGONIS CHRISTI INITIATIO

Caelum dicolum tetralteophon
Turba et vulgus inter cedit, cedit,
Mundanae proce et sapientiae
Hinc vos este procul mystica dum sacri
vates caecumna dicimus

Caecumna

Carosus suisbus gemma nitet in tal
Sed calcata raret. Liba candidare
Aut deuota sacris qua fuerint focus
Ut mox haec euomat haec, in phas.

Haec nunc exiguo nos caminus gregi
Quos nec fert tumidos multa scientia,
Innati scelereis quos magis conficis
vitae et poenitet improbae.

Hos ad sacra uoco. Sic uoluit Pater
Qui depressa leuans archua deprimat
Regali que a picem vertice detrahens
Transfert pauperis in caput.

DURA ut cuncta uide ut pinguis corripit
Ignis ardor auens, tenuit et urere,
Consumit qui patens hinguere mutiles
Tantum quos repulit sales.

Vnum aut ignis edax vincere non ualeat
Aurum; Namque parens esse potentius
Natura hinc uoluit ferre que feruidos
Flammaram ~~debat~~ dedit impetus

Exercere potest cedere nesciunt
Aurum flamma uocat, quod magis integrum
Mizatur

Mixturae subitis usque laboribus
 Extare et mitidum magis
 Si ramenta grauis sulfuris horridi et
 Aeris mixta bonus unxit artifex
 Cum puro et solido, quod placidus creat
 Auro, Solque volens fouet.
 Illo quidquid inest corpore sordium
 Quod metalla sui muneris asserunt
 Exustum peritus perdit edax focus
 Auro nil tamen eripit.
 Tum quae iuncta prius februerant simul
 Aeris membra suis viribus efficax
 In ^{cre} ~~ment~~ta sui lucida corporis
 Mutata artifici refert
 Aulis ponderibus ditior aurifex
 Gaudet, consilij compos et optimi
 Vitricomque sui sem patientiam
 Auri praedicat et carrit.
 Sic gens foeda hominum sic vitij sceleris
 Deestanda Deo, corrueat, nisi
 Verbum cuncta, Patris, cuius erant opus
 Necessitas fieret caro.

Nam qui

Nam qui magna potest iungere patiuntis
 Hunc hosti generis participem dedit
 Humani et voluit sistere sanguinis
 Ex parte vitij tamen.
 Cuius Lux tenebras reddere lucidas
 In lucemque valet quod fuerat nihil
 Proferre atque suae ferrigenas potest
 Vitae et fingere compotes.
 Ille ut vera fuit vita carens malis,
 Mortis perpetua sordibus improbae
 Se carni atque suum associat decus
 Carnis diuinae munera.
 Unde in se socios suscipit et sibi
 Coniunctus sese ac deuocet ignibus
 Certus atque bonus ~~non~~ pura reponere
 Quae iam sordida suscipit.
 Quare et multiplici pondere criminum
 Et culpis hominum pressive incipit
 Tardere ac teneris contremat artibus
 Culpaе conscius haud suae

An nō æthereum corripiat tremor
Orbem, quibus ubi sustinet grauis
Terra, cumque suis suscipiat polus
Vna volute cunctibus.

Ergo hic in faciem quod cubare gemit
Quod sudore lefus sanguine madet
Quod clamans precibus sollicitat pius
Vt æternūque rogat Patrem.

Vrentis fuerim præcipia arbiter
Flammæ, quæ penetrans viscera in intus
Humani quod exit sordidi et asperi
Extinctum in cineres dabit.

Hæc m̄c lucta prior. Tentat auersus sacrum
Aurum Moes rapidis vrere motibus
Inuaditque ferox et prope rat minax
Vicis se ut solet antea.

Frustra. Namque sibi Vita aliam inuenit
Mortem, quæ indomitos opprimat imp
Mortis, quæ fuerat imperio prior
Regnam et tenuerat diu

Verbi

ubi iuncta sacris artibus ac diæ
nem postrior Moes suspirat malæ
Mortis præualidum robur et inuido
Viltri x de solio eijcet.

AGNVS EXPDIATOR CAPTVS, VINCTVS, DVCTVS. °

Cæmen dicolon distrophon

si se negare memini mortaliū,

Fugisse qui nullum solet,

tentibus qui se libenter indicat

Fecisse et vltro commodum.

qui deviantes sponte quaerens excipit,

Longe que pallantes vocat.

ec tam benignum se dat ætheri auctus

Sol improbus olim et probis,

quam templa per frequentia atque per fora

Ac densa per gymnasia

flamæ temulum plane qui dat se bonum

Multis modis et utilem

tie Galilæus natus in præfiliū

Leuamen ac dolentiū.

Qui cæca præsens integrare lumina

Et cura claudis reddere

Senfimque

Sensum qui surdis innouare in auribus
Mutis & eloqui dare
Qui mortuorum membra extincta visitur
Vitae reponere officax.
Hunc hinc ligandum quaeritis cui impraba
Vos turba serui cumque heris?
Quo uel retorto fure uincta brachia
Et roste collum ducitis?
Quid fecit aut amiserit in vos spes gratias,
Vestros que forsari principes?
Num uera quod dicendo monstrauit bona,
Multum remotum e his malum?
Quid deuiatos turpibus fallacijs
Erroris hic redarguit?
Demum salubris quod docet certam uiam,
Mentis que morbos indicat?
In sana morbos quos amare Industria
Non passa curari solet.
Doli & magistris inuideri consili
Assueti prauis artibus.
Sic est, ubique semper agnus hic adest
Hic mundus ex quo consistit.

Multis

Multis at uide dura plura per peti
Tormenta prauè cogitue.
Beatus, hunc non alligatum quitrahit,
Sed liberum qui suscipit.

De Iesu Flagellis caelo
Carmen Iambicu

Iam iam flagellis verberare carnis fex
Vel parce lassus membra candido ebore
Lucis que primae puriora sidere,
Quae uel ~~re~~ remota veste manus indicant
Latere nostra sensuam quiddam uice
Illis sacrum munus inesse & artibus,
Primum uereri, quos ubi nudaueras,
Te oportuisset integrae mentis modo,
Humi racente atque adorare pectore
Exsolatum que ~~u~~ diu a vestigia, atque
Substrata queis tumentis unda max moris
Sacrotentis gaudet attingi gradu.
470 ~~scilicet~~ ~~corde~~ et uerbo te magis fecum
Hunc innocentem cedere haud quidet tamen,
Plagis piget ue tot cruentis uere,
Sudore multo dum fex is licet madens,

Mutare

Mutare fracti fascis haud cessas ferox
virgas retorto fune ~~rigido~~ ac mimis.
Quid iste, quem sic afficis crudelibus
Dignum flagellis edidit ve criminis?
Praui ne quid nam protulit eloquij,
Quis nam tumultus lege dignis vindice
Commouit auctor, fouit aut latentibus
Dis simulator ve solet vafex dolis?
Flagris quod istis arbiter coerceat,
Suxpecta quando turbae culpa postulat.
Praetore vestro audire nempe Pontio
Vel criminator iustus est nil improbae
Causae immerentem constitisse in hunc virum
Hoc te vel ~~pro~~ auocare prozsus debuit
A verberandi iniurioso munere
Mercede quam libet rogatum diuite,
Nedum nihil quod inde mercedis capis,
Immitis ab vltra verberantis impiam
Incontinentis et male manus notam.
Haec relinquas si sapias tortor bonum
Mitom, inuestumque et plura coctum pati,
Ducam loqui quam quid tibi vel aspexum.

5 Et me
quin me

Quin me vel ipsum te vel irno ambos quate,
Ambos feci, me te que, Nam commisimus
Immam crimen nos in, inque Principem
Caeli Deumque, remque sacram publicam.
Nos orbis omnis ordines turbauimus
Terae que coelos improbi subiecimus,
Concinnia que ante cunctibus in sedara
Nos fluctuosum misimus praui mare.
Pleduntur ergo terga, quae forent nisi
Et summa cuncta mundi et ima protinus
In nil redacta corruissent funditus.
Nam si quid usquam partium mundi manet,
Quod caedis istud forte et istud optimū
Volens et vltro sustinens fulcit caput.
Et cuncta tendit in nouare perclita.

IN CHRISTVM PRODVCTVM.

Carmin tricolon tetrastophon.

Tristem pro platas, compita per, furaque
Et matrem gemitum et sentio virginum
Ac suspiria moesti
Lamenti auditio nuntia

Confusi ac varij iudicij indices
Rumores, populus (sic salet) excoitat.
Illos acta probanteis
Istis, cernis, ut improberent?

Exultant procerus & procerum aspeclae,
Et quoscumque iuuat fama superbiat,
ut duxis equa frenis
Arcto & carcere libera.

Rursum mitte pecus grexque modestior,
Gens proba ac placidi consilij potens
Humani que laboris
Certè consilia pars gerit

Doctrinae solidae commoda mentibus
Discendi cupidis hii, eripi ut hi dolent!
Solamenque malorum
Hi desiderijs petunt.

Hacc dum turba oculis attonitos tenet,
Et rumore pauidis inproxit aueribus
Vatis discere auentis
Causam solliciti ac nimis;

inter, seu tubae & murmuracoe mui
Praeconiis que gravi voce notabilis.

Vinctus produs leisu
Duri iudicis è domo.

Et quae tanta mali stultitia arbitri
Immurem peritus qui modo dixerat
Supremo è solij loco,
Ternunc supplicio arrogat?

An quòd perpetuo cuncta silentio
Nuper falsa notas crimina, quae inuidus
Obiecit tibi fictis
Delator male fraudibus?

An quòd praecipitis coecus & in solens
Iudex inuidiae terribili metu
Inuisis te inimicus
Per scelus redit & mephas?

Quis tam stricta ligat brachia furibus
Certam quae miseris ferre solent onem?
Et iam corpora functa
Vita reddere, ab inferis?

Et quis nam impediti ponderi tam graui
Ligra istis humeris faber iniquior?
Crueliter fuit phas
Te infamique mori ocuce?
Mens iam modesta sacro praedita lumine &
Quid prius umbra velet cernere doctus
Haec spectacula magno
Nosse consilio edita.

Mixatum ante tuam me patientiam
Inuidiam innumeris saepe periculis
Ad mortem super esse
Moses admonuit pius.

Hic est ille tibi nostra volumina
Quem multis celebrem ritibus ac motibus
Vinum sistere ad aras
Maltarique inberit caprum.

Idemque ille capex, qui subit omnium
Et noxas hominum & tristia debita
Deuotumque piando
Trahet pro populi caput.

Exgo

~~Exbi iudata~~
Exgo ignominias opprobrium & graue
Quondam sacrilegi & ~~factis~~ perpetuo improbi
Totius generis fere
Humani hic capex ut suat
Ultra castra procul pro maximo malo
Priuati scelerisque & male publici
Asportare iubetur
Iram supplicij & viros

Hic dum missus abire per lucra dema
Qua mortalis iter nemo valens terit
Ventis irrita nostra
Virus crimina diuidet.

Idemque alterius (Namque agit omnium
Sacrorum solidas vincus efficax
Partes) mystica caesi
Hirci munera ~~per~~ perficit.

Cuius caro tuis orimribus rea
Et nostri vitio sanguinis omnium
(Sic nil ipse nocens vult)
Aras imbuet ultimas.

Humana

Humanam impostam gentis imaginem
Vrendam tacitis sustinet ignibus,
Haec, dumque ardet & idem,
Priscos incinrescibit
Ardebit peritus, se & poterit sua
Virtute & validum sistere & integrum
Nec, quae lae carebat
Caerem, flamma vorax teret.
Olim me patitur sancta religio
Communem hanc breuibus arda ^{no dabis} ^{videre} in
Intra mæni & uri
Terris quae litat omnibus.
Quare instructa grauis pondera numq̄ gerit
Ligni quoq̄o impostus flagret & ardeat
Ae Flammas que integec in se
Ardens expiet omnia.
Ergo maestus agat nos meritas dolore
Quorum noxa fuit quod velit hic pati.
Autorem que salutis
Grata hinc mens canat vnicum.

IESVS

IESVS CHRISTVS IN CRUCE

SALVS TVB.

Caerem tricolon tetastrophon.

Quicumque sauum visceribus malum
Coeco latens & pectore pestilens
Antiqui Serpentis antiqui venenum
Hactenus inidmittum germebis

Et quisquis actus membraeque saucius
Dolos, vagus dum perhica de via
Impetu si dentis atros
Et variis patetis colubros

Repente adorti

Pendentis alti de signis cruce
Fereoque fixi suspice, suspice
Serpentis & corpus cruentum
Vulnerebus caput & rotatum.

Miseratus unum nam voluit Deus
Languentis olim non medicabiles
Humi recepta ab arte morbus
Præsidium hoc superesse gentis.

Est carne in illa, quam libet horridam
Nunc intueris, vulnerebus virus
Seuum exprimendi potens vis
Et peritus sibi combibendi

illo

Illo latet qui incorpore spiritus
Humana sese in membra potest dare
Momentum in his quae extinda. extinda Leti
In his & extinxisse letum
Et propriam renouare vitam.

Mortale quidquid prouenit omnium
Mortaliū de sanguine, protinus
Estius olim destinata
Morte sacri colubri interibit

Squamis quae nunc terga vides, tuae
Horrent vetusta pelles imagine,
Exutus hac, iræ te quae secum
Restituens nouus enitebit.

πυπ] Cuz hanc rubenta (discere fas mihi)
Deus metallo consistui iubet
Quod pluribus plagis feritus
Firmior utiliorque consistet.

Altum vides nunc suscipit ut polium
Pulsat ~~ferit~~ que acuto sidera sibilis!
ut quique sublimis saecentem
Conspicit exequitur que terram?

104
Vtrumque tendit, et fouet et valet
Telluri & aethereis, infimam
Telluris immas aethere, & editas
Terris poli admixsis feruoros
Perpetuam & sociare in uehem.

Primum Ruinam tempore quo ^{draco} ~~draco~~ ferox
Cementa mundi prodiderat ferox
Sic sacciendum ~~de~~ fortis orbem
Vnicus hic tulerat redemptor.

DE IESU CORPORS IN MONUMENTO
DEPOSITIONE

Non dicta prius praemia uatibus
Mains que cunctis historijs secus
Angustioribus Lyre plus
Ducere carminibus poetae.

Caelestium quae spirituum chori
Maiores sensu uocibus ac his
Certo fatentur, sed silere
Quis poterit, meminit se uisus?

Sortiti ut olim quis valet ingenium
Virtute, debet reddere, quas bonum
Laudes Dei nomina reposuit
Omnibus ordinibus benigni.

Caesata Iesu Nazaridae diu
Vis (memini vsquam ferrigenum grauis)
Exempla diuini domandis
Roboris exhibuit tyrannis.

Nuper docendi ad munera creditus
Natus magister, frangere arcum irem
Fumantis aut limi molendam ex-
Fingere particulam negator.

Nunc orbis hosteis, quotquot erant, tecum
Inscripta turma in codicibus ducentum
Vnius exemplo duelli
Stetit huius domuit que victor.

Satan, et atrox Mors, scelus et malum
Diuina quondam regna rescindere
Inuasit coniunctis feruntur
Viribus auxilio que ferro.

Seducta

Seducta portas formica prodidit,
Illa et maritum miscuit in dolis,
Qua fraude gaudentes maxcem
Nil piguit penetrare muridi.

Munita multis artibus ac tūlis vnde que
Inimicis castra tyrannidis
Mortalis haud vllam putabant
Pesse manum, soluisse fortem

Opes, et artes et saquentia
Fastus que mundi, curia que publica
Parteis sequebantur superbi
Principis atque atq; hūo imperantis

At Vita, puro in lumine cui manet
Aeterna sedes, summaque consilii
Constat facultas, quam tenebrae
Cecidere non valere acutae,

Demissa magni de solio patris
Mortalium se vestigia actūs
Natumque ut amborum parentum
Atque Dei atq; hominis refert se.

re/crare

heredo

Vestijt

201
Intaminata se patientia
Formam priorum sub terreat oculis
Carnis velato tegmine, quod labor
Tortare possit; Atrox quod intra
Septa sui putet esse in eis.
Intaminata se patientia
Exornat, armis vincere idoneis:
Normam que pugnandi à patre
Consilio obsequio que dicit.
Sic intreatum se dedit infirmi
Mundi, cateruam et prouocat hostium
Spelante multorum frequente
Spirituum atq; hominum corona.
Illum dolosa primus imagine
Satan semel, bis, tertium et impetit:
Sed victus expulsus que campo
Insidias parat expedire.
Mize apparatus quem ratumibus
Nec sanctitatis vincere nomine,
In crimen, orbis pollicendis
Nec valuit pepulisse regnis.

Tandem

106
Tandem que Noctis non superabilem
Primum parentis prohibus antea
Deliberati vim dolosus
Excitat incaque immerentis.
Hanc inferendo supplicium et aspectus
Excitati membra doloribus
Vici se credens, vilita demum
Concidit euani que mortum.
Nam vulnerati sanctia dom vocat
Membra innocenti sanguine plurimo
Perfusa, per sensit vici se
Illius interitu interire.
Nam Vita, setum perdere quae valet,
Illis latebat viuuda in artibus:
Mortique, videntem cruce quiesce
Certa salus, fuit in verrenum.
Huius peractis funda laboribus
Nunc dum sinuntur membra quiescere
Clausi sub umbra laxi, ad imas
Spiritus ingreditur latebras.

Suaque factas

Suos que sanctos quotquot ad inferna

Mors Suprema suam praetulerat dies

Victor liberatus recensens

Ordinat inferna triumphis.

DE IESU CHRISTO EX MORTUIS

EXSTANTE.

Caermen Saphicum

Nullius quondam memoratur acui

Purus aequè Sol intuisse in armis

Adie primum peragrati in amplo

Aethere cursus.

Aut novum senunc proprio dat axi,

Orbis aut signum remouati praefert:

Certe id est: autor suus atque mundi

Nunc noua praestat.

Lumen Auroae prius vsque noto

Tempore affulgens hodie videbant

Monte de summo vigiles que, mente ac

Simplice testes.

Praedicant coeli iubar

Efficax vitae solidae ac salutis

Praedicant

Praedicant coeli iubar emicasse micuisse fulmen lumen
Quale et excelsis animis superna

Fulget in vobe.

Ego iam terrae copulantur umae

Luxa supremi sociata regni,

Nostri et in caelis generis colonus

Ducere iam Fas.

Filius magm facit hoc parentis

Et potens quidquid placuit, secundo

Ponere euentu et malefausta ab orbe

Pellere fortis.

Illius primum variata ditto

Constitit mundi speciosa moles,

Spiritus, stellae, decus atque glebae

Sponte videntis.

Vnda et incertos numeros natantum

Vnico effudit grauidata partu;

Fertilis tellus triphci remissit

Prole ammantis.

Sanctius que istis opus atque diuinae
Mentis affinem speciem creator
Edidit certo studio, sibi quam
Dedicat vni.

Hanc dolo sed mores comites que Mortis
Impium Crimen, scelus & superbum
vitae ab autore, heu, populere caeci
In carceris antrum.

Mille plus lustris obuisse moerbi
Constat Adami sobolem feracis
Vinculis regis nimis obligatam
Seruitio que,

Heu quibus, quantis operis, grauique
Pondere ingratae miserae que vitae
Indigens somni breuis & quietis
Tempora traxit?

Post ubi aeruminae satis ac laborum
visa sunt iam mundi subisse secla,
(Vt Patri, vti Nato placuit benigno
Spiritusque)

Lumen

Lumen aeternae regionis, alter ex
Aethere inter sidera, profundas
Intrat immensae intercebras, opacae

Perlocuta est.

Altera denique referente nubem
Altera lignum latere, in rotunditate
Instat exurgit validamque utraque
Paere columinae.

Publicos hostes propriasque amictum
Vnicuique complexus caput huius & illius
Corporis nexu, variata at ambo
Sorte repperit.

Dum per irrupti pelagis fluentis
Sanguinis undas penetrat, malignam
Obruit Chami sobolem Tyramurum
Perdit, et ipsum.

Quot quot at vota studio ac fidei
Lucidam fortes tenuero partem,
Littus ad vitae validos talit' trans
In columinaeque.

Hosdium mine spose spoliata regna
Lumen effulget ⁱⁿ ~~propria~~ ⁱⁿ id, haecque
Lucis in densis tenebris remane
Mortis et umbra
Iam mihi ^{non} sint metienda ^{bona}
Vincla ^{non} caecae ^{ferre} ⁱⁿ ^{nostra} ^{molis}
Dum bene et fide bene et obsequenti
Tutor adest hic
Victor intactis hodie sepulchris
Qui micat signis, misere et rogatas
Ante mortali referat potenti
Numine portas
Stermituram mane super eum in revidas
Cordibus sedens ^{est} ⁱⁿ ^{facta} ^{puro}
Lucidi ac ferri lapidis colore
Multiplici duo
Rumore est, illic platas per omnes
Aureum velum ⁱⁿ ^{caelum} ^{que} ^{vestrum}
Rite festivo et probo sacula
Cuncta terrere

Arcubus

HETESY CHRISTO EXMORTUIS
EXTANTE

Capitulum Sapientium

N ^{ostri} ^{quod} ^{dam} ⁱⁿ ^{memoria} ^{causa} ^{ac} ^{us}
Arcubus, signis vario ac tropaeo
Compita ornantur, fora, templa, vici.
Quaque ⁱⁿ ^{parte} ^{stetit} ^{tranquilli}
Ducere pompam
Haec semel ⁱⁿ ^{coelo} ^{ita} ^{et} ^{code} ⁱⁿ ^{quodam}
Invidiam laedet monumenta ⁱⁿ ^{regis}
Cui neqz in regnum est aditus, serenum super eum
Vixit neqz vlla
Ofer equatex ⁱⁿ ^{hunc} ^{beati}
Quois triumphantem bene ⁱⁿ ^{prosecutus}
Laeti vadmissis licet apparatus
Terrene festus
Nunc quos spes fovet obtinendi
Muneris, nunc dum brevis haec ⁱⁿ ^{caput}
Vita, conceptis minus o minus ⁱⁿ ^{se}
Iungite vetis
Interim canta choreis que laeti
Queis tamen

QUEIS TAMEN ET MENS VOLUITRA MALTO
SIDERUM TRACTUS CELEBRIS ALIUM

FE NORMENTEQU.

**LIBERTATIS VERAE INSTAURATA ORAN
LATIO.**

Nullis exceptis, quibus talia secula viderunt
Seuicrat genus ingratis adfidoque labore
Colla humeros que terens lassum mercedis ex
Ac pavido semper sensu & verecunditate
Nulla quies operum pensis & nulla dolorum
Hora immiserat rigidi autem secunda flagelli
Iam revivata vivat felicitis munera vitae
Tempus & ingenuae sortis atque repetitaque
Commoda solenni memores alacresque referre
Carmine, & auctori monumentum ponere & hinc
Quale Arabum peragis quodam posse littora
Incolam superata maris gentique fururum
Atque sibi Noxas cecidit meditatus, hinc nos
Ediditque soror Mixiam ferreisque que

Tradidit

Tradidit, ac multis longe melioribus olim
Temporibus certa memoreandum laude reliquit
Cumque canbat, uti quondam crudelia passum
Multa diu Thacis populam, dum sana nocetis
(Dum nimium nimis superes regna tyranni
Secretis quise, hinc Nihilum impio que tenebat)
Et signis & potentis plagaque frequente
Vebibus eripiam Tharys imbecilla tandem
Iurata post, una meolumm dem nocte dedisset
Ille deus, qui pollicitus multo ante parentum
Electis, certam fore se prestante salutem.
Tradidit is nobis, inquit, veraxque bonusque
Sublimisque deus, memore haec civica romana semper
Et memore referenda ammore retinenda fidei
Virtus, atque excellenti celo que dicamus.
Ille ut equos equitesque macideme sit, et albis
Fluctibus implicatas vindex meus obruit IAS!
Et mibi praesentem verae is mibi sola salutis
Virtus materia atque exat, quam veribus usque
Perpetuis celebrem. Namque que vicus est mibi feris
Ille

Ille meam decem orbis solus canens que decorum
Argumentum ingeris, hinc ultra tendimus astra
Exiguus ingentis quamvis studio tamen amplexo
Tollere conceptis e mente e pectore votis
Ille ve recta meis tutela parentibus ultro
Et vindex iudex que fuit vas inique periculum
Hos superare dedit per in hospita e hospita Primus
Saepe loca intalros deducens sibi eue sus
Sic mihi e aspector constat, sic furor e idem
Vincere cuncta potest IAS nam praeha solus
Ipsa tenet libertas
Ipsa salutis habet victor nomenque despecto
Cernis ve medias pelagi detrahit unda
Zaeqhoris armatos curru struetasque pba iunges
Delictos que duces Eritros sagi aprosumis
Frustris obrucient grauibus que simillima lope
Tuam coada omnis baratrum descendit ad imi
Profuit ille furor nihil his vpus ue natandi
Nec poterat prodesse adeo, tua de deca gaude
Vnica collisus IAS perfundabat hostem

Dextera

Dextera magnificis exemplis nota potentis
Roboris, illa tibi infensos quos mente superba
Insanisque animis fu furor egerat, illi et ausos
Consilia temerari sacrum, tua maxima victus
Perdidit atque istae, lente quas concipis, grao
Ultrices magnae scelerum: ceu flamma, vel lucus
Corripit illa leucae stipulam, hic fluidibus alti
Incumbens maris undi sono ferit cotheca iudu:
Spiritus istius nasus ita tollere praesens
Oceanum in cumulos, altis e motibus undam
Stare iubee pacem subito fluidum inque liquor em
Surgere e inuitum veluti concretere culmen
Vntrique, diductoque vias aperire recessu.
Tum inimicus atrox fugientes prosequat, inquit prosequar
Magna relatuus deprensis hostibus atque
Atulatis spolia e praeda redaturus onustus,
Postquam vibrato gladio sitientia multo
Ilectra nostra manus rephat satiam lacruare
Et genus inuisum perdam, strageque suprema
Confectum exstinguam gemitus tenebris quae recondam
Talia instantem tuus IAS spiritus altos

Fluctibus

Vorticibus mixtae resoluta mole tumentis
Instat montis aquae sua iamque in stagna refusa
Ira mare coniecit graviore ut pondosa plurimum
Disfuso descendit iners cedente liquore.

Magne IAS tibi quis similis de fortibus. Equis
Se uo parem tibi ^{co parat} ~~adhibet~~ referet uel secum illum.

sacra

Qui sancta uirtute ualens cunctis que remota
Exemplis, superasque uices hominumque deumque
Herosas vulgus que Deos quos praedicat. Atque
Intrepidus celebrare, tuas uel dicere laudes
Nemo potest, quaeque in se edis miranda referre
Nemo potest, superum et nostrorum uimentia sensus.

Tu dextera tendenti istam terra imade hiferis
Perdidit absortos hostes, quos atra vorago
Sustulit emedio rerum: populumque redemptum
Istaeadem incolumnes deduxit dextra per altas
Constratas que uias surgentibus undique muris
Undarum et pelagi. hanc uidem Dux maximus plebem
Deducos ad templa, tuo quae nomine sancta
Aedificas specie insigni tibi regia, post hac

Haec erit

Haec erit. in tua per gentis populos que per omnes
Fama uolat, terret que animos, mentis que timore
Solicitae pauidas. Trepidantem plurima muredet
Cura Palastrinum iam longa in pace quietum.
Te proceres que tremunt quos aspera munit Idumes
Teque iuues pingues que gregum quos lata Moabi
Pascent uata metu exhorrente. Si uata que regnis
Terra Canaganus uaciatu normis uisus
Quam cohibere dabat soboli genti que suorum.
His, prope fulgentis flammis ut cera liquefactis
Deflunt, adomto funduntur corda pauore
Hos panos his temetque stupor tua magna timentes
Brachia et ut lapidos fremet cogatque silere
Dum tibi, quam ualida ad scribis uirtutem dimptam
Plebs haec, immotos inter mimis que stupentes
Teanseat incolumis Duce te sedes que beatas
Pollicitus quas es patribus, tenet que colat que
Hic, ubi sacro surget tua regia monte
Regia templa tuo solio fundata tuae quae
Extruxere manus IAS uirtuteaque nuquam
Imperij iuris que tui in ditione locata
Regna IAE stabilita manent semper que manebunt
Tempora dum fuerint, et postquam tempora fines

Constituzine

Constituerint emensa suas, aeterna que milibus
Posteritas habituram odam successerit, vni
Stabunt regna Deo, sacrum qui pariteris ultor
Perdidit impetum ferratis curribus ausi
Auribus tuentis que equitum pedumque ceteris
In mare sanguinem se commisit, fuerunt
Israelis sobolem studio dum euertere temit.
Bellipotens IAS medijs in finibus illam
Obruit, immensas dum dicto concita undas
Nempe suas acies premissos que in bellam impetus
Et vultu immer sosustis circumdare esaltis
Vobiscum vocibus letique includere matras
Aeternas que domos Erebi. Sed tempore eodem
Ipse sui Israelis prole natos deduxit quantus
Per sola sicca maris in medio conducta, neq; vltro
Hostis offensus sic solum numeroue minores,
Hostis uero male totos numeroue minores

IESU CHRISTO IN COELVM
RECEPTO COELITVM GRATVLATIO

Sancto nato Deo matreque Virgine
Qui formae alterius, quam alterius tenes
Laudes eximias: vnus et integer
Audis qui Deus atque homo

Sex

Sex post Instra boni consilio patris
Terra exacta solo munc redis ac tuam
Aeternam repetis vi sere regiam
Quam nu ante reliqueras.

Nostrem nemo, sacris quique palatij
Vexillum vario murre coelites,
Quique amplum spatium currimus orbem,
Te absentem meminit pole.

Ast eius generis quo redis auctior
Forma, sideris ac diebus antea
Non visus fueras. Quis ne putauit
Carnem velle Deum fore?

Astu quae colubri quaeque malis dolis
Humana in vitium condidit caro
Letum post obitum, non valuit sumum
Sese reddere in ordinem.

Nec Natura, poli quanta sub arcibus, velle
Nec nos miratus memine promere
Quis per sege datam, nouimus ut gemis
Possit vivere perditum.

211
Sed tu inclausa potens lumina vertere
Quod densis tenebris horruerat prius
Dum curas, fore quod te sine milerat

Te carni insinuas Deum
Fidus sexuus, agens inter inuitiles
Sexuos, Vita manes, mortis et in sinum
Cum multis patris dedere mortuis
Te, et cum sacrilegis piuum.

Dumque infirma tui pueraque corporis
Paes indicta semel praecha sustinet,
Effuso reficis sanguine, quos mala prius
Mors addixerat inferis.

Prisca aeterna simul, quae fuerat prior,
Illis Mors moritur: corporis altera
Quae post nata fuit faors, moritur tibi
Illis sanguis rediditur.

Illis sanguis, ita ut non queat ultimum
Eua sisse diem quam pereat. Tu
Tantum vis valuit viuuda sanguinis
Accuro edere numine

ut mel

114
ut mel, quidquid inest, dulce quod arroget
Olim principium, suscipit et fouet,
Idque in mella potens dulcia perfecit,
Sordis caetera et abijcit.

Sic, quae vita hominum extincta fuit, malū
Haerens dum vitium pectore vixerat,
Vitae sana tuae vixibus vnicae
Maior suauior et redit:

Et mortem et tenebras sordida et omnia
Quae vitam obruerant, mentibus intimis
Expulsa in barathrum trudas et in suum
Antiquum relegas in hil.

Nuperaquos veteris dicere filios
Adami ratio iuraque iusserant;
Nunc fas aetherei clicere iam patris
Actus corporis ac tui.

Dum viuunt generante caetera; at effecax
Tu primū gemitus dum moreris pates
Extinctos iterum sistere et ad nouam
vitam post gemitos dare.

En quas

Err, quae certa Fides, spesque diutina
Diuini tenuit polliciti piis
Quas transacta animas secula viderant
Terris degere in infirmis,

Vt nunc exilij te duce pristini
Mutatam referant et memorent vicam
Autorem protiu teque canunt suae
Libertatis, et indicant.

Post hac non vetexi sede hominum grege
Censeri ve ferent fratribus impij
Caini, aetheream quos bonus in tuam
Transfers inque Patris domum.

Foelix ergo noua ac progemes ades,
Quoscumque iste suo in corpore Pontifex
Dilectos pemitus transtulit sacro
Natos que addidit Patri

Et vos prima nouum nomina ciuium
Quos iam scripta polo pagina censuit,
Iam fas est, superum ranna rampatet
Vestra in praedia pergite

Nunc vos

Nunc vos ille Patri primitias refert
Fratris atque sui sanguinis asperit;
Commendat que alios, haec quoque tempora
Quos et postera profertent.

Namque ille merito dat patre omnia
Et posse et facere, et uertere, ut aethereis
Immaregna volens consociet solo ac
Terras tollat in aethera.

SPIRITUI SANCTO IN APOSTOLOS
ILLABSO
Carmin Saptricum.

Principem coeli Dominumque terrae
Rebus humanis beneprouidentem
Et iugo inimicis populus perempto et
Liber ab hoste

Credidit quondam: magis at timere
Credere at certus simul atque in aethere
Nubibus sensit mirium sonora
Voce loquentem

Voce qua magni tremere cœli
Cardines, colles trepidasse et altum
Montium culmen crepuisse furdo
Fertur ab immo.

illa divinam satis indicatam
Signa mortaleis docuere legem
Vindices culpe commites que poenas
Dicere certam.

Nihil metus præter dubios que semper
Mentibus tempus tulit id pavores,
Namque purgare haut valuit recepto
Corda verro.

Nunc ubi ad summi redijt parentis
Dexteram videt superata Iesus
Morte contractis Erebi que vinculis
Omnia mutat.

Huius inductus merita probandas
Gratia menteis pater in noua mudo
Dulcibus verbis fouet atque amica
voce benignus

Hoc facit

Præstat hoc missus Patris atque Nati
Natiibus, motu ac veniens libentē
Spizitus per quem bona summa cuncta et
Imma parantur.

Ille confusus geminum liquorem
Indecus rerum, varias que formas
Mouit et fouit bonus et potenti
Numine finxit.

Et Patris quidquid placuisse Verbo
Novit is, promptu ac facili peregit
Munere, hunc quidquid inuat, vlla nusquam.
Tempora tardant

Non par hinc velox radiante fulgure
Emicat Flamma subito et videndum
Se se in occasum medio, que tractus
Præbet et ortum.

Ast ubi effulgit ^{fugit} redit et trementes
Luce perstringens oculos pavere

fugit

Cogit

614
cepit, Hic fulgens ubi iam dedit se

Spiritus haeret.
Aflat, & undas amulet & super nim
Pulcra produens generat calorem
Mentibus iustis renouatque terram
Serpore vitæ.

Cordis humani malefausta pridem
Praedia expurgat sterilem dirigit
Fertili succo replet ac beato
Semine glebam.

Protinus cedunt metus & superbae
Gloriae fastus gemina & cupido
Et sui fallax amor inuidusque
Stultitiaeque.

Fausta diuini et sacra fax amoris,
Charitas fratris bene amica et hostis
Imbuunt venas penetrant nouique in
Viscera sensus.

Qualis hinc rerum facies, recentem
Quod decus rerum nitat per orbem
Accipe, in quantum breuis experiri
Iam dabit luxa.

Nuxer

111
Nuxer hinc cymba tenuique hinc
Piscium captor nihil actis ultra
Doctus, extinctus lumine in alnis

Rece trahit mure.

Mortuos primum capit, insui quas
Iuxa ubi capto lectos pepulit Magistri
Liberos praestat facit & perennem

Viuce vitam.

Mille bis terque hinc hinc natant
Fluctibus primae pelago que muretis
Primum excepit tenuitque sermo
Lactus & vnus.

Mystica & caeli exadytis petita
Verba deuotens rudis ille primum
Edocet nullis memorata nostro

Tempore scribis

Quodque Abrahami ac placidi nepotis
Comparet altis sociis que visis,
Dat quies nostris scribis dissecta
Visere corde mente.

Vatibus priscais firmiles videmus
Mira sermonum iuuenes loqui locutas
Rite respondens referat rogata ora

racula virgo

Plura quid miror, fuerant suae ~~et quis~~
Vel rudes linguae Galilaea turba
Nemo mortalibus ^{per spax e hoc} ~~suam~~ ~~probat~~ ~~se~~ ~~non~~

Verba negabit.

Vnde diuersus sonus, vnde tantam
Copiam rerum et didicere vocum
Tamen citi, certam seriem que dicti

Altaque sensa.

Nempe qui quondam sibi conspiratis
Filiis Sethi male differente
Voce turbabat Deus inco eisdem

Conciliat nunc.

Ille dispersos meliore turpem
Et volens urbem posuisse campo
Omnibus tendit fouet, vget vnam
Vndere mentem

Ergo

Ergo delectus operis ministrus
Credendum exemplar tenuisse certos
Instruit Linguis hominum, quas amplius
Diuidit orbis

Ne sacro desunt operae labori
Singularis dum sint eadem petenda
Discrepent voces licet, una curatis
Mens tamen insit.

Mox ubi strudam numeratus verbum
Civis intabit, pariter contentum
Una vox fiet nihil indigens que in-
Terprete lingua.

Vnica aeternae monumenta laudis,
Vnicè simplex modus et canendi
Quaeque non unquam satient piorum
Carmina sensus.

ZACHARIAE SACERDOTIS AC VATICI
 IN SECVLOR. FINES ZA GRATVLA
 COMMVNIS GRATVLTIO
 ex GRECIS uersa
 Carmen Saphicum.

Publicæ gratam celebrare laudibus
 Israël debens canat imperanti
 Principi caelis Domino suo quem

Saepe fauentem.

Novit et magnis sibi sospitalem
 Casibus nusquam neque providentem,
 Nunc sui demum memoremque patris
 Consilijque.

Is pium praesens populum redemptor
 Suscipit nunc, quem grauibus catenis
 Liberum aeternae ad sacra regna vitae
 Transferat auctor

811
Firmat is cornu solidæ salutis
In domo ac præstans oleum refundit
Davidis fidei famulæ, præiis bonus quæ

Vnixerat ~~idem~~ olim.
Ille suscepti sibi dicta quondam
Consili sanctis reserarat ultro
Vatibus, quorum memorata seculi
Carmina constant.

Hostium turmis male et invidentibus
Nos manu dura fore liberandos
Sic bonum sese patribus daturum
Sic que benignum.

Sic sacri dicti memorem que sancti
Foederis, quod iam bonus Abrahamo
Iure iuratum bene præstiturum
Pollicitus se.

Liberos ut nos procul et nocentium
Hostium sæuis manibus metu que
Nil sibi gratam vetet ac probandam
Ducere vitam.

Et dies posthac superare quotquot
Annuat ^{nostræ} princeps numeretque Princeps
Et pie et iusti dabit autor idem
Vivere cunctos.

Ergo ~~nostræ~~ ^{tu} vatem sibi destinatum
Voce venturo præeunte curris
Nuncius magis summi puer o'pogentis
Rite vocandus

Tu viam sterres propè te sequenti
Atque iter rectum Domino parabis
Doctor instantis populo offerendæ
Præco salutis

Nam salus culpa ac vitij subactis remittit

Vinculis praesens aderit; misertus

Sic Deus noster voluit, benignus et

    Numine praestat

Ille sol nobis oriens supremo

Luxit è caelo novus, atque terras

Lustrat inuisens tenebras, pellens et expulsi

    Mortis et umbras;

Ante perfusi quibus, atque in morte et po

Hac simus pleni metus atque curae;

Nunc inoffenso pede per viarum

    Fausta feremur.

NATURAE HISTORIA

ID EST

PRIMA IN MAGNI OPERIS CORPORE

PARS

BENEDICTO ARIA MONTANO DESCRIPTORE

REGI SECVLOR. IMMORTALI ET INVISIBILI

SOLI DEO

SAC

ANTVERPIAE & cast.

S^{mae} ROM. ECCLESIAE MATRI

BENEDIC ARIAS MONTANVS EX DEO FOELICITA-
TEM ET AMPLIFICATIONEM SVMMAM

Promissi a^lem nobis magni operis partem primam, quam uo-
cari placuit anemam, nuper Deus absolutam edendam, que
propitius praestitit, cuius numeri ac muneri quidquid ueram
publicae ac priuatae utilitatis moterur scuidem singulariter
debemus nihil prorsus nostro uel ingenij uel industriae arrogan-
tes nominari: Eius dem uero secundam partem operis, quoniam
breui absolueri non possumus et postulari imo flagitari a pie-
tatis amatoribus audimus, citra ullam uel inuidiam uel cun-
tationem exhibere conamur, id que sedulo ac serio agimus assi-
duis diebus etiam festonum (quos in sacris cusan^{dis} et agen-
dis gratis ponere nulla uerat religio) impendendis operis, perse-
rimus quidem et contentis studio, non tamen continerato illi opta-
remus labore, sed eo uarijs aetatis, ualitudinis, itinatum, ac
muneris alienorum que negotiorum interpellationibus et curis
int^{er}upto ex quibus magna pars, nobis uel inuicis, praeter
uotum et institutionem inopinato plerumque solent accidere,
ca que in ijs praesertim regionibus, quae rarissimam amio-
rum ijs dem studijs decationum suppetere possunt copiam quoy
diligentia in promouendo uuarii cuperemus opere. Huius
uero dum caetera formantur membra quod erudiri et utaiuz
poleri potuit caput iam nunc exhibemus ita comparatum ut

seorsum etiam specie et contemplatione sui eruditorum
in his artibus oculos animumque detinere posse non dubi-
temus, quorum uaria futura iudicia uti non ambigimus
ita nec moramur quo mirus caeteras, prosequamur partes
quas ut summo uero et unico auctore Deo praesente et prom-
uente ponere et concinere contingat, piorum et simplicium
candidorumque, quos plurimos isto sacro ingenio Eccle-
sia mater alit et foues, precibus ac uotis multum nos ad-
nomini inuicem confidimus: Cum primis que tuam exoptamus
tiam, cuius unius obsequijs et seruituti nosmet tam prudem-
citra ullam uel augendae rei uel comparandae gloriae
ditatem aut spem dicauimus. Illud satis superque nobis
operarum sumptus et laboris per omnem uitam ponendi
ducentes, ut si non pretio et elegantia artis que laude, a-
mi tamen pietate et studio donaria nostra tibi commenda-
ta probarentur: atque hoc pacto maiori et cultiori ingenio
ad uberrimas et pulcherrimas fruges easdem que ex abun-
dantis largisfimi que fontis hoc est sacri uerbi ac scripti
tergeminis fluminibus irrigatas et alitas fundendum ex-
tarentur ea tantum communicandas causa ut qui uel ad-
per aetatis teneritudinem lacte pascuntur uel per adultae-
tam mentis ac sensuum ualidiorum uires solidiore uita-
tur cibo cuncti quamquam non pariter, pari tamen studio
unicam illam communionem uotis omnibus optent, uel
et possant, quae idem scire, idem que uelle, idem que possant
est in sponso tuo Christo Iesu sapientia ac uirtute Dei cuius
aeterna apud superos inferos que maiestas et constat
Hispani ex conuentu equestri ordinis D. Iacobi, ipsi
dis Ianuarijs MDCCXIII

PRIMAE IN CORPORE PARTIS

ARGUMENTVM

ELEGIA NOTIVA

125
Nunc proprias mundi causas ortus que recentis
Et faciem et uices disserere incipiam.
Atque ea quae quondam iuuenem condiscere multis
Et memini è uarijs lecta referre libris;
Et memini: et magnae curiae longi que laboris
Poeriter, incertis dum sequor usque uias.
Nondum Terquinos aetas mea iunxerat annos,
Naturae cum non diceret esse rudis,
Astrorum et coeli motus didici que figuras,
Lunae et inaequalis tempora solstitij.
Aequales luci ac tenebris communiter horas
Bina dies terris omnibus ut faceret.
Multa mihi de principijs, de fine, modis que
Multa que de Formis dicere, ludus erat:
Ludus erat certe, nunc sentio, damna que tanti
Temporis elapsi nunc doleo atque fleo.
Et pudet inuidiae ac laudis: nam utramque subimus
Dum docti famam dum petimus pretiam,
Dum nostra aut placita aut tumidi dictata magistri
Clamose frustra prosequimur studio.
Nec tamen fieri propius rebus distamus ab ipsis,
Quam uel pura dies dissidet a tenebris.
Nos moneo quos ingenij notitia ueni,
Quos iuuat in solido ponere posse gradum,

Heu fugite exiguam uitae disfundere summam
Non certis hominum perdere et in semetis
Magnum iter ingressis quoniam contingere finem
Non datur aut proprijs fugere limitibus.
Quid mirum? ipsa etiam queis primum sistere gressus
Conueniat, non est cernere principia.
Hic antiqua carit rerum primordia casum
Discussisse uages consocianda modis.
Primam huius materiam reperit, facit iste secundam.
Auctori incerto caetera cuncta legant.
Fingit at ille Chaos, nec quidquam protinus omnes
Scilicet esse uoluit, quod fuit ante nihil.
Quis que sui melior enim res prima que rerum
Fundamenta modo et uiribus ingenij.
Haec sibi dum fingunt et maria condere uerba
Soliti intendunt, nil nisi uerba serunt.
Quidam laudat aquam praefert contrarius ignem,
Materiam primam qui superesse negant.
Quid memorem quanto coepta est Priuatio plausu
In partem expers ut que uocata uenit?
Victor ouans palmam uisus que apicem que metenti
Quique elementa prior qui que quaterina dabat.
Infestas idem pugnas et praecia plura
Intulit et nullas bella per inducias.
Nec tantum inter aquam atque ignem terram que praesens
Quantum animos inter cernere dissidium.

Pars

Pars formas elementa suas confundere mixtis
Rebus ait sed pars uiribus illa ligat.
Nec solam haec fallunt laedunt que pericula mentem
Humana antecapit uita sed exitium.
Iudicium hinc saepe adeo medicina requirit
Hinc spes pastorem eludit et agricolam
Hinc, Deus et quas homini prodesse benignus
Artes instruit concipiunt uitium.
Morbis humanis praecipit miserae que multum
Lachrya ex tanto turbine saepe uenit.
quippe ubi coeca praecipit ductrix insidia uerti
Decipit hic pulchri dedecus in speciem.
Ipse ego non semel illusus per saepe querebar
Haec mecum atque bonis contuleram socijs
illi nil nostro uisum sentire dolore
Mihus, hoc mutuo triste leuamen erat.
Alme pater summe que Deus doctor que aristoteli
Quis uerum simplex quis pietas que placet.
Quas mea mens et quam multas tibi dicere laudes
Debeat haut tempus continet aut numerus
Tu me turbatum per tot que incerta uagantem
Ex capis a proprio consilio et reuocas
Indulgere meo ingenio renuis que uetas que et
qui tam tum uir eram me puerum esse uibes.
Tuque uolens miserans que tui sacra in arua templi
Ducis communi non aduenda pede.

Hic ubi, miratus, faciem ueri que boni que
 Ad uiuum pictis inueor tabulis.
 Credite mortales, quamquam depicta figura
 Aspirare mihi et uiuere iussa tamen,
 Atque loqui audita est, contemplarum que monere.
 Omne, puer, sapias, hinc pete principium.
 Parce, puer, iam parce hominum te tradere uariis
 Vocibus, et uariis credere possicis.
 Haec tibi lux prima est, haec ianua prima petenti
 Panditur, ediscas hinc rudimenta puer.
 Sis, puer, attentus, neu uires quod tibi barba
 Candidior iam sub forcipe tonsa cadit.
 Post ubi te que diu meditantem prima tenebunt
 Atria, ducēris per loca sacra magis.
 Duceris, ne curre puer, neu tu tibi tantum
 Srenuus adpropores ulteriora sequi.
 Neu lucem tu praueuias: aurora quies que
 Ante, autore, Deo, sunt capienda tibi.
 Interea, quae contingent, partere libenter,
 Exiguo atque auido dicere uera gregi.
 His Deus explebit mentem lumen que beatum
 Porriget, ut quae tu uideris, et uideant
 Hinc sitis atque famēs ueniet maiora uidendi,
 Cede modo, et iussis obsequere imperijs.
 Nam nisi deficias credens, desis que petendo,
 Iam dabit ipse Deus possis ut esse satur.
 Inde minora mihi sunt caetera, frivola, sordent,
 Diuinum cordi est inde mihi studium.
 Ergo pater Deus, ipse bonus foelicia uota
 Atque mihi atque gregi perficias humili.

Finis

AD SERANVM

Accipe quas pateris misit mihi Bethur oliuas
 Affirmare potes pulchrius esse nihil.
 Et soleas non quas calcis dat furor in usus
 Sed quas Oceani fertilis unda creat.
 Et ramnos, quos ipse meo modo pollice legi
 Quorum esum docui docte Serane tibi
 Si te delectant Samii bona dogmata patris
 Munera non posunt his meliora dari.
 AD AMBROSIVM MORVM Cordubensem
 Si quequam optantes te More poposcimus unquam
 Nunquam dixisti, non uolo, non habeo.
 Si petimus libros, libros, si munera, donas,
 Est opus argento quod quod habes mutuas.
 Cui fors non parcis animum dat regibus istum?
 Aut cur non regum dat tibi diuitias?
 CIBRIA
 Accipe de gracili pendentia cibria ramo
 Aurea quae uincunt mala colore suo
 Talia si in priscas iacetet discordia mensas
 Ad Partidem cunctas parerat ire Deas.
 AD AMBROSIVM MORVM petens uictoriae praelectionem
 Pauperibus dum bruma nocens mala frigora mittit
 Et fristom multa dum niue uestit humum.
 Dum uenti toneras cogunt sub lecta puellas
 Contractis humeris dum puer omnis abit
 Non

Lanceri gladij

Accipe praeclari gladios Cyprane decentes
 Artificis, nomen cui dedit officium.
 Non facit in saeculis meliores Mulciber antris
 Nec mensa ornatur falibus ipsa Iouis.
 Tres aderant nobis, tibi tres Cyprane dedissem,
 Sed satis hos Dominus dixerat esse duos.

Epitaphium Fran. Alci iuuenis Astrologi et Medici

Qui modo sidereos animo penetraverat orbis
 Qui e mortis manibus corpora multa tulit,
 Morthe tacet uictus parua quae inclusus in urna
 Franciscus patriae fama patris que decus
 Hunc immaturum parcae rapuere timentes
 Ne forte aeternos redderet ille homines.

Epitaphium Petri Mexiae Hispanensis

Aspicis exiguo conclusum marmore Cippum
 Condidit hic Proptias Bethica diuitias.
 Mexia qui totum Romanis reddidit orbem
 Caesaribus quantas occupat ecce sedes
 Hic tantum Hispaniae ditavit munita linguae
 Romanum quantum Tullius eloquium.
 Quam cito crudelles superunt stamina Parcae
 Aeterno potius uellere digna trahi
 Nimirum Hesperiae inuidit fortuna beatae
 Tantis erat exelsum continuisse uirum.

Decodem Ad D. fernanda

Non legere est tempus placidos neque condere amicos
 Ergo tibi Ausiam More remitto tuum.
 Victoris commenta patris Thomae que labores
 Mitte mihi quales transtulit ista manus
 Post haec si qd. habes libri docti que grauis que,
 Quod legisse cubans uel prope signa queam.

Ad Diegum Agularium

Si patndere suis, brumalia munera, lumbos
 Diegue potes, si non pensils uua uilet
 Si sapit et geminos quae uidit perna decembris
 Nec tibi uerbicis pinguia terga putent
 Meridiem te hodie mecum post sacra tenebis
 Et tentata alijs, non mihi uina dabo
 Ornabunt oleae mensas bone Diegue secundas
 Quas cuperet mensis Bethis mese suis.
 Haec si fastidis certe meliora nequimus
 Inuenies paucos, (crede mihi) Ambrosios.

AD AMBROSIVM MORVM

Bethis honos oleae castae uictoria diuae
 Delicias Bethis quaerimus Ambrosium,
 Et plures eramus reliquas subduxit agaso
 Fraudauit que cadum perfidus exiguum.
 Non tantum doluere rapti perdi que sorores
 Quantum non cenas claudere More tuas.

Lanceri

A Df. *Videndum*

Lanterni gladios laudato incude politos
 Accipies mensis organa gratulatus
 Si facere Artificem similes Fernande uberes
 Mille expectantes, dum facit, ille, dies
 Non igitur paruum est munus quod mittimus, stud.
 Non ego do gladios sed tibi mille dies.

Ad Dieg. queu. Patricium Madridensem.
 Diegue decus uitae morbi que inuicia tristis

Indigno pressus quare dolore iaces?
 Imperire tuus socijs mi diegue labores
 Quae te plus torquet pars mihi sorte cadat
 Nam qui corde graues fert te aegrotante dolores
 Non feret hos proprio corpore sponte magis?
 Cur medicus fertur Phebus dominus que salutis
 Si uatem morbo non leuat ille suum?

in feltem suum.

Improbe Mace fugax Montano indigne patrone
 Cur dominum, qui te, sic fouet, ergo fugis?

Ecce miser poennas reddes nam compede duro
 Corruptus tristem perpetiute familm.

Seruum quem fecit nimia indulgentia prauum
 Restituet domini forsam et ira sui.

Tot. Querulatio felix

pedibus nostris nostro tot uincula collo
 Tenduntur durus quot neque latro tulit.
 Heu tantum merui geminis quoniam ipse dicitur
 Delitui, lusus nec sibi ctude dedi?

Cumen

*Benedicti Arise Montani ad D. Petrum
Mudarram.*

*Petre, cuius m^a semel ut serenae
Indicem mentis faciem videre
Contigit, cordis memori in recessu
Haesit imago*

*Viva, non istis similis, profanum
Nobiles quos fert stupet atque vulgus,
Nominis tantum tumidos auiti,
Caetera inanes.*

*Deinde te ut nostris bibere eloquentem
Auribus ternas licuit per horas,
(O breue, O dignum spatium trecentos
Sistere in annos)*

*Ipsa deductum e domibus supernis
Ciuiibus caeli iuuenem videbar
Cernere, aetatisque meae perosus
Spernere mores.*

Lara

Nil nisi castae pietatis atque
Lara uirtutis monumenta Tartis
Quae probant puros animos, decora
Voce sonabas.

Inde digresso neque pes mihi nec
integer mansit ualuit ve sensus
Non mero, quale et celebrata uitis
Vestra remittit

Sed mihi in gratus, potiore nostra
Parte quod prorsus anima relicta
Te penes, rursus neque te uidendi
Certus abirem

O ego semper vagus et quietis
impotens cogar loca peragere phreastus
Multa et ~~in~~ ^{pharos} ~~in~~ toties dolendo
linguere Moe~~stis~~ amicos?

Nuper istius solidum feracis
ingeni ut vidi tenuique fructum
Gratia blandis fidibus fluentem
Carminis oden.

132
MORAM TAMAIAM ^{sophia qd alumnus}
MONTERVM ^{testor, comitem} RAMIRVM,

Sensit ut nostrum pariter dolorem et
Grandia pectus.

Nam mei si non tua contigisset
Nominis laudem lyra, te nouos que
Te que dixissem veteres canendo
Vincere Vates.

Arte dicendi numeris modis ve
Cui graui iudex ego, sic anorum
calleo versum, meliore ne tam
Iure coronam?

Tu tamen (nil hoc minus usque amandus
crede eris post hac) mihi quos honores
Se dulus proferes, leuiore rursus
Lance leuato.

ipse nam mihi quam tenuis supellex
Conscius noui, si quid ad probandum est,
Quod tibi ac doctis placeat, notare
Nec liuor ausit.

Unicam autorem celebrando *le sum* *MO* *celebr*
 Cam Patre ac Sancto pariter Deoque *MON* *TE* *IT* *NO* *M*
 Spiritu, rerum simul efficace &
 Compote laudum.

Huius atque horum (tribus una ~~virtus~~ constat
 Quippe natura inuariatā cōnstat virtus).
 Nostra, si que sunt bona facta, nos que
 Et sumus, et sunt.

Semper huc mentem, studium, laborem
 Vertere o quid quid PETRE agas memento,
 Te que et internis monitis vocanti huic
 Redde fidelem.

Sperne et insani populi dolosa
 Vota, rumores, male dicta, plausus;
 Nec proba, aut culpa temere quod huius
 Pon dera librant.

Mitte vicinos generos que olente
 Sulphure arsuror, geminam que natam *Genf.*
 Eripe in montis, ubi certa constat
 Vita salus que.

Perge, nec fulmen sonitus ve flammæ
 Vin dicis, nec te fragor, aut reuerso
 Uxæ aspectu, sterilis futura
 Sistas imago.

Filie quid quid geminæ parabunt,
 Sordidas illic pauidas que curas
 Ebibe, oblitus, noua mox daturus
 Secula gentis.

Dina te expectat soboles parentem
 Unius longum memoranda in æuum
 Sanguinis, tentat furor augurantem
 Mystica vatem?

Ubi non sumus, sed in spiritu
Spiritus sanctus, qui in
Cognoscitur

Huiusmodi spiritus, qui in
Quis dicitur, illi dicitur
Nostri, et quia spiritus sanctus
Et famulus

Semper sumus, et in spiritu
Vocem dicitur, in spiritu
Teque dicitur, in spiritu
R. Amen

Spiritus est, in spiritu
Vocem, numerum, male dicitur, plus sunt
Vocem quidem, aut culpa temere quod huiusmodi
Non dera tibi est

Mihi dicitur, generis quo dicitur
Sulphurei asinus, geminamque haec
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Vocem salus que

Quod dicitur, in spiritu
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Certe in manu, ubi dicitur, constat

Quod dicitur, in spiritu
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Certe in manu, ubi dicitur, constat

Quod dicitur, in spiritu
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Certe in manu, ubi dicitur, constat

Quod dicitur, in spiritu
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Certe in manu, ubi dicitur, constat

Quod dicitur, in spiritu
Certe in manu, ubi dicitur, constat
Certe in manu, ubi dicitur, constat

DISERTVM PROOPTIMO LINGVARVM VSV
 -VOTVM-

Quadrupedum plures formas Et secla ferarum
 Terra parens uarijs protulit alma locis,
 Quae quamquam primam diuersis partibus orbis
 Hausissent lucem terrigenasque animas
 Communi tamen haec sensu uocis que notando
 Munere secla sibi singula conueniunt
 Vnica progenies hominum stat sanguine ab uno
 Vno etiam terrae ecespite facta die -
 Vnum animum haec sensum sermonem unum sensum que probare
 Debit atque Deo debuit atque sibi.
 Ast ubi diuini imperij moniti que superbe
 Degenerat solida simplicitate fugit,
 Consilijs animo, studijs uariata que linguis
 Non constare sibi, non alijs ue ualet.
 Huic medicina malo inuenta ut cumque leuando est,
 Lingua una ut uoces personet inuarias.
 Sic uitam socias que uices coniungere cernas,
 Quas prius eloquium distulerat uarium
 Magna quidem studijs uirtus sed munera linguae
 Ut bona quaeque Deo nil sine proficiant.
 Ergo Deus linguae studijs in uota uocandus,
 Is dabit utilius commodius que loqui.
 Verum quem citra studium nullo que labore
 Instruit inuatio spiritus eloquio
 Ille Dei donum Et praesentia numina multis
 Rite ministrator con ciliat populis.
 Sed magis utilia haec mortalibus apta magis que
 Vota pijs praestant suscipienda animis,

Notitia cognitioque rerum quod proprium humani
 animi opus, neque unum tantum ^{moribus} hominum absoluta et integra
 contingit, neque ea quae contigerit ~~vel~~ non cum alijs ho-
 minibus communicata vel tantum ^{proprio} ~~vel~~ pro
 desse aut huic esse tantum potest. Cumque hominis in
 natura sua sponte societatem communionemque appe-
 tat. S. S. E. Non est bonum hominem esse solum nullam
 communicationis partem libentius ~~pro~~ colere ex-
 tet, quam eam ^{cui} ~~que~~ animi conceptione reser-
 tuones tribuimus. quidquid enim scit dignum quis
 pius esse intellexerit, is qui obtinet in eum in
 modum alijs impetiri gaudet, qui vero non du-
 possidet nisi plane stupidus et fatuus se summope-
 re obtinere desit aut et cupit. Verum enim vero ex
 invidi communis humani generis inimici invidi-
~~ta~~ cum ad multa alia tum ad huiusmodi notitia-
 rum et cognitionis communicationem non pauca
~~et~~ aut leuia impedimenta inuenta sunt
 quibus et qui communicare sibi nota cupit et is qui
 cuiusmodi indiget communicatione utique inquam
 praepeditus non facile voti euadit ^{interdum} ~~in~~ ^{magis} unum
 et maximus et praecipuus linguarum diuersitas est
 cuius initium vel multa etiam in ammoda alia a pecca-
 to id est ab insolenti hominum inobediencia ortum habuit
 ex eo tempore quo homines voluntatem ambitionem et
 gloriam propriam diuino consilio et proposito ante
^{ponendam}

significatio
viri

ad notitiam etiam referuntur transferuntur & idem tamen
cui excipiuntur, quam ei, a quo profecta fuerint repre-
sentant. Namque ~~non~~ Nihil etenim ~~aut~~ vel maris
proxfus eius ~~vocatur~~ ~~in~~ ~~his~~ ~~locis~~ ~~etiam~~ ~~etiam~~ ~~etiam~~ ~~etiam~~ ~~etiam~~
est ~~quod~~ ~~vel~~ ~~quod~~ ~~ad~~ ~~comunionem~~ ~~et~~ ~~ubi~~ ~~oportari~~ -
tatem facit) earum vocu, ^{quod} ~~quod~~ ~~vel~~ ~~quis~~ ~~promerit~~ ~~at~~ ~~quod~~
vel qui audit vel utique non capite. s. s. E. Etenim
si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellu?
ita & vos per linguam mihi manifestum sermonem da-
deritis, quomodo scietis id quod dicitur, eritis enim
in aera loquentes. Tam multa ut puta generalin-
guarum sunt in hoc mundo. & nihil sine voce est
si ergo nescieris virtutem vocis, eras ei cui loquor, bar-
barus. Sic & vos, quoniam amulatotes estis spiriti-
tuum: ad aedificationem Ecclesiae quaerite ut abun-
detis. Et ideo qui loquitur lingua, oret ut interpre-
tetur. Nam si orem lingua, spiritus meus ocat, mens au-
tem mea sine fructu est. Quid ergo est? Oramo spiritu,
oram & mente. Phallam spiritu, phallam & mente. Cae-
terum si benedixeris spiritu, qui supplet locum idiotae
quomodo dicet Amen, super tuam benedictionem? quo-
miam quid dicit, nescit. Nam tu quidem benedixisti
agris, sed alter non aedificatur. Ceteras ago Deo meo
quod omnium vestrum lingua loquor. Sed in Ecclesia
volui quinque verba sensu meo loquor, alios instruam
quam decem millia verborum in lingua. Fratres, nolite
peccati effici sensibus, sed malitia parvuli estote, senti-
bus autem perfecti estote. In lege scriptum est quomiam
in alijs linguis & labijs alijs loquar populo huic
& nec sic exaudiet me, dicit Dominus ex quo vel
vnicuique spiritus aperit in Apostolo hoc loquenti

responso

responso declaratur quam graviter oportet circumvallari
ad omnem tum vero ad eam quae de pietate est de doctrina
communicandam et communicatio merito ut hinc utenda
linguae eius in qua ille traditur cognoscere faciat cogni-
tio. id quod cum non parvis aut tenuibus ex natura atque
communis consuetudinibus usque ad rationibus & exemplis
docere et firmare possemus tamen consulto agere comit-
timus. divini spiritus autocitate assistenti cui vel conte-
tus si firma et refractaria ingenia ad invicem et alia
dicere non possunt videntur. Nam si Deus est qui linguam
fecit et notitiam et communicationem non modo omnem
dat sed inter sua spiritus sui dona spiritus non posse
ma ~~locum~~ ponit loco quis est qui vituperet quis
qui non ferre cupiat? Alij quidem per spiritum
datur sermo sapientiae, alijs autem sermo scientiae secun-
dum eundem spiritum, alteri fides in eodem spiritu
alijs gratia sanctorum in uno spiritu, alijs operatio vir-
tutum, alijs prophetia, alijs discretio spirituum, alijs
genera linguarum, alijs interpretatio sermonum Haec
omnia operatur unus atque idem spiritus dividens
singulis prout vult. Quos dominus ille. Apostolus
Deo suo gratias agit quod omnia lingua loquatur, quis
ab apostolico iudicio tam contumaciter ab eis fuerit qui
vel sibi linguarum imperitiam pro laude arroget vel
Apostoli Deo quod linguas ignoret gratuletur gratulari
quidem is poterit suo ignorationis cui adheret Deo
Apostoli autem Deo ~~non~~ minime eiusdem gratulatio pla-
cebit ne dum invidentia et malignitas placeat eorum
qui quasi per ignaviam ac desidia, vel ingenij
ineptitudinem, linguarum cognitionem ~~habitu~~ ~~non~~ ~~se~~
quatur

consequuntur facultatem et copiam in alijs de vel diuino dono vel diligenti studio et labore cura dei etiam aduuto xio probandam vel per uerba damnant in elicio vel magna impetitorum confesio rificauit hantur

Qua in re illud per ueritatis certissimū et pper petum exemplū satis ad mirari nō psumus quod memora in arte uilla iudiciū ferre pemititue sententiam uedicee pemititue nisi in eadem per uis atque diu multum que ueritas fuceit, nullus autem damanda damnata linguarum cognitiois hae

terius iudex aut arbiter iudicatus fuceit quū uē cūfidei carundem pper aequatur mō dūa uerum Publica lex hominum natura que dōtinet hōg

Et quidem memo hōmīnū adeo amens ad eo ab humani appetitus communiōne alienus est modū

num nō carcat fensa cui si linguarum peritia facili ē sine studio ac labore ullo conditio facili ac breuis offeratur conditio, nō libenter nō ^{actō} ppeda modo

sed arripeda censeatur quis enim eam recusē cō ditioem quam omnes omnīu natiōnū gentes in app

in Christi discipulis repente spectatam admiratōe narrantur. Stupēbant autem omnes & mirabātur

dicentes nonne omnes isti qui loquentur Galilaei sūt. & quomodo nos audimus unū quisque linguam nos

triam in qua nati sumus, Parthi & Maedi & Elamitae & qui habitant in elopotamiam iudaeon & Cappa dociam, Pontum, Asiam, Phygiam & Bithyniam, Aegyptum & partes Lybiae quae est circa Cyrenem & iudaeonae

Romani

Ad quā nulla uoluntati nulla religione fuerit sacriste simon's fit man' fies, que uero fronte apud homines admittitur plane ambigimus Namq -

Romani, Iudaei, Iudaei quoque & prolelyti, Cretes & Arabes audiuimus eos loquentes nostris linguis magna haec Dei. Verum enim vero cum huiusmodi conditio non omnibus contigat conditio sed ijs tantum quos magnū angelij mysteriozum insigniter pperes nō a se eductas infirmi ac singulati hoc dono ornatos et autoratos Deus uoluit ut diuina sapientia doctrina ueris manifeste ex ppericulo atq; ex pperlo sapientia sapientia mudi redarguatur apud eos qui nō creduli dixerint redarguatur. restat ut qui in te fideles et

Christiana dīf doctrina cōdiscipulos linguarum cupiat peritiam nō ex miraculo et repentino signo

sed uerum diligenti studio et assiduo labore adhibitis etiam ad eam rem uolūtate precibus pperere debeat. Nam

que hanc de qua loquimur re uariarū linguarum repentinam facultatem in miraculo rō ac signorum

et pperem censei numero communis ipse magister declarauit. Signa autem eos qui crediderint haec sequentur, in nouum meo dō memoria eijcient, lin

guis loquetur nouis. Verum signum hoc uelut iudicium ut apud eos quia fide abierunt plerimū ad pperuade dum efficacitatis habet, ita ijs qui ueram eam pperam p

fessi sunt fidem nō ex miraculo ex pperatōe expedari minime oportet quibus enim linguarū facultas ex diligentia et industria atq; disciplina pper obtinetur

que potest attingere obtinetur igitur potest miraculo dō uel superuacua uel in pperitatis habetur pper dō

et aequae linguae in hōmīnū sunt, non fideibus sed in fide libus: prophetiae autem [que nulla humana costare possunt] aut accipi dīfciplina signū sunt non infidelibus, sed fide libus. Quibus ex rebus omnibus manifeste apperet eos qui Christi

compotibus fieri linguarum quae tum vulgares ac matrem
suis reagentibus. Titulus a Pilato descriptus est
sic uti affixus impotus declarat quem cum multo
gissent omnes intellexerunt et mutanda ut apud
presideri fatigerunt quibus ille propria lingua costiter
respondere libere et aperte respondit, quod descripti
scripsi. Postquam vero linguae illae vulgares esse
desperunt, et hinc et ab his actibus cum se tantum
fuerunt, pro atque ad actum proceptis, aligatio ma
ferunt, tangias temporis moram et maiorem
ad discendum exegerunt curam, atque ideoque qua
plurimos vel alijs rebus attentos adhibentur vel ad labori
minis idcirco ab studio sui deterruerunt contentas
aliqua vel materna vel exheretis una aliqua, nec ca
a candidis ex equo atque communi usu obtenta, de quibus
nunc super sedemus agere.

Linguarum autem quae non ex vulgari usu et communi
populi gentis cuiuspiam consuetudine sed ex artis disci
plina cogantur, duplex deprehensa est difficultas, altera propter
torem ac regularum quae quae grammati
corum sedula magis diligetia et minime religionem
quam summa utilitate et exquisita et cumulatam sunt.
altera vero verborum copia et multitudo, quae
que eorum quae a materno cuiusvis idiomate descendit
idiomate pro se hinc et hinc sonant in prorem mex
tricabilis impedimentum posteriorum promissionum
et vocum multitudine fore timido comitalur utrumque
quod praecipue utramque utriusque partem invidiam ca
parat

140
comparat memoriae et recordationis in quam huius
modi debilitas et recordationis assiduum labor est.
vel Nam quae ad huiusmodi studia qui appetit
in imitari aetate hoc est parvi in trahitur magis
quam ducuntur, si quavisquam facilius memoriam
hinc valent memoria, tamen quia iudicio minus ac
sensu minus possunt firmam illam discendo et linguarum
vim ac proceptorum concinnitate et utilitate in cognoscere non proficere
do volunt afficiuntur voluptate, ideoque citius multo ca
quae et intercomit negligentem remittunt, obitaque sibi
nihil curae dolent. Qui vero prope diu et sunt
tunc atque inter vicium saluum et rude atque elegans
concinnum et incongruum discere ce melius possunt,
memoriae meminisse et singula procep
ta ac vocabula propter recordari minus plerumque
valent, atque hinc illa utriusque et alienae viget hinc
linguarum ex arte discendi horrore, hinc illa inter studio
fos peritiam raritas, cui etiam melius altera accide
ratio, quae dum qui disciplinae ac rorem in stu
dia affertant, tempus in comparanda linguarum
facultate non parum temporis consumendum se bive
rentur. Hoc vero non tam antiquis quam paulo
ante nos et nostrae aetatis in quoque memoriae homini
bus incidit, cum per seculum infantiam artiumque
disciplinam etiam traditio ac disciplina a latina et
graeco atque hebraica linguarum dicitur ad barbari
simum et solecismum tradidit esse, ut quae obiquitudo illa
emendati ferminus copia auctae copiam cum ad diu officio
alethiam et hinc sythica medicinae quae prudentia cupi
et atque stroligiam strolas se prope se di causa mus

mus et obsecramus per communis hominum societatis aucto-
 rem et creatorem deum qui omnes in se ipso in christo
 vult, et eos qui sibi credunt et obtemperant ad unius
 lingua nempe Canaan communionem ~~et~~ abiquando
 conciliaturus pollicetur. Namque nobis aliam rem
 et nunc pondero et ipse occupatis vel earum quas movimus
 linguarum primarum meta hinc est maximam ~~et~~ ver-
 borum ~~in~~ declinationes et coniugationes ~~et~~ hinc est
 hinc in asperum non vacavit. ~~negotia~~ curam tamen ~~no-~~
 stram et filius ~~et~~ tuberculis ~~in~~ dare glorie
 latere eius ~~in~~ colligendi ceterarum linguarum ~~et~~ hinc
 facit rudimenta prima prater ea quae ~~et~~ ambis ~~et~~
 hoc mittuntur ~~et~~ vel indicantur opusculo. quod
 perinde atque alia omnia quae non minus ~~et~~ dicare per
 catholica musae debemus. Sacrosanctae matris. in carnis Eccl[esi]e

ode. Parnensis

Ad mentem propriam

hymnus totus ex verbis et sacerdotum rith-
 ymatica compositione ode. Parnensis. i.

Senecta curis ^{libera} ~~vivida~~ et integra,
 Compos decoris roboris actui
 Mens nostra votis et secunda
 Voce Deum celebra superam.

Te somnus o Mens dedecet impigram:
 Oblivio sa ac principij tui
 Ignara quo tendas, et unde
 Veneris, esse, fuge, ~~admonere~~ admonere.
 Haec cura, Mens, hoc sit studium tibi
 Nunquam remissa, hic sit labor vicus,
 Tam multa mirari canendo
 Donatui opificis patrisque.

Cui muta tanquam bestia negligas?
 Ignava stertas cui velut ebria?
 De dinda si prudentiarum
 Fonte fluis sapientiaeq?

Te sanita morunt, te loca lucida,
Te puriorum spirituum chori,
Ut curq; inire terris moraris,
Nosse tamen sociam fatentur.

Ornata pleris consilijs fide,
Constantiaq; accincta sinus ades,
Terrena membrorum lutiq;
Abijce vincla, quibus laboras.

~~Non~~ cupido sciat levis,
Terre voluptas corporis ~~inproba~~ ~~inquinat~~ ~~intra~~
Quas hora non possit fluentes
Instar aquae celestem morari.

Has nulla virtus nulla re commoda
Ducunt petentes hospitium tui;
Quod semper vsque parit sequuta
Dedecus opprobriuraq; turpe.

Angustiarum, queis premeris nimis
Pectus sa sordis effuge, & aureos
Ascende campos ac sacratos
Docta tuos pemta recessus.

Sic arida, cernes, quam trahis, ut domus
Sic fulta parvi murrere pulueris,
Et face fellucis leuiq;
Surgat opus circumam familia:

His mista succi stilla madet gemmis
Quam vis caloris percoquit humidi
Pacemq; distanterm reperit
Verribus, indigerisq; famiq; q; coem

Nil carere primo in corpore mollius,
Quam vel sine videre ac tangere res pnas,
Mox hinc iniquo prosa crescit
Carere compedi busq; caecis.

Atque tenebris obsita dehinc

Noctes dies et perpetuas auers
Necdum videntem se fatigat,
Improba sollicitatq; egestas.

Nil illa sentit, nil sine se sapit:

Seruat superstes semina pulueris

Extinguitur mox ut, priores

In cineres abite et famillas.

Vivens pudendis prandia verribus

Inuita proebet, bella q; sustinet:

Derusa nec nonie miratas

Aut fugere aut superare pe stes.

redat

Ato relicta ve occiderit, manus
Quae sit sinistra aut dextera nil videt.
Et vivit effervetq; sese
Et ^{angibus} ~~catro~~ scatet exedentium.

Ergo superbum contineas tibi
Regina clauum. Nam sapientium
Con sultus, in stultas caternas
imperium Deus esse firmat.

Num tu pendendo colla dabis iugo
Stetit q; caecis brachia vinculis,
Huius ve clamore sum improbando
Seruitio imperium sequeris?

Prudens furentem sperne potentiam
Et stulta caecis consilia abijce
Mentita q; huius commodorum
Nomina et vitium caute.

Confite in eius, quam properas, vice
Sublimiori vertice, & omnium
Quocunq; procedunt, emstant
Despice abens bene cauta firmis.

Terrena non tu caecis ut omnia
Exorta parui principis luti
Disiecta nō vnis ruinis
In circumum rediant acervos?

Nil

145
Nil hinc creaturam conspicitur, nihil
ortum irite scit, cuius & exitus
Non certus aequae consistet. auctum
Quidquid erit, minuetur omne.

Mors, vita inestas continuant manus
Excitatam & substitunt opus
Praecedit haec, succedit illa.
Certa comes celeratq; gressum.

Perstrat omnes utraq; vis domos
Metitur omnem qui cohibet locum
Et parua magnis mixta pingens
Indicibus mutat intabellus.

Dat vita natis principium, comes
Mors atea firmum, sed varijs modis
Plerunq; terrens impaxatas
In fidias operosa tendit.

Ut vita muros extruit artifex
Fundo renulsos mors ruit infimo
Ut vita plantat coferitq;
Vis metit, eruit atq; noxas

Quod vita lecto munere congregat,
Disiungit huc mors, dissipat inuida.
Nec sortis o Mens huius in te
Vertibulum experientis venam.

Abhuda

~~Abiit~~ ~~reclusa~~ claustro corporis intimo
Cedes fluentis temporis hora
Aeterna q3 aeternis parata
Saecula potes aliamq3 sedem.

Tunc vel virorum praemia fortium
Vel improborum terribiles feres
Penas probandi pro laboris
Iudicio aut sceleris maligni.

Nam quidquid unq3 accipies boni
Quidquid maline admiseris hoc breui
Quo nunc probaris missa curesu
Nemiribus patet omne certis

Quare ~~ab~~legatis consilijs, mala
Quaeis cura caeris decipit infium
Vulgus refuge ac tende in alti
Seruitium studiumq3 regis

Hunc tu dicat laudis amabili
Hunc quaere grati munere carminis
Hunc prona procumbens adora
Hunc genuibus tremebunda curuis

Hinc et supinas tende manus, neq3
Pallas fluentes ducere rivulos
Quos simplicis de rore vultus
Fundat ~~Humor~~ ^{Humor} Firmor atq3 castus

Et Spes

Et Spes carenti sufficiat modus,
Et verba dicet nil trepidans fides,
Ardentis usq3 et fax Amoris
Temperet expediat q3 vocem.

Formam decoris Rexcupiet tui
Vultu benigno dulcis, et induet
Te pacis almae te beatae
Iustitiae expediante cultu

Mens in remotus est tibi nunc via
Caeli recessus, est iter arduum
Ergo parato certa in usus
Fercula prospiciens futuros.

Ventura rescis quid pariet dies,
Momenta nulla aut tempora proroges
Nec lucis hesperiae redibit
Portio, nec hodierna stabit.

Aurora mente crastina differat,
Nam mors terribilis obsita turbidis
Non sese videndam diebus
Indicat infirmat ve pueris.

Semper sagittas illa iacit leuicis
Semperq3 tendit retia, nec sinit
Securoxos ire soles
Noctibus, aut hyemem ferens.

Sunt pensa in hocas sunt tibi singulas
Parata cunctis, quae fueris, locis,
Haec ergo curabis, neq3 ullis
Provida temporibus remittes.

Præsentis haud te fallere sortibus
Conditionis legibus aut sinas,
Nunc pœnitenti quæ facultas
Est tibi, post cetera auolabit.

Dices, reuertat doctior, et pijs
Corpus reuisens perfruat vrbus;
At fallitur, qui bis merendi
Sperat adhuc remouare cursum.

Illa et fructus secla pœnitentibus
Sudore patris diuitijs breui,
Atq3 illa mercedes piurum
Confirmant placidam et quietem.

Illa impiorum supplicium graue
Irrequietis ignibus instruat;
Illa et seclis usq3 subdunt
Cum lachrymis gemitus perennes.

Quæ

Quæ seclis quorundam turba regauit
Nonis se precis Inmiribus Deum,
Notum ve quæsisse decenti
Legitimo ac petijs se cultu.

Mens ergo rectum si sapias, tibi
Rebus tuisq3 provida cōsules,
Erroris atq3 omnis prudendas
Excutes tenebras maligni.

Audire terre et consilium pete
Prudentiorum certa momentum;
Et blandiētis fecta lingua
Ebibere effugies verina.

Sententiarum, quas vaga mens herie
Tandem reduci perdoctum memora vizi
Prudentis usu dorro et amplo,
Disce breuem memora q3 summam.

HIC FINIS, hic est dixerat omnium
Quæcunq3 terris quærimus in firmis,
AUDIRE sermone inuentis
Nummis et coluis se leges.

Nam -

Nam cuncta plectro iudicio Deus
Gubernet, idemq; omnia permidet
Virtutis assektor benignus,
Et vitij scelerumq; vindex.

Hinc tu patrum sollicita aduoca,
Qui te creatore protulit, ac malis
Serpentis elusam dolosi
Fraudibus eripuit redemptor.

Illius almam iustitiam petes,
Hic summa regno iura patent tuo,
Quae solus attingit modestus
Grex ovium officijq; cultor.

Sic ultimo te dextera sors die
Tangat beato munere, resciam
Vultus minaces in sinistram
Corymbem sobolis caecenam.

Splendet illa ut lux gemina face!
Hinc muremur altum, fulgura, fulmina,
Atq; aestuantis vox fragoris
Aetheris ac rabies ruentis.

Hinc sereno candida sidere
Fertur quieta pacis & optima integra
Immutata producet reges vltos.
Hora feret varianda flexus.

148
Tunc Sol tibi o Mens iustitiae intima
Virtute sistet clarens & efficae
Cuius salubri fota viues
Presidio medicisq; pennis
Nunc ~~clara~~ ^{laeta} cantu mic fidibus tuum
Mens ~~stans~~ surge in agrum dicere Principem,
Quamvis in mores cui sacrare
Perpetuas decet usq; laudes.

Deo patri hymnus

in principis
pagina

Quem cuncta, mundi à principio ultimo
Non de situris laudibus inducant,
Quaecunq; Tellus, humoz, aether
Perpetua aut variata claudunt.

Illum canendi ^{experiar} quo ^{describam} modo?
Dicamve quali ponderare munitis?
Vita reperiurus mirora
Tempora principis huiusmodi.

Sed non probando ^{describam} ~~describam~~ metu
Laudes colendi dicere Principis?
Atq; vnus innumeri ~~canendis~~ ~~uocales~~ ~~hand~~ ~~vnq;~~ ~~sentis~~
Ordinibus varijs facbo?
Orbis in ordinibus facbo?

Non luce dignus ~~me sine~~ non bent in infima

Quas esse rerum contigit infima

~~Per hanc lucam~~ ^{vel serie forem}

Debere micetibus pararem

~~in parte pro multa pararem~~

~~in parte pro multa pararem~~
Ponere per petuos honores

Votiva templis ^{quae libet ardeant}
~~lucina~~ ^{lampadum}

Aureo nitenti ^{quae libet ardeant} lumina lampadas

Admittit imbecem dicatas.

Ara breves tennesq; ceras.

Exgo beatum qui arbitrium tenens

Antor borrorum nullius radiges

Nulli ve debes, atq; cuncta

Efficis, & reficis benignus;

Qui parua magno ex pondere munereum,

Quois ipse comph's omnia, postulas;

Accepta q; in ipsos referendis

Vnicap'is cumulata q; auges

Ad sis probatur ^{muneris} ~~parvum~~ ^{et} breuam

^{quae} ~~mihi~~ ^{quae} cotubreas, libens

Admitte; detritam mei sed

Ingenij vitijq; culpa.

Qua fronte caeli singula conspicias

Noto recensens sidera nomine

Nec ignis restringis mirroris

Lumina, me patexis vacare.

Stagnis

Stagnis ab amplis, nubibus ac finis

Exhausta miq; firmina sufficis

Idemq; diducis metatum

Fontis aqua tepidante riuum.

Sunt illa magnis pecunia comodis,

Tandem patexi ac regna petant sal,

Mutare cuius meo saporem

Nec spaciu superare possunt.

Ast dmda riuus ^{per tropidus aqua} lymphae ^{sonantibus} ~~sonat~~

Et grata succo florida ^{fontis} viuudo

Permisset, & fueris voluntum

^{grata sit in gregibus q; pedat} ~~Pacula~~ ^{cum gregibus} ~~remissat~~

Sed nec tuus mus, cernere quaetibi

Donantur ^{ipfis} porradibus; hunc

Nil no futurum est, si probare scara

Larce ^{prober} ~~ita~~ bona nostra ~~fundas~~ ^{index}

At mda rerum simplicitas tibi

Purumq; mentis propositum placet

Pro debitoris confitentis debitoris

Viribus obsequio et secundo.

Sic ipse rebus vel minimis graue

Pondus reperis, vel numerum tua

Virtute producis, parumq;

Esse ~~pro~~ probas obolum talentis.

Nam quid tibi vel potere, vel dare
Sic cunctus orbis se dederit, valet?

vel In quid vel expectabis inani
Quem reficis recreasq; ab orbe!

Cum nil haberet, cum foret hic nihil
Mundus, modo qui continet omnia

Tu possidebas cuncta corpora
Ipse tuo inuaciata iure

Ortum negabat vis tua tunc tibi
Cum nata rēdū tempora currerent

Mutare nec te secla possunt

Nec poterunt caritura sine.

Totus est mitebas, (nunc etiam mites)

Nil cum miteret; si miteret nihil
Orbi ~~que~~ ^{quod} ruitis ~~san~~ sepulto involuto
Ipse tuis opibus mitebis.

Et sanctus ipse et purus et integer

Et sanctitatis perfruidum mare

Exors modorum litoreisq;

Es et eris Deus et finisti.

Quae septem regni prouidus obtines

Nuncq; vacavunt imperio tuo

Si totus exstingnatur orbis

Rexeris, ac locuples manebis.

Et solus

Et solus omnem tu superas locum
Caelisq; superis altior arduis
Vestigium istem figis imo
Longius ulteriusq; centro.

Incomparande fons sapientie
Immensa proferes flumina lucidus
Quae solus est validare possis
Excipere et permitus redunda.

Te semper anteit copia facinoris Florida phœnimis
Multis amissam lacta turraru fœnis promens ^{Quae} ^{maxima} ^{dis} ^{ita} ^{copia} ^{facinoris}
Cui prompta succedit tuusq;
Dexteritas benedicta nutus.

Præcedit irgens has bonitas tua
Laudis resurgens flumina candidi dulcia flumina
Hæc cuncta disponit regitq;
Et recreat reparatq; cuncta.

Prudentis hæc est consilij fons
Intrat recludens: et statuit sciens
Decreta et exiens sorores,
Veget opus, nihil abruentes

Tu cuncta solus ^{maxima} ~~maxima~~ ^{maximus}
Æternus unus ^{maxima} ~~maxima~~ ^{possides}
Sed Largitatis nomen amplis
Numeribus decorare gaudes.

Large benignum cūmplacuit tuis
Non straxe numerem, quæ fuerant nihil
Extare formator iubebas, vocata
Et tenebrisq; locus vocabas.
Emihili tenebris iubebas

Maturna sed cum tempora prospera
Fulserit lucis, cum salutaribus medicantibus
Sol ^{admiris} orbi affulsit alis
Et miseris pepulit tenebras
Cum grata Pax, cum candida Veritas,
Immunis omni et Gratia debito Gratia
Caeli residuum supremo
Aethere Iustitiam vocantur.

Tunc efficacia munere consili
Natiq; gratis officijs tui
Antiquus una extinctus Adam
Filius emicuit tonantis

Iam vidit atris hinc oculis ferox
Serpens amaro expellere pectus
Conatus ac turbare struxit
Nempe ipse dolos genuitq; feras.

Dixitq; fremens. heu sapientiae
Nobis fuit quae prima superbia
Munclande, vidi, nuntigati
Cedimus, exuimusq; regna

Damnata ~~let~~ leti secula legibus
Et vincula mortis carcere in intimo
Virtute quis unq; ~~non~~ novari
Ametis et arbitrio putaret?

Ergo

Ergo tibi quid ~~ponere~~ muneris ^{causam, aliis}
Aut ex Deorum imagine hominum quicquam?
Qua gratulatur ~~deus~~ ^{deus} ~~propheta~~ ^{propheta} colendo
Artifici ~~stetit~~ ^{stetit} opus ~~colendo~~ ^{colendo} munera ponderosus magistro.

Immo petendum quid patris precor
Ista beatus quod referam marm,
~~Patris~~ ^{Patris} marm ~~qui~~ ^{qui} ~~amplexa~~ ^{amplexa} ~~palmatum~~ ^{palmatum} ~~monstr~~
Exuperat digitisq; mundum?
continet exuperatq; mundum

Namen precabor magis patre tuum
^{Deus} ~~Deus~~ benignum te ac placidum mihi
Quem multa conscripseris ^{Secutorum qui probando}
Confeta culpa tuis retarce. ^{hicq; vix grege nunc merato}
^{reponat}

Inter minores, quas operas bonus
Admittis, agro da munere tuo
Aedas q; ut inuisam paternas,
Vnde prius miser exulabam.

Sperare certum est (si ferul intimo
Sigaret receptu pignore spexitus)
Me liberandum lege ab aetna
Corporis huius animu premētis,

Domus tui tunc munere primitivem
Humana cui iam praemia fordrant
Mixture q; natoꝝ beatiss
Participem forent choreis

Tunc.

Tum illa dudus carmina accina qua pios
grax Quosiorum quos celebrat pios comitit accina

Didataq; edigit refectq; fons edificans fidelis reque
vacibus et modulatus aptis fleg aliam modulatior

Namq; illa mofros rro fubeunt modes

Nec fertit auris calitibus minor

Deprompta quae fandiis troru

Becloribus celebratus audis

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Petrus Valentinus fil.

Quod te summum in terris à Christo
 IESU hominum patrem, infimus
 filius adire scripto et precibus com-
 pellat ausim, Pater sanctissime,
 paternus tuus cum nomine animus
 et spectatissima benignitas faciunt.
 Et solent vero amantiores patres in-
 fantum filiorum voces non solum
 libenter sed et molliter audire, bal-
 butientibus que delectari impensius,
 si praecipue in cōditis ac simplicibus
 adhuc foris illis ingenij melioris
 igniculos praeferant, nec ex sua,
 quam minus per aetatem valent,
 sed ex patris ⁱⁿ patris ipse mente
 et sententia loqui videantur.
 Ex animi ergo Sanct. tuae, arbitror,
 sententia, Pater sanctissime, atque
 secundum Deum postulaturus
 videor pro Sancto PAVLO Apof-
 tolorum post Principem PETRUM
 maximo, gentium doctore, cui
 nullam quāvis maximam ^{quāvis}
 partem gratiam Ecclesia ex gentibus
 rependere unquam possit, qui

— socy nar
 omes exantib us exentibz sors cog
 de ead lancia l'pnyz nos ofna
 la prm mouy eua et prm nro
 vobz no hōn de se pparadas / datus qd
 in ead p'ano / y las d'ncias de se
 vno d'as octo / no mas de vna columna
 d'ho se ba de copiar per la ead q'ho

plurimumq;
Christo fuerit
compassus

plus Apostolis omnibus laboravit,
atque adeo ^{conspicentus} maiora laborum praemia
in caelesti civitate acceperit, ut nimirum
consimili et gloriae, quae in supremo
fulget caelo, respondente honore in
terrena, cui pro Christo Dño prae-
es civitate colatur et ornatur.
Accidit autem, Pater sanctissime,
pro hominum vulgari sensu et capto,
ut qui honoribus maximis merito
dignissimus habitus Apostolus,
minimis prae coapostolis caeteris
in Ecclesia Dei decoratus credatur.
Et si enim doctiores et sacrorum peri-
tiores fideles omnes sciant, Paulo
Principis ipsius Petri, latere et socie-
tate ornato honorem maximum
in Ecclesia communibus festo die,
vigilia, octava, duplicisque officij
prae rogativa haberi, alijsque
per annum sacratis diebus magna
religione cultum exhiberi; tamen
ea ipsa quae vel maxime ornatus
Principis Apostolorum societas umbra
illa sua salutaris quondam, apud vul-
gus officit. Splendor, inquam, Petri atque
maiestas illustrissima hominum
oculos

enim

oculos ad se convertit, nec socium
spectari aut honorari sinit, ita ut
si populus rogetur quo aliquo festo
die Paulum per annum coli no-
verint, nullo quod sciant plurimi
sint responsuri. Petro enim diem festum
illum nulla coapostoli mentione
tribuere consuevere. Quae autem
festivitates aliae diebus non feriatis
nec operum cessatione insignibus
intra templorum parietes solenni quavis sacrorum
officio peraguntur, homines minus
attendunt, minusque aestimant, et de
sanctorum minori dignitate ex festi
celebritate minori coniecturam fa-
ciunt. Ac neque apud vulgum tantum
sanctissimus Apostolus debita laude
fraudatur sed et apud doctiores etiam,
et qui Christianum populum erudire
atque officij admonere sacris in synaxi
orationibus habendis munus habent.
Nam hi enim nullam unquam anno toto
integram operam et orationem Pauli
laudibus impendunt: Cum sicut nul-
lus festus sit dies, quo singulariter Christia-
nus populus in Pauli honorem ad con-
cionem conveniat. Nam communis ille
Principum Apostolorum festus dies in
Petri laudes iure insumitur, et Corintheum

ipsum primo, ut patet, loco celebratos contem-
 deficit, ut nullus locus, tempus nullum
 Pauli laudibus relinquatur. Agni
 Pater sanctissime, vir longa laude
 commendus: nec est cui Christiani
 oratores maiores debeant, à quo
 docere, à quo eloqui didicerunt et
 habit. Gentium rhetores iniquissimè
 se facturos fateri solent, si dicendi
 vim ac facultatem quam ex Demos-
 thenis imitatione præcipue haurire
 laborant non ostentent. Quanto igitur nos
 ingratius et iniquius facturos si de Paulo
 si Leamus, fateri oportuerit? Statue
 ergo, Pater sanctissime, nomini laudibusq[ue]
 Pauli sanctum, sacrum que aliquem
 diem operis cessatione et Christiani po-
 puli in templa conventu celebrem,
 gratiamini erga virum, qui sunt qui
 fuerunt, qui futuri unquam sunt,
 de Christiana Ecclesia benemerentissimè
 perpetuum publice monumentum futuri
 Omnia autem comòdisime conventu
 videntur, si tantum dies Ianuarij
 vigesimus quintus, quo Apostoli con-
 versionem celebrat Ecclesia, festus deinceps
 agatur, vigiliam que et octavam omnibus
 minus à magnis Apostolorum festis habere

In suo illo celebrato
 magistro

Clarissimus, equidem ac laetissimus
 caelestis aulae et ei quæ in mundo
 est Christianae fraternitati dies ille
 semper fuit, propter Christi Dni des-
 censum et victoriam, atq[ue] opima
 spolia ad Patrem Deum de Synagoga
 relata, partium duce victo, deturbato,
 et victo ac ad nostras translato.
 Descendit vero hunc Dns ipse sanctissi-
 mi corporis sui naturali motu et descensu
 nō sic fortasse post illum diem ante
 iudicij postremum descensurus.
 Magna res Pauli conversio, in qua
 velut in semine gentium omnium
 conversio continetur: atque adeo ne-
 gotium tantum subiiciendi et in
 fidem recipiendi Pauli nemini rex
 verus David dilectus et Christus Dei
 dare voluit, nec victoriae gloriam
 tantæ cuiquam cedere aut in partem
 vocare, nō Angelo, ut veteris legis
 et ministri illius creationem et adorationem,
 non Leabo duci, id est, Petro, qui protege-
 erat, et praelia Dni pro Christo ubique
 terrarum depugnabat, cuique patædæ
 et regi Messidæ subijctæ circuncisionis
 provincia singulariter obigerat.
 Datum ministrii novi testamenti
 præstantiæ, ut eius idonei ministri

Quare
 magnum regis
 ministrii Hebræe

non ab hominibus nec per hominem
 nec per Angelos quidem sed per
 IESUM Christum crearentur et mit-
 terentur. Si vero peccatoris unius
 cuiuspiam conversio in cum dignissimum
 gratissimumque superis praebet specta-
 culum, quanto superis theatri gaudio
 et applausu exceptam Pauli conversione
 arbitrari decuerit, ex qua peccatores
 multi ^{multi} ad Deum convertendi spectabatur,
 tamque magna Deo ac Christo eius
 gloria, tam magna utilitas Ecclesiae
 parabatur. Sublimi autem civitate
 illa festum agente, quae ad ipsius exemplum
 condita et reformanda consurgit, Ecclesiam
 in terris caelestis sororis gaudium non referre
 ac repraesentare, praesultantisque et praes-
 futantis vestigia et voces consequi non
 perquam cupide et studiose curare, in-
 cōtinuum fuerit valde atque absolum.
 Certe viventium omnium mater Eva
 illa primaeva, de novi Adam latere
 recens educta sanguineque et aqua expiata
 et lota, integra tunc et pulcherrima,
 de conversione hac vel maxime gavisa
 publice Deo gratias egisse, et gloriam de-
 tulisse, ab Apostolo ipso cōgaudente narrata.
 Caelestis igitur atque domesticum exemplum

quod si

attente

Gal. 2.

secutos fideles omnes gloriam Deo in festo
 Conversionis S. Pauli dare iube Sanchise
 Pater, Decet te Paulum Maximum,
 Romanum, Apostolicum, Patrem patriae
 amantissimum et beneficentissimum
 Rom. PAVLUM Apostolo maximum, cuius tu ^{nomen} non
 temere oblatum nomen usurpasti, sed
 deliberato magnoque consilio ad curiae et
 sollicitudinis ^{Apostolicae} omnium Ecclesiarum vigilantis-
 simae imitationis professionem optasti,
 civica hac gloriae apud homines donata
 OB INNUMEROS CIVES SERVATOS, quae
 vel ob cognominem alium suum actuum
 Serg. Paulum nobilis. Romanum civem
 ad Christum conversum dignissimus fuerat.
 Propone, Pat. Sanchise, sacris oratoribus nostris
 S. Apostoli Pauli in die conversionis eius, qui et Tuae
 natalis illustre certamen, cuius te agnoscit tam
 primum existere maxime decet, nec de huius
 nominis gloria alij ex successoribus tuis concedas.
 Maius quidem hoc fateor, quam quod mihi in
 Sanct. tuae grege utinam agnosco minimo datum,
 meo ve voto aut studio concessum aliquando
 dicatur, verumque Pater Sanchissime et maxime,
 et consilio motu que proprio rem faciente, ea que et
 tuo isto faustissimo semper Ecclesiae nomine
 omnia da futurum ut quas gentes Paulus
 Apostolus per evangelium primum genuit,
 tuisque omnibus cum voto spem concipit atque omni capite, fore

professio
 nem Apol-
 tolicam in illis
 vigilantibus
 sollicitudi-
 nis omnium
 ecclesiarum
 optasti

per haereses postea et discidia abdicatos
filiisq. nomine et caelestis hereditatis
iure privatos, PAVLVS. V. P. M.

et singularis
maximus et q.
imitator fortis
Ac recudendas

S. PAULI Apostoli eximius amator imitator
ac cultor refectus iterum novo partu in
lucem det edat Ecclesiae rationabili et
gentium lacte alendas et Christi IESV.
immagine reformandas. Faxit Deus
Pater sanctissime, et te per annos multos
Ecclesiae suae columnen seruit incolumem

Sanctissimae
exosculatus patris
Sanctissimae filiorum minimorum
et reverentissimus.

Petrus Valeria

amator et cultor max. imitatorq. fortissimus

PROPRECEPURA
Votum

Sancte Deus, qui regna tenes coelestia, Eadem
Præsentem miseris teq. bonum que probas,
Hanc tibi, quæ supplex venit, ac tua numina quaerit,
Dirige dux humilem præueniens animam
Terrestrium vindex variae densaq. catherinae
Spirituum infestis eripe me insidijs.
Qui malè me vt perdant, velut impia turba latronum,
Insiliunt medijs, dum peto te precibus.
Non orare sinunt isto me nomine quicquam.
Nulla exorandi te vt mihi pars superet.
Ergo tua donum et partem largire quietis,
Intentiq. animi munus et officium.
Vnus es et simplex, constasq. immobilis ipse,
Ac tales, qui te ritè precantur, amas.
Suffice constantem et puram bone suffice mentem:
Eijce de templo sordida cuncta tuo.
Cor tibi sacrarasq. meum, propriumq. dicaras,
Quò te exoratum posset adire fides.
Hoc tibi secretum proles temeraria terra
Occupat, vt precibus nil vacet vsq. loci
Perfida vendentumq. et auara negotia ementum

EXCLUDUNT sancta te prohibentq; domo,
Diuitias & opes petit iste, fomenta malorum,
Ille voluptatem spiritus, ille aliud.
Commoda quæ mihi sunt vera atq; æterna precari
Impediunt animum, nec meminisse sinunt.
Inde fit vt nihil, aut minimum veri q; boni q;
Impetio, de donis quæ dare largus aues.
Compositas menteis & pectora pura petentum
Diligis haud iusto de uia proposito.
Aduersis non tam ventis agitur arundo,
Ipse ego quam medijs differor in precibus.
Ite procul viles curæ, non hinc mihi vestra,
At animi nostri res agiturq; Dei.
Quæ terræ ac puro communia pignora coelo.
Nulla in vtrumq; pari commoda tunc cadunt.
Ergo mihi qui cumq; parcas properas que nocere,
Spiritus, in barathrum te iubet ire Deus.
Hinc fuge tu & comitum densissima turba tuorum,
Et veteres tenebras vestraq; regna pete.
Hic domus est vitæ, regio hinc purissima lucis:
Hic æterna quies diuq; pax agitatur.
Hoc optare phas est cunctis hoc poscimus, vnum
Hoc mihi contingat, cætera nulla putem.

160
Iam foelix facilis que Deus mea vota probari.
Armuit, laud obsim dum malus ipse mihi.

PRECIS FOR
MULA

Vnicum nostri heu, nimij laboris
Vindicem & solum validæ salutis
Te voco autorem, decus atq; portum
Præsidiumq;.

Principem summum precibusq; pijs
Semper attentum ac bene providentem.
Nemo quem frustra pius aduocasse
Dicitur vnquam:

Hostium, qui ne tibi me usq; totum
Dedicem, ferro, furis dolisq;
Distrahunt, pellunt, male nominatis
Eripe turmis

Inuidos, vanos, simulare iusta
Callidos Artifices que fraudis
Spiritus, hos nam grauius nocenteis
Deprecor hosteis.

Quæ meam quando mala turba mentem
Improbum sensum propriumq; amorem
Edocent, cæco mi seram veneno

Perdere certant.
Littora laud tot nec toties marinis
Fluctibus tentant Boreas. **NOTUSQUE**
Nostra quam multis quatitur atris

Pectora curis.
Tunc magis crebras animus procellas
Sentit, inque altum, simul in profundum
Pellitur, cum te ac tua sancta supplex

Numina posco.
Hoc agens frequens trepidat vetusti
Corporis semper furiosa turma, ut
Non tibi praesens anima haec, sibi sed

Seruiat vni.
Ut mihi summo studio meisque
Vribus tantum caueam, mihi sic
Consulam soli, proprii nihil con-
cedere perstem.

Scilicet me me ut simul ipse demens
Callide quero & caueo perire
Protinus perdam, tua nec beata
Limina visam.

Nemo se quaerens reperisse veram
Creditor vitam, sine te nec usquam
Vita mortali superest, nec vllus

Ista iam nos nitueatur alma
Cura, te solum potius petenteis
Heu quot & quantis premimur periculis
Insidijsque.

Commodi primum proprii sequestrem
Spiritus prauum (potes) amoueto
Mente de nostra, mihi qui nocentum

Duxque paterque est.
Liuor huic certus comes, huic superbus
Fastus, ac dirus furor, & Libido,
Gloria, ac nutritrix sceleris maligni in-
fausta cupido.

Quem ducem situ mihi me neganti
Tradis occisum, monuisti ut ipse,
Protinus discors comitum caterua
Caetera cedit.

Spiritus, quem iam ingenuum crearas
Neni soli tibi dedicandum,
Liberum reddas, tibi ut imperanti
Seruiat vni.

Ille cum nostris nihil arrogando
Commodis primum, medium, supremum
Te mihi optandum statuet, petetque

161
Liber erit tunc

Tunc malis liber dominis, meiq;
Compos euasus tibi placiturus
Libero accedam famulus que dicar

Filius idem.

Nunc viam celsis mihi tepetenti
Montibus claudit, nimis aut profunda
Vallis horrorem mala suada eunti

Turba minatur.

Quis queat tanta impedimenta totq;
Vincere, & rectum iter ire, ni me
Iste deducens humilem reponat

Spiritus. *

Instar vt lymphæ in mare defluentis
Redde me, vt semper sequar ima, semper
Præbeam prudens humilem me, salta

Summaque vitem

Sic ego foelix iter institutum
Prosequi, atq; istam reperire tutam
Quam tenens præstas, potero tuo de

Munere Pacem

Tene malis tibi dominus, omni
 Compe tuorum tibi placuisse
 Libera accedam fœderibus quos deus

Tilens idem

Mittit nam cœcis in hiis timentibus
 Monibus claudis, nimis aurg profunde
 Vultu horrorem mala suadeat omni

Tilens miserere

Quis queat tunc impedi merenti
 Virtute, Strictum ire, al quo
 Illi deducens summis, agnoscat

Spiritus

Instat ut lymphis in mare defluentis
 Rallat me, ut semper sequerima, semper
 Præbeam prudens humilem me, Dulce

Summa que vultis

Sic ego fœlix ita institutum
 Præsequi, atq; illam reportare tunc
 Quam vultis præbeam, potius retine

Mittit Pacem

[Faint, mostly illegible text in a cursive hand, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

carmen dicolon

Doctrina solidum decus
 Lumen q; officij ac semina viuida
 Virtutis dederat pater
 Menti innata hominū crescere cum bonus
 Humana voluit genus
 Recte posse sui, posse q; omnium
 Exercere animantū
 Illustre imperiū, siue per aetheris
 Incertas q; maris vias
 Pennis illa volent, et liquidū sciant;
 Sequere is per viciū soli
 Tractus alma dedit terra vagari.
 Affertata sed impijs
 Post ausis gemine praua scētia
 Vis et copia dispares
 Spinas et serpes et tribulos ^{et prauas} mala cardui
 Grana ac plucima miscuit.
 Unde exorta seges creuit et asperis
 Errorum cumulis malae
 Radice et paleis implicito acuminis
 Heu discrimine sensuum
 Humanis tenebras mentibus intulit.
 Et tam candida simplicis
 Vixi lux varijs artū et ingeni

165
Virus semper ego nec mireris capax
Consultus ~~Præmissis~~ q3 tibi sum Deus & vocex
Præsentis q3 salutis
Activa & pater vnicus
At nec æqua mihi ^{activeru} ~~pericula~~ minima
— Nec error subeat pomere proxima
Cui natura secūdit
Esse & cui similem negat
Iam quodcūq3 sui præbet imaginem,
(Mortales oculi cernere quam valent)
Id fecisse cauet
Aut finxisse tibi Deos tibi.
Rector solus ego sim tibi, ^{et} atheni &
Terzis qui impexito, qui mare tempero
Et cui quidquid habet volus
Atq3 inferna subest domus.
Vni toto adæu pectore diligas
Me, quantūq3 animo & viribus es potis
— ^{Non} partem, mag3 amoris pactum nolo ego armis
Inte ⁺ pravo mag3 amulū. exte, nolo nec æmulū
Vindex vsq3 male mētis, ut interim
Cunctator, scelera nō tamen immemor
Cui

166
cui delicta parentū
Ætas quarta sequor. Lu et.
Idem perpetuis vsq3 in mare bonis
Exornare pios ac mihi deditos
Et servare paratus
Seculis innumeris feror.
Tum nostri ratio fore mag3 nominis
Esto sancta tibi, nec temere edota.
Quam quicūq3 propharet
Non immunis agit diu.
Festo ^{sancto} culta tibi sit requies die,
Quo servus vacet & quo pagus & boves
Ingratoq3 labori
Cedat turba hiberns domi.
Hoc vestri iuvenes vestri & agant senes
Ut mūdi ~~refer~~ memorent ~~in~~ principia & mores
Quo pacto sator ipse
Quondam præstiterim volens.
Ut sex composita lucibus hæc decus
Rerum producat, hincq3 septima
Quarto ut sole quietem
Æternam repetat Deus.
Debes ^{sancta} pius iuxta parentibus
Per quos vita tibi meduce cōtigit
grata

Huius

ipse suis Deus ornabat quōdam visibus unā
Sedem aptam regi q̄ Deo q̄
Dotibus in frusta multis varijsq̄ nitentem
Partibus et splendore micantem.
Dum tamē is terras dignatur visere et inter
Mortales sua ponere regna castra;
Dumq̄ Sethi sobolem deducere ad aethera et altas
In sedes tenditq̄ fouetq̄.
Quamlibet ^{paris} augusta haec formis aciuite quāuis
Materia; tamen aetha nimisq̄
Vilia sunt sepeis collata admotaq̄ templis.
At sese demittit in haec, ut
Nos sibi oñciat, doceat nos, instruat istus
Paruos exornatq̄ figuris.
Mentibus ac terris sapie di incendat amorem
Secum fidera et alta petendi.
Ut iam permitat q̄ soli terra q̄ racentis
In tenebris hanc viuere vitam.
Ut voto meliore aliam patriamq̄ domūq̄ et
Manfurū ultra secula regnū
Corruptioptidum studio q̄ ardente rogemus
Se dūce seq̄ viam praecunte

Hinc ergo

Hinc ergo certū alloquiū responſa q̄ genti
Vocibus humanis referenda.
Hinc vitæ discenda pijs praecepta, quibus mens
Setenera informetq̄ regatq̄,
Inq̄ fidem ducatue ^{amor} in spemq̄ feratur,
Accensos et sentiat igneis,
Quos amor autoris tanti dāminiq̄ patrisq̄
Excitet in visibus yedoxibus imis
Et moueat cupidam sese ~~et~~ exponere ad istud
Exemplū meditata labore
Illius ut compos demū exemplaris in aetha aethram
Commigret pars certa q̄ fiat.
Viderat illud auens vates, cui cōtigat vni
Mortali flammantia mentis
Culmina ^{nil pacido} ~~non~~ se petere et loca ^{celſa} multa subire,
Impūre q̄ audire loquentem
Commimū vq̄ Deū et bene respōdere parato
At populis gentiq̄ suorum
Numinis alma ore invariato dicta referre,
Dictatas et scribere leges
Ille Dei moritis praesenti et munere iustos
Fabros artificesq̄ vocauit.
Prefecitq̄

Præficitq; operi sapientem Bezelaem
Achi samiden & Ghoiabum.
Queis visa est patere omnis natura metalli
Ad motū mentemq; manūq;
Lignorum queis silua omnis cōcessit martem
Et cæsa est & læta cucurrit.
Rigida gemmarū vis ~~his~~ queis lapidūq; secūda
Sulcos exhibuit docilesq;
Et quidquid seu lana valeat, seu fingere limum
Seu coriū pili atq; caprim &
Quem medicata potest species misere colorem
Cuncta viris cesere duobus.
Gloria non illos, nō sauis priuata neq; vltū
Solicitos ~~de~~ ^{male} hinc hinc cellū
Vnica sed pietas agit ~~ex~~ ^{ex} exercetq; mimistras
(Sanc̄ta p̄ijs & publica cura)
Mensibus haud multis ita tantū cōstitit et tam
Pulcrum opus v̄ tam inscribere set fas:
Ipse bonus hircas duxit Deus ipse q; deditq;
Fictifices operisq; parentes.
Quid mirū ^{quinq;} ~~sex~~ ille homini construxerat ante
Mundana hæc quūq; templa diebus.
1) Ipse rep̄te hominem deducet in astra, beatū
Quem templum sibi esse iurabit.

Pontificis legitimi initiatio
ode dicolos distrophos

169
Septem currite ~~v̄~~ nūc dies
Immunes operum litibus & procul
Nestri pedis & ingeni
Absit mestitia atq; auolet vltimū
Exul cura animi in mare.
Ac nil cuncta nisi verba p̄ia forrent.
Accedat hilares prope,
Sed quæ turpe nihil lætitiæ offerant,
Cuius p̄mitteat male,
Cuius vel memores esse pudor vetet.
Non hęc impia gentiū ~~memin~~ ^{numini}
Vano ficta malis festa parentū
Vatum carminibus neq;
Ludi sunt, stobudium quibus
Fex vulgus ^{quæ} pueri turba rudis vacat. A quæris
Hęc hæc instituit bonus
Et nostri generis pastor amans Deus
Qui nos eripuit graui
Vindex fecit v̄o p̄petuo ac iugo
^{Multis} Longis quo miseri antea
Vexati ~~q;~~ varijs v̄q; laboribus
Longo

Longo tempore perditam
vitam ~~perdidimus~~ protulimus morte mimus hunc
Damnati illacrimabilis
Parere imperio legibus et regi
Regis, quo asperius nihil,
Poenarum tulit aut ingemio fuis
Mater terra tyramidū
Multo sole tumens quam si hoc illuit. ^{Phip}
Ergo compedibus feci
Erepti et laqueis principis, ac malis
Gens educta periculis
Queis hostis premeret queisq; minax via iter
Quid quid vivimus ac sumus
Totū quodq; agimus munere hoc sui
Lustris Princeps esse Deus iubet
Et nostram merito perpetuam sibi
Iam posthac operam arrogat
Mutatæ ac dominū sortis haberier
Sevult, iuraq; postulant.
Expectatis etiam conditionibus inuat. ^{quod}
Namq; hæc in chytæ secuitus
Anterogno pax erit, regibus aut prior
Nec regno impas ^{at} Sed

170
Sed clementior hic herus
Semperq; ipse suis moribus integer
Protut millibus vnicam
Appellat famulos sufficit ac domū;
Sancto adhibita palatio
Quæ, certis ^{vicibus} capis iureq; ordine
Præscriptas repetat vices
Et firmis celebret ritibus ac modis
Aulam Principis optimi
Quicquid arbitrio voluit et igneum
Solis quæ thalamū instruit
Cui parat pelagus quem subeunt leues
Venti quolibet impiger
Currus vsq; rotas dirigere inuauat.
Interis tamen huic quoq;
In cætuq; hominū degere, ^{et} igneo
Constare imperio placet
Aeterna ac similes ponere mobiles
Sedes quas addeant statis
Quas læti celebrent temporibus pij.
Detotoq; sacre tribus
Quæ sitū muneris dedicat vnicū
Insignem

insignem q3 coloribus
 Aureo & lapideis florq3 purpura purpurea
 Arcano quoq3 nomine
 In ciso atq3 sacre frontis humoribus
 inscribit propriū sibi
 Et miris creat hūc Pontificē modis
 Hunc vult dicere compotem
 Consultūq3 sui iuris & intimi
 Esse hunc consilij virū
 Semper participem, publica quo salus
 Et quo diua beatitas
 Humani generis summaq3 clauditur.
 Opportuna petentium
 iam quamto q3 dabit ^{certa} q3 maximis
 Hic responsa negotijs.
 Admissus q3 adytis conscius ac sacri
 Et verimōitus, feret
 Quæ sint, quæ fuerint, quæq3 volatilis
 Tempus præterita obruat
 Tarda aut post veniens hora quid ~~app~~
 Hic immunis & innocens
 Et cūctis sacer & integer artibus
 Et voce & prece supplicans

Flamen

Flamen continuo murrere crediti
 Custodim populi Deum
 Placabit vituli aut sanguine debito
~~Magnis~~
 Pitius pectore vel bouis
 Senicapri ille velit sine bidentium
 Vilem pauperis
 Nido compaxe pauperum
 Cernet vel gemino turture victimam
 Quas non aut macula hostias
 Inter mi aut vitij dedecus improbet.
 Talem qui reliquis sitet
 Vult sacrare Deus vendicat & ferem
 Septenos q3 dies dabit
 Secretum e medijs civibus mibus.
 Ornatum quoq3 mystica
 Veste ac multiplici cum benecādidu
 Natorum grege suavisibus
 Perfundi caput huc mandat odoribus.

Nec falsis gratos modicosque gustus
Nec falsis gratos modicosque gustus
Hostijs nunquam sapor usque deficit.

As¹ Sed voluptatum munitura semper Blanda
Mella procul sunt. Melis abest.

Quandiu praesens fluit haec figura,
Seculi ac praebet speciem futuri,

Talibus nunc vos Deus deus occupatos
Partibus istibus audit.

Vos tamen vestris (moneo) repectis
Parcite. hunc quisquis studio molente
Vel novum iunget, minuetque legi

Vertet aut quid,
Hoc malum genti exitium subique
Numine irato pariet, dedere
Quam grave exemplum patris ante moesta
Lumina nuper

Nadaus atque Abind, duo chara patri gemini parenti
Pugnis, et sanctis turricis discentis de coros
Pileo insignes, quibus innotuam
Dira libido

Ignis externi subita irritata
Cohitus flamma simul et decorem et
Abstulit vitam medicis in iuvete

Flore caducis

Tollere

Tollere hos insus populus stupenda
Morte mirantur perisse, membris
Integros quando multosque adustus
Vestibus effert.

Torret occultas animi prophanas
Intimos ignis ardor subit in medullis recessus
Vivit haud quae
Vivere et quamvis videatur hoc quae

Ut putes vitam, perit at tamen, quam
Cernis imago.
Cernis imago.

Descez datus Abironis opere
caemen dicolon distrophon.

Dum pater omnipotens mansuras atq; sedes,
Dumque homini caelestia regna

Comparat atq; sola maturat mittere certus
Artificem, quocumque barnosiam

Fecerat esse iubens, et quo reparanda ministro
Providus intenditq; fruetq;

Interea vos mutanda olim meliusque ferenda
Vestrum etex hoc bene cureite secla.

Autori

Autori parere sua benedicta nec inquam
Fallax Natura haec pulcherrima mundi
Ad sit et in se suis et ceteris exemplis
Ad sit et assiduis exemplis rite rudi Adami
Terrenum genus instruat esse
Assimilem præbere alijs, quas cernit in orbem
Ordinibus rebusque docendo
Commoneat, ^{quo} ut iam fructat molliere suum quo
Conditerat limusque lutumque
Commoda quo fectur ^{per turribus} innoxios aptaque vasa
Vfibus efficiatque probetque
Interca mutandum olim meliusque ferendum
Vestrum iter hoc bene currite secula
Teque adeo marret in stud opus te Magne sacerdos
E multis nam millibus unum
Te populi vult esse ^{Deus} qui consilio tacos
Sanda thomas ducatur, et inter
Lactatis varixas luctas hominumque Dei
Grande decus ^{romar} ^{gracis} ^{pauam} ^{normin} ^q ^{reperet}
Te duce et assiduo studio nostrante inueneris
Ire viam thisee peregrinus
Qua per sicca Arabum loca per deserta vagetur
In mastu solabere dictis

Tuque

Tuque fidem infirmis doctor tu spernere reduces
Tuque addes animisque laqueos quosque
Atque mali atque boni, quae sit ratio ordoque quantum praesens
Monstrabis, et inutile quid sit
Quidue utile et quantum vulgaris discrepet error
Quidque fixat Sapphetia veri
Tuque quid offendant superos, iurvet et quid hominibus
Disfidant ut piasque nefasque
Hæret et qua iusta regent sociata de hiscant
Quas rerum concordia cingat
Ac male diductos bene accubabis amicos
Pacis eris cultorque satorque
Disimulator item reuocabis cū quis aberret
Atque grauis placidus repones
Interca mutandum olim meliusque ferendum
Vestrum iter hoc bene currite secula
Idem sollicitus pro te, pro gente tuorum
Semper ades, precibusque vacato
Artibus assidui aut vituli pecudis ve cruore et
Farreque salueteque mica
Inferri obnoxas ^{lenit} ^{to} ^{murmis} ^{iram} ^{lemto}
Cui iacula eripiesque flagella
Seque dabit faciem, venietque in iora vocatus
Et precibus bonus amruet istis ultro
Tamoda tepura seruato tuque fidem

Tuque accimise
Atque

Sensu animis & mente propiam
vulgi semotie studio qz ardentis aminguas
Diuicias & opes cumulare.
Unica cura tibi populo coeque populi qz tui qz et sois
Unica summaboni Deus a se sois vnus
Interca mutanda n olim melius qz ferendū
vestrum itez hoc bene cureite secla.

De sacri ministri otio & negotio
Carmen dicolon distrophon.

Quidquid sub Sole est ipsa & rota feruida Solis
Deducta luna et lumina
Signorū variis obitus & tempora & ortus
Diemqz, noctis ac vicis:
Et quando pluu obscuris obdultū nubibus imbres
Cælum niueisqz comparet,
Et quando nimio tellus durata calore
Flavis are feat mē sibus
Ipsē Pater vobis mādat mulsensla suisqz
Modis terrenda precipit.
Dum celebres statuit lucas festasqz catendas
Certo sacrandas ordine
Idem quidqz bonū est atqz pulchriqz negoti
Cuxare argentum iubet
Atqz quatez deo diuē sum nōmine qz id quid
Seruite fū tū dicitur

Namqz

operis feruēt
cepit 29.

Namqz opere atqz operis gestit ces face solutus
Septemqz arcarius dies
Lucibus his cæli Dominū terræqz marisqz
Rerum & parente m qz vnū
Et quæ se datū est studio & petijs se fidei
Quā scire mortali expedit.
Quæ sibi cuiqz modis venerantū foderō sit phas
Mundi hūc sui qz Principem.
Credere conueniat quātū, quid pōscere, quid non
Sperare quid sit vtilē.
Coniugij quam sancta fides ratioqz decusqz
Quæ pura vita cælis.
Infidiosa homini superisqz inuisa cupido
Quam tetra sit, quam multiplex
Puro animo indignas epulas capitiqz nocentes
Nescire sit vobis nephas.
Vnde ingens rerū numerus descendit & omni
In sorte distinctū genus
Vt quodcūqz olim scelus vlciscentibus vultis
Vitalis arca exceperat,
Sive feraqz placidium ue pecus seu reptile vestris
Certis notetur v sibus
Piscibus atqz auibus quæ sit natura, quid intra
Ripas sit, atqz hitoca
Nec vos

Et mercedis opus metiri, operae atq; labori
Censere infra premium.

Demq; uera uent, quidquid damnentq; probent
Discernere na uos attinet

Iudicibus quodcuq; ~~fiis~~ ^{ijis} Deus arbiter alma
In lege mandat editu.

Sanctis productū chartis condiscere uestrum ~~est~~
uestrum diserte dicere est.

• SABATHI celebritas & mysterium.

Tertias iam nūc properante ad umbras
Sole, post igneis teretmq; furnū
Rite curatus medio in recessu
Sanctaeq; Liba.

Atrium ~~deus~~ ^{scoplet} populus, reductam

Nec capite gentem locus, s; ministri
Hostiae purus ueniat calentem
Sanguis in aram.

~~Caetera~~ Maior hinc quam quae caderet profestis
Solibus pinguis piceus expeditus
umbrae cultros adipe atq; opimis
Ardeat extis

Septima

Septima quando pia sacra lucis
Pomimus templo, colimusq; mundi
Conditi testem requiem, rececentie
Iure dicatam.

Hanc graues nulli temerent labores
Bisq; bisdenus teneantur intra
Actuum fines, bāulus nec ulla
Pondera uexet.

Sed uacet pagus uacet otiosa
In domo feruus in uca haurit uellis
Pensadispnant domine, quiescite
Cum boue a foliis

Nil uel a lucis solida uenietis
Partibus demens rariat cupido;
~~Nec doler uexans animas~~
Lectura hinc uexans doler, atq; edaces
Cedite curae.

Ludus et cantus abceq; turpes
Defixis nitre male fixada pars hinc,
Hinc procul voces fatuae uocet & ac
Dodecus omne.

Vespere a primis incipiens sequentis
Nectis ad ^{stellam} ~~figura~~ ^{horret} superante oliuo
Fervat ~~ne~~ ^{horret} ~~immoxitura~~ festis
Flamma lucet mis.

^{vocibus} Flamini ^{ac} plebes bene nominatis

^{Flamini} ^{Sacerdas} ^{vocibus} ~~pro~~ operato ad aras

Bis die comors fauceat precesqz
Commoda iungat.

Ille dum murus peragit sarroros

Tybiae cantus fidibus qz mixtris

Sentiat, docto ^{ac} numeru secuta

Tympana pulsa.

Hoc opus Levi lucilis propago

vegeat cuius deus esse curam

Sacra discendi ~~et~~ voluit canendi ~~ac~~

^{Sacra} ^{Santa} ferendi.

Sorte diuisis operis chorisqz

Atrium seruet, vigilet qz lucem

Dumqz eunt vigilet lingua aut breuioris alma alta

Sidera noctis.

Pars tenens toto repetenda in anno

Carmina, aut certus reuocanda ad ortus

Dicere adseripto studeat probatas

Ordine laudes.

Haeubi ^{certa} ~~pro~~ serie peracta,

Cetera letis varientur hora.

^{Primo} ^{ad} ~~mundus~~ dulces epulas modesta ~~at~~ ac

^{mundi} ^{Lucis} ^{ad} Pocula mensa.

Diuus

Dives ~~et~~ pauper veniant, Deumqz

^{Aduocet} ^{fructus} ^{frange} ~~int~~ ~~rocent~~ ~~et~~ ~~itis~~ ~~varias~~ ~~potentem~~ ~~marivel~~

Editas terreis animas benigne
Pascere promptu

^{Ille} ^{Huic} ~~huic~~ ~~et~~ ~~absurmtis~~ ~~da~~ ~~zibus~~ ~~supremo~~
gratias ~~ve~~ ~~su~~ ~~re~~ ~~frant~~ ~~catena.~~

Prima sed condent animi ac fidehis
Gaudia mentis.

^{illu} ^{quatu} ~~illa~~ ~~nam~~ ~~semper~~ ~~bene~~ ~~comparabit~~

Duda ab arcanis monumenta chartis
Primaqz verax memores creati

lectio caeli.

Et nouu qualis fuerit per orbem
Tunc recens reru facies, vt omnis

Docta sit munus propriu tueri
Tuba animantiu

Vtqz gra celiens genus imperatam
Vexterit sortemcu piensqz iniqua

Ausa sit gloria est ausum ~~fructu~~ ~~negatos~~ ~~peritus~~

^{Car} ^{perere} ^{fructus} ^{ramos}

Quod boni ex templo magis at maloru
Extitit doctu, ~~peritus~~ ~~sibi~~ ~~qz~~ ~~cu~~ ~~subito~~ ~~sibi~~ ~~du~~

Consciu grauis bona ~~ram~~ ~~minora~~ ~~magis~~ ~~bona~~ ~~mixta~~ ~~grauis~~
Crescere senset.

ut scilicet Culpaque ut tandem vitium et prophanum
Posterae gentis validaque ~~supremi~~ ^{supra} ~~seu~~
Inimicis poenaeque repeti se lentam
Mouerit nam.

Post patres ~~de~~ ⁱⁿ ~~hunc~~ ^{hunc} tyranni
Legibus ducis gravibusque vinculis
Numinis dono referant solutos
Sequoque et ipsos.

Alteram lati ~~memorent~~ ^{celebrent} ~~populi~~ ^{populi} ~~giorum~~
Quae manet post hanc ~~populi~~ ^{populi} quietem.
Alterum seclum ~~melius~~ ^{magis} atque felix
Credimus aevi.

Cuius immotus nitidum diem Sol
Noctis expectem facit, ac laboris
Nesciunt proxfus; grauis aesus, unda
Frigora et absunt.

illius firmum solidi tenorem
Sabbathi nullis violanda curis
Gaudia et nullos habitura ducunt
Secula fines

DE PASCHATIS RITV ET CAUSIS

129
Sacri festus adest dies
Mensis, principium quidabit imparis
Luna cur sibus annuat
Dum tendit superans curere Sol viam.
Iam ter quinquaginta reuifere

Velox Tendit Luna subit Luciferam domum
Fratris; hanc quoque Vesperis hanc quodque
Nunc maior solito fax praet ignea.
Ergo vos quere integri,

vos et chara patrum pigra filia,
Mixti vos ~~pauci~~ ^{in paucis} ac iuuenibus semes,
Ancillae ac famuli; quos eadem fides
Vnius sociat Dei

In partemque metus in quaque gloriae
Hinc ~~implete~~ ^{conferre} domus gregem
Nostra hic res agitur scilicet omnium.

Vxor sollicitae omnibus
Nura quicquid penitus, ~~videtur~~ ^{cuperis}, ~~cedit~~
Fermenti fit angulis,

Num vel quis lateat tristitia liquor?
Namque haec facereque simplici
Atque ex parte acidi festa peragere ducere tempora
Et ~~plac~~ ^{plac} et ratio iubet,

Et

fisti si cupit intimo
 Disruptis amicum carcere vinculis.
 vos at state procul ~~noctis~~ feris
 Vulgi turba sacris: quisquis aut improbo
 Sordefcens vitio effluit,
 Aut ~~Et~~ quem signa vij de gregis ordine
 Sancto & federe separant,
 Et lex esse suo de numine negat.
 Nos grato memores diem
 Nos molim de ceat tendere caemine
 Tantarum exiguo ~~ex~~ gyro
 At ~~Sed~~ laudum ~~curam~~ claudere permitet, memento
 Quas nox ac da minimis virum
 Aetas ~~con~~ ^{percipiat} ~~memoret~~, longa ve ~~secu~~ secula.
 Sed quod ~~presumimus~~, inuicem
 Hoc laeti excipiant. huc referat chori.
 Ultimum ~~latius~~ ~~ferant~~ crepant magna
 Emptoris qz sument nomina tra^{stus} fitus
 vite ~~et~~ munera habere
 Et qua cumqz potens dicere dat salus.

• Quinquagesimae diei publicae lictiae
 & professio. ode dicolos tetra strophos

Lux

Lux exorta nitet septima septies;
 Quam qui non numerat; sequiturqz nesciat.
 Non hoc seruis erim crimina negligens
 Non vir, non mulier fugit.
~~Tristes~~ ^{gaudentes} populi quique procul siti,
 Nostris quique habitant proxima motibus,
 Huc puris tunicis corpore & integro
 Stratas per properant vias.
 Immundo medias moticeat pede
 Prodire in plateas; nemo qz despuat
 Sordentis vitij qui sibi, & improbe est
~~Quis~~ abis qui male cōseus.
 Primum qz as fiduas cedite victimas,
 Haec quos cura manet. Postetiam sacras
 In flammis venat rarior & statim
 Murrus temporis hostia.
 Cernis? cuncta novis interius loca
 Et cuncta exterius fugibus undiqz
 Complentur, vacua visere meminim
 Hoc templum liceat manu.
 Gratus quisqz sua huc portuere & annue
 Mestis, prima. hinc ac dona ferat libens
 Quae racto per agri culta beatior mignior
 Tellus semine reddidit.

Matura ante fores canaq; postibus
Pendens secta, leui quæ mouet impetu
Ventus. liba inopi diuidit, ac iuuat
Dives munere pauperem.

Solem pueri lætitiâ cantant,
Et festam requiem turba frequens agit,
Hinc dulces calathis expediunt dapas,
Conuiuamq; vocant Deum.

At phas lexq; mouent ducere sobria
Gaudentes, miseram pocula que leuent
Curam; sed memores cōtimeant tamen
Mentes fidæq; pectora

Nec sancta vident violent gaudia fabulae,
Neu quid rixa strepat, neu pudor improbo
Cantu, neue sinat ludere turpibus
Dictis veri & manibus.

Omnis lingua Dei frugiferam manū
Pascentemq; hominū & quadrupedū genus,
Et laudet facilem frigida sidera
Concordare caloribus.

Post

Post hac maiusq; us dicere candidū
Solem, qui meminit legiferum senem
Viuentis reducem e colloquio Dei
Sanis artibus integrū.

Illum dena quater lux licet edito
Sedentem tenuit culmine montū
Leuissimū tamen haud mimuit famem
Nullus vel domuit labor.

Quin clara redijt fronte micantior
Et vultu & mœua caritatis grauis,
Humanaq; senex iam vice pulchrior,
Et sanctus populo pavor.

Vlris mixta suis iunctaq; pectori
Visus ferre pater splendida marmora,
Formatū artificis tunc manibus Dei
Intissimū & digitis opus.
Sed quæ non meruit munera per fidem
Vulgus, pulsa fracta senex commisit malis
Offensus vitij, sacrilego aurei &
Cultu multa fremens bouis.

In staurata quidem posterior decem
Fert praecepta lapis, non memorata tamen in dicit
Autores superos. Scripta Deum probant,
At saxum est hominis labor.

Sed spes atq; fides prospera iam magis
Atq; arcana magis tempora praevident,
Venturamq; die, quae melioribus
Mandata in tabulis dabit.

Cum priscis potior vatibus ac prior
Et Moise & patribus vir bonus, omnium
Votis qui expetit quos Deus instruit
Et terra, & veniet polo.

Unus polliciti consilium Dei
~~Præ~~ Et prestare satis potere & efficax,
Mutabit vetera, & sufficet nova
Non vertendaq; secula.

De Iohanni buccina & sonitu & monitu.
Atque Carmen monocolon.

Sextus mensis abie, Luna recentibus

Septenu ad

Septenu ad numerat iam nona cor mibus
Et nunc omnis ager, vitis & arborum
Et quae poma creant multifidum genus
~~Et mox~~ ~~apud~~ solidis lbera fructibus
Optatam requiem ducere gestiunt.
Nunc & compositis horrea frugibus
Curvantur, superant dulcia feruidos
Disrumpuntq; lacus musta; nitet pyrus
Ornant poma domos, unaq; pensilis.
Cultor gaudet agri, praterita neq;
Impense ne satis hunc operae piget.
Nec votum memorem permittit aut spei.
Plures exgo iubet mystica lex dies
Quos Iana haec vario computat ordine,
Indulgere Dei cultibus annuo
Ritu & more patrum, scilicet omnibus
Præris prima canens in sonet auribus
Et ceteris numeris buccina concava buccina
Iam lentos gemmet, iam properet modos:
Delectus pecoris lamigeri pater
His

His robur carpitis ~~probat~~ nutriet vifibus.
 Nullus vos se meget clangere seu rude
 Seu doctus ~~didicit~~ melius spiritus intonet.
 Suedas memo sacris claudere vocibus
 Aures possit item, qui bona gaudia
 Digna ~~lustrum~~ qui requiem, compositu et suis
 Curarum varijs usqz laboribus
 Dextro quaesierit munere firmum.
 Tam parvis dabitur diuitijs frui,
 Quas nec tempus edax perdere: nec furu
 Subduxis se doli aut in furtiva valent queant,
 Aerugo aut valeat rodere, nec mala
 Pestis gurgulio: mox caries potens
 Turbare exiguis roborata dentibus.
 Tamqz tunc operu laetior equies
 Et pax per petuis dedita cantibus
 Aeter maqz virens alma beatitas
 Et se se ipse suis in simians Deus

De solenni umbraru ritu pompa
Carmen Saphicu

Dum mona incepto redeuntis ami
 Lux nitet mense exiguisqz Luna
 Coemibus cali propezat fere nu
 Tendere cursum
 Cateris multo populu calerrans
 Latius septem celebrare soles
 Lex iubet celsis patribus recepta
 Vertice Ina.
 Digna secretis decorare templum
 Ritibus dona expediat sacerdos
 Curet et quidquid momet ordinati
 Muneris indere
 Sed vizi et pubes macium relictis
 Verbibus pri seu reuouare morem
 Gaudeant campi spacijs agriqz in
 Libera migrent
 Arborum fructis solidoqz vallo
 Quisqz frontentem sibi texet umbram
 Quae domus turbam capiat sedentem
 Quaeqz cubantem.
 Quae libet

Quamlibet pulchra specie decorum
Et bene in prunis, vixit figuris
Pendat pomis gemmatis ducis
Pendat una.

Terdie susceat crebris epulis referta
Mensa gaudentem saturat catenam;
Præbeat somnos repetita septem
Noctibus aula hæc.

Talibus quondam casulis parietes
Misfa gens Nisi egrauibus catenis
Inuisos errans Arabum per agras
Libera vixit.

Illa cælorum Dominum succemq;
Secula laudant, saturata ducis
Cambido et rore, gelida et secundi
Fluminis onda.

Tunc Deum primam clam valida adlocuti
Voce mortales paucis audiere
Tunc decem sancti temere sancta
Caemina legis

Publicæ humanæ generi salutis
Audijet plebes elementa; magni
Certa promissis et memoranda fido
Pectore dicta.

Memmo

184 bis
Nemo non albæ tereque palmæ
Lutebū gestet, salsisq; rubrū
Termetem longis folijs virentem,
Qualibus immo

Cingitur vallis fluvius coronis.
Vindicta redit sapientemq; myrti sequela tevirisq; myrtos
Addat, et morit bene comparatas
Iungere fide plantas ramos

Dextera accanū marmis una fascem
Tex ferens celo moueat: malis at
Roma venereis inimica constans
Lana tenebit.

Cordis humani teretem rotundū
Turbinem felix imitatus orbe auriq;
Stemmus fructus, bene et efficaci
Gratus odore.

Ista vos parvis animis frequentes
Cuncta cecenti superum magistro
Ferte non gaudentes, comitesq; magno
Pomite regi.

Quisquis hæc moesto bona festa vultu
Negiget, lenta peraget ve cura
Hinc fuit edicte Deus exulare
Limine regni

Cum viris ergo iuvenes foetesque
Laeta gens, vulgi et studijs remota
Pars canat festos, et sonetque totis gratis
Vocibus hymnos

Parsque permixta fidibus canorum
Tybia iugat sonitus, et decentesque
Aes ferat pulsum mimeros; libet cui
Plaudere, plaudat.

Qua valet quisque proprium probare
Gaudium prodat, rudiibus decebit
Motibus, docto aut pede sub strepentem
Pellere terram.

¶ Secutor lib. IV.

De DE TERRENI PROMISSI VERITATE
& CONSTANTIA. Carmen dicolon
Tetastichon.

Optatis veterem sedibus hospitem
Quondam longa famas fuerat exulem
Præcasti imperio et munere filij
Et magnis opibus frui.

¶ Hunc Felus reducem spectat amabili
Vultu, quam proprij iam nimis incolæ
Turpes ferre mores et piget et pudet:
Et cultor iuuat innocens

Et custos patriæ pulce tardenit
Testis quam nimium creuit ~~hassides~~ ~~facides~~
Postque salus, inops ac pro fugus fera
Præter constitit vada,

Ut post alterius mune videt exhibi
Tempus ^{ore} validas ducere copias
Quæis genti varia imponere nominae
Orbem sufficere ~~vale~~ est patris

Cæli chara animis grataque pignora summi
Præsentisque Deo pignora lamtor
Agnosens geminas vitro aperit feres
Sicca et limina commodat.

Quin et saxa videns in medio alio
Bisfermum intumultu surgere continet
Conseruatque diu ac prætercūtibus
Autores et opus refert.

Intra mis ^{propet} ~~pa~~ et gens pia fertiles
Glebas et varijs ungera fructibus
Et ~~fundata~~ Et structa acris montibus oppida ac
Tractus perpetuo viles.

Gaudet temperareq; abhæret soli.
Riuorūq; vias pura q; fontium
Cernit dona probans dignaq; laudibus
(Excepto indigena) omnia.

Hunc ~~per~~ multa licet munierit loci
Artis q; asperitas, ^{tena} magna quoq; o manus
Bellorumq; sciens, non tamen eripit
Ultoris gladio ~~de~~ eripit.

Nam ~~uis~~ nil impictas consilijs frequens
Comūctis q; opibus vertere cœli
Decreta aut tabularū rumpere iudicis
Panaxum valet indices.

Contemptus subito flumina fecerunt
Præterfusa ruūt ~~et~~ segetem ~~et~~ nomus
Pastorem ~~et~~ rapidi gurgitis impetu
Voluūt in mœcore ac domo,

Magi sic populi regnaq; fortū
Atq; antiqua diu nomina Principum
Exturbata breui tempore fontibus

~~Aduerso perire Deo.~~
Aduerso intereūt Deo.

intactis

intactis fruitur q; vr bibus integer
Instructas q; domos occupat Israel.
Et vineta subit, sataq; pascturibus +
Arva iugera diuitur

Anxi diuitias, vimquq; purpura
Argentiq; grauis ~~pons~~ maxima pōdera
Partiturq; sibi, datq; abeuntibus
Gratus munera fratribus.

Iniustis videas artibus ac dolo
Et iam olim ~~et~~ perpetuis parta laboribus
Inferuice quibus ~~caus~~ iniquior cessit
Possesor tamen inuidens.

DE PROMISSE TERRÆ FOELICLVSV
Solum pietatis cultum ad vitam
beatam facere. carmen dicolon
distophon.

Duro e seruitij iugo
Gens perducta mare acte/qua per auia
In Chamī celebres agros
Promissam ~~et~~ requiem, diueserat satis
Cœtis numeribus Dei

Telluris

Telluris & aqua sorte Sahibribus.
Simon plurima ingeeta,
Simon innumeri vitibus ordines,
Non arcis domus amala
Vebis per petuam ferret imaginem;
Vber gleba tamen soli
Et caeli tenuis spiritus, et suo
Hora tempore fertilis
Anni dona dabunt, pascere comda
Fecundo uterū conugeta
Felicem et sobolem cū saturo grege
Vernacum: ~~et dominas~~ et pecus et bouē.
Sacrisq; as fednas ignibus huius
Rura emittere ulomea.
Nec ~~victus~~ quāns amide secat hospitem:
Mendicare nec indigus victus, nec petere indigus
Noxet, sed miseram despiciat famem.
Istis quid magis vtilē quid magis
Regum delitiae fructibus afferant;
Quos non vel mimus labor
Humam ire animi cura tenacior
Construxit, et parauerit,
Secundus deania intempora conuehat
Frustra, namq; Dei manus
Hac et plura ~~per vult sola~~
Hac prestare potest aliaq; iussit
Intenti

187
intentiq; oculi valent
Multis firma diu sistere seculis.
Hec tum regna colentibus
Hoc semper studiū congruit, huc opus
Mente et moribus integris
Praesentis placidi praesida munitis
Iam promissaq; munera
Confirmare sibi sancta q; reddere.
Et quae et bene cōsona
Et femota moris religiosioribus
Et ritus veteres patrū
Sacra et sancta modis ferre fidelibus.
Namq; hac ~~se~~ ^{ne} mala negligit
Vel pompis populus miserit exteris
Sensit detertius miser
Cumitis ire dies bellaq; pestibus
Vini ac faxeris inopiam et
His per mixta gemans fluxima fert mala
Ipsis perditus actibus
Quis se remq; suam crescere formaxerat.
Et mi munus amātius
Naturaeq; suae perpetuo memor
Aut formam ferat aut modū
Et panas placido examine temperet,

Improvisa

Impulsiva necesse fitas
Nil non precipiti proruat impetu:
Et cum nomine publica
Res omnis firmes incimaces eat.
Sic progressa per ardua
Demens ovifilium vis male credula
Humana sapientia
Indulgens proprijs iudicijs malat
Optatq; sequitur nephas
Extremumq; volens exitum petit.

Optatis veterem sedibus hospitem
(Quem iam Sassa fames fecerat exulem
Præcasti imperio et munere filij
Et magnis opibus frui,
Tellus hac reducem spectat amabili
Vultu, quam ~~per~~ veteris iam nimis incole
Mores nempe piget ferro diutius
Et cultor vivat innocens

Et cuspis

Et cuspis patria purus lardensis
Testis quam minimum creverat Urael
Postq; solus, inops, & profugus sua
Præter consistat vada;
Nunc post alterius videt ut exili
Tempus tam immemeras rhucere copias
Quæis genti varia nomina diceret
Orbem sufficere & potest
Commendata polo chara q; pignora
Præsentisq; Dei numina ramitoc
Agrosccens geminas vltro aperit fores
Sicca et limina detegit
Miratus lapides in medio alveo
Bis ferum intumultu surgere, quos diu
Sernans ipse feret, compositumq; opus
Structoresq; operis refert.
Miro excepta modo gens pia fertilem
Glebamq; & varijs iugera fructibus
~~Et~~ strudra sacris montibus oppida ac
Treatu perpetuo utitur
Spectat, ferpericinq; ætheris ac soli
Rivorumq; decus ~~diu~~ pura q; fontium
Dona laudat amans digna q; laudibus
Præter indigenam omnia.

Humo

Hunc quā magna libet munerit heri
Artisq; a specitas magna etiam manus
Plugn ambiq; sciens, non tamen eripit
Vultoris gladio Dei

Nam nec cōsilijs iniquitas suis
Conuictis reprobis vextere iudicis
Decretū aut meritis frange munitis
Penas effugere aut valit.

Contemptū subito ut flumina teximum
Præterfusa ruūt et segetem et nemus
Pastorem et rapidi cœcigitis impetu
Voluūt cum pecore et ac dirors.

- 11 Sic densi populi regnaq; fortū
  - 11 Atq; antiqua tūm nomina Principū
  - 11 Exturbata ~~Deo~~ breui tempore fundatus
vato perere Deo
vato perere Deo
- Munitis fructusq; verbis ~~Israē~~ integer
Infructasq; domos occupat ~~Israē~~
Et vineta subit lacaq; pastuas
f Arue inq; ca diuidat
Aurei diuitias et viatē et supat
Argentiq; grauis maxima pendera
Pactūq; sibi, datq; absentibus
Gratus munera fratribus

Inuisis

In iustis videas artibus ac cholo
Nim et perpetuis parca laboribus
Inferuire quibus cessit iniquior
Possessor, tamen haut libens.

DESAMSONE. MAGNA BONA LEVIBUS
CVPIJ PERIRE. Carmen tei colon tetrastraphon.

Nam quofe incipiam ponere carmine
Laudis tuæ vel quem terram mōbit
In igne Damitis decusq; et
Mastitiam parituce Simson

Phas sit sacratos dicece mmo tui
Natalis octas atq; parentibus
Matciq; iam factus neganti
Acta noua repetita vitæ

Vexatus arctis vq; laboribus
Dammis nocentūq; ~~Israē~~ hostiū
Te vidit in uictum tūlūq;
Pericijū solide salutis

Sensit maximū vindice te iniquus
Cultor Dagomus quid fixat aur pih
Genti Abrahami pece Deus, ni
Crimina subjidū ret ardent.

quin

Quin impotentem tu rabie domas
Socii Leonis; non ^{da} ~~caute~~ caute
Prædulce victori ~~tropæum~~ Victoria prædulcem
Sedula arxisti mæla comit
Non animatis prodere mælijs
Ausus tuū quis con ingruum, siccæ
Incerdium nata sibiq;
Et segetū curmulis paravit.
Te non tuorū tortæ ve vincula,
Vre bis ~~vel~~ classe vel ve bis præpediunt fuces,
Perrumpis illa, atq; has in altis
Culminibus statuis tropæum.
Hinc inæxans terribilem impetū
Teangis tremendi robore brachij
Et fractura mala aselli
Nullo vicis reuigas in occū.
Ebulhentes quid memorem tibi
Et sponte natas, que reuertit fitim
Lymphas Deiq; exaudivit
Dona horū peditura mæmen
Eheu bonæ quas in idias valet
Menti libido terrendæ! vos procul
In lamento, cæco, amoci
Sistite, quos mea dida flectunt.

Hic ^{valde} v. g. ab alio matris & ubere
Dignus profanis vsionis assonans
Cælo micatus foras idem
vicibus indormitis q; mæbris
Miranda ponti munera spiritus
Roburq; menti atq; artibus indita
At Fallacis aut efficta quella
Voce leuis lacrymisq; mutat
Vir tute cæli & munnere præstito
Exutus idem, itaq; oculis miror
Vexare pistimi mularis
Cogitur opprobriūq; præfert
Doroc tremendo iudicio Dei
Hunc parientem præterit malis
Hostesq; fumestūq; ludum
Vnica cōvoluit ruina.

DE HVMANÆ MENTIS INVERA VIRTUTE
INCONSTANTIA ex iudicium seculi
Cæmen tricolon tetra strophæ

Vides ne quantis publica res malis
Turbetur olim sū populis furib;
Notas reliquens impotentia ac
Disfilit abripiturq; cursu.

Dum

Dum possit ardens fingere regū
 Faustum superbis gestibus amulū
 Et mōmen et sceptrū seuerū
 Atq; apicem Tyriāq; vestem.

Iam bella gessit ducere praeiū
 Signis et armis se en se q; principis
 Romam q; castrorū mirantes
 Per ~~et~~ Ac titulas cumulare gaudet

Sic nam firmandum, sic putat arduis
 Victoriosum se fore praetis
 Sic capta promittit nec vno
 Regna sibi colibenda fore.

Sed nec probandis regibus obsequi
 Perdit a sper, nec tamen improbis
 obstitit inuentis iniqui
 Principis ac male cōsulentis.

Praue imperatis religioibus
~~Attendit~~ Blauditur ardens plebs patrij Dei
 obrita, permutat q; priorem
 vq; nouis temerata cultum.

Insanientes

Insanientes can fouet impigra
 Reges, nec aequis tam Damiris fuit:
 Et prona motus furensq;
 Ipsa suas properat ruinas.

Mixum me? pridem quam proprij Dei
 Blamē regentis caedia ceperant,
 Cum simplicis me sumptuosi
 Imperij male permittebat.

Praedicta regum in cōmōda quamlibet
 Damno sa rebusq; ac domibus forent
 Differre peruer sum nauandis
 Non animū potuere vulgo.

Humana quantos heu Sapiētia
 Affert tumultus, quot mala cōperit
 Nulla mage est furēta pestis
 Gentihommū q; Adami.

DE INANI GLORIAE STUDIO EX ANTECEDEN
 TE EXEMPO, et mēte tūcicolo tetrastrophon

Nil non laborum improvida mens sibi
 Motus regens dū refugit modū
 Et ~~multa~~ fumantes horrores
 Optae auens, inhiatq; famae multa

- 11 Ille est beatus, qui populi improbis
 11 Distat remotus iudicij procul
 11 Nec navigantem se procellae
 11 Credidit auspicijs qz vulgi
 11 Intentus alti sideribus poli
 11 Namqz soluit velaqz temperat
 11 Nec mergit alto aut a stupe
 11 Beptat agens pelagi carinam
 11 Terram sed vnde exalucrat adspicit,
 11 Longè nec audet litore cedere
 11 Portumqz contendit secundis
 11 Flatribus, mō tumidis timere.

Hic praemomentis constituit Dei
 Leges et almi consilium sequi
 Nec dexter abire aut sinister
 Nec cupide inferius se menti.

DE SAVLE OB AVDATIAM PULSUS
 & obedientia securitate gentium
 Carmen cicolon di Trophon.

Non tantum mihi (quomodo liberi
 Contingant animi munera liberi quomodo liberi)
 & Nostri aut consilij tamen
 Humanae aut superet vis sapientiae

Nectato

Nec tanto ingenio fruax
 Ut quicqz inferreis ferisibus annuam
 Non si reliquo muas
 Splenden fucata facie pingat imagines
 Admis Jam excipiam, nisi
 Normas atqz modis artificis Dei
 Agnovis se factibus
 Et tremas sepeius humilibus detur.
 Quisquis corrigere impius
 Tentat facta Dei dictaque vertice,
 Illum crediderim mali
 Inductu infuzias verberare spiritus
 Isidem & potibus ebrium
 Quis tam prima hominum summa perdet
 Expectus malus angustus est straco
 In faustu imperium gentibus
 Hen iactale iugum gentibus intulit
 Hoc semper metuam pius
 Hoc prudens caveam, ne male dis pari
 Comer iudicio alteram
 Intra xis se viam: quam sapiens poli
 Recta non prober. VIVA VIVICA
 DIVINUM OBSEQUIUM scilicet est salus

Hoc

Hoc sentire monet graui
Exemplo dormitus *Cyphades*, nimis *Cyphades*
Quo Dum quondam propeccus cepit
Caesarū pectus sanguine plerimo
Placari ex patrum Deū,
Attentū et populi sistere et hostijs
Et exoritur firmare frequatibus
longum Et ^{tantum} ~~longum~~ putat iam reditū seris
Expectare. Sarcinulis
Gesticq; in cunios irruere hostium
Hic rux sum studio improbo
Quamuis vq; sacris nomini bus parat
Extremum exitium sibi
Et sceptrū atq; apicem et pœ parentū decus
Natis abdicat et domo
Et que nunc veritus, munere sed Dei atq; omni
Laxi contigerant Dei
Is culpa is proprio crimine preadit
Dum videtur fouet impium et
Sernat, ius suus enim cedere, Principem.

193
Delectos q; omnium greges.
+ ~~Am~~ atq; sacris destinat ignibus,
Clementiq; licentia
Impulsus penetrat per retitū mēphas
Erga miserō in chita
Membroru species ~~ma~~ factaq; ruz poris
Nides, regius aut decore,
Non robur ve animi profuit et sciens
Pugne dextera et omnibus
Explorata modis regia dignitas,
Tantum perdidit ~~malis~~ boni
Qui se non facilem prebuerit Deo.

+ Simplici pietatis foelicitas
DAVIDIS EXORDIA. Carmen tricolon
+ tetrastophon.

Qualem nitentem frondibus arborem
Quam cultor vdo margine fluminis
Plantauit ekta ferax
Denumero serie q; omnia
Miratus

Miratus olim crescere summa
 Aetatis ultra tempora crescere
 Et spiritus praestantit trunca
 Atque comae ^{viridis} ~~vires~~ decore

Hanc laudat umbras, hanc nubibus domus
 Praefere ^{ore} firmam, necrabie Notin
 iura ut cedentem, futuri et
 Concipit hinc bona signa fructus.

Talem reductis saltibus Epirathie
 videre lati desfradem accolae
 Prima paternis in iuventa

Nos se greges strama vigilem boni
 Pastore oues vigilem boni.

Non ille quamvis breuior ac suis
 Non comparando corpore fratibus
 Prudente cuiquam corde, certis
 Consilijs monitisque cessit.

Illo nec usque vivere pulchrius
 Vultu, decora contigit aut comae
 Praesentius nec comparans
 Artibus ingenium probatis.

nogetur
 bona.

Prudente Erta colloquio grauem
 Regi probabat, qui audierat prius
 Atque ^{hanc} ~~aut~~ ^{rus} ~~amicantem~~ canendi tem
 Atque Lyra fidi bus peritum.

Nec seymis ille, robore nec minore
 Laudatur aptus ^{propria} ~~duere~~ iugere
 Vesosque strauisse, Leonum
 Horribiles ~~domuisse~~ soluisse malas.

Caelo probatum non specie virum
 Sed corde purum, sed fide ^{simplicem} ~~simplicem~~ candidum
 Pinguis perundum rore oliui
 Mente noua Deus imbuebat.

Matura posthaec roboris edidit
 Exempla pugnae et sapientiae
 Felicibus miranda semper
 Vtibus, et bene digna laude.

Testis peleset prima laboribus
 Caelo minata dum Goliath videt
 Immane demissum ruinae
 Atque Longa soti

Ampla

Ampla soli spacia occupantem
 Tunc illa retro turba tremens fugit
 vasto cadentis territa ab impetu,
 Victor caput cum ponderosum
 Et gladium iuuenis reportat.
 In lamentes terga superbia
~~Qua~~stante victus perdomuit fide
 Armata divino actimare,
 Caetera, nil ma^{te}uens, inezimis.

Artipia sub ymperio in quatuor
 Tunc illa rursus in unum
 vultu cadente spem et amorem
 Vultu angustis ponderatibus
 Etenim gladium in unum
 in unum tunc supra perperam
 in unum vultu perperam
 in unum vultu perperam
 in unum vultu perperam
 in unum vultu perperam

191

192

AD DAVIDEN Carmen alterū
dicolon tetrastrophon

Armis a terris lasiade ornati
Sanctae ex culte diu, mūcades essem
Carmen, quale soles fundere dū viros

Præstantis canis, annue
Et concessa tibi munere prouido
Impetire volens munera tantuo
Vati, multiphes qui tibi, sed breue

Laudes carmine dedicat.

Non tu nempe vixis, non patribus minor
Quorum sancta vixis nomina vixibus
Longo cōmemorans tempore viuere
Cantariq; bonus facis

Ut selectus adeps visceribus sacris
Aras dum liquitur, gratior imbuat
Distanti sic in millibus Israel

Tu vati egregius places
Quem mixta nouū præliatū ducem
Vidorem per agros currere proximas
Gaza, perq; suos, regna per cetera
Follicem inuenim canūc

Insultum varijs vsq; laboribus
Ingrati munitū priores et homo
Coniuncti officio perdere totumq;
Liuor frangere nō valet.

Inmixtum stabilis te monitis Dei
Instructusq; fide, nec valet extorere
Gentis multam annis pellere de gradu
Nec vis. fraudisue domestica

Harens v̄ mureo vertice Libani
Cedrus nō Zephyrus nō rabiem Nothi
Non luri calidū nec boreæ truce
Surgetis pauca impetū.

Ergo Iuda prior tecolite, Israel
Regem posterior suscipit, istucce
Vincūe dicta Dei cedit et irritū
Vulgi iudiciū leuis

Nulli felicioe dextera, seu feram
Chami progemem pellere ab v̄ebibus
Tendas precipinis quas nimium dū
Sexuante opprobrio patit.

Concordi

Concordem Saturnū, siue potentiam
In festisq; tuis fimbriis antea
Fretes, exiguo et sustere viribus
Fralis iam spacio iube

An nō, Memerios et populus iugo
Vegas impposito atq; imperio domas?
Et pacem agricolis v̄ndiq; et orū
Leuitum p̄gibus eras?

Hic v̄ cura breuis ritibus annis
Attemplas, felinus muribus vacet,
illis cultior ut terra benignius
Fruges q; et pecudes ferat;

Vnde et iuguis eat taurus, eat caper
Caudenti q; aries veller, p̄ceperit
Cextis qua q; cadens oculisq; m̄p̄bas
Aram victima et impleat.

Hinc festa uberibus gaudeat innocens
Rur̄ isturba libens fructibus. At prior
Flamen sepositas primitias ferat,
Nec pauper metuat famem.

Nullus

Nullus te in fidiis cedere cautos
Armatus veacies fortior hostium
vexare, exsuperas cetera, sed magis
Laudaris patientia.
Namque hac incolumem per focii imperi
Prudentemq; dolos currere per decet,
Hac perennata homi bella, per impij
Nati infesta pericula.
Victorem vsq; tui te quoq; dixerim
Raraque est hominum summamq; gloriam
Mentis cupidæ feras exponeres
Quævis iram atq; animû regis.
At in iusta mali facta cupidi mis
Exemplo munitus supplice corrigis
Consursum ex patris tegrotas grauis
Culpe ac multiplicis reû
Ardentis humili sic animo minas
Decreta omnibus verbera iudicis
Sic te supplicio preripis aspero
Atq; actum experieris iloces

Artim

Artim, qua reproba paritate vie
Lapsam, qua redeat mîribus anxijis
Spes turbata malis criminibus, fides
Fidem qua tenet gradû
Te quis sacra modus quis deceat mitot
Circantem vberibus tradere sumptibus
Delectat propriû regibus vnicè
Et carro studium Duc
Tandem te seruo læta quietius
At suprema iubet ducere tempora
Aeternû solus sanguinis ac tui
Promissum imperiû polo.

AD SALOMONEM.

Ad Dauiden carmen alterum,
 diabolon tetra strophon

Annis atemris resstade o mihi
 Sancte & culte diu manes ades, & sem
 Carmen, quale soles fundere dū viros

Prestanteis canis, annue
 Et concessa tibi munime prouido
 Impetire volens munera iam tuo
 Vati, multiplicem grati tibi, sed breui
 Laudem carmine dedicat.

Non tu nempe viris, nō patribus minor
 Quorum grata p̄js nomina vestibus
 Longo commemorans tempore viuere
 Cantariq; bonus dabis.

Ut selectus adens visceribus sacris
 Aras dum liquitur gratior imbuit
 Sic te ex p̄cipuis millibus Israel optatiss^{è selectis} in millibus israel
 Praefert egregium patre Tarvati gregis plac
 Quem mirata non uam praeha sum ducem
 Viduere nec agros currere proximos
 Gaza, nec p̄ suos, regna nec extera
 Felicem iuuenem canunt vident.

Vexatam varijs vsq; laboribus
Ingrati mimū Principis optinās ex bono
Cauidi officijs perdere contumax
Livre frangere non valet
Inmixtum stabilis te monitis Dei
Instruamq; Fide, nec valet eximae
Gentis multa manus pelleri de gradu
Nec vis fraus ue domestica.
Harens ut mince in uertice Libani
Cedrus non Zephyros non rabiem Noti
Non Euri ~~tepe~~ calidum nec Boreae fruem
Surgentis pauet impetum.
Ergo Iuda prior te colit, Israel
Regem posterior suscipit: ut homi
Vincant dicta Dei, cedat & irritum
Vulgi iudiciū leuis.
Nulli certamagis dextera, seu feram
Chami progemem pelleri ab ue bibus
Tendēs precipuis, quas minium diu
Seruant opprobrio patrum.

199
Concordem Sarrapā suae potentiam nullum
In festamq; tuis finibus antea
Arces exiguo & hinc tero vicibus
Tractis in spatio inbes
An non ^{in se ferus impolitus iugo} Armenias ~~propalas~~ iugam
Veges ^{urges Armenias} ~~impolitas~~ atq; in perio domas.
Et pacem ageris vndiq; totū
Leuitū gregibus creas,
His ut circa breuis ritibus annuis
Actemph ~~salis~~ assiduū muneribus vacet
Illis cultior ve terra benignius
Fruges & pecuāes fecat,
Vnde & pinguis eat Taurus, eat caper
Caudentiq; aries volere, ve explet
Certis quaeq; cadens ordinibus seclis
Arā uictima & implet.
Et festa vberibus gaudeat innocens
Ruris turba libens fructibus, at prior
Flamen sepositas primitias ferat,
Nec pauper metuat famem.

Nullus te insidias cernere cautior
Armatas veacies fortior hostium
Stravisse, exasperas caetera, sed magis
Laudaris patientia.

Namq; haec te in colamen per socii improbos
Prudentemq; dolos currere perdocet,
Haec per nata dormi bella, per inq;ij
Nati infesta pericula.

Victorem usq; tui te quoq; dixerim
Rara quae est hominum summaq; gloria
Menti si cupidae frena reponeres.

Quis iram atq; animu reges.
Ate iniusta mali facta cupidinis
Exempli mo ritus supplicis corrigis
Censuramq; pateris, teq; ^{teum} motas mala
Culpa ac multiplicis reum notas.
Arduentes humili sic animo minas
Decreta et mimis verbera iudicis
Sic te supplicio praecipis egrotui
Atq; artem e experientis doces.

Artem

Artem qua reprobae perimitat via
Lapsam, qua redeat mentibus anxijs
Spe fugata malis criminibus; ^{gradum} Fides ^{habita}
Qua firmu quatenat gradum.

Te quis sacra ^{modus} habitus, quis deceat modus minor
Curantem vberibus tradere sumptibus
Delectat proprium regibus illicet
Et caro studiū duci.

Te tandem sermo leta quietius
~~suprema~~
Ac suprema iubet durere tempora
Aeternum solū sanguinis ac tui
Promissum imperium posto.

Ad Salomonem caemen dicolonie
te altophon saphicum.
Et sapientie utilitas in omne vitae partem
Te tuu dignum Salomon parenti
Proximum nostris memores feremus
Verbis; non quas Lyra vestra laudes
Edidit olim.

Quin & autorem solidi q3 veri e
Artis ~~per~~^{fulum} veteris magistrum
Scripta confirmant tuate discretam e
Pulera docentem.

Barbaras postq3 ~~scilicet~~^{sapiens} relinquis
Feminas, quarum male feriatis
Cespeas votis facilis, te impu
Brodidexas iam.

Exulem pravo vitio e vagantem
Reversus accessis revocasq3 mentem.
Corrigit stultae melior senectus
Damna iuventae.

Nequis ex ompla simile ~~perire~~^{ausit} infleat ex
Floridos ~~terris~~ moneo, peramos
Sepe in errore medio heu medio ~~diem~~^{occupat}
Atra diem nox.

~~IN ROBORUM~~

IN ROBORUM SALOMONIS DISSIMILEM
FILLVM. ~~car medicinali disceplina~~
Caemen dicolen distrophon

Non

Non aetas, neq3 regia
Olim dulcia bonis progenies avus
Nec siquid valeat nepos
Non iactare suu, perpetuis diu
Illustrare re humoribus,
Nec, seruare potest in columen domu
Non vis magna superbia,
Expers con sijn, nec iuuenam manus
Hereditam stabili dabit
Regno ferre patru sceptra potentu.
Nam magis arbitrium Dei
Celso saepe apicem vertice sustulit,
Quem quandoq3 bidentu
Custodi ~~disimilem~~^{vol iuueni} edite: quesi transulit in caput
Aene transfuga e infama Idemq3 imperij decus
Nati genti vici detulit in caput. Disertus famulo, sic dare
En terre, maris ac poli ~~transfuga~~
Qui vnus iura bonus frenasq3 temperat,
Clementisq3 modestia
Integra q3 fidem iustitia fouet.
Astrorum numero pacem
Bis feris populus sobolem fratribus editam
Quondam les trades vagam
Diuisamq3 potest cogere in ordinem.
Et certo regit innocens
Clauo non grauis est ille minoribus

Non

Non maioribus arduus
 Fidis usq; pius, Lemior æ mulis.
 Quamuis non melior sacra
 Quiq; bella gerat, nemmo beatius potuitius
 Hostem firmibus arceat.
 Nec se propositū tendere litem,
 vicinū capere aut parat,
 Nullus consiliū de steriore ~~bonis~~ magis
 Certas ducat in exitus,
 Actumq; suis conciliat decus.
 Hunc qui proximus excipit
 Hæres magnificam gemere regiam
 In formare ostentibus ^{commisus}
 Et verbes et agros ^{præcipuus} audijt.
 illum Fama per Hesperam
 Per ortumq; volans per Borea inuios
 Tradus et calidas Notthi
 Oras multifona fert celebrentuba.
 Cuncta intempora prouidit
 Hostes quem metuant, quemq; cum eē su
 illustri sapientia
 Vincentem facit primaq; secula et
 olim secula postera.
 Et qui regna bonis iudicij's bect
 Quæ turrita Tyrus videt
 Quæ Iordanis aquis mobilibus lauat.

Ase

Ase quæ paxta laboribus
 Multis perit curus firmat et artibus
 Quod prudens Salomoni patris
 Conseruat, solidare imperium, integris
 Sanctis legibus exhibet,
 Hoc amens Reboham Robram chispat impio
 Præcepto consilio malis
 Fertatunq; modis corruere aspicit inuidit ingemie
 Certis recta momentū
 Dum parere negat concilijs patrum.
 Ac mox dura minax leui
 sensuū tam populis equa potentibus
 sese difficultem et metu
 Præstare terribilam quam cohercupit.
 Tantū stultitiæ vitres
 Conturbare valet caeca protreuitas.

DE HUMANÆ ASTVTIÆ INSANIA IN IRBA-
 CHAMVM Cæmen dicolon tetraastropho

An non sat stabilis consilium Dei
 Hebet largamannus ponere principem
 Nulliste emicitis ante laboribus
 Lieboghamre beauerat?
 Nuxre quem Pharijs membris exulem
 Deductū folio collocat, aculem

Tergmi

Cura dei de Terrantiu revocatione
Carmen tricolon tetrastrophon

Laudaris alti consilii potens,
Incomparanda qui sapientia
Telluris et celi marisque
Unus opus facis et gubernas.

Non nullus est cui con similis Deus,
Nemo secundus, seu velis edere
Nonante cuius visa mundi ex-
ordia seu posuisse fine.

Doctus, valensque et qua fuerant nihil
Virtute verbi semina proleone promere
Facienda et corrigenda in annis,
Quotquot agit renovatque tempus.

Nil non volenti subitit ^{du} tibi
Nil ^{halet} ^{post} volenti ^{negabitur} ^{neque} ^{pot}
Cuius ^{est} ^{meta} ^{extat} ^{fixa} ^{meta}
Viribus ingenio, ac sapientia ac supremo.

Fas cum faciatis ~~his~~ ^{rebus} credere vatibus
Hunc, ut benignus docuit, omnia
Quae cuius communitatis ^{audire} ^{audire}
Nomina numeribus praere.

Nam quae patenti visceribus pectoris
Curae tantum ^{vel} ^{proprias} valent

Nates

Natos, genus mortale, quantum
Ille fouet sobolesque ~~Abaua?~~ ^{Abaua?}

Cui se colentis non latet est viros
Scruare tutos, subque salubribus
~~Pennis~~ securitatis
Securitatis semper alis
Praesidio ~~in~~ ⁱⁿ ~~peridos~~ tenere, ^{intrepidus fouere}

Ni quos vel error metis improbi
Noxio maligna exempla ^{tradunt} ^{mutant} bono
De calle seductos, infertus
Assiduis operis reponat. reponat.

Quis longioris non patientia
Miretur amos, quot bonus improbi
Dum meminim ^{quod} ^{vult} ^{intere}
Assiduis reuocator ambis?

Testes mearum multiplices vizi
Sententiarum, quos grege de sacro
Vatum creatos magna quondam
Ferre iubes operum pericla.

Nec dum nitentes multi fugax ~~et~~ ^{per} ^{per} ^{per}

furor

His exempla ratus paues. ^{colligis}
 Quamvis antiqua memoret tempora ^{composita} ~~periculis~~
 Perce o nobilium decus
 Vellei atq; animae pars potior meae.
 Non frustra dubitas graueis
 Casus. Namq; citam perniciem impijs
 Liber fallere nescius
 Praedixit scelum nibe pernicite.
 Natiuo premimur dolo,
 Auex soq; Dei munime viuamus.
 Dum nostrum cohimus male
 Fundum; incompotiti & praedia peduris
 Duris crescere sentibus
 Ignauis parimur graua q; semina &
 In foelix soliu bonis
 Impune aspiciamus frugibus addita.
 Non quando ulterius fecum
 Regnu cupiditas constituit, quibus prauo cupi
 Aut quo tempore ^{illam in temporibus magis} ~~haec sunt haec temporibus~~
 Fraudem & perfidiam, furtaque callida
 Mortales

Aut quo tempore
piemus

Mortaleis docuit nouis
 Comerit famolis, protegere imperi ac ^{commetata}
 Luxis nomine futius,
 Et vallare truci gente satellitum?
 Immo prius iacet solo
 Quondam Simplicitas: tam liida veritas
 Nostris iam populis abest
 Atq; ardens proprij ac nescia commodi
 Caelo nata benignitas
 Nullum sueta sui pellere ab v. libus)
 His e simibus exulat,
 Ingratis q; hominu sedibus ite procul;
 Quas ignaui oti e improbae Quas oti comes improbae
 Reoles de lidiae Luxuria occupat.
 Atq; huius comites serues
 Illudite varij q; artifices fuci
 Immuris q; Superstitio
 Haud ignara nouis e ingerijs
 Audoq; ingenio imponere creduli ^{Audax}
 Vulgi ac dettere oyes
 Mordax q; oculos Indere fascino.
 Nunquam

Nunquam iniuria saevius
 Gratulata in ~~mis~~ tenues legibus illeret
 Supremaeque potentiae
 Et fasce et bifidis septa securibus.
 Quidquid Dux populum velit
 Ius fasce aut operis munere aut, licet
~~deur Plaudis~~ ~~Stentis~~ vocibus approbat hinc lupis
 Coenorum atque aurum turba rapacum
 Atque vicis eadem unguibus
 Praedae hanc exiguam particulam capit.
 Maioresque minoribus
 Causas atque viam exempla quoque referunt
 Laedendi innumeris dolis.
 Atque ut quisque suam cogat ut improbae
 Insequere cupidini,
 Nec quantum sit opus, sed pretium aestimet.
 Si mendacis turpia
 Profiant vel leuiter, prodero nil quidam;
 Fingendi quoque peccitior
 Et laudem et meritum et praemia praeripat.

Solo

Solo nomine differunt
 Nunc Fas atque ne fas, caetera moribus
 Conturbata simul fiunt.

Divicilsum peritus de proprio loco
 Ius frustra omne requiritur.

At Horre si quis parens delictor
 Aequitas

Non est, qui medicas manus.

Huic pesti admovent, damnaque seculi
 Averti stidenti studio citus

Compescat monita voce ve libera,

Qualem veridico edidit

NATHAN ore bonus caespere regum

Pectus Pectus sanguinem et hanc magnificum et caput.
 Illi publica non satis

Accusare fuit crimina, at intimi
 Occultata mali diu in

Regis visceribus viscera fange adurere
 Et mors et animus dedit

Et quem quam hanc mutuens obsequium Dei

Dolto parcere remmivi

Curam nec

currare aut proprii damna periculi
Alit *Alit* dum cetera fidelibus
Fomenta officijs sedulius offerat
Non horrere minaculū
In sanū stomachum aut robora Principū
Quos nō tam vitio suo
Quam desiderio dixerō liberi ac
Fortis consilij ~~feros~~ improbe
Et sese et populū precipites dare.

H. ELIAE VATIS AVTORITAS
ET SEDVLITAS.

Carmen dicolon distrophon.

Nec modo consilijs monitis sermoneq; fido
Vatum pollicitisq; mimis que
Furres tomentes huminū turpibus veterino
Torpentis accere paras se
Dixeris o pater o princeps o ~~ferus~~ magne mag
Aeternae ~~Dux~~
Nostrae dux autorq; salutis:
Sed quibus esset opus, cunctas infirmo ueris artem

Atq;

Atq; operas impenderis omnes,
Censuram sponte ipse subis, patrisq; notari,
Terrarum censoresq; poliq;
Unus pro multis (vatum nisi plena fuisset)
Castra olim cuneiq; frequentes)
Sufficeret natus Theba defendere partem iustas
Nempe tuas et vincere partem;
Elianus fortisq; am^m patiensq; laborum,
Membra a spec vultuq; seuerus
Contemptor leti et cunctis tua iussa periculis
Ante ferens miranda q; promptus
Edere prodigia accensq; potentior igni
Tellurem suare negatis
Imbribus, atq; famem populis gregibusq; parare:
Post imbres reuocare benignos,
Seu pueri instaurare animam, diffringere ~~lax~~ et orci
Clastra velat natumq; parenti
Reddere iam raptum feliq; exoluere vinculis:
Hospitis officiumq; benigni
Explere, atq; leuem impensam tibiq; tibiq;
Ammonamq; repemere certam.

ille

Præbent aratrum, plaustra, iugum sacris
Murus paranti materiem fecit,

Fructus labore ~~et~~ ^{et} ipse tauros
Rite facitq; epulisq; alienat.

Testem magister quem ^{legit} ~~erat~~ igneis
Sublatus alta ad sidera curribus,
Cum flumen ausiuit iubenti
Discipulo, tremuitq; vestem.

Hinc et veremur certa Fides viram
Et diligenter principibus tuht
Incomoda nunc, nunc sabibri
Voce alijs, alijsq; ~~et~~ ^{et} ~~usum~~ ^{usum} adortum.

Desideratas vae sitientibus
Absq; imbre lymphas prospicit, ~~offert~~ ^{offert} ~~eminus~~
Quis enocatur Ludit hostem,
Funditus ac iubet intire.

Natura formas, principia et modos
Mirata rerum ~~de~~ creditur omnium,
Quas fore Sephati natus olim
Non solitos dabat ire in usus

Viles

Viles liquoris ^{cui} ~~non~~ pretium merent,
Crebros ut implet pingue oleum cados,
Quomina exoluit mariti,
Atq; domum bene patet vxor.

Tum tristiozem felle cucurbitam
In iura vixit dukia ^{prohinc} ~~præcipit~~.
Et vatibus præbet probandas
Olla epulas meditata letum.

Ferri innatantis pondera dū super,
Gaudet, modo qui perdidit omnes:
Acturba discedit benignè
Exiguo saturata farre.

Latatur hospes iam mimum diu
Prolem negatam munere comodi
Gratq; contigisse vatis
Hospitij meritum fidelis.

Nox dolosa mater credere, filium
Lugere ademptum continet, ac pia
Sæmone deposcens requirit
Et recipit bene restitutum.

Særo

Sancto exprobrati flumine principis
 Quae membra nuxer foedera venerant,
 Solum Deorum ritè verū
 Quem solyma celebrant, fatentur.

Agrosicis hostis cōsilia irrita
 Vimq; impotentem evadere, ubi Deus
 Vate ~~admiranda~~ occulta ~~forma~~ certam
 Praesidiū ~~quod~~ ~~patris~~ tutelam.

Hero paratas insidias quae
 Narrat clementi tristitiam et metū,
 Idem q; praescriptos ~~potenti~~ ~~se~~ secuti se
 Hosti oculos quae ~~admiranda~~ expansit.

Captam catervā Lemae exagit
 Coniura, testem q; esse iubet suae
 Virtutis humanamq; clāmeris
 Officij placida intrepidaq; mentis.

Idem q; gentes qui docet exteras
 Quae ~~in~~ ~~varibus~~ ~~sit~~ ~~summa~~ ~~modestia~~
 Sit varibus quam culta modestia,
 Desideratae disciplinae
 Rex sequitur, repetit q; poenas

Dum

Dum negligentum culpa grauis patrum
 Praue educatū viridicibus genit
 Natos ~~ab~~ ~~ur~~ ~~sis~~ ~~per~~ ~~emptos~~
 Ossa legens, sacras et artus.

Idem profano providus anteo

Fausis ~~reganti~~ pollicitū Dei
 Visisse firmatum, suoq;
 Interitu dedit expeiri.

Iniuriarum ac multiplicis doli,
 Quae aula flagrat regia, sedulo
 Delectus ~~esse~~ ac dicatus vitore
 Huius inite peragit q; iusta.

^{Post}
~~Tunc~~ ~~destinatos~~ exitio Syros

Regem timentem praedocet, instruens
 Quo more directis sagittis
 Conficiat peritus q; perdat.

Plebi dolenti ac regibus omne
 Tutū, tacet dum, praesidiū audijē;
 Nec morte solvente efficacis

Numeris

Murex officinam remittit.

~~Tanquam~~ ~~esse~~ ~~ad~~ ~~sepulchrum~~ ~~membra~~ ~~cadaveris~~

Virtute sancti surgere corporis

Dulceis redire et vita ad auras

umbra p̄j facit Elisei.

DE IESAIAE VATIS ORNAMENTO, DOC
TRINA ET ACTIONIBVS

Carmen sapientium Adonicum.

Turbidum gaudens trepidat recenti

Mens metu, nec iam valet inquietum

Pectus infernos colibere motus,

Capitulum ~~tu~~ ~~q̄~~ ~~labant.~~

Nuncius modum referat diei

Lucifer claustra & crepare summi

Cardines caeli, paruit q̄ eoce

Porta fenestrae.

Qua pater mundi superumq̄ rector

Protulit canum caput ac tonante

Voce conscriptas operas probanda ad

Muria mittit.

Pulsaq̄

Pulsa q̄ in sucti somitus furore

Templa cœcus so tremere fimbriae

Densior globis penetrat, sacratam

Fumus in eadem.

Præbuit se tum facilem vocanti

Natus Ambo, tamen v. l. q̄ sanctum

Horruic visum proprii ac pudoris

Consequi hæsit.

Auribus tandem & Labijs Ministri

Rite purgatis manu & efficace

Igni virtutes animo atq̄ diua

Robora ducit.

Hinc pios præsens animare reges

Improbis idem populis minari ac

Regibus Vates moritus magistro

Numine disit.

Paruit cuius rutilante dictis

Sol miteris curru, mediumq̄ Lucis

Constitit certo remouare iussus

Limite cursum.

lanq̄

Iamq; metato moribus reuo
 Victus & morbo superante Princeps
 Quinquies terras sibi gaudet aucti

Temporis annos.

Hosius infesti Solymos premētis
 Irritos ^{tantat} feriat fore iam furoris
 Evenerit quidquid monet ac fidei
 voce profatur.

Impetu saevius feriente ut olim
 Ventus ^{terram} & campum & pelagū percurget,
 Quasq; alit cedros Libanus rivulis in
 vertice, frangit.

Moxq; de caeli regione ductis
 Imbris campos rigat, & creandas
 Implet arborum fruges varijsq; adornat
 Fronibus agros

Non secus proles gemre sae Iudae
 Cui salus nomen facit impium in
 Principes feruens relinquit suaeq; in
 Crimina gentis.

Providus

Providus moxae scelerumq; culpas
 Scindit ac dicit insequitur severo
 Nec mala venente tetigisse cessat
 Ulcera ferro.

Damna sed posthac sua sentienteis
 Morbi & haerentis peritus medullis
 Rite peccatos animos salutis
 Edocet almū

Tempus ac dandam genz i piorū
 Vnico aeterni miserantis ultro
 Nummis facta ^m sua pertinacis
 Munere vitam.

Quo nihil dicit ferris aut secundum
 Posse mortaleis agitare sensus
 Quippe quae sola efficiant beatos
 Dona Deosq;.

HIEREMIAE VATIS ASSIDUITAS EXER
 CITATIO ET ASSERTIO.

Carmen tricolon tetrastrophon

Tam multa quondam prohi dicit ac quodoc
 Videre praeuos secula principes

Atq;

Atq; una trahenteis secutum
Se populum in coeles ruinas.

Vnum modesti desfradem impetere

Exemplar auferam, auferam & alterum

Huic Ezechiã, nec Iosã

Partibus inuideam ve laudi.

Semper probanti numeris histribus

Curaq; sanctæ pondus & integram

Mentem & pietatis superstes

Fama boni decus adrogabit.

Sed cæterorum placraq; regio

Indigna dicas pectore nomine

Partim q; sensibus benigno

Iudicio ac pariter mutabis.

Hos nunc timentes restraq; sculos

Tractare, eosdem præcipiti gradu

Nunc deferentes iuxta summi

Numinis ingenui ac timorem;

illos imiti a principio feros

Regni

Regni pudoris speznere terminum

Nescire paratos quid inter

Sæta adeo cadat & prophana.

Atqui neq; illis temporibus vici

Qui fas temerent iuraq; quinefas

Nec defuerunt qui seuro

Consilio ac moritis unabant

Nam ~~plena~~ plena constat recta monētū

Vatum frequenti collegia ordine

Queis fortiter munus peractum

Cum populis proceres fatentur

Quid non sacro è sanguine sermias

Ortus probauit munereq; & fide?

Quid nō ab inferis tyrannis

Pertulit ac variante vulgo?

Quitunc ab alno matris & ubere

Tantis diatus prodit honoribus

Virtute & ornatus erat ipsam

qui

creuerat

Creuetat & sapientiam inuentam

Non alter illo fortior ignea viuida propheta

Magni tonantis iussa peragere
Aut creditum portare pondus
Ingemio patientiore.

Præsens vel rina a stipe reuelare
Trauis notandam fructibus arborem
Rursus qz hebetas beatas
Germimibus renouare plantas.

Structam item summis sumptibus ac dui
Molem paratam quamlibet arduam
Hic efficacis vi repente
Dixit exohintqz verbi.

Atqz vnus idem moenia si velit
Pulchris decora ac firma reponere
Saxis, potenti voce ductu
Surgat opus ne bulas qz vincet.

Non rupes

Non rupes alto, non scopulus mare
Fluctus frequentis temere tutior
Euri magis acut immota crebra
Aesculus exuperat præcellam furoris

Quam mille duras usqz laboribus
Exercitatus vincere licet
Confundit in stæis tyrannos,
Et populi maledicta frangit.

Verax gemensqz tuqzibus amulis
Certum dolo si prædicat exitu
Sermonis blandientis
Diuinitibus iudicqz vulgo.

Constans benigni pollicitu Dei
Magnae & salutis facta parentibus
Promissa caelestisqz regni
Præmia spemqz docet fidemqz.

Damocles

818
Damnanda moerum corrigite integer
Exempla, vivis legibus admotans
Quid numen offendat, quid ultro
Molliat ac referat benignum

Addit profanis fecundus aulicis
Regumque sceptris et solio minas
Regnique praedicat propinquum
Excidium et iuga iniqua ab hoste

Sensit catenas non bene credulus
Rex vera vati qui monet ac pia
Hinc cuncta demum sacra et verbum
Vixit edax inimica flamma.

Quem nunc tyranni et plebs levis optima
Suadente iniquis et impulereant moerum
Hinc inter hostes mox videbant
Sistere Principibus priorem.

Nam praestat altum consilium Deus
Vatibus honores providus asserit.

Et

Prudenti item summis sumptibus ac dim
Nolem paratam quam libet ardonem
Hic effusus vir repente
Diruit exohitque vici
Inquit vnus idem materia, si velit
Dulchris decora ac fema reponere
Saxis, potens vocis dulcia
Surgit opus, nebulas que vincte
Vnde ruyes atro non scopulis mari
Fluuius frequentis temere formos
Euri magis aut immota crebras
Aesculus exasperat furoris
quam milia durans vique laboribus
Excitatus vincere tyrannos
Confundit instantis tyrannos
Et ego qui maledicta frangit
Vixit gementem inuenibus amulis
Certum dolo si praedicat exitum
Securum astra blandientis
Diuitibus stolidi que vulgo
Constans benigni propositi Dei
Magnae et salutis facta parentibus
Promissa caelestis que regni
Praemia spem que docet fidemque
Damnanda moerum corrigite integer
Exempla vivis legibus admotans
Quid numen offendat, quid ultro
Molliat ac referat benignum
Addit profanis fecundus aulicis
Regumque sceptris et solio minas

Regni que predicat propinquum
 Excidium, et in ga dura ab hoste.
 Sensit cathanas non bene credulus
 Rex pro amore mentis comoda vocibus
 Hinc cuncta demum sacra et verbum
 Vrit edens inimica flamma
 Quem nunc tyranni et plebs lauis opto
 Suadentem iniquis expulserunt modis
 Hunc in te hostis mox videbant
 Sistere prius quibus priorum
 Nam praestat alteri assehu Deus
 Vatumque timores proinde usas ferit
 Et pro merentem re salubrem
 Letiferum hancem ve misit.

EZECHIELIS EX
 CATION

LIBER QVINCTVS

PENTECOSTE

ELEGIA prima.

Demersis celebranda dies iam frugibus auras
 Ire procul curas moestitiamque iubet.
 Ipse suam geminans lucem Sol aureus almae
 Praecipit augeri munera lactitiae.
 Nunc ergo requiescat ager requiescat et omnis
 Exerceat dominus quem, proprius ne labor
 Soluente iumenta è stabulis armenta vagari.
 Fas erit, a saeuis sint modo tuta lupis.
 Ast memore effusum vasto peragrace magister
 Ne siccato aut lassum tardius ire pecus.
 Squamiger atque ludie piscis natet omnibus undis
 Securus, nullas dum timet insidias.
 Sancta omnes, moneo, peragant pagi otia et rebes
 Agricola et cantu liberiore sonet.
 Vos quoque vestra citi atque alacres curate ministri
 Munera quae sancto fas propecare die.
 Abductos pingui armento geminosque iuuenos
 Sistite, lamigeri pigrozaque alba gregis.

continuus Patri,
orbis perpetuus q̄ Amor,
Atri, audi et amabili
vossu te celebrari.

ac dicere carmine
te, nec noscere possamus,
vestra sacra canentium
te in montibus indas.

subtata subeas hominem
Nostris pedtoris, ^{hanc} et potes
Dilatate tibi, ac tuæ
Aptam ponere sedē.

Pater capie integram,
Verbum te Patri et capie;
Totum te Pater obtinet,
Natus te obtinet amplior ipis

pace ipse tenes Patrem,
Pleno ac numine Filium,
Idem tu Deus et Patri,
Deus Trino et idem.

nam Natum Pater inspicit
Decorum effigiem sui,
Suum diligit is decus
Pulchrum pulcher amatq̄.

Patrem Filius ut ^{videt} sui
Exemplar decoris ^{subdit}
Magnum Natus amat ^{Patrem}
Natum sic, et honorat.

diligit et ^{simul} Patrem
Ino munere filium,
Natum diligit et Patrem
Natus munere eodem.

Ergo unus es et Pater boni
Natus missus Amor ^{boni} Patris
~~Idem missus~~ Amor Pater missus ^{est} amoris
Natus Filius ab uno.

Ipse diligit et ~~Deum~~ Patre
Deum ~~Patrem~~, diligit ab ~~Patre~~ Dei
Splendorem genitum ~~Patris~~
Amat te quoquo usorg.

Ipsi Amore calant tui.
Per quem se penitus ubiunt,
Bonq̄ Amor sic et amat bonus Amor
Amas et redamans.

Et qui diligit ~~est~~ Deus,
Et qui diligitur Deus, ^{est}
Per quam diligitur Deus,
Et sunt tres, Deus idem.

Sunt communia gaudia,
Que tu suggeris omnibus,
Et Natus atq̄ Patri, ac tibi,
Queq̄ illi tibi ^{probat} ipse sunt

Virius est eadem oribus,
Et simplex sapientia,
Nec diversa benignitas
Vni de tribus unquam est.

Nonque simplicitas ubi
Natura tuiget unica,
Sic distinguere sic nephas.
Vel quicquam scariate.

Natum qui generat, Pater
Nunq̄ sic genitus licet,
Et quanquam genitus Deus
Non Patri genitor sic:

Quamquam quique et amat simul
Amorem simul offerant,
Nec illos Amor offerat,
Proletus quibus exeat.

Tamen non alius Deus
Est, qui vel generans amat,
Vel qui natus amat, neque
Amor est Deus alter.

Vnus tres igitur, Deus,
Non Dij tres, Deus unus;
Vnus est Pater optimus,
Natus optimus unus.

Vnus optimus est Amor;
Sic tres credere ~~numini~~ numini
In uno ducit fides
Nunquam fallere ~~numini~~ ^{solus}

Hoc tantum excipimus trium
Certo nomine singulis,
Ut nec sic Pater edites,
Hunc nec filius edat.

Néica solus amat Pater,
Sed Natus quoque diligit,
Atque uterque simul sa crum simul
Te producat Amorem.

Ames tu quoque, sed Amor
Proditus licet exeat,
Producat tamen haud duss,
Proditus quibus exis.

Sunt ac praeterea tribus
Volat omnia consona;
Quicquid unus, idem duo
Sunt, tres quicquid et unus.

Quisquam generat Pater,
Iam Natus genitus dixi
Hunc et hic amat, unicusque
Amor manet utroque.

Quicquid vult Pater efficit,
Vult et Natus idem, neque
Quisquam Spiritus haud vult
Quod vult cum Patre Natus.

Sed communia nomina
Sunt partita libentibus
Volat, nomina iurium,
Quas fert unica virtus.

Sic tu dicere SPIRITVS,
Sic et dicere CHARITAS,
Dici sic et amas ANCOR,
Noto et flamine FLATVS.

Donum te canimus Dei,
Donorumque potentiam
Pleno munere Copiam,
Thesaurumque refertum.

Orbem munusculis tuis
Et bonis varijs replet,
Naves plenas et integer
Donis cum omnia dicit.

Aquis uiuere tu ~~plena~~ non
Mundi principis ~~nam~~ datus
Idem lethiferas aquas
Terris post remouebas.

Aulae munia regie
Tenent qui superum chori
Certis ordinibus tuis
Prestant omnia nutu.

Quot caelum fouet ignibus
Terras ac liquidum ethera,
Tot ridens oculis probat,
Ac te cernit apertis.

Carum placido ac leni
Venti murmura se sonant;
Vndis te mare leuiter
Ductis neque reductis.

longe pulchra cacumina
Te inaccessag montium
Canunt, praeter nitentia
Te, collisq; iuventes.

seu molle fluens abie
Araxi, seu rapidus fugit,
Seu ripam superat uagus,
Centum seu tenet alueum.

In cursum Deus ~~annuum~~ annum
Honi compassat nouat;
Ignem, tardaq; frigora
Iungens distoliansq;.

De monstrosa natantium
Armenia et pecus humidum
Lato In Oceano canunt
Et littoribus uadis.

Diuorsis quoque uestibus
Compta et garrula te sono
Certans et numero impari
Vocat pennigera alas.

Audax te fera, te peccat,
Molles te celebrant greges;
Et quasunque parens alit
Tollit fortisq; animantes.

Humanum magis ac genus
Lethi et progenis Sethi
Te frustra sibi uendicat
Nullo ac nomine saxatum.

Hos tu.

Hos tu dum tibi preparas
Gratamq; in formis in domum,
Dum vis fingere singulas,
Dum componere et omnes;

Magnis imbutis actibus,
Arantq; ^{solvi} ~~fructu~~ modis ~~fructu~~
Custos, doctor, et impiger
Dux tutelaq; Princeps.

Inerata ingenio viros
Afflatu subitō edocens
Bejeluel Structores operum faci,
Mirandosq; magistros.

Sensum iudicibus probum
Samuel Praebes et sapientiam,
Qua rogant populi pi
Gregem legis equis.

Tu, cum barbarus obsidet
gedion Hostis et miseris promit,
Simplicem agricolam erigis
Ducem viribus auctum.

Hunc nec densa ^{impu, viru} phalaris ^{potest}
Arms uincere fulgida ^{visu} ^{visu}
Hunc nec effugere ardu
Valent fraudibus artes.

Antiqua celerem seni
Hibius Et lasso reparas pedem,
Quo praevertere regis
Currus ille et equus suus.

Lubes, intonat horrida ^{permissu, tremi}
Aecher; mons ^{tramo} ^{edibus};
Ninaz irruit et mare,
Terram et perdere gestit.

Minacis reuocat maria
Fluctus lectura ab arido;
Idem sidus et aethera,
Ielluzemq; quietas.

Quem uoles tibi dedicat
Aprum Pontificem bonis
Auctor unguis odoribus,
Fratribusq; sacrum das.

Per te de grege publica
raptus excipitur senex;
Seu quando iuuenis placet,
siue lecta puella.

Hos terris quoque in infimis
sano corpore iuuis
Abreptis anima in tuas
Gaudet ducere sedes.

Hos et ^{licet, corpore} ^{construunt}
Iubes ducere caecos, ^{turco}
Quosq; praeteriti dies,
Celant, quosque futura.

Maisie hos quoque lumina
Longa distita cernere
Velata ac tenebris facis
Et confusa caligine uidere

Non illos fugie abditos
Quicquid conuoluit sinu
Tellus; non pelagus praest
Hos latere profundum.

Centum abscondita clauibus
Regum consilia aduua
Illi clara uidentibus
Nouant irrita risum.

intima
colentibus
Nomen legiani tuum
Dicitur roantibus
Dicunt plurima Vates

is interpretibus pios
Greges alloquere, et mala ab
Ductos tramite deuos
Palanseaq; reduci.

has postera secula
Esse certa praescribas
Das, et que fuerant prius,
Esse nota futura.

docentē nihil canunt
Quod diffingere uanitas,
Hostis ^{vel malagupagus} ^{del} ^{queat}
Vis ^{turbare} ^{del} ^{delosi}.

Nam tu tempora permoues
Fino ab ultimo ad ultimum:
Te nec tempora conuocant,
Finit nec praemit ullus.

Infantes positos quoque
Alia matris in intima
Ipe ^{extremam} ^{facis}
Pestis esse saluta.

Et matrem gravidam ^{doqum} ^{uiter}
Voce uaticina ^{rubet} ^{edocet} ^{claym}
Qua latens utem puer
Dat responsa tacendo.

Quem tu corrigis et nouis
Aure flabit exaetas,
Hic cum diuitijs opes
Tenuit sceptraq; Regum.

adest potum 228
Iunct eloquium potens
Lingua cui sapientiam
Heres mutaq; cedat.

Huius idem medicas manus
Et ualentia suffias
Verba, que nequas ferox
Oris eunccere Princeps.

Quis index similis tibi
Arcano in folio solet
Explicare latentia
Non tangenda prophetais?

Nos nunc cartice in extimo
Versamur tenues libri,
Libri, quo Deus abdidit
Quicquid scire pijs fas.

Si quid ^{preferimus} ^{proferimus} tamen
Quod gregem tibi ^{dedidit} ^{innatq; mod} ^{trib}
Tantum, et nos sumus ipsi.

O, que spes animo excipit
Vota, si facili probat,
Hec si simplicitas placet
Vatis parua carentia.

Fac ut uiuida Chrysis
Nostris mentibus ardeat,
Quam non pestora sordida
Continere ualebunt.

Illam, que Cupido Deo
Gratis edibus excipi,
Componit animas ⁱⁿ ^{bono}
Coronatq; nitore.

Huius et aurea gratia

Nusquam non socia additor,

Hic ^{est} alma sororibus

Mundo ignota ^{comes} ^{est} ^{comes} ^{est} ^{comes} ^{est}

Quaeunque has facit hospite

Faudes pectora a visore

Illa et instruis omnium

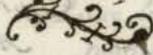
Cultu divitiarum.

Tunc noto melius tibi

Aucti muneribus tuis

Laudis principium megi

Gratiam concupimus.

De prouidentia Dei

ad Ludouicum Perezium. tricolos tetrastrroph.

Instructe sortis legibus optima
 Dulcis Perez, iam bene conscie,
 Contende praeceptum secundo
 Sidere continuare curam.

Quinque supremum funditus ad latus
 Nauem ^{fracta} repletam pondere dispari
 Vexas, neque exoptas olente
 Diuitias cumulare merce.

Contentus illis nempe negotijs,
 Quae nec piorum iudicium improbet,
 Nec possit exercere segnis,
 Subsidium miseris futura.

Dehberatum consilio graui
 Poctum tenebis, si neque dextera
 Clauum reflectas, nec sinistra,
 Nec properes, nimium ne cesses.

Non ceteris, ^{aut} ~~non~~ monstrantantia,
 Non vnda flatu spumica terreat,
 Nec litus inuitans ~~in~~
 illiciat ~~sternit~~ ~~reuolet~~ ~~uoluo~~

Stellam

luco

19mem

v. e.

Stellam sereno lumine præcuiam
Quam nauiganti proposuit Deus,
Et mente intentis Percepi
Serena oculis sequere & vocantem.

Permitti Regi cætera, cui tuam
Rem concessisti, & quidquid erit lucri:
Nam prosper educet labores
Ille tuos, minuetq; clemens.

Sen dubitandam dent scopuli viam,
Sen voluat altas vnda voragines;
Sen monte consistat minaci,
Sen sinibus remeet reductis.

Qui cumq; celis missus ab abditis
Ventus repulsum commoueat mare,
Nec differet, nec vela rumpet
(Crede) tua, aut faciet morari,

Namq; ille densis nubibus infidet,
Stridusq; clarum circumligat iniquum
Vespereq; parentis, habentis
Arbitrio & sapiente Ventos.

Versat

Et in sus illic, nil temerariis,
Nil, quam prophatum vulgus habet Deam,

Fortuna fortiter summe
Obtinet; aut sebit administra.

Is cuncta pleno mamina possidet,

Qui iam creator condidit omnia;

Is temperat volutq; cuncta

Summa potens, medianq; & ima.

Nil huic volata prætereiens leui
Aufert, nihil dat, quamlibet hæreat

Tempus, noui nil præterit recurrentis
Afferet, aut subitum indicabit.

Quin & præterq; postera tempora

Nascantur, idem præuidet, ac suis

Committit expresso camenda

Vatibus & nunciamda signo.

Hunc nec rotatis legibus obligat

Natura certas discere formulas,

Infructa nec cali mitentis,

Militia, aut series retardat.

Natura quidquid, quidquid agant, poliz
 Eiet quod alto consilio tamen
 Divina mens decrevit, hinc
 Nutibus orbis amat.

Miranda nascis quae patribus prius
 Sunt visa terra, suntque polo et saho,
 Hunc indicabant posse rerum
 Dignere et remouere formas.

Nostros in usus cuncta creauerat,
 Quacumque sepius lucibus edita
 Steteret; non ut illa probis
 Imperitent, sed ut obsequantur.

Atrous (ut illis commodius bonis
 Fungi deceret) semper oportuit
 Seruare ab ipso constitutum
 Munus et officium Magistro,

Qui regna caeli, qui maxis obtinet;
 Terrae profundum qui penetret sinum,
 Qui corda rimatur recumbens,
 Et variis animi latebras.
 Et variis animi latebras

Ille et bi sulcas despicit in vias
 Quas vel puerum tendere amant pedes,
 Delecta vel quas improborum
 Turba frequens celebrisq; calcat.

Quamquam neq; vno scdere conditus
 Istos vel illos dispare temperet
~~Maestrate~~ nascentes origo,
 Et varij comitentur ammi,

Præfixa prauos certa pericula
 Satichis abusus consilijs mament.
 Auctus ut excedat proborum
 Frustra quies viridisq; palma.

In dida testes caruerunt mea
 Fluctus rubentis litore & liquor
 Lusibus pepercit sepius, et
 Suberere imperium superbum.

Noxona vidit milia plurima
 Unde reducta vindicis obruta;
 Nox illa transiit fidelis
 Incohumes populi cateruas.

Illis benignus quos fouet, expedit
 Secretioris munera copie;
 Plenusq; producit repostas
 Delicias epulasq; cotina.

Aureus idem fœdera ferrea

Rigere inerti duritie simit,

Atq; ante foelices nocentiam

In calybem iubet esse campos.

Felix colendi quem studium Dei,

Quem sola regni cura tenet sacri;

Hunc (quam habet mundus laborat)

Exitu excipiet beatus

Roma. Dom. m. adu. 1575

Ad Sanctis Trinitatem
Hymnus

Quate numine proferam,
 Quate voce canens excipiat chorus,
 O que sidera gressibus
 Ac substrata tuis equora et aridam
 Magnam q3 aethra perambulas
 Cui Lucis regio fimbis obfiam
 Nullis constituit summum,
 Semotamq3 tua mente minoribus.
 Circumfusa q3 vestium
 Vsum cui referant lumina, terrarum
 Menfuramq3 regantia,
 Quae amplectant varis ac multiplici firmam
 Quantum claudit et intima
 Excludit spatij mundus et extima
 Cuius sub pedibus vagant
 Nox ^{mentis} ~~offundit~~ trepidis a spicietibus
 Nox ~~subiecta caliginem~~, et confusae nebras, et nubis laevae
 Mortalesq3 oculus comutit, actui
 Videndi efficit impotes,
 Contentosq3 suis esse opibus iubet.
 Ergo quem neq3 mentium
 Visq3 ^{Posse multa volans et volucris vis} sic vomeris multaq3 pernotans
 Prima attingere fimbria
 Vestis multiplicis, nec digitis pedum

Tellus

De te ^{laudando} sperare veritas

^{laudando} Trinitatis canere ac muneris datus

Quantum Lex venerabilis

^{ratio} Et Cultus atq; ^{ratio} debita postulat et monet

Sed quid dicere possumus,

Quid sentire hauritis munere datus?

Cum praesentia ponderis

^{mes} Vel contactu tui ^{mes} ~~fracta~~ ^{mes} ~~serbata~~ oppri obruat

Sensum precipitem prius,

Quam limen gemitus transeat extant,

Nam quod ^{mes} sibi convenit,

Quod Natura potius instigare periclitat,

Inte ^{mes} ~~convenit~~ ^{mes} ~~orice~~

Et ex ^{mes} sociat ^{mes} ~~mutua~~ ^{mes} ~~federis~~

Inte libera partium

Nuda ac simplicitas nomina Phurium

Admittit petit ac hibens,

Et simplex remanet ^{mes} ~~omnida~~ ^{mes} ~~pluribus~~.

Inte individua unitas

Atq; ex ^{mes} ~~peris~~ ^{mes} ~~numeri~~ ^{mes} ~~est~~, ^{mes} ~~et~~ ^{mes} ~~numera~~ ^{mes} ~~excipit~~

Nec perdit numerus vicem

Aut turbat propriam; nec solida unitas

Admisso numero effluit.

Tu sic trinus exas, unus exas Deus,

Sic unum ut melius nihil,

^{vel} Nil ut simplicius, ^{vel} ~~magis~~ ^{vel} ~~unicu~~.

constare

Constare aut numerus quaeat

Trinus vel trinox vel trinitative.

SALVE ergo unica TRINITAS

O Trinitate ^{mes} ~~amplius~~ ^{mes} ~~UNITAS~~

Unus, Trinus item Deus

Seu te, seu phoeck ut vos potius vocem,

Sine utrumq; probaveris;

Et te et vas veneror ^{mes} ~~gramas~~ ^{mes} ~~et~~ ^{mes} ~~invoco~~.

Unite colimus Deum

Per foras colimus tres Deo in unico.

Terni q; gemitu ^{mes} ~~Denos~~

Et semper generas qui tibi ^{mes} ~~oparem~~

Et qui semper amas Deus;

Et ex ^{mes} ~~mon~~ ^{mes} ~~q; Deum~~ ^{mes} ~~quem~~ ^{mes} ~~genuit~~ ^{mes} ~~bonus~~ ^{mes} ~~facere~~

Te ^{mes} ~~semper~~ ^{mes} ~~generat~~ ^{mes} ~~parens~~

Et qui ^{mes} ~~semper~~ ^{mes} ~~amans~~ ^{mes} ~~diligens~~ ^{mes} ~~quosq;~~

Te quem cum Patre Filius

Spirant ^{mes} ~~perpetuo~~ ^{mes} ~~Antibus~~ ^{mes} ~~optimu~~

Domisq; innumeris Deu,

^{ambobus} Atq; ^{ambobus} ~~utiq;~~ ^{ambobus} ~~pari~~ ^{ambobus} ~~numere~~ ^{ambobus} ~~vinculum~~

Spiratum ^{mes} ~~peritus~~ ^{mes} ~~Patri~~

Spiratum ^{mes} ~~peritus~~ ^{mes} ~~Filio~~ ^{mes} ~~et~~ ^{mes} ~~unicu~~

^{mes} ~~Quo~~ ^{mes} ~~se~~ ^{mes} ~~amans~~ ^{mes} ~~et~~ ^{mes} ~~amat~~ ^{mes} ~~bonu~~ ^{mes} ~~quod~~ ^{mes} ~~se~~ ^{mes} ~~amat~~ ^{mes} ~~bonu~~

Et quo ^{mes} ~~fortu~~ ^{mes} ~~amans~~ ^{mes} ~~alter~~ ^{mes} ~~in~~ ^{mes} ~~alterum~~

Quos tu diligis et ^{mes} ~~duos~~

illi ^{mes} ~~et~~ ^{mes} ~~quem~~ ^{mes} ~~redamant~~, ^{mes} ~~sic~~ ^{mes} ~~tribus~~ ^{mes} ~~unicus~~

constat

Constat perpetuusq; Amor
Sic nec vos numeros dividit ut Deos;
Nec simplex negat veritas
Per foris numerum portere cogitis.
Tantum religio veiat
Aciam speciesque re velimdos
Nullae cuius origines
Nulla causa potest institui pro
Namq; aeterna prioribus
Prima causa inuis principis caele.
Mortalis q; oculus requirit
Illustram faciem cernere numeris
Contentus praesentia
Prospexisse Dei terga notabilis.
Si divina manus tamen
Dimittis tenebris inbulis ^{eripiat} extuliat metum
Errorumq; nocentium
Diffusas tenebras dissentiat potens.
Ergo dicere quae licet
Dote tubernis et facibus tuis
Expressis si fidelibus
Et narrasse pijs credidit omnia,
Quemox tradit posteris
Dimittens arbitrio vincit optimo
Et certa et sacra coepit,
Naturaeq; tuae vicibus assona.

Nam.

Nam nec stance valet Deus
Ut non sit sapiens; nec sapientia
Esse exors sapiens potest.
Si de sit sapiens, quae sapientia
Vsq; existere creditur?
Et qui sit sapiens, et Deus, et bonus
Hanc non dicere amabilem
Et mens et ratio et candida veritas
Constantiter negat et cauet.
Se semotumq; suis legibus abrogat.
Sed quis te magis diligat
Quam quae tibi magis mouerit optimum?
Aut cui tu magis cognitus,
Quam sis ipse tibi, cui magis amabilis?
Ergo ^{ceu} quam primum tibi
Notam praecipiens ipse foveat tuam
Dilectam sapientiam
Sic te quaeq; sapiens quaeq; amas colit
Dilectam sapientiam.
Amor unus amor credit, amorq; amat
Ambos, diligiturq; iterum.
Est ergo sapiens, est sapientia
+ Est et unus amor Deus. Atq; est
Cantandus triumphis numine at vicibus.
Sed non stultitia fieri
Damnando

Damnamus calidus nos rapit impetu
 Mortales cupere edita
 + ^{in pedare} ^{non} ~~Pestiferam~~ ^{Dei} ~~sancta~~ ^{q3} ~~limina?~~
 At, quid nam potius velit
 Mens quae nostra Dei dicit imaginem,
 Aut hanc quid debeat magis,
 Aut quod nam studium nobilitet prius,
 Quam si principium suae
 Autoremq3 sacrae querat originis,
 Et motum quaeat colat atq3 amet
 Exemplar proprium, fallere & horreat?
 Dum quid scire mephas, memore
 Obseruet, positus ac terreat modos
 Signat quos Pictus morrens,
 Nec lucem penetret, sed capiat sibi, ac
 Cense ac luminibus facis
 Utatur proprium munere praeiis.
 Nam Mens ad terras negat
 Separatam, terrebris nil magis barridu
 Nil fertit grauius sibi, ea magis vel graue.
 Mens & lucis amans, & cupiens auct
 Alma luce magis nitibi
 Mens verum sequitur, querit & inuenit
 Inuento & fruitur hibens
 Vero ac reficitur, letaq3 fungitur.

At

At nil verius est Deo
 + ^{Nihil est prae} ~~Nil est equo bonu~~, vel simile in bonis,
 Cui nullum exterius genus
 Componenda potest reddere lumina.
 Hinc nil sistere proximū
 Nature in varijs ordinibus vale;
 Nam firmata manant procul
 Et cedunt positus ^{legibus} ~~terminis~~ omnia
 illi, quem neq3 terminus
 Nec mensura capax vlla ueruat.
 Hinc ^{constat} ~~virtus~~ solidae efficax
 Hinc ^{constat} ~~est~~ q3 potens plena Potentia
 Hinc est & proprium Decus
 Atq3 ex pces maculae pura q3 sanctitas.
 Quare & nil cupiat magis
 Nil optet ve animus dicere proptioe
 (Clausus legibus & suis)
 Quam quo nil melius, verius ^{aut} ~~est~~ ^{ac} ~~nil~~
 Nesci ^{aut} ~~ae~~ dignius autumat.
 Nec quid pulchrum adeo credit amariet.
 Sed nec rectus amor capite
 Ignorata sibi, diligeret aut probat.
 Atqui posuit ornans Deus
 Humanam sobolem, se redamariet
 Et quod

Et quod sit satis in his ans
 Noscendum proprii munimis explicat
 Quin et nil magis expedit
 Quam munisse Deum ^{boni} diligere ac bonum
 Nam quos sola beatitas
 Exornare valet, reddere et integros,
 Hos inquireere oportet,
 Quae possint melius forte beate e.
 At qui hoc solus agit Deus,
 Ijs quae se facilem nominibus prob.
 Humano gereri is Patrem
 Se se ac dat patrio munere providum.
 Idem, filius ut Patris,
 Fratres conciliat, quos sibi comparat,
 Adtingitque hominis sibi ac
 Gaudens ipse Patri sistere filios
st Procureans fovet effuax.
 Et regni esse iubet participes suq.
 Idem spiritus atque amor
 Humanos animos afflat et imbruit,
 Quos septemplex promovet
 Dorro ac te geminis conditionibus
 Audis atque optibus suis bonis
 Mortalem ulterius transmittit aeternam
 Et redditur superis paris
 Heredesque Dei sedibus aeternis
 Regno

Templo
 Regno in perpetuo locat
 Divariisque epulis dat saturos feni
 Ergo principum boni
 Anturum et proprii querere phas pjs
 Et ins nutibus integris
 Phas et scire quibus omnimodis
 Hinc notum petere equibus
 Placare, et facilem reddere; dñi ritul
 Quid rō ipse pronaberit,
 Mens humana velit, vel petat infolens:
 Illud fid sibi postulat
 Quos fit dicit magis gratamagis Deo.

Devani cultus inijtjs & caufis.

Nam quid nefandi nuper adlo feculo
 Suscepit humanum genus?
 Quid vel dolosi recens cecus intulit
 Crescentem in orbem criminis?
 Ut invidendam posteriq; noxiam
 Damnetur ad dementiam?
 Pacum ne prima matris in nato mali
 Produxerat credulitas?
 Ni paxius ignis (quem superstitem bonus
 In mentibus dedit pater)
 Toti Draconis inquietis protinus
 Extingueretur artibus?
 Hinc pestilentis sacri erroris, noxia
 Dispersa terra semina.
 Erroris, altum qui prius tentans possum
 Pervertit ordinum vias,
 Ausus regentis adoranda numina
 Stellis armicus succidit
 Frustraq; vires, et nocendi copiamq;
 Et liberam mentem dare, et

Interminata omnium sideribus
Momenta rerum addere.
Tandem relicto, quem videre nemini
Fas est caduci sensibus,
Tot mox saciabat, quot valebat cerne
Et astra, & alma nomina.
Nec illa demum cunctis imaginibus
Conficta luserant satis,
Nisi improbandis moribus mortalium,
Nisi inuida potentia,
Inceruisis, atq; libidinibus
Infamis exempla rebus
Arces, domusq; splendida et conuiuia
Alto parentur atbere.
Inferis causa est quid non vix gloria?
Quid non adulator tulit?
Mirum rotari posse, aut orbem curare
Suis libratum circulis,
Quem tanta vexant semper semper addita
Discorde nutu pondera
Mox et manibus regna monstris, omnibus
Et fluminum cedunt aquis.

cornuta

Cornuta frequenter tunc cetera vitæ
Prorupit ex antris Deum.
Silias per altas, per uerentium nemorum
Tractus, et inter illices
Nymphae decentes, Fauni membris horridi,
Salax, et Satyrus simul
Quicumq; nondum toti euaserant Dei
Nectarq; nondum ebibebant,
Læti minoris numinis tamen nota
Gaudent, chorosq; ducunt.
Sic summa, & imis, sic permixta et vltima
Præmissis (referre quod pudet.)
Præmissus oblitus orbis autorem suum
Deos vocauit non Deos.
Adiunxit imitatum deum sacris vasfer
Cælator arte spiritum,
Accu, sagittis, hasta, falce, fulmine
Stultis pauorem addidit.
Hanc si parare improbitis amentiam
Pictura debebat Poli,
Præstaret atq; vnan ma fronte simplicem et
Uno et colore conspici,

115
Piorē quales, quales luce et aliena
Nouū nitēbant tunc dies:
Prestaret vix tardas mouisset manus
Saxi's ineptus artifex.
Sed quid sēpentis puerula modis Syra
Meris pergis ista consequi?
Certis referre quae non ulla legibus
Nostris valet vis ingeni,
Cæcum sussum quae iuere turbidū
Vatum ferocem mentibus.
Non culpa compti aut hæc dicetur atteris
Aut arti's inuenta doctus:
Insipientis fructus sic scientia est,
Mentisq; compositi mali
Quondam insolentium quam præcepit furor patrum
Optauit imprudentius,
Impulsa prauis dignoscendi motibus
Quid præs, quid et foret nepras.
De Hanochō diuinæ veritatis
precone. ode tricolor tetrastro-
phos.

242
Seducta fœdis religionibus
Errabat omnis turba Somnium diu
Latamq; per terram vagantem
Iam populos furor occupabat.
Quid quisq; dicet, quid colat et pius
Placare densa caede bidentium
Procurat, expectata monstrat
Utilitas stolidusq; vates.
Namq; alma postquam simplicitas Dei
Inquietis mentibus exulat,
Insana mendacis Draconis
Turba locum petit inquinare.
Tectis veneri viribus intima
Perfundit vgens pectora, quae ferunt
Obscuronem, quaeq; rerum
Contemnant, violantq; formas
Misceze primum præs q; nepras, iudex:
Cogit decore iungere dedecus,
Et praua rellis, & seueris
Iudicra conuoluisse gaudet.
Hoc sentiens prouida mens viri
Cauebat olim: cui dederat noua

Cum prole matuum probandis
Consilijs Deur alme sensum
Miratus aras, phanag, & altaris
Extucta, magnis templa laboribus
Lucosq; totq; ducta Diuum
Innumeri simulacra formis
Ardere pinguis, (vim segetis) bouis,
Ignas nouanda spem sobolis videtur
Cum farre molas, et saecla
Phirima thura dolet peire.
Ast illa sanctum cura magis ferit
Pectus videntis tanta somnium graui
Errore pallantum nocentes
Secula per tenebras abire.
Dixitq; primus: quis furor impium
Vel nos libentes iam rapit in saecles?
Qua vel reluctantes vo veget
Ad facinus fera vis tyranni?
An ne ad supernam fictis imaginem
(Mortalis et se corpore) vir colat
Vel bruta, vel saxa? an rotunda
Sparsa polo veneretur astra?

Maiora

Maiora nostro sunt genere ac prius
Formata, certo atq; ordine munerum
Distincta sanctorum beatam
Agmina spirituum per aulam,
Illis tamen nos, qui omnibus imperat,
Deferre honores, qui decant Deum,
Vindex vetabat: Nosq; nobis
Esse suos vultu minidcor.
Diuina nobis particula obrigit
Lucis, et istis cedere nescia,
Qua vos dicauistis in alto
At haece, quae in pelago, atq; terris
Nos ille solus, nos sibi vindicat
Semper colendo, qui firmiles dedit
Formator olim, quiq; maior
Pollicitus dabit auctor idem.
Nos templa summi nempe sumus Dei
Nostro decet nil corde minus capi.
Tanti ne regis non pudeat
Hospitio sociare quemquam?
Quos ille tandem dicere filios
Decrecuit almus, quos fouet ac sibi

Dura

Jam tendit sacerdos vocare,
 Et faciet, (tamen obsequenteis)
 Rebus minoris non pigeat notae
 Sequere sensu, nilq; valentibus
 Cuuvari, et extendisse apertas
 Protinus aut percussisse palmas?
 Nec terra quicquam concipit, aut parit
 Nolente summo principe, nec valet
 Præbere productrix alendis
 Gramina quadrupedum cæteruis.
 Extinguit ignes vnus, et excitat,
 Et librat horis tempora commodis.
 Mentita nunquam: frigus idem
 Temperat, et soluit, ligatq;
 Telluris alium commodus sic sinum
 Cælo imperator afficit vmbribus,
 Vitamq; mortali, atq; somnos
 Delicias creat ille in usus
 Vera magister sic sapientia
 Sparsit se fertur semina pluribus
 Lustris, et exemplum probata
 Incepit tenuisse vitæ

Donec

Donec peractis rite laboribus
 Aeternitatis pignora non prius
 Audita cepit, non se factos
 A vetere enumezemus Adam.

De iniuriosa mundi atate. Ode
 Dicolos distrophos.

Errorum tenebris, atq; caligine postquam
 Decentis orbis obuoluta gens fuit,
 Tunc veneranda Dei natura, et cæta voluntas
 Sagaciorum, et cæteris lumina
 Ferrea mortales subiecit sæcula sunt et
 Sublata prauæ freno tæne licentiæ Excussa
 Discessere metus, pietas, ius, pæsq; fidesq;
 Boniq; pudæ moribus vetus comes.
 Imperat vna animis, et moribus atra libido
 Doliq; cara summa constat omnibus
 Solaq; distinguit violenta potentia fines,
 Tæres cupisse, sed nocere non pænes.
 Namq; suo parere animo, proprioq; furori
 Nihil negare cura singulas tener.

Hinc cedes, bella, hinc rabies, hinc furata, Regina
Nouisq; semper arriperta fraudibus.
Nulla est promissi constantia, nullaq; dicti.
Valetq; acuta lingua docta fallere.
Communis durare diu aut iniuria non quit,
Suis et ipse fracta viribus cadit.
Tandem inuenta malo concordia falsa timore
Domos virosq; iungere, et opes iubet.
Alter ut alterius vitare pericula discat,
Nocere lapsus, vltor atq; ledere
Impia connubijs coeunt ita fœdera: magnis
Data est et viros et petita dotibus.
Fœmina diructis, otioq; soluta, pudori
Prenuntiare sancta iura nil pauet.
Cantibus, et ludis omni atq; libidinis arte
Prius vacari et ardet et putat decus
Nec melior tenebris senior matrona puellis
Honestiore nulla matre filia est.
Palmam quaq; sua studiorum cedere nata
Cupit magistrata, monstrat, et frequens monet.
Sic trahata omnis, confusaq; munia gentis
Vir muliebris extitit chori artifex.

245
Fœmina seua subitæ præfer, amicosq; viriles
Nouas utiq; adinuenit cupidines.
Nec impune pius tulit hæc spectator et ante
Labrosus Ius et mali rudis doli;
Assidui sic prauo exempli corruptæ amore
Venustiores ex petre furens thorus
Impetrat atq; genus mores, linguamq; animumq;
Ita inquinauit insolensq; prodidit.

De Noachi præconis diuini tempo ribus.

O gens ferrea quam libet
Coniunctis studijs, atq; opibus poteris
Humana et sapientia
Fasta prima hominum secula vicens
Ut nihil vltius tuis
Inuenire queant postea manibus.
Nihil quod vel superum choros
Offendat grauius, vel magis irritet
Regem, qui residens polo
Cunctis agminibus prouidus imperat

Quaecumq; atrox perussant
Natum prompta sui noscere principis:
Et quae Vel mare continet,
Et quae terra patet, sustinet, aut fouet.
O quid continuis tua
Confirmare parat regna laboribus.
Nam constructa per impios
Fundamenta dolis, quo magis editum
Cubmen sustulecims, magis
Improuisa ruunt praecipiti malo
Cui non te potius fecere
Vita, et consilij pariter improbi?
Aut cui non tuuat et genus
Agnouisse tuum, discere et ordinem,
Nam te non similem ferit
Aut sensu, aut facie condideat pater
Qui te cuncta q; commisit
Et membris varia, et fimbriae dedit.
Caeli templa tibi dabit
Conspexisse oculis: mentemq; protinus
Illis credere ab arcibus
Humanos animos ducere originem:

Hic

Hic posse inferius nihil
Vel plene imbuedor, vel saturat dare.
Quantum distet ab illius
Veni fine tecum nonne vides iter
Quod si trita mimis dno
Et monstrata patrum curriculo orbita
Errorem veterem fouet,
Quem iam sponte tua veterem nescias:
Cernas quid facias prius
Quid prudens sagat, quid doceat senex,
An sic perpetuos dies
Tot transacta nouis tempora solibus
Consumit temere, ac suum
Exercens operi sollicitat gregem?
Hoc nato iubei vnica
Curare, et iubei haud indoctis murus
Nidos et sibi comparans
Seruando soboli commoda prouidet
Te nec continuis laboribus
Nec tam vasta operis materies mouet.
Non acci strepitus tibi
Prosperasse misinet: sed moneat boni

348
Sancta caritèr viri

Est vix asseri mancia consilij,
Certum quæ negat amplius
Permansura fieri numina spiritalis
Nostri in pectoris adibus
Donet carnis orus durat inutile.

Diluvij iudicium. Ode
de discoloris distrophos.

Dammata pravis prima secula moribus
Sensere demum iudicem.
Cum terra fœdis inquinata postulat
Se se expiari fœdibus.
Mortaliumq; pondus execrabile
De pestore excussum cupit.
Nec suspurata curanda deus tantum
Faceri poposuit ignem.
Timet ne rerum conservanda venales
Flamma adurantia feminas.
Namq; ipsa nullas intromissas artibus
Sentire noxas ingemunt.

vultu

Vultu sed omni pœlvi se condoleat
Quantum cetero sol aspiciet.
Maurit' cui ante cum lutebat sumidit mal
Quasum velari fœdibus
Namq; alma charas facit vnda commode
Fovebit, & malum abluet.
Ergo superbia non multa numina
Constante voce supplicat.
Ille & primum pœlvis pœlvis
Certe saluti consulit.
Clauditq; tertiam triade mystica domum
Pua clara pignora reddidit
Mox et pœlvis de suspurata feminis
Rupta fenestris rariua
Christalla densis imbribus descendit
Terras in imas impicat,
Subet q; veritas rari pœlvis flamma
Fons ad ipsos ventere
Tunc invidenti arido sub mari
Soluta frena detrahit
Inquietas illud vnda interior
Contendit in terra finis.

198
Contendit Vegeris impetuq; erumpere
Propellit altis montibus
Iam densa nubes atra et noctis amula
Mortale perturbat genus
Horrendus vixq; fluminum fragor prope
Sentitur inuadentium
Nec firma tela quam libet resistere
Nimbis ruentibus valent
Iam nemo damna fugat, aut abas aperit
Iam nemo cupiam prospicit
Lamenta dicit, tunc truchatis
Iam fera penitentia
Soluenda numpiam vista crebra personant
Precesq; ad auersum Deum
Qua quisq; cumq; sciam stultus aufugit
Immitibus cauteq; aguis
Aussum en instat, aut superius irruens
Perturbat imbri impetus
Aperitur, aut repente fons gressum vetat
Solo in tenace figere
Huius volucis detinet denso luto
Cenosa vrago pedes

Hunc

199
Hunc mente cecum spes adempta protinus
Tectis ab altis deiecit
Cunctos metusq; dissolutis artibus
Paua q; consciencia
Insanus intus contorquet prementis furor
Presente morte feruor
Minatur à sacra libus seu transitum
Nimbis ad aeternos reges
Sic vna quadagesima nox solibus
Circum rotata persistit
Dum criminosa mundi iam sacrum genus
Impostas penas sicut
Invenista quicquid illa saecula
Savus tenebant legibus
Defecit omne cum firmus nissum malis
Perire possidentibus

• Hominum instauratione ex NoAH-
HI incoluntate. Ode discolors, dis-
tropsos
Iam clarus micuit dies
Instaurata bonum commoda in ordinem

Floras tempora diuidunt.
Tellurem reficit sol inethus mitens
Caeli lucida, & integra
Præclisit facies alma canalibus
Summas contumitq; aquas,
Sudor & mastitiam depulit atthese.
Nil turgenti vaga flumina,
Suntq; inuasta mari fœna licentia.
Pressis fluctibus Soc filis
Contentamq; sui satoribus iacet,
Nobis iamq; uolens Deus
occlusi referat limina carceris,
Dura, & montis imaginem
(Qua nos inuoluens tenuerat diu)
Vita muneribus donas
Mutat compositis, & uicibus Pater,
Cornis quantum asacris redit,
Et quale auspicium deserat innocens,
quam uisui uolucrum prius
Explorare potè quod pateat satus?
Hæc factum redyt frequens
Inuenisse negans quo referat pedem.

Nuper

Nuper lata uidentibus
Namque paciferi termitis adfuit.
Est gelu es gemitu pares
Nidos esse jubi ponere ptes, doces,
Ergo vos manibus graues
Expurgate oculos, quos tenebra integro
Armi tempore saferant,
Atq; admissa domo cœnite summa
Summum quæq; per imbricem
Intant, perq; Deus quas referat, fores.
Iam prodire foras iubat,
Iam matris ueteri figere, es oscula:
Iam iam supplicibus gelum
Palms, iam patulis querere strachis.
Mecum vos pueri simul
Exite, & superum numina principis,
(quidat uiuore sospites)
Placemus uitali sanguine mistra,
Flauis & uisceribus capri.
Hinc imbuta sacris ana cruoribus
Tumesc, Suezq; arties cadat.
Integrus peritusq; artibus, huc uollet

Mas cum compare tutiores
Nostri quaeq; vices ingenij tenent
Vel mite, ac placidum pecus
Vel mansueta auium germina volantium.
Arcam quoniam modis
Humani haec referunt nomina debiti.
Vos puras patens natus
Vos saurite aquas, gramina cum mollis
Vos compomite floribus;
Vita vos etiam participes dedit,
qui dum perderet impiis
Contortis iaculis, prouidens inuicit
Pastorum exiguos greges
Declinare locum quo furor impetit.
Idem consilium fugam,
Monstravitq; docens tuta latibula.
Ante o quam liceat feris
Ante et volucibus quam liceat suas
Per nos visere patrias.
Festinate pios Vos iuvenes decet.
Vnum qui mihi cespitem
Et quis signa citus sufficiat integra

qua

Qua nec vel vitianis aquos
Vesiduro caries dente per edent.
Uxor tu bene oblitia
Profect tura legens miserula pinguis
Quinum quae lacrymis nitent
Et sacras referunt perpicuas magis.

De Nobili occupatione, et vini
inventione. Idem sapientia.

Si mihi centum referantur aetes
Vita queis nostri generis fouetur,
quae oper crescunt, nascitura menti et
otia cedunt.
Nil prosem sanus magis arguimus
Terra quo dulcoris paritura fructus
Sapius rustis operis colendis
Perbulet agris.
Hoc opus septas segetes reponit,
Hoc valet densis onerare culomis
Arcam, certa atq; auidi coloris
Vincere vota.

Unde frumenti reparanda in annos
quo nihil vitres hominum caducas
Commodum fulcit melius) scata
Copia surgit.

Sane eget princeps, et caterua Regie
Militum, diues, pariterq; pauper
Artifex, et qui penetrat marinos
Nauata fluctus.

Messe producta patiens laboris
Rusticus primum populusq; gaudens
omnis, et caelo residens benignum
Numen adorant.

Autor Summa sobolis, parentiq;
Primus sane factus coluisse Altamus
Primus et glebam domuisse acuti
Cuspide suae.

Ille seu fortis memor seu prioris
Improbe amissam generet quietem
Cordis hoc durum studio dolorem est
Fallere suetus

Perditi post hoc reparatae orbis
Tertis ac praeq; sobolis gigantum

Munus

Munus hoc quamquam senior Noabbus
Desigit unum.

Temporum certam seriemq; et sortis
Et vagos hinc docet is recessus
Igne quid possit minor hinc, quid vdo
Lumine plena

Frigoris crudi nocumenta et aestus
Doctus obseruat, mimy et liquoris
Fertili terra vitiosa semper
Damna notabat.

Nec placent solis possuisse aristis
Simplicem curam, vario sed vnus
Alborum princeps generi imperabat
Arte animoq;

Inueni certam speciem modorq;
Nunc ponenda oleis, monetaq;
quid petat ficus, solido nucis quid
Cortice possant.

Quid pyri immensus numerus, figax quid
Bacca; malorum variata forma.
Tristibus non hinc reuenda succis
Dulcibus illa.

Munus

Hæc nouos cultor vocat per agros
Altius ductis serribus decore
Moxe distinguens proprio seribat
Singula mense.
Et simul pulchris videt emittere
Frondebus campos, variisq; flore
Damma solatur nimumm caenit
Gentibus orbis
Vitis ac mastam iuuat vna mentem
Palmite extenso, grauis es racemis
Grata cultori melius, breui quæ
Tempore venit.
Cuius es capiti virentis
Pampinus necleæ faciles coronas
Suauis es gustus innocuusq; fructus
Fercula adornant.
Nite maturo fruitur, probatq;
Pesse non vltis saturum periculo
Hæc senem dono, hoc iuuenem decet per
Viuere plures,
Tentat es longos penitus calenti
Solè suciatum feruare in usus

Euenit,

Euenit, seruat meliora mellit
Munera frui
Hæc satis planta reuulisse ab vna
Sæm foret certe, nisi masculis
Nosse quid diuorum subitanea prelum
Bacca remittat.
Hanc prius totis pedibus cauiata in
Trabe perumpit lapidis grauiq;
Pondere impressam domat es fluentes
Excipit vndas.
Mense productis libet experiri
pruâ ferat proles generosa gepnes
Et placet fragrans odor, es probando
Forma colore,
Audet es primis tetigisse labris.
Audet es lingua arbitrium rogare
Despuens post hæc silet, atq; sensum
Consulit inuicem,
Ac iuuat dulci, pariterq; acerbis
Conditus tactu sapor; inde rursus
Lauuulo sese sciati incitantis
Credidit haustu.

Qui simul fundum tetigit semel
Intimum Ventris iuuenem calorem
Excitas cordi placidusq; fontem
Spiritus aequat,
Iamq; maiores auictus moramq;
Pofcit, accusans, calices, nouit tunc
Gaudij sentit mimum molestas
Cedere curas,
Nectare ardenti fructus suosq;
Gaudet inuento, ingenioq; grates
Reddit, ac seri officij laud inicit
Pariter ante,
Non enim quondam malus inuiderem
Largius cunctis epulis, cibisq;
Ferre natura hac bona sospitalem
Vocula in arcam,
Hac senex ridens ait & cachinis
Latus indulget, subito in cerebrum
Serpit ignotum virus, alligatq;
Crura pedesq;
Umbus laeis resoluta membra
Cetera ignauo pepulere terram

Corporis

Corporis casu leuius rotato
Vertice primum,
Ac repentinum subijse letum
Diceret, vana nisi lingua verbor
Garruens iuret sibi visa centum
Lumina postis,
Regiam gaudet bene surgere aulam,
Qua prius fixo casa parua malo
Tecta cortinis breuibus cadentis
Pelleret imbres,
forte neglecta temere latentem
Veste, lecta ac dormitum sapore
Ductus infausto pede tertius con
Spexerat haes
Impius fratres ceter, in iocorq;
Stultus imitat; melius sed esse sos
Arbitros morbi puduit paterni
Dedecorisq;
Heu quid aut multo studio repperitum,
Aut probet natum, mala culpa quod non
Ody ad causas queat insolentem in
Vertere abusu?

De Superbia, atq; Gloria Hu-
mana BABYLON. Carmen
Hexametron.

Humani ambitio genoris
Atq; illustre sibi molita superbia nomen
Quid possint, quid non possint; signata docebunt
Non deducta tamen praecepta menia turvis,
Quae iusto maiora sibi cupientis Adami
Optat amens soboles, curiq; ardentibus irget
Extento possuisse agro, quem semibus ingens
Irrigat Euphrates undis, saturatq; benignus
Huc iam deducti mortales crescere iussi
Imperio q; Dei vacuum cultoribus orbem
Partiri inq; datas regiones cedere quemq;
Horrida telluris dormiturum tesqua suosq;
Docturum natus, magni qua certa tonantis
Numina, quos praesens somnes induxerit error
In seclis, exitu, et causas vestrae ruinae.
Utq; memor proprii, ac veteris pater almus amoris
Quo mortale genus cunctis dominum esse valebat
Quae pontus, quae terra parit, quaeq; caetera trahant,

Providus

Providus exiguus de seta gentis ab unda
Reliquijs renouanda omni suffecerit sibi
Semina, quae regnent iterum, meliusq; per aeuum
Saecula producant pacemq; & mutua grati
Munera communi studio referant q; petantq;
Atq; vnum celebrent memores dominumq; Deumq;
Omniaq; patris nomenq; domumq; Noabii
Obliu numquam diuersis partibus vnum
Cognoscantq; solum terra teneantq; fideles
Acceptumq; ferant superamq; dominumq; parenti
Haec simplex retinenda fuit sententia cunctis.
Quos tamen vnicus communis est ordinis vnaq;
Permitet ac maioris agit spes improba fastus
Et iuuat esse caput mundi, gentiq; futurae
Praecipere immortale decus venerandaq; semper
Nomina diuinatq; sibi condicere honores
Ut primis orbis genitoribus, ut dominisq;
Totius terra, quos diuisa deinde propege
Agrosq; memoretq; patres, iacetq; nepotum
Posteritas, sine quisq; genus titulosq; relatis
Quarat imaginibus nota & monumenta saluet.
Hic locus sui aiunt ponenda commodus vrbis

225
Memia temporibus nullis casura domusq;
Nominibus certis habitura, quae doceant, nos
Insignes vixisse viros, alijsq; dedisse
Principium, et summam rerum famamq; decusq;
Imprimis constructa magno opere, atq; labore
Aspiduo surgat contingenti vertice caelum et
Instar habens mundi iamq; aetheris amula turris,
Quaeq; patet superis nos praedictet et miranda
Mole somnium superetq; aciem stellisq; minetur
Hoc ipsa sacrae campi facies planissima longe et
Conspicua inuitat terra ac solidissima gleba
Aeternos qua ferre queat stabilita per annos
Pondera naturae nunquam cessura periculis
Inuitat nativa etiam facilisq; parando
Materies lateri sabulum, argillaeq; tenaces.
Suppeditatq; lacus vicina bitumina, calcis
Communimage tuta usu, melioraq; tempus
Temnere, praedens ac lapides coniungere pingui.
Non ars, non animus, gentis non copia desit.
Exigo agite ac pariter coniunctis viribus atq;
Consilij ineamus opus primumq; subacta
Tellure excoctum lapidem properemus et vrbis

Ducantur

255
Ducantur fidei, ac turri quadrata notetur
Excessa latera et scale mensura gradusq;
Partitis operis et cura et arte magistra
Maturum procedat opus cum longae moretur,
Quod nos praecipue insignes proponere cunctis
Antiquis somnium exemplis poteritq; futuris
Talia firmato iactantes proposita iam
Audiuit refertq; Deus, statuitq; videre
Num dicto admouerant curiamq; manusq; ministros
Subtracta ac pedibus nebula descendit ab aethere
Aere notatumus iudex, atq; arbiter, idem
Integer summae quid dicit male conscia mentis
Immemor ipsa sui conetur et improba tentet
Iamq; incepta videri damnat; studioq; nefandum
Execratus ait; concepta protervia vano
Mortali certis careat successibus et se
Perturbet propriis insentia ipsa suorum
Dissidio infidijq; petenti confusa, nec ullam
Quam cupit ingenio inueniat, studioq; quietem.
Nemo certa alij dicet, nemoq; loquentis
Alterius fides verbis; sebi quisq; suusq;
(Nec tamen hoc recte) consultaq; dictaq; praesens

^{yma} ^{inana}
 Addeci, non ~~lingua~~ ^{etiam} ~~via~~ ^{omnibus} esto.
 Simpliciter ista mea qua sapientia dicitur
 Protulerat parere negat, aliudq; frequentans
 Consilium, simul et vires, operamq; morasq;
 Coniungunt, sine meq; parant sibi ponere famam.
 Hac eadem cunctis post hac erit atra libido
 Privatum sibi ducere opus propriamq; minore
 Quamvis modo, tamen propriam Babilona dicere.
 Non cunctis eadem iam via, non lingua manebit,
 Nam meliora valet sua quisq; inuenta probare
 Frustra nam cornes atra premet, minuetq; premoendo et
 Turpi bus inuicta ~~non~~ excepti inimica decoris.

De Humana virtutis inconstan-
tia apud Noachi sobolem

Mendacis audax latifexum escapiae
 Prisci draconis non valet improbo
 Uq; inuicidendo temperare
 Ingenio artificiq; fraude
 Constructa primi in perniciem viri,

qui damna

(Qui damna cunctis gentibus intulit)
 Noctes, diesq; accensa flammis
 Perpetuis calet officina

Insomne pectus nequitia parens
 Terrestris semper puluere protrahit
 Cecasq; rimatus latebras
 Cuncta malis reperit venena.

Et comparatis millibus undiq;
 Mendaciorum fraudibus, sic raser
 Conflator effundit dolosam
 In speciem simulacra honesti

Illi inanes aetherei boni
 Terraq; curvas cernere puluerem
 Et tudit, ignorasq; mentes
 Tartareas agit in tenebras

Caelum videre summa qua valent
 Fulgerate veri lampade, et intimis
 Curare caelum reductis
 Utteris, melius nomen

Non hoc dolo fieri actus insolens
Praestringit error, sed licet imbecilis
Antiqua vulgi exempla Vanis
Vis monitis inimica purgat.

Diuisa postquam munere difformi
Sermonis olim genus hominum nouos
Cultores postulantes orbis
Occupat, enunoratq; tractus

Concepta terris fratribus inuida
Discordiarum semina conspuens
Semper nouandas neclit ansas
Dissidys grauibusq; bellis.

Dum quisq; primas ambit, et occipit
Pactes, auct se et sistere principem
Hinc iura naturamq; tenent
Impatiens, visatq; leges

Semo minores cedere nescij
Nolunt honorem, quem dederat pater
Cessisse;

Cessisse; sapens locumq;
Denegat obsequiumq; Chamus

Utq; inter ipsos conueniat minus
Priuata primum numina dispares
Laudare ceperunt et aras
Auspicijs varijs locare.

Dumq; ille solus esse putat Deos
Quos ipse adorat nomina despicit
Quocumq; vicinum colenda
Suspiciat metuatq; vulgus

Sacra Diuum pro ingenio neq;
Uno probantur munere singulis
Ritu neque vno comparanda
Materies ratioq; cultus.

Nec sanctiores esse Deis volent
Humana leges, vita queis indiget
Ut docta quid p̄as, quid ne p̄as re
Quarar amans, teneatq; finem

Leges

Contaminatis undiq; moribus
Incerta veri facula prouenerit;
Et uera deſciſcunt, decusq;
Tempore deterius priore.

mores

Quod quisq; curat, quod ſibi conſulit
Deſendit vrgens, et ſapientia
Splendente mendosus probator
Commemorans titulo tuetur.

inſtitu

Deſerta multa eſt, nullaq; non frequens
Mendaciorum diſparilis via.
Omnemq; circumſtant docentem
Aſſiduam comitant caterua.

ſecta

Alma relicta, et ſentibus oſſitam
Virtutis vnus comperit orbem
(Monſtrante caelorum magiſtro)
Hancq; tenet docilis reptam.

habiam

Quem nec ſuarum pignora, nec domus,
Deſide rato, aut nomine patita,

Nec

Nec macra tristes vultu egentas
Detinet exilium, ve certum

Sed rursus vltro cuncta relinqueret
Qua cura vulgus praedicat, ac fouet
Incensus, et feruens amore
Lyſiſite, ac ſequitur vocantem

Commemoratio ſanctorum ab Ha-
brabamo vsq; ad ſoſepſum. ode
ſaphica.

Nunc ſacris clauiſi domibus ſuſcipientis
Impetum quando Borea vitamus
Qui nives denſo penitus volantes
Aethere ſpargit.

Non decet ſegnes, atq; inertes
Ad focos feſtum tenerare tempus
Sed choris vos o ſocij moleſtum
Pellite frigues.

Vos pedem certum ad numerum mouentes
Iudite o chari iuuenes, ego ſed

86
Babylon vobis feriens modos est
Tempora ducam.
Nec Syria tantum libet experiri,
Voce sed veritas choros iustas,
Contigit quamquam
Pascite vati.
Ceteri quamvis meliore plebe
Personent, nostrum superentq; carmen,
Qui vel sero ad celebrant propterea
Laude, viras vel:
Nostra sed certe potior putanda est
Cura, qua sanctos memorare patres
Tentat, exemplo recolenda quorum
Nomina tantum
Deprimunt quot quot cecinere graui
Quot quot & vates etiam latini
Arte & ornato reculere versu
Fingere prompti.
Illa gens vatum studio, ac fauori
Plurima debent monumenta laudis
Hi sua incultum patientur acla
Ferre poetam.

Magna

259
Magna qui parvis numeris
Ingeni nouit tenuare culpas
Addere in doctus leuibus canenda
Pondera rebus
Te fide primum sapientiaq; an
Tisatem dicam Pater inter omnes
Lecte mortales tua quos superbas
Protulit aetas.
Qui Des dilectam patriam iubente
Et domum, & fundos, in se immoraris,
Linguere et iunctos patribus amicos
Commisda cuncta.
Unde maioris, melioris atq;
Te patrem certo numero arrentis
Probris audisti ac documenta pactis
Signaq; magni
Fadens primus capis, ut nepotum
Seculis tradas recolenda. Post haec
Pignore gaudet
Brachij ceteri, pedibusq; nati
Alligas vittas adolendi ad aras

125
Iustus et constantis memor et ferit
    Fœderis idem.
Quem tibi adiungam prius, an propinquum
Et via gratum comitem votum, quem
Regibus multis populisq; castis
    Afferis auctor
Sulphure et flammis mala regna iustus
Arbitror quando statuit perire,
Hunc tua exceptum incoelum preces et
    Gratia prestant.
An pius semper tibi es obsecutum
Latus Isaacum referam, dicora
Rite gaudentem Helami, Rebecke
    Coniugioq;
Qua nihil pulchrum magis aut modestum
Nil magis prudens tulit inter amnis
Terra; et hæc dulcem gemmis maritum
    Prohibuit auxit.
Cui diu solus fuerat, gemellæ
Tam videt Isaacum sobolis parentem
Arrogat cunctum sibi quæ duabus
    Gentibus orbem.

Audit

260
Audit, hinc quondam fore qui beator
Reddat immensor populor, reduchum
Quos mare hoc findit, cohibet quos ingens
    Oceani vis.

Immemor mitem taceam nepotem?
Ira quem saevi furiosa fratri
Cognita matris gremio in remotos
    Cedere trachus?

Huius laud mentem minuit fidèlem
Sæua paupertas, neq; fraudulens
Sæpe promisso socer infidencem
    Frangit amorem.

Cui bona immensor bene per labores
Pacta prædium licet, at malignisq;
Lætib; raptor, nimiumq; iniquus
    Imuider sospes.

Nec tamen, quævis cupidus nocendi
Currat armatis comitum cateruis,
Hunc vales quicquam violare, in vno aut
    Ladere pils.

Anne quis, cæli bona quem tutela
Seruat, infestet, superos Valentem

Spiritus longa intrepidum tenere et
 Vincere lucta
 Unicum quem iam meministi Sarden
 Hunc tua, ripas iuuenem vadare
 Nunc stupes tantis gregibus sequentem
 Familijs tot.
 Namq; Siffenas meditatur vltra
 Jam domos natis; videt et salutem
 Puffus Sunc frater nimis impotenter qui
 Odeat ante.
 Huius videnos pueros relinquam,
 Exitus quorum meminisse longum,
 Posteri et quorum numero amulantur
 Ardua nepotes.
 Unus at natos micat inter omnes,
 Luna quem et stella venerantur et sol
 Mille iactatum iuuenem procellis
 In dormitum fed.
 Hunc fides laudat proprium, Iudog Sunc
 Vendicat fortem bene et abstinentem.
 Hera nec blando potis Sunc regneri
 Flectere d'ito.

qua

Qua simul castam erubeuit repulsam,
 Ardet insana furys Leona
 Atq; auct iusto faciare mentem
 S'qua cruore.
 Innocens viam domini escatenas
 Pertulit multos patiens per annos,
 Semper et miti eloquio, discreto et
 Cordae probatus.
 Deinde turbatam minimum pauentis
 Regis et mentem et recreauit aulam,
 Somnium prudens soluisse prudens
 Consiliorum.
 Hic diu ferro relegatus mo,
 Hic die princeps populis eodem
 Exstitit, plebi venerandus, altis
 Principibus q;
 Agnitam demum coherere fratres
 Conscij quondam male vendidisse
 Quos, prudor vexet magis an metus, vix
 Cernere possim.
 Jam pater nato fructe, et parentem
 Tu grauem Joseph minor foueto

Quem labor longus meritum decore ad
 Auxit honore
 At mihi fessi digiti quiescem
 Imperant. Nam quis reliquas priorum
 Possit aut cantu, aut fideibus vitiorum
 Pondere lauder?
 Silitre, et voriam, satis advulbescent
 Aequit vultus caluisse, lassit
 Nam nocet membris subeunte mixtus
 Frigore sudor.

De Dei orga pros tutela, et Aegyp-
 tiarum obstetricum pietate.
 ode Tricolor tetras trop
 Quam tum sacratu proficiat metus
 Inuoriosum et mens fugient neptas
 Suggente conleucta semigni
 Noste domus opibus docebunt,
 Quas grammosa in mentibus inclytis
 Quondam Nambesit composuit Deus
 Fatus fouendi cum peritas
 Prouidus eueberent magistras

Namq

Namq ille prauu consilij parens
 Notus q presci infidij Draco
 (Quem semper excelsa tonanti's
 Mordet sonos, hominumq virtus)
 Terra Camesit cum populum sospitem
 Densas videret crescere per tribus
 Annona, quam pressam fameseq
 Duxerat exiguam cateruam,
 Dixit, quid amplor qui regit ordines
 Mundi et polorum, concipere sine parat?
 Certe abdicare sic nostra tendit
 Regna, suum et celebrare nomen.
 Nos sine Deorum plurima numina
 Vanis colenda ac ritibus impy et
 Erroris in totum ferendi
 Semina iam properamus orbem.
 Nostri tamen sic in medic agris
 Creuisse plantas cernimus illius
 Qui nomen aeternum superem
 Intrepidus celebrat. IAE.
 Et quis putaret decrepitum senem
 Nati carentem cum sterili simul

Uxore tot auctis futurum
Proliibus & populis feracem?
Mater paratur iam mihi, suspitor,
(Obitem grauis mi principis) malum
Pollemur his regnis, ubi omnis
Creuerit Sac fabules Abrami.
Audiuit olim (nam meminisse) is, fore
Unum suo de sanguine, qui sect
quas terra gentes inter agur
Continet Oceanus sinusq;
Non dura possunt vincula, non iuga
Hos seruitutis frangere, et improba ex
Haurire tributa, inquietis
Non operis tenuare tempus.
Parte gentem, disijca, & Sor Pharon.
Hos & Damisces uterque sceperata summe
Semper laborantes nec vlla
Dona uicent, recreet ue merces.
Surgant propinqua ut sideribus noua
Miracula nullis commoda ab ijs
Aedoq; regum, montiumq;
Aemula pyramidum sepulchra.

Crescit

Crescit propago multiplici tamen
Ufu malorum, pulchrior, et micat:
Vni perempto sic repente
Mille putet super esse proles.
Non plura ab vno vel minimo aspera
Grana sinapis semina colligens
Miratur hortorum colorus,
Et folium calamiq; & hastam.
Praue morati nec populi inuida
Hos probra fœdis edita gestibus
Quicquam à patris vel decori
Pondere dimminuat fide vel.
Iam iam volenti Sor perdere fundias
Prudentioris consilij est opus;
Creuisse iam nullis finendus,
Munera nec tetigisse vite.
Ergo vocatus Rex, moneo veteres
Partu, ministras, parceret maribus
Quascumq; luci Sebraea mater
Protinus, ediderit recentes
Sed quid feri vis, quid re trucey mira
Possunt tyranni contra animum pio

Certo q̄ firmatum timore
Officij memoremq; et artis.
Seuat fouendo curat et editi
Infanti artus femina comptus.
Nec quas Deus uixisse iussit,
Hæc patitur pueri perire
Fictum sagaxq; abconiere et impetum
Perdola regem fallere, cui neptis
Non iusta parere, imperanti
Et proprium violare munus.

De Mente et electione ad
Petrum Valentiam. Ode tricolor. u

Pura mente viam, quam sibi arduam,
quam monstrat Pietas, ire Valentiam
Certum, carmine quali,
Dilectum stimulem, mihi,
Vati Christe tu præcipe: quem bonus
Cunctis esse Pater terrigenis dedit
Lumen, quos hinc caeca,
Noctis peniteat hinc modo

Urge

Urge Petre pium propositum, breuis
Vita, crede, breui curriculus tibi
Dæ munera palma
Accernumq; feret decus.
Iam nunc delictis abstineas licet,
Qua tardare graui pondere viuida
Possunt membra, pedesq;
Cursum et vincere qua vitant.
At compos capies qua prius aurea
Sacris mala tibi seposuit Deus
Hortis, unde salutis
Succos perpetua saurias.
Nam quos præsea patrum culpa nepotibus
Fructus abstulerat: nunc etiam manent,
Maturas Deus sosq; e
Lectis diuidit arbiters.
Obstantem studijs inuidia seuen
Fumum, verte oculos, viceris, et nihil
Excrate positum, quod
Currentem impediatur, puta.
Nascentem proprio in corde cupidinem
(Crescat ne validis artibus) opprime

605
Argenti nec amor te
Corruptis oculis domes
Inuisam superis pone superbiam
Summis quae capitis vertice inaequat
Sedes, sis tribus utiq;
Certa, licet ut impes.
Namq; esse viros haec mala frangere,
Humani generis conditor armuit;
Mentemq; indidit aptam
Lucisq; ad sociam sua,
Is marisq; ammi fortia robora
Iunxit femineis sensibus, ut prior
Victus nexa secundo
Vivendi teneat modos.
Nec quod prima viro femina iam semel
Suasit ferre manus in vitium neptas,
Haec regina manebit
Vita nec trahet ordines.
Imo illam penitus subdere se suo
Attentamq; iulens esse Deo viro
Certis rite regendam
Tradit legibus imperi.

Hoc

265
Hoc sentire dabit, qui bonus impia
Flagranti invidia praecipitem ac necem
Fratris iam meditantis
Caijno monitor citus
Occurrens, quid agis, quid male concipis?
Inquit, quid sceleris pectore confoues?
Unde haec mortitica, unde
Vultus desimiles tui,
Impugnare valet vis mala te insita
Frequens nequitia, vincere non valet
No. lentem, Dominum te
Agroscaet cetero effice.
Adsum nempe tibi consilio atq; spe,
Primis illa ferox cum cetero impetus
Robur prome, sequenti
Congressu institeris, cadet.
Huic tuq; premeris letiferum caput
Et caudam feries victor, ut undiq;
Te conata ligare
Spiris inualidii gemat.
Nec securus abi, quod semel improba
Cedat victa tibi, sed vigilans caue.

Nam mentita soporem
 Fallax in fidiā parat.
 Tantus ille tamen vocibus seu ferum
 Nollens propositum flectere, in impiam
 Fraternalis necus omnes
 Culpam se q̄ suos rapit.
 Pollutum innocuo sanguine et Sordidū
 Turbatum furis et male consciū
 In ius spemq̄ salutis
 Hunc clemens reuscat pater.
 Et iam posse, docet, quae mala gesserat
 Porro flere diu et cetera temporum
 Venturos q̄ dies post
 Vita corrigere artibus.
 Sui et quisq̄ neptas proueniet volens
 (Hoc et praestat enim) sic sacer admonet
 Sermo, quem Deus alto
 Verax edidit aethere.
 Quod si debilibus nec bene prouidit
 Humanis noceat mobilis artibus
 Error, non medicinam
 Certe qui faciat deest.

Idem

Idem quicq̄ dolet, cernit ubi in graues
 Morbos ire viros, quas tulit integras
 Idem, nolle somnium se
 Quem quam perdere dederat.
 Vita se artificem comprobat in dō
 Inuisit q̄ domos praecipit et docet
 Quae vixisse videntem
 Obseruare magis decet.
 Testis densa mens vixibus omnium
 Vatum turba, quibus perpetuus fuit
 Clam vnde labor vix
EVILANGVES, MEDICVM PELAS.
 Sed natura docet, quae sapientium
 Olim corda virū condere nobiles
 Leges, aqua q̄ iussit
 Iuris principia edere.
 His p̄as atq̄ neptas cura prior fuit
 Definire suis ordinibus sacra
 Non miscenda prophanis
 Nota cernere limite.
 Quas priuata domus, publica quod magis
 Res tractanda modis postulet, ac fides

Qualis coniugij, quae licet, ad hoc quod
In sanctos pietas patres?
Qui mores iuuenum, que reuerentia
Sit cano capiti, quae pudor ac decor
Formandaq; puella
Laudanda ac puero imbecilis
Rursusq; implicitum litibus improbis
Cuius, quia socium liberet arbitrio
Et quam iusta sceleris
Auspis pena coercet.
Ut sit tuta bonis commoda et innocens
Viuendi via, quam qui insidiosi ferociter
Turbarit, cadat utq;
Concepto, ac pereat deo
Num tu prisca hominum secula desit
His frustra studiis credere tam poteris
Tot praecepta beata
Vita, tot monitus dare?
Diuice lucis ope imo et rationibus
Monstratum interius, quid valeat integer
Sensus, quidq; animi vis
Possit diffugere, aut sequi

Sed

Sed quos magna licet dicere callidos
Quae tu pulchra proles, quaeq; de festis
Admirere locutos
Firmi permittit tamen
Indignos superum spirituum cetero
Densas reijcens in tenebras Deos
Inter saeva gigantum
Iudex perdidit agmina
Usurpata Dei lucida munera
Auspis nempe sibi addicere et nimis
Humani ambitiose
Niti viribus ingeni
Hinc et quicq; suum consilium vaser
Inuentumq; studet falsere pertinax
Seductamq; cateruam
Felicem vocat vnicuique
Quamuis te hauratq; Petre potentius
Horum scripta tenet, dexterius neq;
Versat siue latina
Siue et graua volumina
O non cura tua sit tibi gloria
Neu fastus placeat persimiles caue

ing

Cuius prima Venena
 Et cor, & caput occupant.
 A se autore tibi numme creditum
 Alba quidquid erit forte fatebere,
 Grato idem tibi panet
 Autor plura benignus.

De Legis beneficio, & officio.

Carmen Saphicum.

Nonne sol ridens Sodis sereno
 Mane prodibat, placidumq; apertis
 Aurea lucis foribus parabat
 Tendere cursum?
 Nulla vis ignis validi, neba stus
 Tempora externa taciturna ructis
 Nempe turbabat, calidior nec furus
 Flavebat alis.
 Unde nunc vermis furis ardor sortis
 Fumat & celsum rigidi cacumen
 Montis, accensa nimium fauilla
 Aetere surgunt?

quis

Quis fragor quod vel rapida procella
 Impetu sensum superante micamus
 Nube flammata sonat & stupenteis
 Concutit aureis.

Fallor, an caeli tuba rauca ab axe
 Intonat, quantum caua nulla nostras
 Aera per pugnas trepidante miscere
 Praesidia voce.

Exgo vel totus celerem ruinam
 Orbis expectat; superi mouent vel
 Bella terreno generi, atq; Adami
 Verdore prolem

Arbitor curat Deus, et malignum
 Igmbus tradit stertis exgrandum
 Tantaq; errorum variata cunctis
 Semina terris.

Et quidem seculi meritum ferenda
 Expetit penas, bona nulla quando
 Simplicis veri, ac tenebris remota
 Sidera lucent.

Sed bonus rector superum probatis
 Agniti signis monitu ministri

Esse securus animi, ac fidentes
Et iubet et dat.

Protinus vece pietatis atq;

Dite ducenda placidaq; vira

Summa veracem capita ad futurum

Dicere regem.

An ne erit viua Deus audiendus

Aure mortali, poterit ve noscra

Fere mens voces quibus increpatus

Cessit abyssus.

Pectore inclusum medium pariet cor

Artibus praesens tremebunda labant

Nec tenent corpus genua et comarum

Silua ragescit.

Prasat extensis manibusq; toto

Corpore ac prono sola sancta vultu

Tangere attentos magis operiri

Numinis alta

Quia vult mens, quae paret innouandum

Ufius orbem variare. lecta

Virgines casti pueriq; flexo

Poplite adorent

Ece

Ece perceptis populo conantis

Vocibus diui veneranda verbi

Sensa iam constant; tamen et fruemur

Sospite vita.

Gentibus nullis prius o nec vllam

Lata per turbam bene certa nunc vox

Vox Dei interpres imbi nuncq; salue

Dite colenti.

Tu pijs sensum, sapientiamq;

Mentibus praestas hominum nec atris

Mixta opinantum tenebris dolisue

Lumina praefers.

Inacem solum moniti rediustum

Expedis, quantum didicisse pfas est,

Omnis et veri solida ac decori

Summatibi stat.

Quis Deus, qualis placeatq; cultus

Qualis in patres pietas, nocendi ve

Nulla libertas, procul ut sit omnis

Tetra libid.

Furta, mendax, et mala fama, sermo

Exulent, nil et cupiat tumentis

Impetus fallax iecoris tibi sit
Sanctior usus
Neu domus fundus ve aliena et vxor
Plus mihi iusto placeant, nec optem
Spee contentus proprijs tuendam
Alterius rem.
Ut imis quæ sunt sinuata verbis
Antea nostra laud' bene nota genti
Vla corruptus nimis arcta sensus
Clamat es horret
Quippe subiectos cineri aboleo
(Quamlibet quondam nimum caleret)
Nouerat parum, minus ac timetis
Sultrior ignes.
Iam modo cautis monitu retanti's
Legis et sentit vabida venenum
Caritis, et iam nunc magis insolenti ex
Vritur astu.
Ossium cæcas penetrans medullas
Cordis occultos subit in recessus
Et probas nostras, reprobat ve certo e-
Lamine curas.

Criminum

Criminum quamuis metuaris index
Sæca Virtutum coleris magistra et
Intuis pueros animas tenenda
Spee fidee.

Ad Mosem diuina Legis ministrum
Carmen Hebron Tetraschorum

Cælo care senex impiger, ac viget
Spermentis numerum ductor sacida et
Custos gentis ades, te neq' carminis
Nostri permittat precor.
Quamquam nulla meis respicit in tua
Aurer verba valent; quæ solitus sacris
Appellante Deo ex montibus integro
Sensu condere sobrius.
Nam durum silicem frangere quæ valent
Audentemq' facem inducere nubibus
Soluta dila capis, satus et intimo
Sospes pectore contines.
Nil nos ex tenui puluere conditi
Hic Moyses simile exprimere possumus

Muet corda mefi, qui potuit viros te
Interponere maximum.
Insani^{at} populi turbida murmura
Et vulgi furias tu patientius
Auditor toleras, et sapiens graui
Compescens monere regis.
Sed mi melius dicere, et aptius
Et gratis cupido ponere laudibus
Quem te iussit amari esse Deus tuus
Vati attende benignior.
Te pulchra egregium forma nec alteri
Aequandum pueros segribus excipit
Cruce hinc genus atq; seu male prouidi
Vestrum perdere principis.
Quin ipis medijs in penetralibus
Gaudet te aula sacris sumptibus agnatum
Habeo genitum sanguine quamlibet
Longos crescere per dies.
Donec certa aderunt tempora, cum Deus
Curis et varijs vix laboribus
Aptum proficiens omnes et omnibus
Mirandum expediat modis.

quem

221
Quem reges metuent, cui sapientium
Herbis docta malo et caerulea fergere
Vel rerum species vertere, protinus
Vielas turba manus dabit.
Te tandem populus sibi amabilem
Prastantemq; duce[m] sensu et sortium
Ereptur furis, et maris undis
Iussis cedere fructibus.
Te monstrante modis redoluit inclita
Caemen salutaris, quod docilis foros
Pulsatis cecinit commoda tympanis
Auctori exposuit Deo.
Iam nobisq; sua sistere nuntium
Vocis syderei te voluit Iohi
Rector quamq; solem quam mare contremit
Quam mortale pauet genus.
Viuis sancta Dei excepimus acribus
Clara ac dicta, quibus candida veritas
Et simplex pietas nititur ac boni
Londus cernitur et mali
Sed sunt plura, quibusq; vsterius pater
Instruisse nouum nunc populum parat

Hanc bonam sortem, facilem, laetamq. (vt
Arbitror) multis alijs, mihi sed
Arduam constans cupiamq. amemq. &

Providus optem,

Gratiam Regum, populiq. plausus
Quidquid est pulchrum, & mitidum videtur,
Ceteris quos haec deuenere, cedam.

Linguere certus.

Unum opus nobis, reliqua sit unum
Munus aevi, (quod superi iubebant
Esse,) diuinis operam fidelium

Ponere libris;

Quos ubi mentes avidae, pieq.
Communis certo tetigerent sensu,
Orbe sub Luna nihil approbare

Dulcius aiunt,

Nec magis gratas epulas valent,

Nec magis aegrotis alio salubrem

Exprimam succum solis, neq. vultu

Cortice libri.

Viribus

Viribus magnis neq. comprobandum
Nellari sancto interius fluenti ex
Fertili semper, viridiq. semper
Arbore vite.

Huius et simplex facies nitore
Explet intentas oculos, fragrans
Afficit nares odor, umbra lassos
Subleuat artus.

Mentis aeternae sapientiaq.
Lallio interpres, periticaq. saraha
Quae Deum terris hominibusq. caele
Conciliat vix.

Auribus nostris anima atq. semper
Insones puro cupido tuig.
Dicta nam sanctorum cui placabant.

Cetera frigent,

Te Deus prisca solidiq. veri
Indicem, pulchre speculum decoris,
Talem Oatemi flendiq. iussit
Temporis esse.

Ullce

Ille C^osumantem genus atq; Adami
 Perditam quondam sabolem benignus
 Tollere e tantis voluit reuims

Numine dextro.

Quidquid ad summam fidei probande
 Pertinet, quidquid didicisse fas,
 Cognitum prodest, tibi continendum

Credidit olim

Tu doces quis sit Deus, & quid animam
 Mouerit prima postuisti mundi
 Cardines certo numeri & modorum

Munere firmas.

Subdoli fraudes volubri, dolarg
 Crimen Enslum miserisq; casus,
 Noscere hoc quisnam poterat ni in ipsa

Vera dedisses?

Tu graui finem positum tabini

Publice & certum medicum saluti

Consili aram memorasq; famam

Propositiq;

Te fides

Te fides cursu bene ducta dextro,
 Atq; promissis animata summis
 Consulit, per te vario in periclo

Fulta manet Spes,

Instruis ruitis animos rudesq;

Incepas durum genus, & minaci

Voce pertingis penetrasq; in alta

Pectora viuax.

Te colunt reges, metuant tyranni,

Et tuis parent momitis potentum

Principum sedes, apicem tuisq;

Legibus ornant.

Viribus quarum celeres neq; equem

Fulminis motus, gladijue acutum

Robur, aut flatu valido agitantis

Aequora ventos,

Ipsa sed rursus miseris dolonem

Fern semimen potes, & querelas

Vertere in cantus, celebremq; laudem

Laetitiamq;

Quin &

Quin exemplo, proprijs notis q
 Improbas, falsas remoues q, fines.
 Rebus humanis, variata quarum
 Nomina signas,

Nam graue, aduerrum, miserum q, monstras,
 Quod putat uulgus leue, quod secundum
 Iudicat, damni numero regem
 Utile quod fert.

Te bonam quisquis meminit magistram,
 Nouit erumnas lacrymasq, maestras
 Dicere, & letam & placidam quietem

Delicias q,
 Improbam vitam didicere nostri
 Te dulce & letum similem vocare,
 Et piam mortem similem sopori
 Credere dulci,

Doctior o verax somnum Deiq,
 Efficax sermo, nihil ut redundat,
 Nil cares rerum cupidus boni queis
 Instruitur vir,

Quia Quia...
In quibus...
Tota huiusmodi...
Nomen...
...

Non...
Sunt...
...

Si...
Vnde...
Dicit...
...

In...
Tunc...
Sed...
...

Quia...
Sed...
...

De sacrarum scripturarum studio

ad Benedictum ~~Cicero~~ Ciceronem

Artis ^{et nos} ~~fructum~~ ^{sapientiae carmen} geminiq; iuris
Docte Ciceroni Benedicte, qui me
vivere et sacra petis, et beatum

Regis animoq;

Quid mihi summas cupias horrores,
Quid me opes ~~divitum~~ comitesq; equosq; ^{currus}
Cuncta, quae vulgus putat expetenda

Commoda vitae?

Sic tibi morum similes, tuiq;
Ingeni semper subeant fluentes
Candidi soles sive mibe frandis

Invidioq;

Nil tuo exoptes Arice, parcesue,
Otium praeter latibrasq; honestas,
Quo procul, possit, popule, sacratas

Volvere chartas.

Hanc bonam sortem facilem levemq; sive

Arbitror, multis alijs; mihi sed

Ardentem, constans cupiamq; amemq; et

Providens optem.

Gratiam regum populoq; plausus,

Quidquid et pulchrum meritorium: videtur,
Caeteris, quos haec decurrit, cedam;

Linquere ceteris.

* *Secundo Nil.*
 Doctor ovum hominum Deiqz
 O Dei pignus, hominum qz dote
 Efficax ^{verbum} nihil aut redundas
 Aut cares rerum, cupidus boni queis
 In femine vix.

Igneis quite dedit afferendum
 Nuntiis autem, gravibus inebat
 Vatiibus tradi vitio remotis
 Et metu ab omni.

Tibi hunc post hoc voluit ministrum
 Esse postremi sociumqz verbi
 Quod gregem mitem fovet, insolentia
 Robora frangit.

Ergo Fax vinee veneranda hinc
 Temis semper in hijs precabor
 Temis curis otijs qz promptam
 Postulo curis curis
 Otis semper serijs qz piumtam
 Postulo curis

Mentis aeternae sapientiaeqz
 Lectio integres, p^{rimus}mitus qz sancta,
 Quae Deum terris homines qz caelo
 Conciliat vox:
 Auribus nostris animoqz ^{atqz semper} ~~semper~~
 In foris puro cupido ~~et~~ sciendi, tuigz
 Dicta nam sancta tibi cum placuissent
 Caetera frige.

Te Deus prisci solidiqz veri
 Indicem: pulchri speculum decoris,
 Testem ~~et~~ aeterni, fluidi qz ius sit
 Temporis esse.

Ille ut humanum genus atqz Adami
 Perditam quondam sobolem benignus
 Edidit et tantis voluit ruinis

Numine dextro:
 Quidquid ad summam fidei probanda
 Pectinet, quidquid didicisse p^{fas} ~~et~~ fas, ~~et~~
 Cognitum prodesse; tibi confirmandum
 Credidit olim.

Tu doces quis sit Deus; et quid ab omni
 Moverit primum posuisse mundi
 Cardines

de finibus semp
 tuar p sacra
 aofragretur
 quales se loqui
 postulat p^{post}
 comobuato
 postulat hinc hinc
 vilitas ex d^o
 nareci et ho
 nesh.

ex fine qua
 obrem di
 edimacur
 sacra, scripta

^{certu}
Caudines ~~facto~~ numeri et moderum

Manere firmus.

Subdoli fraudes colubri volensq;

Crimen et nostrum misceosq; casus;

Noscere haec, quisnam potceat ~~missis~~ ^{mis}
Vera dedisfas?

Tu grani firmum positum laberi,

Publicae et certum medicum salutis,

Consilii accam memoresq; fremam

Propositiq;

Te Fides cur su bene ducta dextro

Aet promissis animam ^{animam} summis

Consulit; parte vario in periculo

Fulta marce Spes:

In stemis mitis animas, radosq;

Incepas duxem genus, et minaci

Vocce pertingis pernicitasq; in alta

Pectora vi uax.

Te cohunt reges, metuant Tyranni:

Et suis parent munitis potentum

Principum sedes, apicemq; subdunt tuisq;

Legibus veniunt.

Viribus

Ad D. Bernad. Grogson

AD VERBUM C HYMNVS

ode Nicolos tetrastrophas.

Dicere proprio carmine post Patrem
Quamq; nec innox sis Patre meminer
VERBUM, si dederis dicere quod tibi
Posim, murrere de tuo.

^{Splendens}
Lucis namq; tuae candida fax nisi
Lucis ^{Nullam} splandens pedibus fulgeat intemis
Nec ^{partem} ⁱⁿ ^{specie} ^{istius} ^{tua}
Vultus cecere mens valet.

Aeternum quis exit qui penetret dñi
Immemrem tenebris, nubibus inivum
Nullae quem proprijs emittant motis circa
Hinc, nec variant ^{motus} ^{motus}?

Quis signare locum, quo sum terminis
Immensi solij pat spacim teres
illi quemq; Deum quemq; Patrem referes
Ipse & Filius, & Deus!

Idem nam Gemitus qui Patre es Deus
Atq; idem Deus est eum Genito Patre
Et vos esse duos murrere simplici
Semper certa docet Fides.

Sed qua voce feram, vel murrere quibus
Ortus principium principis carens
Quo te mirificum protulit Patre ac ferax
Nec profecto finit ~~semper~~
Profert per petro ac ~~ferax~~ per petro Patre

Cum non mundus erat, magnus erat Deus
Et solus Deus is tunc erat omnia
Et tunc cuncta etiam continet unicus
Quae sunt, quae fuerunt, erunt.
EXPERES praeteriti temporis ac modi
Praesenti fruitur perpetuus bono
EXPECTAT quae nihil, nihil habuit prius
Quod desideret additum aut perdat.
CONSTANS ipse sui cognitor, vixique
Se summum terret, atque vixique maximū
Integroque potens munimine caetera
Metitur simul omnia.
Sic dum se videt is, caetera dum videt,
Effert effigiem persimilem sui,
Hanc ille effigiem percipit obuiam,
Hac se percipit obuiam.
UT Mens ipsa Deus dicitur integra
Sic Mens integra est effigies Dei
Ambo sunt animus, quo Deus et sapit
Vnus quique sapit Deus.
Idem quae est animus, Mens eadem, Patre:
Simpliciter Mens eadem Filius est Patris
Quam motus quae Patri est Filius, unice
Tamen Natus est Patre agnitus.
Nam si cum placida cunctis imagine
Respondet liquido vultus in aegre
Natura

283
Natura ingenium par e' imaginis
Vultus ferret e' illius;
CONSTANT primum per similes dno
Atque idem foret is cuius imaginem
Verax Lymphar refert, atque eadem suo
Cum vultu effigies foret.
AT quodcumque Deo tribuit in situm
Mens humana, mox dicitur fidelibus
Huc aut esse aliud dicere quae Deus
Aut disingere sit metaphas.
ERGO, quidquid erat, quingenuit Patre
ET VERBUM genitum Filius est idem,
Alter quod fuerat, quod fuit, est, erit
Alter quae est, erit, et fuit.
QUI movit genitum, movit e' Patrem
Cui motus genitor, ^{genitor} Filius est simul motus e' est simul
Notus: Lumen idem cum Patre Filius
Lumen lumine proditum.
Humana at ^{varia} motus mens sita turbidis motibus
Lumen non generat quam Deus infidet
Quam composit Patre e' Filius obtinet
Compos e' propriam fontem.
Sic te dum studio dicitur feruida dicitur sedula
VERBUM lingua cupit, vox tenuis parat vox canere incipit
Perstringens animam sollicitat meum
Manifestas Patris actua.

Sed Fas verba vetat quae superent notas
Humanas hominem, fingere, nec simit
Puris calicoham quaha metibus
Auctor verba huc Deus, verba suppeditat Deus

Nec mernis cythara, nec fribus Lyra
Nec permixta geminis tybia nablijs
Aurea cocipiant huius ab altheris
Digne quos referant formis.

Dum maiora igitur Namis nominis istius
Arcana infirmans suggeris alteris
Verbis; parua bonum percipe quae tibi
Pacui ponere tenuimus.

Te primo carimus fidere, te die
Clara, te quodies Vesperus emicat,

Tunc tu Cum Nox ~~se~~ oculis pura frequentibus
Ridet, mibe vel additur.

Nam Lux ipsa tuas nos memori imbet
Laudes asiduo & caemine dicere.
Per quem de tenebris Lumina insirat
Resplendere finis Parens.

Et lucens rehati Sol mitet aurcus
Et hustrat radiu tentat et igneo
Quidquid Stillificis subigitur polis claudatur orat
Terras, monstriferae & mare;

Sic splendore tuo protulit omnia
Cuius tu semper splendor oras Deus
Sic virtute tua nutrit & educat
Orem ~~tuam~~ ~~et~~ ~~ve~~ ~~quam~~ ~~quidquid~~ ~~mundus~~ ~~habet~~
~~et~~ ~~tu~~ ~~mem~~ ~~tuam~~ ~~quidquid~~ ~~mundus~~ ~~habet~~

Prudens ille suam te Sapientiam
Virtutem propriam teq; vocat petens
In sus iustitiam te memocat suam
Te dicit bonuse & bonum

Aeternis Domini consilijs ades
Ac decreta sciens expedis omnia
Nil dicit firmi te, nil firmi facit
Et firmat sine te nihil.

Sed quomodo studium, quo me rapit furor,
Quod illius sacra sacra gestit et incipit
Intrare ut videat, quam ^{vel} ~~timeo~~ ^{magis}
Primo hinc ut haereat

Non haec me tua spes, parce anime o tibi
Sitam velle satis; posse dabit Deus;
Ut det posse Deus dicere quae cupis;
Votis & precibus pete.

Nam quod nulla prius coemere sacula
Sublimis potuit nec superum phalmax
Distincta ingenijs ordine ab infimo
Ad summum vahit chorum:

Ut rebus pateo cimine perditis
Dilapsis q; hominum multiplici maku
Magnus contulit praesidium Deus
VERBUM vindice te Deo.

Ut tu quo superis ~~me~~ ~~facere~~ ~~per~~ ~~ferent~~ ~~es~~ ~~feres~~ ~~parces~~
Nos fratres q; tuos; de mi q; filios
Magnociniscas filius vicens
Et patri & simili tibi

Tenobis similem te genitrus parem
(Immunitem proprio sed vitio tamen)
Et dicite hominis volueris Deum
Esse et caetera filii.

Si tu VERBUM animo (namque potes) imo
Hoc sentio dabis, si latec in filium
Me ferret tibi si vicibus imbuat tuus
Ratum non ferikm trais imbuat
Tunc quas nunc cupimus dicere nescij
Laudes ipsi tuas vocibus alteris
Quas grex ille hominum parvulus audiat
Et ceteras referat: canam.

J

De angelis

e Carmen dicolon tetrastrophon

Audirem potius ^{celestri aequi libertatis} vatibus epijs
 Quam Audax quam tenui carmine dicerem
 Quam sortem superae & quaha caelorum
 Mentis officia ^{explant} ^{munia diuidant}
 Quis ^{flamma} ^{redidit} ^{fulguris ymam} ~~ignem~~ intrepido ^{quod} ~~deus~~ ^{flamma} ~~caelum~~
 Impune periret? quis queat assequi
 ventorum celeres ^{inspicere} aut ^{limes} multas ^{fulidas} ^{lucidas}
 Permas, ^{ferre} uel ^{se} turbidam? ^{impetu}

An quae ^{viuisu} ^{manifeste} conspiciunt Dei
 Vultum perpetuo lumina, quae sacro
 Adstant solio? ^{ferre} ^{innocibus} ^{armis} ^{turbidis}
 Mortales oculis valent?

Quin ipse numero non mirabilis
 Summae ^{multiplicis} ^{muneris} ^{chvri}
 Obsenare auidam ^{ponere} ⁱⁿ ^{notas} ^{conspicere} ^{notis}
 Turbant ingenium mihi. ^{dicere} ^{armis}

Deum strare ^{bonum} suascum voluit Deus Patet

Et virtutis opes & Sapietiae
 Ac ^{proferre} ~~ferre~~ ^{maxe} sui participes boni

Primum protulit hoc opus.
 Huc primum dedit hoc opus.

Nec

Nec mortale genus, nec generabile
 Expers commubij, nil epul^{is} egeris,
 Aptum scire boni ^{moncal} ^{patris} ^{tamē}
 Quantum phas dederit ^{moncal} ^{patris} ^{tamē}
 Distinctos varijs ordinibus terret
 Exercentq; Jacri regia Principis,
 Et cura, et posito munere dividit dirimat
 Diverso q; locat gradu.
 Sunt omnes habiles, excipere et valant
 Regis iussa sui, se mutuo audiant
 Quamvis nulla sonant verba, nec visibus
 Linguae interpretis indigent
 Gaudent carminibus dicere Praefatis
 Et laudare sui nomen amabile,
 Exemplaq; homines perpetuo, Dei
 Pacere imperijs docent.
 Et parere homines perpetuo Dei
 Exemplo imperijs docent.

De angelorum muneribus & officijs

^{Saphicu}
 Quis modum, iustam ^{q3 vestis}
 Laudibus vos su tenui ^{reponet}
 Consiliū summi celeres ^{ministris}

^{Participesq3}
 Vos Patre celi, et salute efficacis
 Luminis primis dedit emicare
 Vicibus promptos varijs, neq3 unalli

^{Sorte decoros}
 Ius sit at certis vicibus ^{gradandi}
 Numeris cunctos hominum saluti
 Ponere iniunctas operas, minores

^{Gentis in usum}
 Vestra mortales oculos ^{imago}
 Visa nunc terret, penitus inuat nunc
 Splendet ardenti sinuosa luce

^{Candida vestis}
 Vos vident Vates gregibus ^{charisq3}
 Sedulos optis solium tonantis
 Prouido semper ^{celebrare cultuq3}
 Officijs. decorare

Quin

De sublimitate imperatoris

Quin et integri pueri patris
 Sentiunt partem numerumque vestri
 Semper adstantem superneque regni
 Grata loquentem
 Tentibus fidos voluit pater vos
 Esse tutores; grauibusque peris
 Hos bonus mandat; sobolique lauan
 Praeficit illos.
 Millibus demis decies reductis
 Ducit instruit acies
 Explicat vestras copias in altis
 Acthevis oris.
 Punie his sauos domat et tyranos
 His premittit reges nimiumque furces
 Vltor oppris fas animas proterum
 Resque tuetur.
 Vos et audacis furias satam
 Frangitis fortes, tumidamque fraudem
 Et dohi occultum laqueum malogque
 Rumpitis orsus

legat

Matth. 6
 h. 2.
 Dam. 4.
 1 Reg
 Dani
 ps 33
 ps
 Zach 1. 1.
 Luc. 1.
 un. 1.

Ne viris ob sint, procedunt ueris
 ille fornacis inbetidare
 Feruere flammis
 Inuidas curas demit hic metumque
 Atque securas facit usque vates
 Impias regis male perstinacis
 Spernere voces.
 Vatribus certum retulisse dictu
 Fectur ex vobis aliquis; Futuri
 Prescios morum pueri parentes
 Efficit vnus.
 Testibus vobis pcorum raagis
 Virgiris puxum didicere pactum
 Leta cum celo sonuit beati
 Gloria plausus.
 Vos reuisentem sua regna christum
 Arbitrum vasti domini que mundi
 Indices fueritis, amittite fidei
 Voce re fertis.
 Hunc et in terris humilis agentis
 Seduli pareres famuli obsequentem
 Vos Dei in spes operamque pro tam
 Sepe delistis

substis
Nunc

Nunc & hunc magni patris assistentiam
 Dextera densis gregibus gratis immoeris
 Principem semper celebratis abina dno eicantit alle
 Carmine laudis
 Poscimus quantum valet efficax vis
 Supplicis voti studiumq; iustum
 Magna Laeta victutis momumeta nosse
 Munera vestra
 Vos duces nobis maris & viarum
 Vos boni autores petimus benigni
 Nuncios, aux & verbi comites salubris
 Praesidijq;
 Ferte solamen miseris, dolentum
 Si site maestos gemitus, pauperum
 Tollite afflicto, medijs
 Pellite morbos.
 Utile & quantum dedit ipse munus
 Conditor vobis gerere & secudis
 Partibus posse officij q; in arbori nostras
 Fundite ~~in~~ in verbes
 Bella, terrores alia & laboris

Ps. 103
 Ps. 145
 Matth.
 apoc.
 gen. 4
 Act. 2
 Act. 1
 Matth. 2
 1 Corinthe

Pondera vrentes celeres q; flammis
 Fulgurum, terra pelagi ac trimenti minaci
 Muremure motus
 Quid quid in iustas hominum ruinas
 Fectis, vltoris moritum secuti
 Iudicis, cuius resolutus iram
 Contornit orbis;
 Ferte in iniufos socios regantis
 Vestra Sadoci bona, ferte in hostes
 Normis christi, genus ac Togarmae
 Regna Thiracis.

apoc.
 ps. 22
 apoc.
 12
 23

Ad Michaelem archangelum
 Carmen tricolori tetralithophori.

Aspice bellis impiger hostium
 Viltor sacrato qui geris arduas
 Sermonepugnans, & severis
 Castra fargas inimica verbis
 Te, dum modesto carmine licimur
 Lacti

Madrid. D. Injor Buchb.
 1576

Lati ac trementes, possimus, aduola ^{provida}
 Paruae q̄ magni comparare
 Te cythare ac tua dona, parce.

Ibas explicatas sit mihi copias
 Caelo micantū pagmina militum
 Cantare, productasq; campis
 Aethereis ducete phalanges

Ibas & suppremi nomina Principis
 Audire toto dum resonant polo,
 In scripta vestris & videre
 ordinibus varijsq; signis

Nec me pauentem religio vetet
 Stellas reiectas cernere et impetu
 Sentire & immarem tuam
 Luciferi exitiūq; praecipis

Delectus vno de numero chori
 Antiquior dicere Principū Procerū
 Cui munitis mādēt ministrō
 iura sui Deus asserenda

ille

Ille & frequenti dote superbiens
 Claraq; sortis lumine tuigidus
 Oblitus Donantis oblitus Patroni
 Omne sibi decus arrogabat.

Fasti dicti visa nimis ~~luti~~ ^{luti} sunt
 Angusta sedes & series loci
 Et sordet, atq; horret ~~relict~~ ^{relict} & defecta friget
 Et sinitur statio vacare.

Nam cur futuro nos hominū gregi
 Tanto priores dissimili & gradu,
 Dicebat, additos ministras
 Cum studijs operas feremus?

Natura cunctos afficiat sua
 Et culta ^{iustos} ~~frans~~ ^{frans} siliat modos:
 Nec, cui habet plus valere,
 Ingemio iaceat quieto.

In gloria nil distat inertia
 Contenta virtus limitibus suis
 Maiora tentare, & regata
 Quererere magnanimos decebit.

Non una tantum cura volentibus
 Regnare constet: Spectare infimos,
 Contendere in laudes fregit q3 summas
 Expediit & superare cunctos
 Sit ceterorum libera calitum
 Mens, & notatis integrat terminis;
 Non illa nostris conferenda
 Luminibus radijs q3 fulget.
 Certe relictis officijs mihi
 Ex conditoris lege recognitis,
 Non ipse, nostro ut perfruatur
^{ens} ~~quis~~ hominum patiar labore.
 Immo minores non patiar meas
 Laudes putari laudibus editi
 Coeliq3 voluentis profundu
 Numinis imperioq3 summi.
 Virtutis & si no valeam Dei
 Fenuae laudi sistere me parem,
 At multa prudenter sciētis
 Nominis no referax secūdus.

Audita

Audita magno ut vox crepuit sono
 Hicel tramentis murre credito,
 Secesit in partes furentum
 Spirituū murens proteguas.
 Hic tu beata cum comitu manu
 Intaminato Lumine fulgidus
 Summi Parentis vindicabas
 Scepta p̄ius solidosq3 honores
 Nascentis orbis temporis ac mouq
 Momenta primū gratia Spiritus
 Videre vestia atq3 Angeloru
 Disfidū p̄mitus recisum.
 Videre partis praecipuum tuae
 Robur domantis Luciferum & feros
 Consentientum peruicaci
 Consp̄itū curreos prementis
 Hortaris idem dum socios graui
 Terres & idem caermine per fugas
 vno, tonabant ~~cum~~ approbanti
 Cum firmitu noua septa mūdi

Namq3 arma dñm & p̄cha cōfess,
 clamas, quis v̄s QVIS vsq3 FORTIS V̄ est DEVS?
 Regi quis alto comparandus
 Quisve decus feret hinc p̄p̄nquis
 Expulsus amplo Lucifere aethere
 Praecep̄s beatis exiitve bonis
 In famientis q3 hunc secuta
 Turba ruit spoliata vulgi
 Impenitenti p̄p̄posito ferox
 Exul p̄fumilas intembrasabit
 Poenasq3 decretasq3 flammis
 Tartareis marret in catenis
 Tum destinatis laurea p̄armis
 Sistet merentem te superum patri
 Qui gaudet ornatum hectoris
 Michaelem titulis vocari

Madridi 4 Nouēb. 157

200

